PARTEA I.

Istoria Sfintului Munte Athos. Antică și Modernă, cari cuprinde locuitori pe acest-loc inainte de Hristos; cetățile și orașele in Sfintul Munte, până la sfintul Împărat Constandin, inceperea călugăriei in sfintul Munte Monastirnici de la anii 960, pe vremea sfintului Atănasie; Monastirile ce erau pe atunci-ruinate și până acum indiferite epoci trecute; și altele sunt și astăzi deplin in frințe, altele stricate de evenimentele publice și tilhării, ce au trecut preste sfintul Munte in diferite vremi. câți sfinți sau sfințit, cite sfinte moște se află in Monastiri astăzi, in Schituri, și chilii-ciți călugări;_ cite Monastiri și schituri se află astăzi in sfintul Munte; in fine sau scris tote cu de amăruntul precum va arata cuvintul; deci cu darul lui Dumnezeu, am inceput cu scrierea Istoriei sfintului Munte Atonului; din anul 1898, și le am isprăvit la 6 Septembre 1916.;_ Deosebit de alte scrieri culese de prin sfinta scriptură.

Irinarh schimonah (Prodromul).

Careia.

Cuvînt.

Domne Dumnezeul Meŭ, ajută-mi in această lucrare pentru ca să se proslă-
vească numele Tăŭ cel sfînt in veci Amin. Căcu darul Tăŭ: tóte se is-
prăvesc cu pace, care este inceputul și sfirșitul; și fără darul Tăŭ ni-
mic nu se isprăvește; Iară eŭ prostul și nevrednicul voind a incepe a scri-
minunile sfinților cuviosii Atoniți ce aŭ strălucit in Aton. Acum dar mă
rog vóuă bine-credincoșilor ca se fiți intr'ajutor cu rugăciunea celui cufundat int' neștiință. și ca cel ce
nu am deprindere intru lucrarea aceasta. Ca aceasta a o face celor Teologi intru ințelepciune este; și intr'
cuvinte potrivite și așezate la locul lor; Cărora mintea lor este pururea deprinse. Fiind-că socotelile óme-
nilor se deosebesc unile de altele precum și caracterile fețelor. Dintre acestea se intîmplă că același lucru
nu este intocmai tuturor plăcut; că acestuia adică: ii place; iar aceluia nu'i place. Dintru acestea se in
tîmplă că de aceia de care tu te minunezi, celui-lalt 'i pricinuește rís. și aceasta adică mari nelesnire-
pentru intărirea impreună a glăsuiri cea dintre ómenii. Mare deosebire este, intre ințelepciunea-
Dumnezeeștilor scripturi, și intre ințelepciunea cărților ómenilor. De vei ceti cuvéntul cel pentru suflet,
și cel pentru faptă bună, și cel pentru intriaga ințelepciune, și cuvintele cele pentru dreptate ale lui Platon,
tótă invățătura cea pentru năravuri a lui Aristotel, stihurile cele avrite ale lui Pitogora; cărțile cele invé-
tore de năravuri ale lui Plutarh, și altele ca acestea cărți ale ințelepților lumiĭ. Vedi cu adevărat, afla-
re de ințelegeri bogată, așezare acelor aflate cu bună rînduială, indestulare de cuvînt cu dulceață, fru-
musețe de alcătuire cu meșteșug, apucări tari, dovedri puternice, și câte altele ritorica cea de obște a poporu-
lui și filosofia lumii invață. Insé intru cât citești acestea te minunezi și te indulcești, și te pleci la dînsele;
Apoi inchizindénd cartea rămîi gol de rodul cel Duhovnicesc precum și mai 'nainte. Iară când vei ceti-
cuvintele cele ce se cuprind in cărțile Dumnezeeștilor scripturi, atuncea prostimea cea Dumnezeeasca care
strălucește intrénsele, și adevérul lucrurilor cel curat, și ințelepciunea cea cerească care este intrîn-
sele, și darul lui Dumnezeŭ și puterea, nu numai indulcește simțirea cea trupească: ci ridică și dorința-
Sufletului Tăŭ, și nu numai plécă mintea, ci biruește și inima ta. Drept aceia cetitori și ascultători cuvéntului
lui Dumnezeŭ, rodesc unul 30, iară altul 100, după potriva voinților lor cei bune, și aceasta se numește și talant.
Dară mai pe larg din pilda Sf. Evangheliĭ de la Luca a Dumineci a 8 a. — Mult este nemignicia serăciei mele
minți, și puțină iscusință. Insă cît va ajunge socoteala minți mele, nu voi pregeta a grăi! Pentru nu a-
ceia, adecă a nu lăuda după vrednicie, este osîndă: ci aceia, adecă cea după putere a nu o grăi este osîndire. Pen-
tru aceia de amîndóuă avénd cu cuvîntul pre ințelegere, care nici o dată la una de acest-fel le am unelti, cu tótă
puterea mea indemnîndu-mă pre sinemi, mi am dat: pre neascultarea cea osîndită stramoșască a Evei in minte-
lundu-o. Insé indemnat fiind am adunat de la bărbați iubitori de adevér și cuvioșii sfințiĭ Parințiĭ Atonițiĭ,
după Psalmistul; rîvnitam de prietini těi Hristóse, așa lipitusaŭ osul meŭ de pelea mea. Frețĭ ție oprea iubitoru-
le de ostăneală lucratorule al viei a tótă asémănarea, și se nu fii necredénd, pentru ca trezindu-te acolo, -
precum alăutarul; adecă intru adîncul inimi ‹ sf. Calist. Crini Raiului, pag. 441, cap 2 ›. cu lesnire vei avéa
pre cea căutată: căci sufletul, despre Dumnezeeasca indragire, cu totul prins fiind, a se intórce înapoi nu
póte, pentru că: Lipitu-saŭ, zice: Dumnezeescul David, sufletul meŭ după tine. Alergând imprejur și adunînd
pana la bătrînețe povestiri Duhovnicești prea veselitóre și minunate, și adunând ca dintr' un adînc din viacu-
rile de demult, și de uitare culegându-le, rîvnind pre Albina cea iubitóre de ostaneală care din multe flori adu-
nă pe cele de folos la lucrarea mierei. Nu mintea mea scriind cuvéntul acesta pentru alți, ci ca din multe
cărți cele mai alese spre invéțătura mea adunându-le m'am silit cu adjutorul lui Dumnezeŭ a scri acea-
stă carte. Iară dacă aceasta in miinile altor cetitori de cărți ar intra și de ar fi placută cuiva, de acea

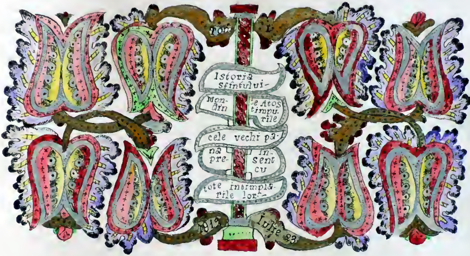
si scrim.. Și: povă
.: și mai ască numele Domnului, intru carele suntem. vieţuim. si nemişcăm. și grăim si scrim.. Ș: povă
țurască Hristos, adevăratul Dumnezeu Nostru: cela celumineaza pre tot omul ce vine în lume; și voi cu rugăciu
nile vostre se 'mi ajutați, milostiv pre Dumnezeu facîndul spre viata mea cea desfrinată. și cuvint cerînd intr
deschiderea guri mele ca se numă cumva osindească ca unul ce m' am apucat de cele mai pre sus de vrednicie.
și cinstit și vrednic de cuvint aducînd. care nici după putința mea sau făcut, nici vre un chip de nebăgare de.
samă am urmat; Ci lingă darul cel de sus care imparte fieşte. căruia pre tote cele potrivite, dela carele totă darea
cea bună și tot darul desevirșit de sus este. pogorîndu.se intru cei vrednici Duhului, spre acelaşi inceput de
aceia precum am zis: Aflînd impreună ajutatori rugatori rugăciunile Sfinților cuvioșii Atoniții. si cuvi-
oșii Parinții Monastirei Prodromul. Ca precum aceste osteneli cu smerenie intocmai ca un pom
cand face rod mult care se induplaacă in jos; așa si eu mai mult cu darul lui Dumnezeu mă sileam preste-
puterea mea: că nici o dată nu mam împuținat fiind slab și neputincios după cum se zice in Sf. Evan
ghelie: se ai credinte in Dumnezeu cat un bob de muștar. și cu darul lui Dumnezeu tote se vor isprăvi.
cu bine. Dar iară-si aducindumi aminte de lenesul si vicleanul acela rob. carele au ascuns bogăția
‹ talantul › Domnului seu in pămînt și nu l au dat pre el spre rodirea inimei pămîntești. Deci acestea
cugetând. și de frică fiind cuprins am intins mîna cea slaba și prosta spre lucrul acesta:-
Mai avînd in spate neputințele batrinetelor 72. ani;. Mulții 'mi zicea că prea mult lucrezi
16 ani: lucrînd, că vine mortea, și degrab sele isprăvesc cele incepute că sunt bătrin.
greutatea lucrului. și neputința trupului. ca desele mele neputințe, pre condei din mînă scri-
itorului îl smulg, și pre scriitorul in pat îl aruncă, și pe lingă acestea ochii puțin văd iar oche-
lari si mai puțin ajută. iar mîna scriitorului tremură. si lungimea nopti puțin 'mi folosește; angaja-
mintul Monahicesc se fie îndeplinit, îmi scurtează ziua; Deci eu lăsindu.le tote la Dumnezeu, am.
urmat cu lucrarea inainte, ziua și noaptea Scrieam: corectam: cînd citeam culcat că numai pu-
team de obosală, după cum am zis: lucrînd mi se părea ziua un ceas; luna ca o zi. și anul ca luna:-
si 'mi aducea o ingreuere, scrierea părinților petrecerea și minunile lor, scriind ziua și noptea ne.
intrerupt. că unde sunt nevoințele acolo sunt și darurile. unde sunt razboiele, acolo si cinstile, unde.
este lupta, acolo si cununa; că razboiul ostașului este scurt. iar al Monahului pană la morte. Iară. și-
intru alt loc Isus Hristos fiind lui Dumnezeu cel ce au zis,, că niminea punînd mîna pe plug și căutînd inapoi: va fi îndreptat intru impărăția cerurilor ,,. Adică la lovirile necuviose, și gonirile de
la omenii și de la dracii. ce pe ceas ni se aduc se nu ne impuținăm, ci inainte cu Dumnezeu pe drumul
cel mare la lumina zilei; ca cuvioșii si Sf. Mucenici. cari nu sau dat inapoi de la războiu ci sau dat.
talantul său. că talant este darul lui Dumnezeu se facă bine in ori ce mod și milostenie; Acesta are-
talant. cel invățat se facă cuvint se fie mijlocitorii se scape pre cei apăsați: Aceasta are talant;-
Dascălii se invețe cu totă rîvna și dragostea se scotă mulții dascălii bunii. acela are talant. Meșterul
se arate ucenicilor sei meșteșugul cu totă dragostea. și scoțind ucenici mulții meșteșugarii are talant.
și imulțirea talantului. Retorul se arate cu cuvintul și cu lucrul are talant. Iar bogatul, care iau dat
Dumnezeu bogăție se socotește ca un iconom și dacă voeste se'l imulțască, facă biserici. azil pentru batri-
nii si neputincioșii. scoli. se ajute pre cei serac si lipsiții și cei ce se primejduesc și pre văduve. si alte face-
ri de bine pre care seracul nu le pote face. iată că are talant. Iară cel sărac se fie smerit și cu drago-
ste. un păhar de apa dacă 'ți va da. sau se'ți arate drumul cum zice Sf. Evanghelie, in loc de o milă se mea.
rgă cu tine 2 mile; dar cine'l oprește, voința. atunci are talant. văduva aceia care au dat si ea 2 fileri in
corvană; si femeia seracă din Sarepta Sidonului. cu un pumn de fàină, au facut o azimă de pîine și au da.
t-o Proorocului Ilie de au mincat lipsindu-se pre sine. si și pre copilul ei. Adeverat au imulțit talantul.-

și cel ce primește în casa sa óspeți streini, nemernici și'i ospătează are talant. Preoți cu sfat și împlinirea cu lucru are talant. Când dai bani cu dobîndă tragi nădejde se ei îndoit. și cînd semeni grâu ai nădejde se ei însutit, si lucrezi pamintul bine, face rod mult; iar dacă nu'l lucrezi bine se înțelenește:- și negrijirea semintii. Și acestea tote sunt dela Dumnezeŭ date, și lui sei mulțămească, și dela el luăm plată. Pentru aceasta m'am apucat și eŭ cu lucrarea aceasta, scrierea Monastirilor Sf. Munte Atos, și-viețile sfinților sfințiți aci, am avut multe ispite, care din cele multe voi se știți una, ca se aibe fieste care idee cînd se va apuca de faptă bună, nădejde în Dumnezeŭ și răbdare neîmpuținată;-Așa că în anul 1890;-m'am apucat în scrierea din viețile sfinților din tóta lumea imprimate și parte manuscripte găsite prin bibliotecile Monastirilor, și am isprăvit 4 tomuri mari. Crini Raiului,-Flórea darului, Sf. Nil Atonitul, și-Sf.-Simion Noul cuvîntător de Dumnezeŭ, până la anul 1898; de aci m'am apucat de Istoria Monastirilor Sf.-Munte Atonului, până în anul 1916. septembrie 6.-Deci în anul 1903, Mai 28, cu bine-cuvintarea părintelui Arhimandrit Antipa Dinescu slăniceanu, și a tótă comunitatea Schitului, cu recomandație catre cele 20 Monastiri. Eŭ cu Proegumenul Ghedeon Ieroschimonah, fost Superior, cel ce știa multe limbi: m'am dus cu scrierea prin Monastirile Sf.-Munte al Atonului; și am adunat multe istorii de ale sfinților cuviosilor părinți Atoniți ce aŭ strălucit în acest Sf.-Munte al Atonului.-O dată pe cînd scrieam în 1905. Martie 30, în chilia mea în schit, aŭ venit o piatră ca de o oca în chilie dela o fîrnea în depărtare ca 70 metri, rupênd în țăndări tocurile ferestrelor, lovindumă preste genunchi țendarile, spărgând lamba cu gazi ce era pe fereastră unde scriam la masă la minunile Marii Domnului din tótă lumea 150 capete; umplînd masa de sticlă din giamuri; și eŭ din trăsnetul acela am rămas ca un uimit; piatra aceia, aŭ trecut pela fruntea mea unde scriam la masă, și se-învirtea din forță ca un spirnel în dosul meŭ; ca îndrua aceia mă împărtășisem cu Dumnezeestile sfintele Taine. însé nu aŭ fost voia lui Dumnezeŭ ca se mori atunci pentru păcatele mele; și ca se isprăvesc laudele sfinților Atoniți. Apoi diavolul nu sa îndestulat cu aceasta și asculat asupra mea pe unii din frații grosii la socoteală și zavistnici, cu fel de fel de batjocuri, că mi fac voile mele, și că nu lucrezi nimic; și scriŭ minciuni, și războiul meŭ este drăcesc, iară nu cu bine-cuvîntare, că nu mă uniam la răutatea lor; după cum saŭ scris mai sus, și numai mofturi; și mai multe de soiul acesta. Eŭ auzîndu-le și vădêndu-le; m'am făcut ca un surd, ce nu aude, și ca un mut ce nu are în gura lui mustrări: știind că acésta este dela cel reŭ asupra neamului omenesc:-Am stat neclintit ca un stejar în mijlocul cîmpului-cînd îl sgîlție tote vînturile și el mai bine se înrădăcineaxă în pămînt, că răbdarea lucreaxă smerenia, iar smerenia lămurire, și lămurirea nădejdea, pentru cei ce iubesc pre Dumnezeŭ, înecadori de multe feluri îl atuncă, și rabdă tóte necadurile, și se țin de nădejde până în sfîrșit, carele arată pre sufletele cele vrednice și cele nevrednice, ca nu slobóde Dumnezeŭ ispite mai pre sus de puterea lui; că cine aŭ crezut Domnului și saŭ rușinat, saŭ părăsit.-Înfine eram privit, ca cum nu așî filucrat nimic, saŭ leași fi însușit pentru mine personal; iară nu pentru binele comun.-Pelîngă aceasta mai aveam, după cum am scris mai sus greutatea bătrînetelor cu neputințele ei. Tote acestea le am lăsat la Dumnezeŭ se mor cu mîna pe condeiŭ, pentru sfinții Atoniți, ca sé se roge pentru mine ca se mă mîntuesc; Deci miaŭ trecut vătămătura ca eram vătămat si m'am făcut sănătos: și am înțeles că este voia lui Dumnezeŭ se le isprăvesc laudele.- Însă la 28 Ianuarie 1916; Zavistnicii maŭ chemat la soborul lor și miaŭ pus învedere ca se daŭ cărțile cele scrise, se le arză în foc, se facă cáfea se'mi dea se beaŭ. Eŭ auzind aceste cuvinte nebune le am ascuns, căci ei o făcea aceasta în lipsa Păr. Stareți Antipa, care era la Bucureșți, și nu putea se vie, fiind granițile închise-pentru bătăliile cele mari Europene; Apoi ei vădênd că nu le daŭ, cu toți aŭ pus mîinile pe mine că eraŭ-Preoți și Duhovnici lui Istrail; și maŭ dat afară din schit; scriind la Politia Carei că am plecat din schit și am furat cărți din bibliotecă, din care am avut 2 înfățișeri la Poliție, la 3 și 10 August 1916, spuind Poliției că maŭ dat afară numai în cămașe și îndulamă: am cerut se iaŭ din chilie un pieptar că era frigului

și numai lăsat ce mau dat înghionturi înbrîngi afara pe portă după 32 ani în schit. Altă dată mam dus în bolniță căci eram bolnav și zavistnicii, mau dat afară din bolniță în pumni și înbrîngi, căci ei-și pusese stă-rețul lor revoluționar.. cu darul lui Dumnezeu au luat sfîrșit detîlmăcire și de scris cuvintele Sfinților cuvioși bătrîni Atoniți, care până acum întru această vreme, erau ca niște isvoră pecetluite întru înțelegerea pa-triotecei nostre limbi, fiind că Sf. Munte, nici nu sau pomenit vre odată pe deplin în Romînește, că nu este afară de Rusește și Grecește: Acum adunându-se din Monastiri și tîlmăcindu-se în Romînește pe larg, așezin-du-se firește, care pricina la locul eii încapere, după cum se văd; care ca un Raiu Duhovnicesc fiind alcătui-te din însuși nevoințele cele lucrate în faptă ale sfinților bătrîni isvorii Atoniți; nu puțini povățue-sc pre cei ce se nevoesc cu punere, și se învață întru dînsele; pornind și luminînd pre rîvna sufletului spre lucrarea faptelor celor bune; că precum erburile cele mirositóre, îndulcesc simțirile, și veselesc ochii; asa și acestea cuvinte, pre simțirile sufletului cele omorite cu otrava pacatului, le îndulcesc, și din somnul lenevirei și al nepăsării, deșteptînd sufletul către urmarea nevoințelor îl aprind, și către calea ceia ce duce la împărăția cerurilor îl povățuesc, mai virtos pre cela ce sau ales lui și viața cea Monahicească, că precum nevoințele sfinților bătrînii; rîvna și urmarea faptelor bune; că împre-ună cu dînsii se moștenim împărăția cerurilor, care se fie nouă tuturor a o dobîndi, cu darul Domnu-lui nostru Is Hs: se cade a știi ca sfinții bătrînii, cei ce au fost rîvnitori și invețetori a acestei ferici-te vieți călugărești, aprinzîndu-se o dată cu dragostea cea Dumnezeească și cerească; și tóte cele ce sunt întru ómenii bune și cinstite întru nimic socotindu-le, nimenea nu au putut se ne scrie nouă cu de amăruntul viața acestora cea cu fapte bune, a puține óre care ispravi și cuvinte ale acestora; am găsit scrise, parte prin viețile sfinților, parte manuscripte cu cuvinte pe prost, în-filade; mai întîiu voiu începe cu Monastirea Sf. Atanasie Lavra, ceia ce are mai multe istorii, apoi cu cele-lalte ale sfinților bătrîn asedăminte; ca crestin cum trebuia se fie pe deplin creș-tin, nuciuntit; după cuvîntul Sfîntului Iacov fratele Domnului, un lanț dacă i va lipsi un-belciug, cele-lalte rămîn fără nici o treabă; o pasere dacă se va prinde în cursă numai de o unghie, se vîneadă de vînători; că nu va intra întru împărăția lui Dumnezeu, cel ce zice. Dómne! Dómn.!. ci care face poruncile lui Dumnezeu, cele 5 fecóre erau curate, posteau se ruga, învățau tot deauna cuvîntul lui Dumnezeu, dar nu aveau unt-de-lemn, adecă milostenia și smerenia; pentru aceia Domnezeu cînd se ruga ca să intre întru împărăția cerurilor le zicea: Amin nu vă știu pre voiu, duceți-vă de la mine toți cei ce lucrați fără de legea, că și draci cred și se cutremură de cuvîntul lui Dumnezeu: Dar nu se smeresc, și nu se pocăesc: În ziua de astăzi creștini sunt cari traesc nelegiuimi, și copiilor lor le dau o morală rea; că numai țin posturile, care este cea din tîiu călcare a porunci lui Dumnezeu, și îndeamnă și pre alții se mănînce în zilele cele oprite; Iacă au făcut sminteala de obște, deosebit de aceasta, răpiri, ucicuni, unul asupra altuia, curvii și multe de soiul acesta, și se zic că sunt drepți credincoși creștini. Dacă nu ai faptele bune, apoi ai răutatea; și nu va intra întru împărăția lui Dumnezeu cei răuvătoșii, cari aci sau făcut toate voia lor: unii se îngropă în biserică, și unii chiar în Sfîntul Oltar, și le fac statui cu multă cheltuială, socotesc că cu aceasta se vă mîntui; nu! nu! nimic nu folosește lui; și că nu plac lui Dumnezeu acestea; ci lumii; atunci va auzi cuvîntul din Sfînta Evanghelie, cel ce nu avea haină de nuntă, se'l scoața afară și se'l arunce întru întunerecul cel mai din afară; așa și acestia.. Pusnicii murea în pustie, în Munții și în peșterii și în crăpăturile pămîntului, unii de frig, alții omorîți de tîlharii, alții ticăloșindu-se în totă viața lor; și răbdînd tote mișeliile pînă la morte; și acum petrec în Ierusalimul cel de sus cu sfinții îngerii, care nu póte mintea omului se spue frumusețele lui.

Dacă aci pe pămînt vedi câte o curte cu case și cu zidiri frumose cu marmoră înflorate, lustruite și aurite și te miri! dar acolo în Raiŭ; numai atâta spune că străzile sunt de aur cura; și nu aur pămîntesc; precum vedem aici vre un os al celor ce mainainte aŭ adormit, saŭ vre un cap, suspinăm; așa și pre ósele nóstre cei după noi când le vor vedea, se vor mîhni, ca dintru această tină ne am alcătuit toți fiii ómenilor, și aici nimic nu este statornic; dar zice: Sf: Grigorie Nisis: Pentru că de nu călca strămoșul nostru Adam porunca lui Dumnezeŭ ca se nu mânince din pomul raiului, ómenii nu ar mai ara nici semăna; dar când aŭ mîncat din pomul oprit, atunci aŭ arat și semănat cu ostenele, și vremea s'a schimbat, și suferind vara căldura, și iarna gerurile, vînturi și înghețurile și tóte ostenelile deci postitori sunt iuți la războiŭ, și la călăreți iute se aruncă pe cal, și bine mânuește sabia, pușca și sulița; asemenea și la infanterie, sunt iuți și treji: iar cei canivori, și care mânincă și bea vin mult sunt proști și fără pricepere la ori-ce meșteșug; iară în armată dacă va face un marș, mulți cad morți din cauza forței a apei și a sîngelui, întocmai ca o ţavă, cînd i se dă foc mult plesnește; deci cei 3 coconii de la Vavilon, nu aŭ voit se mânince carnuri de la jertfele idolilor, și mînca numai seminte, și eraŭ mai frumoși și mai viteji, și mai pricepuți de cât toți, dar și Samson a postit, și cu o falcă de Asin: aŭ pus pe gónă tóte taberile vrajmașilor; iar cărțile cari s'aŭ scris până aci sunt acestea..

- 1, Crini Raiului, într'un tom, legată cu piele cu tocul ei.
- 2, Flórea Darului " " " " "
- 3, Sfîntul Nill Atonitul, și alte Proorocii multe " "
- 4, Sfîntul Simion Noul cuvîntător de Dumnezeŭ, " "
- 5, Schitul Românesc Prodromul. " " " " "
- 6, Lavra Sfîntului Atanasie. " " " " "
- 7, Monastirea Watopedului, " " " " " "
- 8, Monastirea Ivirului. " " " " " " "
- 9, Monastirea Rușilor sfîntul Panteleimon. " " " " "
- 10, Monastirile Sf. Pavel și Dionisiu, legate la un loc. " "
- 11, Monastirea Zugravului și Xinof, legate la un loc. " " "
- 12 Monastirea Dohearu și Xeropotam legate la un loc. " " " "
- 13, Monastirea Cotlomusi, Protatu, și Pantocratorul. legate la un loc, " " " .
- 14, Monastirea Simon-Petra, Grigoriu, și Stavronichita, legate la un loc. " " "
- 15, Monastirea Caracalu și Filofteiu, legate la un loc. " " " " "
- 16, Monastirea Esfigmenu, Helindar și Castamanit, ne legate la un loc.
- 17, Partea întîiŭ un tom, ne legată, cari cuprinde harta și Fotografia sfîntului Munte Atos, zugravită cu ulei pe pînză.

Chenar din Monastirea sfintului Atănasie Lavra.

TOM I.

Istori[illegible] sf[illegible] M.Athos, din timpurile primitive înainte de Hristos, când era Muntele acesta locuit de mireni; și după Hristos — când s'aŭ dat Muntele în stăpânirea călugărilor, și s'aŭ așezat întâia călugărie în Munte și toate întâmplările [illegible] până astăzi.

Cu

Bine-cuvântarea Părintelui Superior [illegible] [illegible] Arhimandrit, și a totă obștia a Schitului chinovii Românesc „Prodrom" din Sfântul-Munte Atos.

Scris[illegible] schimonah
Iri[illegible] [illegible] (Prodromit)
Anul 1912, Iulie 23.

chenar din Monastirea Constamanitul 1590.

TOM: 1.

Istoria Sfîntului Muntelui Athos.

Ꙟmpărățiile cele impoțite. Ninivea, Wavilon, Tir, Memfis, Cartaghen, și Palestina; cari ura pe unul Dumnezeŭ, și se închina idolilor, aŭ perit cu peire vejnică; și nici urmele lor nu se mai cunosc. Asemenea și împărăția turcească și pe unde calcă turcul, toie lucrurile lui put și putrezesc, și iute țara lui merge spre peire. La anni 2774, pănă la Hristos, saŭ inceput zidirea Turnului Wavilonului, și pănă la 2734

când saŭ făcut despărțirea limbilor, că până atunci era numai o limbă a lui Adam. Iară la pogorîrea Duhului Sfînt, toți sfinți Apostoli vorbea in tote limbile, adecă unul vorbea in tote limbile; iară inscrieri ce am găsit in biblioteca Monastirei Ivirului Tom 6. pag. 115. că limba lui Adam, aŭ fost Sirieneascà Evree, fiind că Patriarhul Ever cu ceata lui, nu aŭ voit se ia parte la zidirea Turnului Wavilonului; și cînd lisaŭ amestecat limbile. El cu ceata lui aŭ rămas cu limba lui Adam, de atunci saŭ numit Evrei. și Domnul nostru Isus Hristos, născut din Evrei, și se presupune că aceasta este mai adevèrată limba lui Adam, dar pòte mai schimbată a veche Evreească Elenă, și Latină, că in anul 2734, până la Hristos, tòte aceste limbi saŭ risipit preste tot pământul, voesc se arat aici de unde aŭ venit Romanii și Elenii.

№ 3690

La anii 2500, inainte de Hri-
stos (scrie Porfirie). aŭ fost
apele cele inalte ale Mari Negre
cu adjutorul cutremurilor de pămînt,
cari se fac prin foc, aŭ rupt
matericile Bosforuluĭ și a-
Dardanelilor; și aŭ inecat
pe tot dauna uscatul cel de
lângă Aton; rupênduĭ o-
parte a luĭ, cari se intindea cătră ostrovul Li-
mnos, și cătrē mica Azie, și laŭ afundat pre el pe-
sub apele celle adinci. (Strabon). Spune cà
la virful Atonului aŭ fost cetate și tirgul Acrof-
tas, carele saŭ rupt și prăvălit din cutremuri-
le de pămînt. - Pompiniu Mella, spuind pen-
tru dênsul așa, la virful Atonului aŭ fost orași Acro-
fton, intru care òmenii indoit viețuia decit alțĭ ò-
menií din cei din alte locuri. spunerea geografu-
lui acestuia, dăa ințelege, că in anií cei mai du-
pre urmă ai vieți lui 43. după Hristos. Orasul
Acroftas nu era. Aici òmeniĭ cari era acolea
vedea sòrele rássárind cu 3. ceassuri mai
inainte decit cei de la pòlele Athonului. -

Despre venirea in virful Atonului la închinăciune, nu pe partea miază-zi care ste comună pentru toți închinătorii, ci despre miază-nópte care se sue cu primejdie până sus; mi-aŭ povestit pusnicii schimonahii Sava Bancu, și Climent Popescu, Rominii de la chilia Turlutiului; că de 7 ori saŭ dus pe acolo: drum nu este de loc, 3 césuri de sui drept în sus și nu vezi sórele, dară te sui agățîndu-te din piatră în piatră, care de cutremure staŭ una pe alta și cît ai miscauă se duce in prăpastie, venind după dînsa și altele multe, și dacă nu ai fi cu băgare de samă te prăpăstuești, că până la virf sunt copacii de Ariu Prunar, și altele de mii de anii, groși în circoferența de la 12 până la 20 metri, că nici o dată topor nu aŭ intrat acolo, și prin copaci pietri mari înfipte, de la cutremure, că venind pietrile de sus in jos, saŭ oprit prin copaci acolo staŭ înfipte, și crescut preste dînsele copacii. După aceasta la anni 2000 – 1529, inainte de Hristos, când pămîntul ardea, când după cuvintele

lui Ovidiú, flacára mina pre însuși
celle mai înalte locuri ale pămîntu-
lui, așa în cît el se desfacea și se lă-
sa și se usca; când strica cetățile, și
ómenii și ținuturi întregi se în-
tórcea încenușe; cînd viețuitorii
Livii saŭ înegrit, cînd flăcă-
ra munții Tavru în Asia cea Mică,
Tmol și Eta în grecia, întru-
acea vreme flăcăra și Atonul la
anii 1529. înăinte de Hristos.

Insfîrsit saŭ stins
vinele de foc (vulcanice),
care sufla cu foc ale
Muntelui acestuia,
Molivo aprópe de Mona
stirea Sîrbilor Helindar,
Crioner, la Monastirea
grecească Watoped, și
Țuca lingă Monastire
Ivirului și altele până la anii 347-
407, în zilele sfîntului Ion gură-
de Aur, și a Impăratului Teodosie cel-
Mic, aŭ fost înfricoșat cutremur-
în Elispont, în Frighia, în Constan
tinopul în Athos, saŭ scufundat Mu

nții. și alții aŭ eșit din Mare. și
s'aŭ făcut ostrove (cuvînt 20-
Noembrie la Patriarhul Proclu și
Grigorie Decapolitul, ani 404. și 446).
că în zilele lui s'aŭ făcut cutre
mur mare, că Muntele Athos, de
la Arsanava Popa Gheorghe Ru-
ssu. și până la Neea Chitu, s'au
ridicat dela nivelul Mări sus
ca 2 metri, și mîncătura în pia
tră ca niște cercuri, și la Nisi aŭ
fost biserica Sfîntului Hristofor.
și acum un ostrov mic limanul cai-
cilor și vărcilor: împrejmuirile lui
s'aŭ prăvălit în Mare, numai ci-
mitirul cu òssele se cunòște. Da la
1529 (înainte) Atuncea s'aŭ sălășluit în-
trênsul locuitori în Munte cei eși-
ți mărginași Traquiet, Visalți,
Cristonii, și Idonii. cari pe ace
le vremi Muntele acesta se numea
Acte s'aŭ Athos; și la dânși îm-
părăța atunci Tamiris Trachianul.
tot acest feliŭ de cântăreți și în-
țelept ca și Orfeŭ închinător de
idoli (Porfirie Uspenschi).

La anul 1124-656, inainte de Hristos. către aceste Traquicești saŭ adaos Elenii veniți din Egipet, Pelaschi, și Halchidichei, și aŭ zidit în Aton, nu mari cetăți Dion, Tisoss, Cleona, Haradria, Olofiux, sanis, și Acantos. Dain anii 495-489, până la Hristos. Tóte aceste tîrguri dela începutul infiintării lor aŭ fost libere și de sine stĕpînitóre. Dară în anul 495. până la Hristos, íaŭ supus pre Eii stĕpiniri salle Împăratul Persiei Dariŭ Istaspe, iar fiiul seŭ Xerxe, invremea trecerei sale cu armata la grecia, aŭ făcut canal la códa Muntelui pentru trecerea corăbiilor. Locul unde este acum Metocul Watopedului la coda Munteluĭ, pe vechime se numea Clasicinschi, dar acum se numește Sidirodvcasia (ognele de fer arse) dar în vremea Classicinschi il numea Hor-Halchidichiei. - (cuptor de aramă). în vechime acest loc era trăitori Traquienii, numiți Cristonii

vasiliţi, şi Idonii [Thucidid. L. IV. C. 109.- Herodot. L. VII. c. 114. 115. 124.- Apian. de bel. civil. L. IV. C. 102.]. Ei după mărturisirea Appiană, nu aŭ trăit la marginea Mări, pentru că se temea de tilhari. [De Belis civilibus. L. IV. cap. 102.]. Şi cine sunt, cristonĭ, Visalţi şi Idoniĭ. Romani. şi Idoniĭ Iliciĭ Albanezi de astăzĭ, veniţi mainainte .- La Eiĭ cu 1,000 de anii inainte de Hristos. aŭ venit din ostrovul Evberŭ (Negroponte), Halchidoniţi, şi aŭ luat locul nu numai acela dar şi o parte din Munte, şi pe marginea Mări şi curgerile apelor Strimonschi, Singhischi, şi Torone. [Thucidid. L. IV. C. 79. 84, 102. 103. 110.39. Athen. Deipnosophis. L. VII. C. II. Geograph Ptolomei. L. III. §. II.].

Şi aicia de eiĭ aŭ fost făcute 32, Tirguri, dintre care sunt vestite mai întiiŭ Phirida, acum Huruda, ori Arnăut-Chioĭ, Halchis acum Cearchiĭ, chisos, acum-Isvoru. Appolonia acum satul Polina, nu departe de laxul Berjic, Cleon pe locul de acum Atonului Monastirea Filofteiŭ. şi de lingă ia Ivirul,

Thorone la cele 2 ape împreunate. Michiverna acum satul
Nichita. Olintos acum este satul Sfîntul Mamas, Ghiraa-
cum Polighira în Calamaria, Arni, si Anghi, nu se știe
unde acești Halchidonți aŭ fost; Eŭ prepuĭ zice (Porfirie) că
dintru întîiŭ lucra metalul, intru care indestul se gàsa in-
Halchidon pe locul lui, și pe marginile Mări la vaduri de co-
răbiĭ Afonul-Cleonuluĭ, Acantos, Torone, Olintinu, Mi-
chiverna. Vindea cele căpătate metalurilelor cu câștig.
argint, aur, fer; cu acest negoți saŭ îmbogățit cu ave-
re mare, Orașele Acantos și Olintos. [Acum în-
timpul de față la Ersov, și granița Sfîntu-
lui Munte, o companie Engleze, scote din oc-
ne metal madem, și îl transpòrtă în Anglia -
Brut, nelucrat.].

Aici arătăm despre Macedonia, Regii-
Macedoniei Regatul Macedonean aŭ fost
întemeiat pe la 748, inainte de Hristos
de principile Ceranus, după care a ur-
mat Pardica I.- Argeŭ I.- Filip I.
Europus.- care aŭ supus Iliria la
anul 602. inainte, după mai mul-
ți Regi ne însemnațĭ la 359 saŭ-
suit pe tron Filip II. care bătu pe-
Greci și pe Ilirĭ (360). aŭ ocupat Amphipole (Neohoris).
cuceri tòtă Tracia. Iliria și Tessalia, asedie bizantul.
și obținu o victorie strălucită la Cheroneia (338). La
Egeia (vodina), pre cînd celebra prin jocuri căsătoria -
fiiului seŭ Alicxandru, aŭ fost omorit de Pausania.
„Despre împăratul Alicxandru cel Mare nu scriŭ toți in-

„ tru un feliŭ ca ohalima. că Alicxandru saŭ dus in iad și
„ acolo aŭ vėdut pe Por și pe darie legați; că Ivantie împăra
„ tul. sedea gol sub un pom, și un riŭ de apă eșa de sub sca
„ unul lui. și cine bea din acea apă nu mai murea: că Ne
„ tinav împăratul Egipetului, aŭ făcut oști de ceară. si-
„ calul lui Ducipal cu un corn in frunte, și aŭ dat de n:
„ ște omeniĭ cu un ochi. cari avea in mațele lor diaman-
„ turi și mărgăritari; Despre împărăția Amastridului
„ Dară inainte de Hristos Amastridul, era silistra de
„ astăzi județul Durustor. se eșim din fabule, și se re-
„ venim la Istoria Macedoniei. La anul 336 inainte-
de Hristos, a urmat fiiul seŭ Alicxandru III, supra-
numit cel Mare, care bătu la 335 pe Geți, ce locuia pres-
te Dunăre, de unde saŭ întors încărcat de prăzi. Locui
toriĭ din Theba, credènd că Alicxandru aŭ fost bătut-
de Gegi. să resculat, voind se scuture jugul Macedo-
nean. Alicxandru cel Mare cu iuțala fulgerului,
merse asupra lor, bătu pre resculațĭ, și dărîmă tot o-
rasul, până la pămînt, afară de cassa Poetului Pindar.
In urma acestei victoriĭ, tóte orașele grecesti saŭ in-
chinat Regeluĭ Macedonean. Cu mare bucurie grecia
primit se fie supuși Macedonenilor. Alicxandru cel Ma
re formă atunci o armată puternică, compuse de Ma-
cedoneniĭ și din greci, și a plecat in Asia, ca se bată-
pe Persi și se devie stépînul Orientului intreg.

Prima luptă cu Persi a fost la granic (22 Mai 334), unde Alicxandru obținu o victorie – strălucită. Apoi merse la Sardes la Halicarnos; iar la Issus, a avut loc a 2 bătălie cu Persi.

și de astă-dată Dariŭ aŭ fost rĕŭ bătut. După aceasta Alicxandru a mers se ocupe Portul cel însemnat Tir, ca-re s'a apărat vitejește 7. lunii de încunjurare, reuși-se ocupe orașul și îl sfărîmă până la temelie. de la Tir Alicxandru a mers la Damasc, Gazza, pe care le a ocupat cu mare ușurințe. Merse apoi la Ierusalim, iar de aco-lo saŭ dus în Egipet, pe care laŭ cucerit, și aŭ fondat orașul Alicxandria. La 331. bătù din noŭ pe Perși la Arbela. Vechea și puternica cetate Wavilon, i a deschis porțile, iar la Suza, Alicxandru cel Mare saŭ așezat pe tronul lui Darie. De acolo saŭ dus se năvălească în țara Parților, a Mezilor, primind vizita Reginei Ama-zònelor Talistrada. Prietinul seŭ Parmenion, acuzat pe nedrept că a urzit un complot laŭ pedepsit cu mòrtea. Intră în India, bătu pe Regele Por, și ajunsĕ până la țe-rmurile Gangeluĭ (327). Pe generalul Calistene, care aŭ refuzat se i se închine, ca la un Dumnezeŭ l'a omo-rit. La 324, sa întors în Wavilon, unde după un an aŭ murit de friguri. După mòrtea lui aŭ urmat mai mulții Regi nevrednici, până la 220. cînd se suì pe tron Filipp V. și cînd se bàtea Anibal cu Romanii, Filip Regele Macedoniei a dat adjutor Cartaginesilor la 211. Istoria Macedoniei. pag. 9. 10. 11. 12. (Iòn Argi-ntian 1906.)

A Istorii vestire pentru Halchidonți se începe de la anii 495.* întru acest an Impăratul Perșilor Da-riŭ Istaspe, aŭ fost bătut.

(*) Inainte de Hristos.

de Ionseni in Asia Mica, și de acolo au trecut in Dar
danele in Trachia sub comanda generalului Mardo-
niŭ. și iaŭ poruncit lui ca să se ducă in Atena ca să su-
pue acel tirg: pentru că ĕ aŭ dat adjutoriŭ ca să se
surpe cetatea: și Asa Mardoniŭ, zice: Erodot.
că saŭ găndit ca se ia cu putere mai multe tirgu-
ri grecești. Atunci aŭ trimis flota lui către ostro
vul Tassu pe atunci numit Polini ca sel supue.
re ĕ și pre locuitorii lui. măcar că Ei nu iaŭ
făcut nici un răŭ Persilor; dar tot intru acea vre
me armata lui o aducea pre uscat in protiva Machedo
niei. ca se o impreune cu cele lalte țări ale lui supuse
și tote neamurile care trăiaŭ intre Marea Eghee și
in Macedonia. de acum aŭ fost supuse de Mardo-
nie. Flota lui după ce aŭ supus Tassu. se ținea de
Europeneasca margine maritimă: saŭ dus spre tir-
gul Halchidonului Acantos. ca de acolo pe lingă Mun
tele Aton: dar intru acele ceassuri cind aŭ vrut se
mineze Muntele. aici saŭ pornit o furtună mare de
spre miazănopte. care ca sa se lupte nu se putea. și
furtuna iaŭ asvirlit la marginea Atonului multe.
corăbii. și incredințaze că din ele saŭ prăpădit 300
de vase și [illegible] de omeni: pentru că Marea spă-
ind Muntele mai tare ca cele lalte Mări, și aŭ fost
plină Marea de cadavre. și corăbii sfărimate. Tom
1 pag. 30.31. Atunci și cele lalte corăbii saŭ inecat.
la Atena. și care știa se innote aŭ inghețat de frig.
și asa saŭ prăpădit flota lor totă: dar Mardonie mer-
gea inainte pe uscat in Machedonia. El era capu

pe jos pe uscat cu óstea lui. și nóptea aŭ fost încunjurat de brigami, (popor Traquienesc). și aŭ ucis ei mulțiĭ soldațĭ de aiĭ luĭ, și el singur aŭ fost rănit in această bătae: Dar eacătă că Trachieni, nu aŭ putut scăpa de această supunere a Perșilor. Mardoniŭ iaŭ supus pre eiĭ; După ce iaŭ supus saŭ întors înapoi, aŭ fost strîmtorat puțin de Bringhi, și aŭ prăpădit flota, și aŭ trecut in mica Azie înapoiŭ. (Erodot. L. VI. C. 44. 45).

La anul 490 - 493, înainte de Hristos, după mórtea lui Darie fecorul lui Xerxe, voind ca se supue Athena, dar temêndu-sê ca se nu se prăpădească flotele pre lîngă Munte, aŭ poruncit ca se sape in capătul Muntelui, că prin el se treacă flotele fără de nici o temere, și aŭ trecut din scurgerea Strimonschi in Singhinschi, acest lucru saŭ lungit 3 aniĭ.

Ascultațĭ spunerea pentru eĭ Erodot.

„Erodot ecsil a istorisit in cele 9 cărțĭ

„ale sale de istorie, El aŭ fost cu bătaia de
„la salamina anii 525-456, inainte de
„Hristos, iar acum nu aŭ rămas de cât 7-
„bucăţi de cărţi, de o cetire grea de inte-
„les pre alocurea, dară aŭ avut un suflet
„mare, o inimă de poet de om şi de cetăţan
„Istor. generală României faţa 136 ».-
soldaţi care iaŭ adus acolo cu caicile şi aŭ
tăiat Muntele; şi ei cu bătaia ii silia ca se
lucreze, şi acei din eii care murea tot atun-
ci punea alţii, şi din neamurile cele trăi-
tóre nu departe de Munte, şi aceia era puşi
la lucru; care se făcea sub comanda mai
marelui Vuvarissa, fiecorul lui Megaba-
zova, şi Artachie, fiecorul lui Arteew,
unul şi altul aŭ fost din naştere Persii;-
separea Muntelui saŭ făcut aşa. (Porfirie).

Varvari după naţie-
tot locul laŭ impă-
rţit intre eii du-
pă linie insemna-
tă, se incepea de
la Tirgul Sanisa,
când pămintul-

aŭ fost săpat adînc. atunci lucrătorii aŭ rămas la fund săpa înainte, da alţii pe scări primea de la Eii pămînt. şi din mînă în mînă pănă îl da sus afară; toţi aceşti lucrătorii, că nu era finicheni de 2 ori aŭ sepat pe un loc pentru că saŭ surupat amîndouă părţile canalului: aşa cum Eii sepa toţ una lăţimea desus şi jos; atunci cînd saŭ surupat părţilelui. finichenii mai mulţ ca cei-lalţi ştiind ca se lucreze, şi aŭ scoso pre dupre loc, că partea de sus a canalului mulţ aŭ fost mai lată ca cea de jos. şi tótă sĕpătura aceasta aŭ fost cam strîmbă, şi pe o parte de pămînt aŭ făcut magazie, şi vindea grăunţe care le aducea din Mica Azie. Magaziele aŭ fost puse în Torozie a Perenţiana, şi în Dorisc in Ionia în costa apei strimona şi în singura Machedonia. Erodot. L. VII. C. 21. 23.]. se spunem despre poziţiunea Geografică a sfîntului Munte Aton.

Muntele Atos face parte din Peninsula Balcanică. Așa că în Marea Arhipeleag are 3 limbi de pămînt Peninsule ca furculițe, cea întîiŭ Muntele Athos, în vechime zis golful strîmonic numit după celle 3 canale tăete la strîmtorile lor. Al 2 Peninsulă Suchea. Al 3 Peninsulă Casandra. Aceste 3 Peninsule comform istoriilor Antice, inainte de Domnul nostru Isus Hristos, aŭ fost tăete la strîmtorile lor de către Artaxerx Impăratul Perșilor la anii 450, inainte de Domnul nostru Isus Hristos, si mai pre urmă la anii 100, după Domnul nostru Isus Hristos, aŭ fostê renoite de către Impăratul Romanilor Ulpius Train Nerva, care aŭ făcut și pod preste

Dunăre la Turnu Severin. Aceste 3 canaluri (tăeturi). Primul la códa Sfîntului Munte, se zice de către locali Provlaca (adecă mainte[1] trecătòre). Al 2 tăetură Peninsula Suchea se chiamă Vorvoro. A 3 tăetură Peninsula Calamaria, care se chiamă de către indigeni Portaria; acèstă gură răspunde la locúl numit Eponomiŭ apròpe de Salonic. Aceste 3 peninsule Calamaria și Suchea se face griŭ bun și tóte Monastirile din Sfîntul Munte Atos aŭ Metòce; iară despre Sfîntul Munte nu este cu putinţe sĕ se semene: 1. din cauza locului Petros și prăpăstios, ci potrivit călugărilor. Al 2. călugări nu aŭ voe se semene și se aibe turburări cu mirenii. Pe aici aŭ venit în Europa din Azia Arabii, Turci, cruciaţi, și Hunii, 100, de anii aŭ stat pustie și ne semănate aceste peninsule. Intimpul împăraţilor Persești, și a Romanilor, circulaţiunea Corăbiilor, venite din Africa, Azia, și Marea Mediterană ale hoţilor jefuitorii

(1) mainainte).

varvari avea trecerea lor cînd venea du-
pă Adriatica la Salonic. trecea prin aceste-
strîmtori drept; și eșa la orasul Neapoli.
(cavala cetatea lui Aliexandru Machedon).
Iar cînd se intorcea de la Constantinopul, in-
tra tot prin gurile acestea spre Salonic. Ace
ste 3 tăeturi de peninsule: aŭ fost astupa-
te de sultanii Turcești pe când avea scau-
nul împărăției la Andrianopul, din cauza
revoluționarilor greci, care se adăpostea
în aceste peninsule, și până astăzi se văd
tăeturile și astupăturile acestor 3 canale.
Orașele și tîrgurile din-
aceste 3 peninsule, eera în-
nainte de Hristos, scrie
(Diaconul Cosma din
Monastirea Sfîntului Pa-
vel la 1903).. Flegra,
Polini. Casandra. Longos.
de la Salonic, până la ma-
rginea Muntelui Athos, pa-
rtea despre miază-zi. Iară partea des-
pre miază nòpte marginea Sfîntului Mu-
nte care se vede spre Traquia:, aŭ fost

orasele următóre: fondate cu 6-
veacuri inainte de Hristos. de vé-
netici din Traquia, orașul Antemus.
Tisos. Eneia. Antigoni, Spartalos,
Scolos. Milcoros, Olintos, Michiver-
na, Appolonia, Sermilia, Piloros,
Assoros. Acantos, Arne, Stratoni-
chia, și Staghira. Iară in par-
tea despre sud pe uscat spre Salo-
nic; aŭ fost orasele Pothidia zi-
dit de împăratul Machedoniei Ca-
sandru, orășul cu numele Schite.
Afitis, Neapole, Tranve. Schione,
Mendi, și Sani. Iară pe penin-
sula Casandra. aŭ mai fost situa-
te orașe Fischela, Parthenopole.
(cetatatea fecórelor). Galibsos,-
Thorone, Derra. Ambelos, Sarti,-
Singos. Assa și Sitonia (gri-
năria). - Iară pe Muntele —

Athos, orașele Sani, Tisoss-
cleone, Acrojtas, Olofixr, și-
Dion. Orașul Acantes era la
Ersow; care aŭ fost sfărîmat
de Filip al II. Împăratul Mache
doniei cu 2 viacuri înainte de
Hristos: Erodot; iară isto-
ricul Rus, Episcopul Porfirie-
Uspenschi, spune: că aŭ fost dis-
trus lanii după Hristos: 830.-
de către pirații, și cum că Ali-
sorthus, fratele lui Casandru;
aŭ zidit orașul Uranapole; iară
și fratele lui Casandru, ani 316.
înainte de Hristos, aŭ zidit ora-
șul Casandra în peninsulă, unde
este istmul tăetura de trecut co-
răbiile: distanțe lungimea tăetu-
rii a 5 stadii, de Xerxe Împăra-
tul Perșilor; și cînd la annii 480-

inainte de Hristos; aŭ fost rĕsbel intre Elenii și Persi, pe mare și pe uscat; in acele timpuri multe din orașele scrise aci aŭ fost pustiite. —

Traitorii Atonului saŭ așezat in Erissa care aŭ fost schela Halchidonului al tirgului Acantos, eră in scrierea Episcopului Porfirie-uspenschi de Rusia, din anul 1846, scrie, că acolo aprópe de mare se găsesc magazie sub pămînt din vechime; care incă nimini nu leaŭ sepat, [L. VII. C. 115. et sequ]; — Cea pe uscat óstea chessarului Xerxe; aŭ trecut preste apa strimona, și-

aŭ mers pe marginea mări pe-
lingă tirgurile grecești Arhira
și stagira. și aŭ stat in Aca-
ntos; Acolo împăratul Xerxe
aŭ cinstit pre trăitorii tirgului,
și leaŭ dăruit lor haine midie-
nești, pentru rivna lor care aŭ
ajutat ca se împlinească a lui
cea dinainte făgăduințe, cind
aŭ înștiințatat el că saŭ is-
prăvit canalu. Atunci iaŭ aco-
perit pre ei cu laude.

In vremea cind
aŭ stat el cu arma-
ta lui în Acantos, sa
inbolnăvit și aŭ mu-
rit Artachei, care
aŭ fost cel intiiŭ Ar-
hitect al sepări Ca-
nalului. El era din
familia Ahemenidow, era de
înălțime 5 coți fără 4 degete,

si avea glas mai tare și mai su-
nos decit tóte glasurile omenești.-
Xerxe saŭ intris-
tat pentru această-
prăpădire, și iaŭ fe-
cut lui imormintarea cu mare cinste:
tótă oștirea aŭ pus pămint aŭ făcut
un deal d'asupra mormintului lui;.
Tráitorii Acantos, după spunerea:
lui Oracula, ii da pomeniri lui ci-
nste mare, pomenindui numele lui.
Xerxe aŭ rămas de flotă in Acantos,
și aŭ poruncit Admiralilor se ducă-
și sel aștepte in tirgul Terme (așa-
se numea Salonicu pe vechime) la cu-
rgerea apelor; pentru că el saŭ in-
științat că drumul după gindirea-
lui până la acest tirg era mai scu-
rt decit alte drumuri; cea după-
uscat óstea lui, de la Dorusa, pă-
nă la Acantos, aŭ mers după du-
pă rinduială. Cel I corp sub coma-
nda lui Mardoniŭ, și Masissta,

aŭ mers pe marginea Mări în chipul flotei, al 2lè comandant Tritantehmon, și Gherghison, cel I. aŭ trecut mai sus de mare prin sate înăuntru. Daral 3lè corp în care aŭ fost și Xerxe; în care comanduia Smerdomen, și Megabiz, mergè între cele 2 armii, și flota pe canalul cel sepat în Munte, și saŭ dus în curgerea Singhițschi pe margini cari se găsa orașe Assa, Piloros, Singos, și Sarta, și aŭ bătut pe Persii, și aŭ luat cît aŭ putut arme, și corăbii si celle-lalte saŭ dus în curgerea apei Terminschi; și se știe că acest val de oștire a lui Xerxe aŭ fost bătută de grecii. În anul 489-425, înainte de Hristos, mai pre urmă după ce aŭ bătut pe Persi Meltiade, le aŭ pus Atenenilor înainte la Xenax, ca se eabir dinprin ostrove și din prin tîrguri, pentru ținerea flotei pe

mare, care să se apere de toți protivnicii, și se oprească pe Perși se nuși mai lățască a lor împărăție.

Această punere înainte au fost priimită, și au fost aduse spre împlinire, de Temistocli și Aristidi, la anul 439, înainte de Hristos, le au pus bir la tóte tîrgurile bogate ale Atonului Halchidonului: Olofixx 2000 drahme, Acantos se dea 3 talanți. Dron 1. Talant. Tisoss dintru întîiu 4000. drahme mai pre urmă 1. talant. Cleone 500, drahme, Sanis dintru întîiu 4000, drahme, mai pre urmă un talant, după aceia 1000, de drahme. Arghilos dintru întîiu un talant, pe urmă 1000, drahme. Assa dintru întîiu 2400, drahme pe urmă 3000, drahme. Spartalos 2 talanți, mai pre urmă 3. și 500 drahme. Michiverna un talant, mai pre urmă 4000, drahme. Olintos 2 talanți. Piloros 600 drahme. Ermilia dintru întîiu 3 talanți, mai

mai pre urmă 5. talanți, iar mai pre urmă aŭ lasat 4 talanțĭ și 3,000, drahme. Singos dintru intiiŭ 4. talanțĭ, mai pe urmă 2 talanți, și mai pre urmă 3. - Staghira 1000, drahme în tot d'auna. Torone dintru întiiŭ 4 talanți și 500, drahme, mai pe urmă 6. talanțĭ, și mai pre urmă 12 talanțiĭ. «Corpus inscriptionum atticarum. Volum 1. p. 229. 231, Berolinu. 1873».

La aniĭ 431 - 360, inainte de Hristos, după ce aŭ trecut 59 aniĭ după pohodul lui Xerxe, în grecia saŭ sculat cu bătae, Peloponesiĭ, Atenieni, și Lacomedonțĭ, cari saŭ lungit 27 de aniĭ, și saŭ mîntuit rasboiul fără ca se căștige grecia, pentru că generalul Vrasid - al Lacomedonților cu oștirea luĭ trecea prin Tessalia, și niminea nu putea se iĭ stea în protiva luĭ ca sel opreascâ; și saŭ unit cu împăratul Machedoniei Perdica, și saŭ dus în Halchidon, pentru că el din Peloponis aŭ fost poftit de acest împărat, și de Trachianiĭ, care aŭ schimbat Atienèsca Republicá,

temêndu-se de a ei puternicie ; Halchidonu locuitorii și Mahalenii tirgurilor, nu asvirlea după eiĭ greutatea acestei Republici, și gindindu-se că ėr se vie asupra-lor ; dintru întîiŭ intaină aŭ cerut adjutor dela Vrasida, care erà și cu Perdichi, màcar cà el nu era invrájbit cu Atenianiĭ descoperit, dar cele vechile ținea minte sfezi ; și avînd el in gând se smerească pre împăratul Linchistov Ariveea.

Ku acest chip cu greŭ aŭ fost a ținea ; Dar saŭ găsit Lachemodineniĭ și iaŭ ajutat luĭ ușor-aŭ primit adjutoriŭ cari el laŭ dorit. (Ibidem. C. 18.). Doria și Halchidonțiĭ, ca se il aibă pe Vrasida în partea lor, așa cà in Sparta il cinstea ca pre un om vrednic întru tóte lucrurile luĭ, și laŭ prețuit mai tare atunci cind saŭ pornit El in campanie ; Dintru acel timp când luĭ iaŭ fost supusė oștirea ; El aŭ arătat tirgurilor dreptate și mijlocire, și o parte mare saŭ desunit de Atineniĭ . Da in alte tirguri-leaŭ căpătat láturașe și leaŭ dat luĭ ; intre aceste căpătări Lacomedonțiĭ intimplîndu-se pace putea sele întórcă, și se le ție intinzîndu-se după al lor caștig care aŭ și făcut numai de cât. Aŭ adus bătaia pe locurile Peloponesilor, și acest înțelept și făcători de bi-

ne Vrasida, pre care il știa pre unul anume; dar cei-lalți incredințarea e deossebită și supunere a Lachemodenenilor cu așa implinire, întîiu aŭ eșit din Sparta in streine locuri. și se gândea cei-lalții unitiĭ ai luĭ vor fi tot ca și El.

Cap. 28. Ateniniĭ aŭ dat de veste pentru sosirea luĭ înTrachia, ĭaŭ dat de veste Perdicheĭ pentru vrăjmasiĭ ai republiceĭ Atenenilor. propuind că El insuși și nu altul este vinovat al acesteĭ ecspedițiĭ, și acum mai mult decât atuncea; pentru că se uita după ai lor unitiĭ.

Cap. 83. Perdica, aŭ împreunat a luĭ oste cu polcurile luĭ Vrasida, și tot atuncea aŭ inceput bătaia cu Linchistov Ariveiul. « Linchistov-Ariveiul, era Principele împărat al Machedonieĭ cu capitala Provinției Linchistov (Bitolia). Ion Argiti. Isto. Macedonieĭ fața 13.– 1906. ». Pentru că intre eiĭ. ca niște Mahaleniĭ era sferi; și Perdichi aŭ vrut ca se îl dea jos din scaun pe Linchistow Ariveiul, de acum saŭ apropiat armată spre Linchistow: Dar Vrasid aŭ răspuns că El vrea pă-

nă a nu se începe bătaia El doreşte sĕ se
vază cu impăratul lor, şi dacă se va pu-
tea sel înduplece să se unească cu La-
comedoniţĭ ; Dar şi Ariveiŭ prin alţiĭ-
îl poftea sel cunòscă pre acest general
ca se fie el al 3lè judecătoriŭ, şi din-
altă parte deputaţiĭ din Halchidichi cari
se găsa la Vrasida, il ruga pre El se-
nul sparie pe Perdichie, dacă o fi învo-
iala se stăruiască trebĭ, însfirşit de-
putaţiĭ cari singur Perdichi iaŭ tri-
mis către Lacomedoneniĭ, saŭ inştiin-
ţat că vreocite-va sate leaŭ înduplecat
spre unire, şi cu aceia Republica.

Odată vrasida pentru bunăta-
tea obştei, saŭ împăcat ca-
se il ţie pre Ariveiu, de gè-
ba Perdichi iaŭ pus-
lui învedere, că El la-
chemat pre el nu ca se-
judece acea sfadă cu îm-
păra- tul Linchistow; da pentru-
aceia că: sei dea ajutoriŭ ca sel -
scape de la vrăjmaşiĭ, cari vor fi fost
arătaţĭ lui, şi pentru că nu drept pu-
rta vorbele cu Ariveiŭ, când El Per-
dica, ţinea jumătate tóte polcurile-

Vrasida nu se uita la aceste spuneri; aŭ înștiințat acestor împărați, și aŭ fost rugat de împăratul Linchistow, și aŭ întors ale lui polcuri dela granițe. Atunci Perdica scîrbit de acestea, aŭ adus numai a treia parte de hrână, în loc ca se aducă pentru jumătate de polcuri.

Kap. 84. Tot întru acea vreme anii 424 înainte de Hristos, nu cu mult până până la culegerea viilor. Vrsida cu Halchidonții saŭ dus sub Acantos; Această Colonie din ostrovul Andros; atunci întru acest tirg aŭ fost 2 părți una lovindu-sĕ cu Halchidonții singur laŭ chemat pre el; dacea-laltă aŭ fost a poporului. și amîndouă avea sfadă între ele pentru priimirea luĭ, da temêndu-sĕ ca cum el se nu le strîce viile lor; saŭ împăcat sei dea drumul în tirgul lor. și se deslege treba lucrului. După ascultarea vorbelor-

geral Vrasid. saŭ arătat în aduna-
rea poporuluĭ, și leaŭ spus lor cuvênt-
care este pusĕ in Isto. Atonului (Porfirie).-
Kap. 88. Acanteniĭ după in-
țeleapta și a biruitoruluĭ cu-
vênt Vrasida, laŭ rugat și-
aŭ vestit temîndu-se ca se nu-
le strice viile viile lor. și
saŭ împăcat ca să se lepede de Ateniani̇̆.
Atunci Vrasida, saŭ jurat ca se nule cal-
ce ale lor cuvinte, și cu această întărire
eiĭ aŭ priimit sub supunerea lui. tot in
acest chip aŭ supus și tirgul Staghi-
ra. cel intemeeat de Ostroveni Androsiți.
Kapu. 102-108-
în Noembrie și De-
chembrie, tot în-
acel an 424 înainte :-
Vrasid din Halchidin din
tirgul Arni, cu uniți Tra-
chi ai lui, saŭ dus spre
Amfipoli, care este pus
pe amîndouă părți-
le apei Strîmona,
saŭ dus cu acel
chip ca sei supue pe Atoniasca supu-
re: sara el aŭ fost în Avlon și Broms-

schi, care se găsesc Walviscoi acum-
(Berjic), care curge in mare. Aŭ mîncat-
acolo și saŭ pornit nòptea, și era timpul-
greŭ pica zăpadă dar nu se uita la aceas-
ta El. El se grăbea dorind ca sĕ se ascu-
nzĕ de Amfipoliți alui apropiere cătrĕ eiĭ,
și se nu fie vîndătorii pentru Amfipoliĭ;
pentru că in acest tirg locuia locuitorii
din tirgul din Mahalaua Arghiru, și-
multe altele intimpinindu-se cu Vrasîda
fiind cumpărați de Perdichie, alțiĭ de
Halchidonți mai deosebit Arghilițĭ, ai-
noștri Mahaleniĭ tot d'auna eraŭ sfă-
dițĭ cu Atenieniĭ, dorind ca se supue-
pe Amfipoli (acum Eni-chioi cetate); și-
aŭ câștigat armele lui Vrasîda cu bu-
nă primire pentru eiĭ; cu acest chip-
acest general cu adjutorul acestor a-
liațĭ, aŭ luat tîrgul numit fără de bă-
taie, și leaŭ pus lor un tractat cum-
iaŭ venit lui.

Cap. 109. Pe urmă el-
cu unițiĭ lui, aŭ dus-
bătaia in Munte, acia-
mai toțiĭ trăitorii, cum-
a zice: Visaltiĭ, Cristoniĭ, Idonii,
Halchidichițĭ și Pelasghi isaŭ supus-

lui: Numai 2 tirguri Sanis și Dion, saŭ impotrivit;
pentru aceasta el leaŭ pustiit locul lor, aceasta aŭ fost
mai de vreme de 9 Aprilie anul 423, inainte de HS:

Kăp. 110. Din Munte Vra-
sid saŭ dus in Halchidon
in tirgul Torone, care era lu-
at de Atenianii, atunci laŭ poftit pre el,
nu pre mulți o parte, gata fiind
ca sei dea lui acest tirg. El saŭ a-
rătat aicia inaintea zorilor de
dimineața, și nu aŭ fost știut
nici de garnizona Ateniani-
lor, nici de locuitorii tir-
gului, și aŭ stat in locul
unde era idolul Dio-
scor, Castor, și Policx.
saŭ pornit in rinduială de 3 armii de la Torone. Atun-
ci intimpinindu-se cu eii, aŭ instiințat venirea lui, și
in taină aŭ eșit din tirg, dar nu mulți locuitorii: și
cum el saŭ arătat, iaŭ luat lui 2 soldații armații.
și iaŭ dus Lizistrat din Olintos, și eii aŭ intrat in To
rone, aŭ sărit preste zidul cetăței despre mare și nu-
au fost de niminea văduți, și aŭ ucis streaja tirgu-
lui, și aŭ stricat porta cea mică din partea Canastriei.

Cap. 111. și Vrasid saŭ pornit nu prea mult in
nainte, și aŭ pornit 100 de soldații ca se intre eii intiiu
in tirg, cind se va deschide porta lor, se fie dat semn.

Eiĭ saŭ dus incet sub Torone. intru acele minute -
càndaŭ făcut sfat Toronțiĭ, și aŭ intrat soldațiĭ Lui
Vrasida când aŭ fost sfărîmată pòrta cea mică ; și-
când aŭ fost stricată pòrta cea mare care duce inău-
ntru ; schimbătorĭ ducea pre o cîțiva soldați prin pòr-
ta cea din tîiŭ ca sei cuprinzĕ din 2 părți pelocuitorĭ ne-
făcĕnd Eiĭ vinzare ; după întărire sus aŭ ridicat sig-
nal de foc, și leaŭ dat drumul peste pòrta Rînca.

Kap. 112, Dar Vrasid vĕdĕnd întărirè-
manevrei, aŭ ridicat tòte ale lui polcu-
riatlui ostașiĭ, cu mare chiote ale lor. aŭ
spăimîntat pelocuitoriĭ, și unĭ fugea-
pe locuri drepte, iară alțiĭ saŭ suit
pe zidurile a cetățeĭ pre scînduri de lemn care eraŭ
pusĕ pentru dregerea zidurilor ce se stricasĕ. Vrasid
cu alui armată aŭ apucat locurile cele mai de sus in
tirg, ca se nu fie supusĕ de alțiĭ. dar cea laltă arma-
tă saŭ împrăștiiat prin tot tirgul.

Kap. 113. Atunci o mare parte de Toro-
nțiĭ, nimic nu știa, saŭ turburat-
și huia, și vênzĕtorul care saŭ-
invoit. amestecat cu veniți ; Da-
Atineniĭ din partea celor 50 solda-
țiĭ dormia pre loc drept, și cînd aŭ-
vĕdut această nevoie, uni saŭ pră-
pădit în bătae. da uni aŭ scăpat cu-
fuga. saŭ pus în 2 caice și saŭ ascuns în cetatea-

Liquitea neștiută de eiĭ. Ea era în capătul din marginea tirgului, și se găsa lingă mare în cea mai strîmtă trecere, acolo aŭ fugit și ceilalți Toronții, cari era uniți cu Atenianii.

Kap. 114 - 115; - când saŭ făcut ziuă Vrasid era stăpîn pe tirg, leaŭ poruncit Torontților cari aŭ fugit la un loc cu Atenianii, ca eii pot să se întórcă fără frică la casele lor. și să se apuce de lucrul lor. Iară Atenianilor leaŭ poruncit ca se iasă din tîrgul Liquitea; cu tóte averile lor, pentru că această cetate li se cuvine Halchidonților. Ei aŭ răspuns că nu vor lepădavă pre ea. și aŭ cerut împăcăciune pe o zi pentru îngroparea morților. Vrasid le aŭ dat lor timp pe 2 zile, și după trecerea acestor zile, aŭ supus Liquidu, și laŭ încunjurat cu streaje, și ținea la gurile cetăței a caselor din năuntru, și înziua-

din tiiŭ aŭ batut streaja, dar adòua-
zî aŭ adus maşine care asvirlea foc la-
intăririle cele de lemn, şi singur aŭ mers
la locul cind era ea se lucreze locul celma-
iŭ slab. Atunci Ateneanii aŭ făcut un-
pirg de lemn pe o zidire, şi aŭ adus în-
el multe òle cu apă şi pietri mari, şi-
òmenii mulţii acolo saŭ pus, şi aşa acè-
stă greutate naŭ ţinut această zidire;-
când aŭ picat cu un sgomot mare. Atu-
nci Atinenii cari se găsa aprope pe locul
acela, naŭ fost spăimîntaţi atita de acè-
stă întimplare, cât amăriţi soldaţi ca-
ri sta la acele deossebite locuri, saŭ gâ-
ndit că partea aceia iì luată a cetăţi,
şi aŭ fugit spre mare şi saŭ suit în caice

Cap. 116. cum saŭ înştiinţat
că eiì saŭ dus din cetate, toi-
atuncia saŭ apropiat cu ar-
mata lui, şi aŭ luat oraşul-
şi pre toţii cari iaŭ găsit acolo iaŭ ucis;
Ateneanii cu corăbiì şi cu mici Cai-
ce saŭ dus în Polini (acum insula Ta-
ssu). După aceasta Vrasid aŭ stri-
cat Liquidu, şi iarna aŭ întărit cele-
luate de el locuri; şi saŭ făcut plan pe-

ntru o nóuă bătălie, întru aceavreme al anului sau mîntuit 8 anii de bătaie.

ap. 117-124 la inceputul tómnei Lacomedionți și Atenianiĭ aŭ făcut pace pe un an, întru această mijlocire de vreme Halchidontiĭ și Achinténiĭ iaŭ ajutat lui Vrasida și lui Perdichie, cu împăratul Machedoniei Ariveiŭ Linchistov, in bataia pe locurile Machedoniei, și această companie nuleaŭ mers. In anul 422 inainte de Hristos, după sfîrșitul împăcăciuni, aŭ trimis in Traquia pre generalul Cleon, cu 30 corăbii cu 12000, solda-

ții. și 300 călăreți, și cu mulții-
uniții, și aŭ luat tîrgul Toron, și-
aŭ pus acolo streaje de resbel; și eii
aŭ trecut pe apă în Amfipoli, intr.
acolo saŭ grăbit și Vrasida cu ale
lui polcuri, și amîndoi acești viteji
aŭ fost uciși cînd aŭ inceput a se
bate aprope de acest tîrg: după
sfîrșitul bătăi, Atenianii aŭ fă-
cut pace cu Lacomedonții pe 50 de ani;
« Diodor Sicul. L. XII. C. 73.
74. – Tucidit. L. V. C. I. 18. »

În anul 421 inainte
de Hristos, în grecia
saŭ început noi turbu-
rări, care avea mînie și
asupra Halchidichiei,
pe acele de acolo tîr-
guri, Argos. Tivi, co-
rint și altele. Pentru că
Atenienii și Lacomedrenii
iaŭ încunjurat pre eii, cînd făce
pace și unire, și prepunea că aceste

a poporă se gîndesc ca se supue pre ea pre toțiĭ ceĭ lalțiĭ greciĭ; și aŭ făcut alor deosebite unire. pentru ca sei supue și apere cu Argostschi, saŭ unit Halchidonți, Traquieți, cari sînt aprópe de Aton. Atuncea în Munte în Aton, Dictidu aŭ luat cu răpire unițiĭ cu Atenianiĭ tîrgul Tisoss, Atenianiĭ, iaŭ smerit și iaŭ primit pre eiĭ in numărul uniților. Iacătă odată ei la anul 418 înainte de Hristos, saŭ lepădat de Ateniani, și saŭ unit cu Halchidoneni. [Diodor Sicul. L. XII. C. 75. 76. - Thucidid. L. V. C. 31. 35. 82.]

In aniĭ 383-380, aŭ trecut 20 aniĭ după bătaia de-

la Pelopones cu grecii, atunci aprope de Munte saŭ aşezat Republica Olintească cu a ei putere şi iubitore de cinste. Gîndurile aŭ pus pe împăratul Machedoniei Amintu, pe a tîrgurí Acantos, şi scaunul Halchidichiei Appolonia, (acum satul Polina), ca se o ceie sparti, ca sel smerească cel mîndru Olintos, Sparta aŭ împlinit alelor cereri, saŭ început bătaia, şi saŭ mîntuit, că aŭ supus Olintosul al Lachedemenilor în unire.

a anul 348 înainte de Hristos, după smerirea Olintosului Republică, aŭ trecut 20 anii; Atunci vrăjmaşul eii împărat Amint saŭ sfîrşit, şi

și scaunul laŭ primit Filip, și in al to-
lea an intru alui împărăție, aŭ supus sub
a lui putere toĭă Halchidichia cu apele eiĭ,
dintru intiiŭ El aŭ luat cu răpire ce
tatea Ghiru și altele vre o citeva-
tirgulețe, cu adjutorul a unei infricoseri,
pre urmă Michiverna și Torone, pen-
tru că saŭ intimplat vindare, și aŭ
intors ale lui arme asupra Olintosu-
lui, cel mai vestit tirg in Halchidichia
lintenii aŭ fost-
băituți de 2 ori.
mai pre ur-
mă leaŭ-
incunjurat
tirgul și
aŭ perit-
mulți solda-
ți sub zidurile
cetăței, dar tot laŭ luat pre el. Iară
mai mari Olintosuluĭ Efticrat, și-
Lasten, aŭ fost cumpărații de Eii, ca-
niște vinzetori leaŭ dat tirgul lor.

Filip aŭ jefuit tirgul și l'aŭ stricat - până la pămint, și pe locuitorii iaŭ vindut robii.

Tot aceasta isaŭ intimplat și Appoloniei Halchidichiei. « Appian, de bellis civil. L. IV. C. 102. Filippus, Amintae filius, cum Halcidenses tum caeteros rersus ejecit (es Tracia), ut nihil aliud jam praeter templorum ruinas ibi conspiceretur. » - (Apeles cel mai mare pictor al grecilor, și poetul grec Teocrit, sunt din viacul al 13 lea - inainte de Hristos; despre vestitul pictor - Apeles; zis și Rafail antiquității, cari aŭ trăit in curtea lui Alioxandru cel Mare, saŭ născut in Efes in viacul al 4 inainte de Hristos. ortodox Romin 1907. fața 1140) Cu acest chip la el saŭ găsit mulți banii luați de la bătălie; care era viteji la bătălii, și cu eii cumpăra cei mai buni locuitorii ai tirgului și le mărea. și saŭ mă-

rit numărul orășenilor in țara lui, și pe sine se-
lăuda pentru că țara lui saŭ mărit, nu atîta cu
puterea armelor cit cu puterea aurului [Dio
dor sicul . L. XVI. C. 52. 53. _ Demosthen. o-
ratio in Filipp. III.].

Istoria Halchidichiei care i se-
cuvine și Atonului, din vremea su-
punerei a eiĭ de împăratul Filipp-
Machedon, se scurtează, pentru-
că acest loc o parte o aŭ apucat-
tu-o această laltă împărățiea
Machedoniei, și aŭ încetat cu to-
tul, ca se fie ea singură stă-
pinitore, apoĭ și Machedonia cădu sub Romani
mai pre urmă sub turcii.

În anul 148. pă-
nă la Hristos,
ea la un loc cu-
Machedonia, aŭ in-
trat întru împărăți-
a Romanilor, da in-
timpul împăraților,
Constantin cel Mare, Gra
tianiĭ, Teodosie I. și urmașilor lor, aŭ ră-
mas locurile Impărăției Bizantiască in al-
5lea viac creștinesc, vestitul Ștefan-

Bizantiesc, cari aŭ scris cartea pentru tîrguri, și aŭ zis că în Aton este tîrgul Halchis pe vechime, acum (Casandra), ostrov sepat adînc canal și mare și cari se numia Halchidichia canal. [Ștefan Bizantin Volum 1. Lipsiae 1825], se înțelege că cele mai bogate metale; Halchidiții aŭ făcut acest canal, nu în vremea când saŭ supus Eii Romanilor. dar încă cînd era eiĭ singuri stépînitoriĭ, degrab după așezarea lor în Munte și prin prejurul lui. urma acestuĭ canal se vede și pānă acum: Bizantia nu aŭ oprit ca se scóțe metal al Halchidichiei. Traian se pune Impărat în Roma la aniĭ 98. după Hristos, și prin canalul acesta făcut de împăratul Xerxe, la anii 100 d. Hs. aduce colonii de Romaniĭ în Dacia, și Machedonia; după dînsul Marcŭ Aureliŭ, 161 – 180, și urmașii lui.

La anii 320, după Hristos, Marele sf. Constantin, voia ca se zidiască cetate pe numele lui, unde este táetura la coda sfîntului Munte; dar sfătuit de sfíntul Marcu Episcopul Aretuselor, saŭ schimbat scopusul zidind

Constantinopolul; iară în Sfîntul Munte, aŭ zidit 3 Monastiri; Protatu, Constamanitul și Vatopedul; Sfîntul Constantin, cu acea ocazie aŭ dat afară din Sfîntul Munte, pe toțĭ locuitoriĭ mireniĭ, care se chema Ţaconiĭ, trimițîndu-i în Peninsula Peloponisiŭ; iară peninsula Sfîntului Munte, aŭ destinatu-o numai pentru Monahri. Sfîntul Constantin ne trăind se termine Monastirile cîte trele, fiul seŭ Consta, aŭ terminat Constamanitul; și Teodosie cel-Mare-Watopedul în viacul al 4lea probe pentru aceasta; se găsește manuscript în condica Monastirei Filofteiului, după adeverirea istornicului F. H. Fallmeraer; fragmenten aus dem Orient. Tom. 2. pag. 42.

În anul 325. după Hristos, saŭ făcut I. Sinod în Nicheia Vitiniei; în zilele Impăratului Constantin și Maică-sa Elena, asupra preotului eretic al Bisericei Alicxandriei Arie, care despărța ființa Fiului de tatăl, care zicea: că este zidire și nu Dumnezeŭ adevărat din Dumnezeŭ adevărat; și aŭ ținut acest Sinod 3½ aniĭ, alțĭ spun că aŭ ținut 6½ aniĭ; și aŭ fost 318 Sfințiĭ părințiĭ la număr; și credu-credința, s'a rînduit a se ceti în biserică, pe vremea Impăratului Iustinian la 545, aniĭ d Hs. și saŭ rînduit în vremea Leturghiei în Biserică, în-

tiiŭ de Tatăl Nostru să se cetască.

Kreștinătatea în Machedonia întru care se ține și Sîndoracavasia la un loc cu Atonu, în timpul împăraților Vasilie Machedon. și Leon înțeleptul, peninsula sfîntului Munte Halchidică saŭ numit xidorocafsia. (adecă arzătòre de fer, din cauza ognelor care conține fer și alte metaluri). In timpul împăratului Roman Lacapinul, în anul 912- și 944, aŭ ordonat prin decret, că comunile din Olimp; și din Muntele Athos, și din Varachiŭ, și din Latru, se lise dea pentru fiecare Monah cite o nomismă. (un ban de metal pe an). și aŭ ordonat că la cei bogați. cari se vor călugări, averile se nu le închine la Monastiri. nici la împărăție, cari lucruri saŭ schimbat de împăratul Nechifor Foca. Atonul vestit aŭ fost de sfîntul Apostol Pavel. acolo aŭ propoveduit restignirea și invierea lui Hristos. în tîrgurile Salonic, Veria, Filipopoli, și în Apolonia Atonească. și tot locul cu grăbire fară de Aton. In Aton creștinismul saŭ început la anii 250 și 286, după Hristos, in timpul împăraților Romanii Dioclitian și Magximian, împăratul Dioclitian, de origină Ilíric Romanizat din Dalmația, aŭ făcut

în Salonic un Pălat strălucit, și orașului iaŭ dat numele Spalato, pag. 45 – 1906. I. Argintianu Istoria Machedoniei. – Din Salonic credința aŭ mers și în Sidorocavasia însĕ mai tîrdiŭ, o parte de acest loc era supusĕ atunci și acum sub Episcopia Casandrei, da cea-laltă sub Episcopia Ersov-Aton; în locul Cassandreĭ din vechime era tirgul Potideia intemeiat de Corintenii, și luat de la Eiĭ de Atenienĭ, dar de la aceștia laŭ luat Filipp Machedoneanu, tot intru acel an cînd isaŭ născut lui fiecorul Alicxandru, și socrul acestuĭ Filip Casandru, laŭ îndreptat pre acest tirg, și laŭ făcut din temelie, și iaŭ dat numele seŭ, și dintr' acest timp tirgul aŭ fost vestit de scriitorii [Geograful Ptolomeŭ, Ștefan Bizantin și Pliniŭ. L. IV. C. 10.], – mai inscurt aŭ zis pentru El, că locuitorii luĭ daŭ cinste la o piatră picată din cĕriŭ. ‹ în Pallenensi isthmo, quondam Potidoeo, nunc Cassandria colonia, in qua colisolitum, qui de caelo ceciderat. ›.

Nu se știe lumina lui Hristos, când aŭ luminat Casandra, și cine aŭ fost Episcup (Porfirie) nu are nici cărți nici sepături în piatră, locuitorii dintru acest tirg aŭ fost creștinați în timpul lui Constantin cel Mare, mă-

căr că știm că era pe atunci creștini, și era apròpe de Cassandra prin sate și orașe, cum am zice:- în Salonic, în Atonească Apollonie, dar și în Pidnea - după curgerea apei după Sallonic, mai vine împrotiva Casandrei, unde aŭ pătimit pentru Hristos sfîntul Mucenic Alicxandru, întru împărăția lui Macximilian, apròpe de mare în Eparhia Casandra, în satul Sf. Mamant, pe vechime (Olintos).

In păretele Bisericei Sf. Gheorghe, s'aŭ găsit o piatră scrise Elinește anii de la Hristos 379, a nòstră eră (scrie Porfirie), cum am zice, Didiana, Antigon, (îi cinstea), Prisc, Priscovici, bătrînul seŭ.- Didiana, Mișu bătrîna luĭ, și Didiana Prișca tatăl seŭ, și Elpidiŭ Magnumumăsa, încă în viată fiind în anii 409. înainte de Hristos, în luna lui Dia 18, această scrisòre de la anii 409, înainte se numără că este de la Actiiasca biruire, Octavie August, și cu răspunsuri la 370, de la Hristos, arată că întru acest an Mahaleni cu Casandra, Olintos, încă eraŭ închinătorii de idolii. Didiana, Antigon, și mama Elpidia, și fără de gândire mulți alții; Atuncea s'aŭ pustiit ca se fie eii și în Casandra, după cum aŭ fost în Atonescu Tirg Dione (Vatoped), la anii 321. înainte de Hristos.

herman, Eracliŭ, inchinători de Idoli, încă în viață fiind saŭ gătit luĭ și fămieĭlui Dionisia, sicriu de marmoră în luna luĭ Panimuveprepui (zice Porfirie) G. că Casandrenii aŭ priimit credința intru împărăția luĭ Teodosie cel Mare, cînd aŭ poruncit ca se închizé tóte cele idoleștĭ capiște, în timpul acestuĭ împărat nu era cu putințé, ca se cinstească ei piatra aceia care le zicea mintea lor că este picată din ceriŭ: dar lise cuvenea vrènd ne vrînd se cinstească piatra nu cu mîna tăiata, din cel netăiat Munte tăiată.

onastirea Esfigmenuluĭ zidită de împărăteassa Pulheria la aniĭ 408 și 454 la aniĭ 431, după ce aŭ trecut 35 de anii după mórtea luĭ Teodosie, la eiĭ era acum Episcopul Ermoghen; El aŭ fost a tótă lumea la 2 sobóră, al Efesuluĭ 431 aniĭ, și al Halchidonuluĭ 451, și saŭ

iscalit la despărțirea lor, că pană atun-
ci se zicea Mitropolit_ dela împăratul Teodosie-
cel Mic, iaŭ pus numele de Patriarh. canonul
6 al Sinodului· 1. (Ierod. cosma sf-Pavel. Ist.
Atonului 1903).

În anul dela Hristos 540;-
Huni aŭ stricat tîrgul casan-
dra. și tóte prin prejúrul lui sa-
te, dar o mare parte din locuito-
rii de acolo iaŭ luat in robie.
Iată că Casandra aŭ fost-
incită și intărită de împe
ratul Iustinian I· [Procop.
de bello Persico. Voll. I. pag. 166 – 168-
Bonnae. 1833, Ejusdem de aedificiis. IV.
pag. 276. 279. 380. Bonnae .].

Venirea Românilor și
a Slavenilor la-
anul dela Hristos-
675. Eiĭ strimtora-
ți de Bulgariĭ pe ma-
rginile Dunăreĭ ;
saŭ ridicat de aco-
lo, cu muerĭ, copiĭ,
și fete și cu tóte-
averile lor și saŭ-
dus in Salonic . Și
acolo naŭ putut sĕ se
așeze, și șaŭ asezat in multe locurĭ
intru împarăția Bizantiascá, și din eiĭ
popòră Rominiĭ, Rihenii, și Sagudațĭ,

Li sau cuvenit cel mai roditoriu pămint, și pădurĭ apròpe de Salonic, si drum spre Aton. [Ioann Comniat. de escidio Thessalonicae Bonnae. 1838 pag. 496.]. Aicia eiĭ aŭ numit tirgul Halastru. Galatistu, și Muntelui celui inalt Casion, iaŭ dat 2 nume. Slavenește Holm, și Vlahește (Românește Munte), și greci una vorbea și scria Holomut saŭ Hlomut; aici eiĭ au intemeiat sate, Revenic, Novoselo, Lerigo, Neisvoru, Pravitu, Lucovo și altele. Aicia trăesc urmașilor; și la limba grecească schimbată după a Vlahilor (Românilor Macedoneniĭ), și a Slavenilor. In timpul lui Vasilie Machedon la anul dela Hristos. 886. și fiecorul lui Leon cel intelept la aniĭ 911, Halchidichia se numea atuncea Sidorocavasia. se vede că r. fără de argint și aur aŭ inceput a scòte fer, precum scrie și la anul 887. după Hristos, că satele Sidorocavasia și Holomunschi. saŭ făcut supuse Monastirilor. Athono. Colow. dar după căutarea a Atonului.

Protului Andreiŭ saŭ liberat de sub sarcina călugărească, după aceasta aŭ trecut 544 anii fără de istoricească viață; Sidirrovscatĭ lucra in ogne de metal de aur și argint. in pădure și la cimp pen-

tru visiiria Imparătească, dar la anul de la Hristos 1430, acești lucrătorii aŭ picat sub jugul Turcesc, intru acest an aŭ luat și scaunul Salonicului Machedoniei, care se tinea și Sidorocavasia, turcii aŭ ținut numirea acestui loc, și saŭ înavuțit cu ognele lor; dintre ale lor scrierii acum se numește Wacuff-Name, 976 de la eghira. – 1568 de la Hristos, se găsește și se păzăște în Monastirea Rusicului, se vede că tot Atonul se supunea sidorocavasiei. [La 1549, Franțuzesc voiajor Bellonn, aŭ vĕdut aici greci, turcii, Albanezi, dar mai multi bulgarii și sirbii; ceus qui habitent aux „mineres de Sidorocapsa, sant gens „ramassez, et usent de langage di-„fferent, comme Esclavon, Bulgare, „grec, turc, Albanais. Les ouvri-„ers, metallaires, qui i besognent „maintenant, sont pour la plus part „de nation Bulgare, Les painsans des „villages circonvoisins qui viennent „et qurèce. Belon observat. Hap 49-50]. In annul 1821, pentru intîmplarea scularea grecilor, satele de prin prejur aŭ fost arse tóte de turcii, dar la anul 1845.– Eŭ zice Porfirie; le am vĕdut înoite în bună stare, măcar că la eii aŭ fost și ciumă la anul 1829.–

In anul de la Hristos 876. Prea cuviosul Eftimie Atono-Salonicului, petrecea în Eparhia Casandra în satul Ermilia, care este pe marginea rîului Toronului, și aicia în bisserica cu hramul Sfîntului Dimitrie Mucenic, saŭ tuns în călugărie ucenicul seŭ Vasilie, mai pe urmă aŭ fost Episcop al Salonicului, și aŭ scris viața lui.

La annul de la Domnul Nostru Isus Hristos 887. Episcopia Casandra se număra în numărul celor doaŭă-spre-zece Episcopii, care se ținea pe vremile acelea de Mitropolia Salonicului al Machedoniei.

În anul după Hristos 1307. 8. tîrgul Casandra aŭ fost pustiŭ, și atuncea răsboinicii tilharii cu turcii ièrna aŭ petrecut acolo (Nechifor Grigorae, Hrist. Bizan[illegible]n. L. VII. C. 6. T. I. P. 245. Bonnae). după ce leaŭ luat grecilor împărăția la anul 1453, vestit aŭ fost Arhiereul Casandrei.

Ioanichie, cu invĕțĕtura pentru pacatele de-
mórte, pentru liniștea bisericei lui Hristos. [Le-
Quien oriens cristian T. II. pag. 77. 78,, Vir
doctissimus Nicolaus Comnenus, Papadopoli in_
Praenotionibus mistagogicis respons: 3. Secte. 6
de infamia num. 1. affirmat mortiferum quo-
libet pecatum infamiam inferre penes eccle-
siam, eam scilicet Rempublicam, Principis.
id est CHristi majestate perculpam laesa Haec
uno. inquit, statim impetu certa proponimus ex-
jure quod nostris (graecis) Latinisque comu-
ne est, quodque nostris unicum in tanta cap-
tivitate est, quemadmodum Balsamon ante cap-
tivitatem vero Andreas Pericopus. et Ioannicius
Cassandrensis Episcopus in Meditation. ad Ioa-
nnem Athenic. de legibus Caesarum VIXIT.
igitur Ioannicius post Bizzantinorum sub Tur-
corum tirranide captivitatem.].

La anul 1560 de la Hristos, smeritul-
Episcop al Casandrei Cosma, aŭ iscă-
lit deslegarea Sinodului Constantino-
pului, pentru depărtarea Patriarhu-
lui Iosaff. < Le Quiem ibidem >. Tot
el la anul 1580, aŭ fost trimis-
de Patriarhul Ierimia, pentru îm-
păcăciunea sfezi Monastirei Lavreĭ Sfîntului
Atănasie cu Filofteiŭ, pentru chilia Milopotam
(Arhivă in Filofteiŭ).

In luna lui Octombrie, anul dela Hristos 1639, Lavrentie Arhiepiscopul Casandrei, aŭ fost Hirotonisit de Patriarhul Partenie cel Mare. Meletie al Efesuluĭ, Ioanichie al Eracliei, Macarie al Tirnovuluĭ, Ezzichil al Amasfei, Acachie Nafpactuluĭ, Partenie Militinuluĭ, Gavriil Filipopuluĭ, şi Damaschin în Vizantia. [Le Quien Ibidem; consecrationis eus literas, viri pereruditi Iacobi goarii nostrii manu descriptas aliasque de ilius in Cassandriae, hrono impositine, in schedio habeo]. La anul d. Hs. 1720, în Cassandra era Episcop Arsenie. (Le Quien ibidem.).

Pe locul unde acum este Ersovu, pre vechime era tirgul Apolonia (Porfirie); Aceasta se ştie din cel vestit scriitor Pliniŭ, iacătă insemnările pentru acest tirg. „ Lib. IV. C. 10. Mons-Athos a planitie escurrit in mare

[illegible] [illegible] [illegible]gii. crestin[illegible] in cacumine [illegible] [illegible], care sunt [illegible]ofais. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] A[illegible]a. — Intru acea sta Apol[illegible] aŭ mers Sfintul Apostol Pavel din Amfipolia. acum pe turceste Eni.chioi cetate, si in Salloan. propoveduia pre Domnul nostru Iisus Hristos cu spor. scrie in [illegible]curea sfintilor. Apostoli. că intru aceastâ Appolonie la anul [illegible] de la Hristos aŭ patimit pentru credin. ța lui Hristos Sfintii Mucenicii. aŭ fost omoriți de Tripodie Eparhul. Innochentie, F[illegible] [illegible]. Ermi. Peregrin. si cu 2 generali Ruf, si Rufin; Iară Diaconu Isavru. aŭ fost omorit de firul Eparhului Tripodie în aceas- tă Appolonie, ce ținea de Aton pe Atunci; se vede ca aŭ pătimit unul după altul ([illegible]. [illegible] § 13 — Mai sunt si altii; In viețile sfin- ților acestor Mucenicii. că se pomenesc în luna lui Ianuarie în 17 zile. — Sfintul Muce- nic Cleonic. se pomeneste la 3 Martie; tot în Muntele acesta. aŭ fost omoriti în cetatea Appolonia si Amfipoli. (Eni.chioi); Sf. Cuv. Ieromonah Mochie de Eparhul Laodichie. se pomeneste la 11 Maiŭ. pe vremea Sfintului Co stantin. că nu aŭ voit sâ se inchine idolului Elinesc Dionisie. — Intru împărăția lui Con stantin cel Mare. crestinătatea saŭ întărit si Munte. intru care se ținea cea mai vestită-

Eparhie Appoloniei atuncea.

Pentru crucea Domnului

Vorbește pentru crucè a Domnului. Ierom. gherasim. Din Sf. Mona. Esfigmenu. Isto. Sf. Mont. Athos, 1903 7. că sfîntul Lemn, aduce probe de la istornici antici, Socrat, Teodorit, Zozomen, Rutin, Ieronim, Suplichie, si ambrosie; cum că sfînta cruce aŭ fost scòsă din pămînt la anniĭ 325 după Hristos, de sfînta Elena, care aŭ mers spre Ierusalim; și aŭ dărîmat templul Afroditei; unde era sfînta cruce îngropată, de către împăratul

Romei, și pisma Evreească la annul 138.- după Hristos. După descoperirea sfintei cruci, saŭ ridit Biserica de asupra sfintului mormint care este și pănă astăzĭ; Iar lemnul sfintei cruci, aŭ fost împărțit așa.

Parte saŭ dus în Constantinopul pentru bine-cuvîntare; și parte aŭ rămas în Ierusalim; care aŭ fost pusĕ în raclă de argint; unde saŭ păzit pănă la anul 614, dela Hristos; cînd Persiĭ cucerind Palestina, aŭ luat și racla cu sfintul lemn; și aŭ du-so în Persida; precum se constată din cuvêntul dela 14 Septembrie,- înălțarea sfintei cruci.

Lungimea sfintei cruci aŭ fost de 15 picóre, iară lățimea de 8- picóre, și după timp; atît partea din lemn sfânt, din Constantinopul, și din Ierusalim aŭ fost împărțită pe la bine-credincoșiĭ în 19 părți, din care 4, aŭ rămas în Ierusalim,- 3, în Constantinopul.- 2- părți în Chipru.- 3 în Antiohia,- 1, in Critt.- 1 Edessa.- 2 In Georgia,- 1.

in Alicxandria, - 1Ascalon Palestina,
adecă in Iudumeia. saŭ Damasc. - Aces-
tea mărturiseşte şi învăţatul Englezi Ro
uhault de Fleri; şi după împărţirea-
sfîntului lemn; cea mai mare parte se-
găseşte in sfântul Munte Atos. în cele-
20 Monastiri împărăteşti, şi 13 schitu-
ri, şi cea mai mare parte se găseşte-
in Monastirea Xeropotam, şi o scot la-
14 septembrie, a 2 Duminecă a 3 Se-
ptămină a sfîntului post cel Mare, al.
3, la 1 August, în timpul Împăratului-
grecesc Manoil, şi Marele Domn al Ro-
siei Andrei Gherghevici, şi a Prea sfin-
titului Patriarh al Constantinopului Lu.
ca. şi saŭ aşezat această prăznuire, pen-
tru o pricină ca aceasta, pentru biruin-
ţile făcute, Manoil asupra turcilor, şi An
dreiŭ asupra Bulgarilor, pentru că-
purta sfînta cruce în polcurile lor: şi.
sfînta Icónă a Prea Sfintei de Dumnezeŭ
Născătorea, făcând multă rugăciune şi se.
împărtăşa cu sfintele taine; şi apoiŭ

eșa la războiŭ, făcêndu-se și alte minuni-
după cum spune în cuvîntul la 1 August, și
pentru aceste biruinți saŭ așezat a se scó-
te sfânta cruce la 1 August.- Unile din
Monastirile Atonului, cei ce aŭ sfîntul-
lemn și evlavie, pune crucea în aluatul-
pîinii cu sfîntul lemn și se dospește du-
pă obiceiŭ; acest aluat ține de la-
14 septembrie, și până la anul 14 Sep-
tembrie(1) și din el se pune în pîine si-
în prescuri pentru sfînta Leturghie.
mai se găsește sfîntul Lemn în-
Roma, parte în gange Orași al Bel-
giei în Flandra, parte în Paris;
și parte în Anglia, și parte la biseri-
cile grecești din Orient.

Tot acest autor ur-
meazĕ, că pe timpul.
Marelui Constan-
tin, - și Teodosie cel Ma-
re, zice: că nu găsîm-
urme despre vietui-
rea și regula Monahilor.

(1) Adică se frămîntă și de acolo se
oprește.

Din sfîntul Munte Atos; că numai dela 670 anii după Hristos, cînd Constantinopul și Tessalonicul aŭ fost încunjurate de Avarii, slavii, și Arabii. că la anii 685, saŭ început ase aduna Monahii în sfîntul Munte.

Prin mijlocul vremilor acestora între annii 670 și 676. după Hristos a Atonului Appoloniei Eparhiei, aŭ rămas fără de ómenii din pricina năpădiri Aravitenilor, cari se batea în annii acestia cu grecia la apele Mării Egheului; Iară cînd împăratul Flavie Constantin IV Pogonat Bărbosul. aŭ făcut pace cu dînsii, atuncea pe tot Atonul celpustiit până la códa lui Iaŭ dat în stăpînirea Monahilor, care se adunasă din tótă

împărăția grecească, pe unde se strica-
se de Arabiĭ.

Acești Monahiĭ cari Duho-
vnicește se ținea de
Mitropolia Saloniculuĭ,
pe vremea luptării de
Icóne la aniĭ 726-780, aŭ
botezat pre cei ce se sĕlă-
șluise printre dinșii Vlahiĭ (Rominii).-
Richinii, și Sagodați, (sas).- Iară din
anul dela Hristos 830, până după anul
869, din pricina de mai sus a bătăliilor,
aŭ lăsat Atonul, și saŭ dus fie-care un-
de aŭ putut.

Tot în acest an 869. d. Hrist
după pustiirea Munteluĭ, aŭ
venit călugării Atenian
din Monastirea luĭ Ioan-
Colow, aŭ cerut voie la
împăratul Vasilie Machedon,
de iaŭ dat pămîntul Appolo-
niei (acum județul Ersow):-
mai întîiŭ aŭ făcut bisse-
rică la códa Munteluĭ, și
pentru că eiĭ Duhovnicește se ținea de
Mitropolia Mitilinuluĭ, ani dela Hst.--

881 - 883 _ Dar in scurtă vreme < Pentru
aceasta aŭ zis și Lecvien intru a lui
carte; _ Oriens Christianus. T. II. P. 99.
Ante _ Vero quum Thessalonicensi sedi
obnoxius eset episcopus Hierrissi, Mitilene
nsi Metropolitae adictus fuerat. Plane in no
titia Leonis imperatoris Hierrissi episco-
pus Octavus est sub Thessalonica. > Pen-
tru că aici saŭ adunat òmenii lucrătorii
fugiți de frica Arabilor și a Turcilor, și
saŭ colonisat in cea stricată Appolonie-
din vechime, aŭ făcut un sat și laŭ nu-
mit Ersow.

In anul 887. pe vremea _
Impăratului Leon cel-
ințelept, Eparhia Erso-
vului după cum se ve-
de din scrisorea Epar-
hiei, se ținea de Mitropo-
lia Salonicului, și se numea Ersow. -

La anul 943. d. Hs. aŭ fost cea
mai dreaptă hotărnicie a averilor ca-
ri se cuvenea călugărilor Atoniților,
și a locuitorilor cetăței Ersovului.
(Ibidem §. 20).

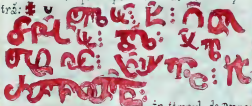
La anul 1199. A Ersovului Epis-

copie, aŭ fost Iacov. El aŭ pomenit în decretul Împăratului Alecxe Comnino, care aŭ fost dat tot întru acest an Monastirei Helindarului.

În viacul al XII. Gruzienești împăraţi și boiari, aŭ trimis aprópe de Ersow 42 familiĭ gruzienești pentru slujirea călugărilor Aftono-Ivirului, pentru pașterea vitelor lor, și pentru lucrarè pămîntului și facerea vinuluĭ din averile lor, cum în capul Muntelui așa și în alte locuri; vremea iaŭ amestecat pre eiĭ cu greciĭ; și eiĭ saŭ schimbat limbile lor; Aceasta zice Porfirie 1846 aŭ spuso gruzinul Iosilian, cari aŭ făcut istoria înscurt pentru gruzienească biserică, pre limba rusască, și aŭ fost și prin Sfîntul Munte.

Pentru cele mai de sus pomenite familiĭ Atono-Ivirului Monastire, la anul 1262 împăratul Mihail Paleologul, aŭ dat decret ca în

satul Ersow, să se stabilească 42 familiĭ georgii (din Iviria); pentru serviciul Monastireĭ din Sfîntul Munte, şi a scolĭ de Teologhie Ivireană, cea din chilia sfîntuluĭ Ioan cuvîntătoruluĭ de Dumnezeŭ, unde aŭ zidit şi biserică cu hramul sfîntuluĭ Nicolae, care pòrtă inscripţiunea în limba Iviră 1262, sepată pe o tablă de marmoră piatră:

în timpul de Dumnezeu păzitul împărat Mihail VIII Paleologul, saŭ zidit acest sfînt locaşi de către Georgieniĭ, care inscripţiune saŭ găsit în anul 1858 şi aŭ fost luată de către Căimacamul Oraşuluĭ Polinghiruluĭ; şi de la El aŭ luatu-o Monastirea; şi acum nu se ştie unde se află; şi până acum se vede la Ersow ruinile unde aŭ fost; şi după ce se chiămă Cuţachi, în partea stîngă a Metoculuĭ Iviruluĭ unde este şi pirg tot ruinat; şi alte maĭ multe ruinĭ înprejur, acollo unde aŭ fost cele 42 familiĭ Georgiene. (Porfirie Uspenschi, - Gherasim Smirnache.)

(1) legendă.

In annul 1348. Episcopul Er
sow Nifon, aŭ iscălit hîrtia
pentru pămîntul şi Monastirea
sfîntuluĭ Nicolae din satul Co
mitessa la capul Muntelui la
apus, vîndută Monastirei
Helindarului. ∠ Din Arhi
va Monastirei Helindaru
lui scóssă ✓.

La anul dela Hs. 1351. tot el aŭ fost
in Munte in soborul Erarhilor, intr
care laŭ îndreptat pre un Ieromonah;
tot Nifon cu numele, care era vătămat cu
eressul Massonismuluĭ, după această în-
tîmplare aŭ trecut 17 aniĭ, atunci èr-
saŭ sculat cu turburare intre împă-
răteşti Atoniţĭ. şi între smeritul
al Ersovului Episcopul lor. Acest
Episcop in luna lui Aprilie. 1368.–
aŭ dat o petiţie la Patriarhul Constantinopuluĭ şi Sino
duluĭ Luĭ, intru care se jeluia, că Protul Sfântului
Munte Athonului. priimeşte în Monastire că se hiroto-
nisască Arhierei Sîrbeştĭ, după cum aceştĭ Arhierei
nu vor sĕ se supue Patriarhieĭ din Constantinopul
afară de aceasta: Protul iaŭ scos catreda cea Ar-
hierească din careia; şi numă lăsa se hirotonisesc,

nici ca setiŭ bastonul cel Arhieresc in mină. nici se pomenească numele meŭ inăintea Protului. nici se viŭ in sfintul Munte fără de a lui voie ca se hirotonisesc.

Această plingere aŭ fost ascultată de Patriarhul Filofteiŭ. și de Arhiereiĭ luĭ. al Chessariei. al Effesului. al Chizziculuĭ. al Halchidonuluĭ. al Vizantiei și Veriotuluĭ. și aŭ fost deslegat iubitorului de Dumnezeŭ Episcop al Ersovuluĭ fără de oprire. să se ducă in Sfintul Munte cind va vrea și se ție bastonul in mină. in careia. după cum și in cele.lalte locuri. se aibă catreda luĭ după cum o aŭ și ceilalțĭ din vechime Episcopi in Sfintul Munte. și se pomenească numele lui inaintea Protului in biserică. și se facă hirotonii asupra călugărilor care ii va alege Egumeniĭ și Ero

Anul 1915 luna Ianuarie 3 zile. Ierinarh Schimonah Prodromit 7.

monahii, după cum în cele mari Monastirii, prin schiturii, prin chilii, se facă slujba lui cea Arhierească fără de oprire, și se nu fie judecat nici de Protatul, nici de alții cine-va, cari hirotoneasirbii Arhiereii, și se nu le dea voie se hirotonisască până cînd se va supune Patriarhiei, și până nu va fi intorși trimiși de noi, pentru supunerea lor; Luna lui Aprilie; Indictul 6, annii 6876–1368. [Acta Patriarhatus Cpolitanii . Tom. 1. Vindobonae 1860.]. –

La anul, d. HS. 1369; Al Ersovului Episcop David, saŭ judecat cu Monastirea zugravul la Despotul Sirbiei Ion Uglișa. (vezi în Arhiva zugravu.).

La anul d. HS. 1371. Patriarhul Filofteiŭ iaŭ scris Episcopului Ersovului, că Lavra din Munte nu este în pace; și cum are sĕ se înpace ea cu tine; ómenii cei bunii nu se impacă cu Lavra. Da când va da Dumnezeŭ de se va impăca Lavra ea singură .. Atuncea Eŭ inteleg că este pacea lui Hristos, și atuncea vom scri și noi, și scrisorile nóstre vor fi priimite; atunci și tu te vei impăca cu Lavra. Acoperemîntul lui Dumnezeŭ se fie cu tine (Ibidem):

La anul d. HS. 1442 al Ersovului Episcop aŭ fost Nicandru, atunci El aŭ intărit Duhovniceasca dăruire a calugăritei Agapia-

întru care ea aŭ dăruit Monastirei Xiropotamului 3 sate din Sidorocavasia. Paleohori și Isvoru.

La anul de la Hristos. 1528- in Ersov era Episcopul Macarie, și saŭ iscălit în Protatul în treaba Monastirei Dohearului.

La anul de la Hristos. 1546,- tot acest Episcop, aŭ pomenit în scrisórea zugrăvii; a Soborului Monastirei Stavroniquita.

Pănă la anul 1547. d. Hristos;- Tirgul Ersow se întitluia întru un sat mare, tot într' acel an turcii laŭ încunjurat cu zidirii, și laŭ întărit pentru apărare de tilharii de mare. [Les observations, Petri Belloni - Paris. 1555. C. 39„ Il. n'i a paslang-temps, que Hierizos n' etait qu' un grand village; mais depuis 8 ans le grand Turc l'a fait enclorre de muralle.

et fortifier, par la crainte de pirates.]—

a anul dela Hristos— 1564, smeritul Mitropolit al Eparhiei tirgului—Ersovului, și al Sfîntului Munte David, aŭ iscălit în sinod ca sel depărteze pe Patriarhul Iosaf al Constantinopului. [Crusiĭ Turco-grecia. L.II.P. 174.]—

a anul. d. Hs. 1569, al Ersovului Episcop, și inaintesezetoriŭ al Sfîntului Munte Efghenie, aŭ scris scrisóre in 20 Martie, Erta-ghertoghi Carlu, întru care aŭ scris. El. că aŭ rescumpărat averea a Episcopiei de la Sultanul Turcesc, și aŭ plătit lui 5000, galbenii, luate dela neamurile lui, aŭ pus garantie averea Episcopiei, și vassele „ Praeterito quidem tempore, „ Duh, illustrissime, magnus Turca. „ qui Constantinopoli, permitente Deo, „ regnat, una cum urbibus sibi sub-

„jectis, proposuit edictum severum in toto imperio suo, ut reditas amniuni, „Ecclesiarum et Monasteriorum ven„dantur quât quot in ipsius imperio „inveniuntur, Haec autem venditio tan„tum usque ad tertiam ipsius genera„tionem durare debet. Post tertiam au„tem generationem vendentur rurs. „Haec quum faciat, malus animus ei„ns cernitur, quând minetur delectionem „sanctorum templorum una cum hristia„nis, qui sub ipsius imperio habitant. Per„venerunt itaque ad nos usque hae mi„nae et tristissima servitus. Idcirco qui„nque millia aureorum numeravimas, cum „autem non haberemus, amnes nostros „redetus et sacra vassa appigneravimus. „ut tantum colligeremus et persolveremus, „non sine detrimento, sed cum foenare si„cul foeneratoribus usitatum est accipere „qantonis usuras, donec sortem ricipiant„ ⁊ Le Quien Oriens. Hrist. T. II. P. 100, 1027

Maĭ de vreme de anul 1580. d. Hs. al Brsovului Episcop aŭ fost-Ignatie. iară la anul 1581, sub o tria-

bă a Monastirei Simon-Petra, saŭ iscălit cum aŭ fost a Ersovului.

În anul dela Hristos. 1580. — al Ersovului Episcop Acachie, aŭ fost trimis în sfîntul Munte de Patriariarhul Constantinopolului Erimia, pentru împăcarea Lavrei sfîntului Athănasie, cu Monastirea Filofteiului, pentru chilia Milopotamului. (Arhiva Filofteului.).

La anul de la Hristos. 1620 — in Eparhia Ersov, aŭ fost Episcopul Ilarion numit, i-aŭ scris Patriarhul Constantintinopului Timofteiŭ, (Scrisorile se găsesc în Arhiva Dohearului.).

Pănă la anul 1677 d. Hs: in Ersov aŭ fost Episcop Hristofor, şi întru acest an aŭ cumpărat El o parte de pămînt dela Monastirea Atono-Russico, aprope de schela mare, şi aŭ făcut acolo biserică

înviierea lui Hristos. și Chilie cu bine-cuvîntarea Patriarhului Dionisie. și acolo saŭ sfîrșit. < scosé din actul Arhivei Rusicului. >.

Aproape de anniĭ de la Hristos, 1720, în Eparhia Ersov. aŭ fost Episcopul Daniil, < Oriens Crist. loco. citato >. fiind că aceasta Eparhie multe vremi saŭ ținut de Aton.

D. upa ce treci canalul luĭ Xerxe, drumul merge până la întiia înălțime Atonului; care se numește marea-viglă 1 la apus. și a 2 la răsărit miazăzi (lîngă Schitul Romînesc Prodrom) și se ține până în curgerea apei strimonului; și nuĭ nimic acolo deosebit de cât sfărimături din stricatul tîrg Uranopole. (scrierea Porfirie; iară a Sf. Pavel, scrie că aŭ fost la Provata). care aŭ fost făcut de Alesarh, fratele împăratului Machedoniei Casandru, la anniĭ înainte de Hristos 317 – 298, tot în ani aceștia aŭ făcut tîrgul Careia, capitala Muntelui Athos. Dar și Metocul Ivirului, care se numea Peri-

gardiei, și de aici de departe se vede conacul Monastirei Helindarului.

Sub înălțimea marei vigli, de la care de departe spre miazé-nópte în mare se întinde ca o peninsulă, cari se numeste Stilariŭ, alțĭ ĭ zic códa rîndurici; și'ĭ făcut lîngă drum ocesmea de băut apă călătorĭ, și o numesc pre ea Fuschino; aici intro vreme (zice Porfirie), aŭ fost o capiste a pescarilor, care îl numea Dumnezeul Mări Forchin, pre care Isiod îl numea fiecorul lui Pont, și al pămîntului, și fiica lui Nimfe; și însemnată curgerea apei repede în mare; După Lessicon însemnă rîle, Isihia (Hesih lesic), Forchin, însemna încă și împletitură de stuf intr' care prindea peste.

Dară în locul acesta pentru care merge vorba, drept este că bine se prinde peste în curgerea Mări, care se numeste Franco-Limena; cum am zice: Schela Francilor. Acéstă numire vĕ tîlcuesc că ne pomeneste pentru stĕpînirea acelui Franc Varlaam, care este în fața mări vigli, la marginea curgerei apei; aŭ făcut o cetate, și pănă acum se numeste Fraco-Castro; și de aicea jefuia și omora călugări din Aton. Și așa al Romei Papă Inochentie al III, în scrisórea lui că-

tre Atoniți-călugării dela 12 Ianuarie, 1214. lau numit pre El vrăjmașul lui Dumnezeu și al bisericei (Epistolia. II. P. 829. ed. Bal); _Apròpe de Franco-Limena; curgere pe șes se numește Cormița, daraltii i zic Gumita; Pentru că òre-cînd-mai înainte de rèul acela Franc, i se cuvenea la òre-care Dómnă Comitessa, această Dómnă (zice Porfirie), după cum se vede aŭ fost slăveancă, pentru că cu numele ei ii numit și curgerea aceia (golfe de contesse), și până acum tot așa se numește în scrisorile Atonului; Aici la Cormița Monastirea Rusicului are schit pe un loc șes frumos, cu vii multe și maslinii, grădini cu zărzăvatui, cu pomi roditori, meri, peri, pruni, caise gutui, etc; pentru trebuințele Monastirei.

Crugul a vremii Călugăriei întîiŭ din Aton, dela anul 676. până la 830, selășluirea în Aton a călugărilor, în timpul împăratului Constantin IV. Flavie Pogonat bărbosul

In părțile norodului pe locurile împărăției grecești, anume Ilaria, Trachia, Machedonia, Tessalia, și Elada, cu bătaia Egiptului, Palestina și Assiria, saŭ luat de turcii, și era mare ingreuere preste norod și preste cliricii —

așa și preste călugării prin tôte aceste locuri, cliricii și Monahii, dar și pusnicii neamului grecesc, fugea de acolo în cele mari intărite tirguri, cum este Constantinopul, Salonicul, și ca niște seracii și fără de casě era întru greimea Episcopilor, și a puteri. Și lisaŭ cuvenit ca se ușureze grăimea aceasta de obște. Și iată al 6lea Sobor al tótă lumea, saŭ chemat de împăratul Flavie Constantin 4 Pogonat Bărbosul în Constantinopul la anul 680, și aŭ legiuit cliricilor după venirea varvarilor, și saŭ lăpădat locurile lor, sě se întórcă întru ale lor biserici cînd se vor înceta varvarestile veniri, cari aŭ fost pricina fugiri lor. (Pravila 18).

Dar pusnicilor în negre-haine, și umbla cu părul lung prin tirguri, sě se ducă în Monastiri, dar dacă nu vor dori aceasta sě se gonească din tirguri, se trăiască în pustie, de unde si saŭ scos ei nume singuri, (Pravila 42); Aceastā legiuire a soborului arată că pe vremea grecestei împărătiĭ, era Monastiri, pen-

tru că acolo ii trimitea prin Monastiri pre pusnici cei cari umbla prin tirguri, în rîndul acestor Monastiri .pui și ale Atoneștilor Monastiri, din scrisori àrăt, că nu cu mult pănà la al 6lea al tótei lumei sobor, se pustiise Atonul, aŭ fost dat călugărilor pentru locuire de împăratul Flavie Constantin IV. Pogonat Bărbosul.

D. Upă aceia, cînd întru tótă împărăția luĭ saŭ făcut pace la anul 676. și întru acolo se ducea pustnici Monastirești călugări, și în Dumnezeiți mirenii cari se lepadase de lume, și acolo aŭ făcut pentru ei mici Monastiri, și prin prejur colibi de locuințe, din materialul celor pustiĭ tirgurii și sate; și aŭ intèrit în mijlocul lor povețuialà sub numirea catreda (reședința). bătrînilor, în căpătul Muntelui, și aŭ încredințatu-o aceasta celui numit Prot (întîiŭ); s sfatului lui, întîia venire in-

Aton călugării în al 7lea viac la anul-
d. Hristos 676.-

In scrisòrea împăratului Leon
înțeleptul, dată Atoniților că-
lugării, după umblarea Protului
Andreiŭ, la anul 887, întru în-
tărirea lor ca se nu fie supuși
cei cari nu era în Aton, Mona-
stirei lui Ion Colov. reședin-
ta bătrînilor se numea veche. după cum-
se vede Eii aŭ fost mainainte de împără-
ția nu numai a lui Leon cel înțelept, dar-
și al tatălui Vasilie Machedon, cari sausuit
la tron la anul 866, și saŭ sfîrșit la-
anul 886.

In al Istoricescului Istoric-
Atono- Constamanitului Mona-
stire, spune că: Aftonești că-
lugării, în zilele luptătorilor-
de Icone, împărații, dar nu-
numai întru un timp al-
Impăraților, ci aŭ botezat-
pe Vlahii. Rihnii. și Sagodatii. slavii-
veniți de prin marginile Dunări, saŭ-
collonizat în mijlocul lor cu fămeile lor.

L. uptarea de icône — sаŭ început la anul 726, fără întrerupere, saŭ lungit până la anul 787, după cum se vede inbotezarea acestor vlahiĭ, aŭ fost sevirsită în trecerea acestor aniĭ; pentrucă în zilele al doilea luptăriĭ de icone în timpul luptătoruluĭ de icône împărat Teofil la anul 829 – 841. Atonul Sfîntul-Munte, după cum vom vedea degrab aŭ fost pustiit de Arabiĭ al doilea, niminea nu aŭ rămas în el; dar în mijlocirea vremi anuluĭ 726 – 787, dacă se găsa călugăriĭ, cari aŭ botezat vlahiĭ; apoiŭ la Eiĭ era povĕtuitoriă cea desus zisse, sub numirea resedinta bătrînilor, și întru această mijlocire de vreme aceĭ călugărĭ după cum se vede din acest istoricesc cuvênt, aŭ răbdat multe ispite de la luptătorii de Icône eritici, și de la alte varvarești popóră a–

ţară de vlahii, si aceste ispite aŭ fost vre o cite-va decenii de anii, de cînd saŭ început luptarea de icòne la anul 726.- Aceste se întăresc în Atonesţile scrisori (acte Monastiresti).

Hotărnicia Muntelui aŭ fost la anul 943, indictul 15, cât-ţinea Atoniţi călugări şi locuitorii cetăţei Ersov de la capul Muntelui. Aceşti călugării în Salonic înaintea Ipotului (Judecătorului), le aŭ zis Ersovitilor, pentru că ei în dar povĕţuesc Muntele Atonului, acea insemnată parte de pămînt de acolo numită còda rîndurici, (acum stilarie), ii scrise în cărţile hotărniciei, cari sunt date pe numele călugărilor Atoniti, şi împăratul Vasilie Machedon, cu decretul luĭ, le aŭ ajutat lor fără de frică, se ţie cele din vechime averi, cari se încep după locul Ersovului, şi ţine până înăuntrul Atonului, şi aşa după cum această avere se întăreşte şi cu alte decrete, şi Ersovitii saŭ ţinut cu pămîntul al còdei rîndurricii; se lungeste până la Ziga cea întîiŭ înălţime Atonului, acum marea-

Viglă la apus, aŭ până acolo stépînire Eiĭ.

Călugării după a 2 colonizare, saŭ stabilit mai mult în partea de la tăietura canalului Istmului sfîntului Munte, de către Impăratul Persilor Xerxe, numit Acantos, şi marea viglă, pe locuri şese, şi invecinătate cu mirenii; ca se şi potă vinde manufacturile lor pentru a trăi, şi în caz de invasiuni varvare se potă scăpa în uscatul cel mare de la Ersow.

Atunci Monastirile cele de acolo saŭ format. şi Protatul noŭ cu numele de reşedinţa bătrînilor, însă nu după mult timp fiind pace; Eiĭ saŭ retras mai înăuntrul Atonului în locurile Muntóse şi păduróse.

Dar Atoniţii stépînesc incepénd de la Ziga până înăuntrul Atonului insemnata păradă a călugărilor. Ei la anul 943, întru îndreptarea lor; aŭ pus înainte 3 scrisorĭ pentru stépînirea Atonului, şi scrisore pentru pămîntul în-

cărțile care era pentru hotărnicie, și decretul Impăratului Vasilie Machedon. carele aŭ ajutat ca se stăpinească fără de frică; și alte decrete; și așa se vede că impăratul vasilie Machedon, nu leaŭ dat lor Atonul, și cele.lalte locuri în capătul Muntelui.

Tot acest impărat Vasilie Machedon, la anul 885, oprește pe călugări de ada dări, și oprește pre vlahiĭ de-a intra cu oile in sfîntul Munte; După aceia tot in viacul al 9le Impăratul Vasilie Machedon, dă decret prin care recunoște că Iviriți se aibă 2 Monastiri in Sfântul-Munte, una sfîntul Vasilie. care este pe moșia Helindarului. și una a lui Climent, care este Iviru; intimpul ctitorului Ivirit sfîntul Eftimie (Cosma. Ierod. din Sf. Pavel) urmează. că intimpul pustiirei sfîntului Munte de Varvarĭ și pănă la al 2le colonizare a luĭ. atît se inmulțîse pădurile și fiarăle; in cât nu putea cine-va se treacă prin ele: Atunci la 980. inființîndu-se Monastiri din noŭ precum și a Iviriților; multe din fostele Monastiri ruinate, saŭ contopit in hotarăle Monastiriĭ Ivirului. Dar intimpul Impăratului Leon 6-înțeleptul 890, saŭ pus hotar la coda Muntelui-

unde este tăetură între Aton. și Ersow din mare pă-
nă în mare; întru un manuscript, se prevede, că ò-
re cari Monastiri aŭ rămas dincolo de tăetură cu-
numele Ortogomatu, Sfînta Hristina, Spiliotu, și Apo-
chentavru.

E. Și stăpinea tòte aces-
te averĭ maĭ dina-
intea luĭ din ince-
put așezărĭ lor în Aton;
Dar împăratul Vasilie,
leaŭ întărit lor numaĭ
acelea care le stăpinea
iĭ după vechime.-
Această vechime arată-
altă scrisòre care se pă-
zește în Atono-Dohearuluĭ;
Monastire, anume scrisò-
rea împăratuluĭ guverna-
tor Constantin Spătariŭ Can-
didant la anul 1038, Indictul 6.
scrise pe pergament cu pecete mică a luĭ de plumb, și
spune că: în Sfîntul Munte, în numele Sfîntuluĭ-
Nicolae zidită Monastire care se numește Dafin și-
Dohearu; aŭ căpătat locul cîmpul Perigradia, pen-
tru mica mîngăere a trăitorilor din ea călugării,
și pe acel cîmp încă 'l stăpînește din prin vechime, du-

pà cum se vede această Monastire in Aton este tare veche. Pentru că la anul 1038, pentru ea zicea și se-scria la judecăți pentru locul acela: și în alte scrierii-Atonești, se scria că era peste 300, de anii; și după-cum se vede că să găsa la anul 738, și călugării era-in Aton, cu catreda bătrînilor, și acea Monastire avea 2. numiri Dafna - și Dohearu, Dohearul se numește după-numirea fondatorului, dar Dafin după loc, cari și în zilele nóstre tot așa se numește.

cest loc este prăpăstios, este și schela Atonului lîngă Monastirea Xerepotamului: Așa pronumirea acèsta Monastire, arată că ea aŭ fost intemeiată de Duhearu; încă-atunceă se pomenea de tîrgul-Stratonic, și pentru Schelalui Dafin; care saŭ pustiit-în timpul veniri Arabilor in Aton, de la anul 670, până dupe anul 676, și cine saŭ întors la anul 738, nu saŭ uitat numele acestei Monastiri; și așa pronumirea Monastirei Duhearului-Dafna, arată că degrab saŭ intemeiat după strîcarea Stratonichiei, și Schelei Dafinu de Arabii-după cum se vede în timpul lui Constantin Pogonat după 676 de anii; in tipicul care împăratul-

Ion Țiminschi lau dat Atoniților Monahii la-
anul 971.- a 28 pravilă glăsuește așa: cum se
cuvine până la alegerea Protului.

poiŭ noi ne împăcăm ca se
păzim întărit și ne
schimbat punere-
pentru el, care-
se țin din vechime,
și de aici se ve-
de că stăpînirea
Protului asupra Ato-
niților aŭ fost
întărită cu-
mult mai-
inainte de-
971. întru care
aŭ fost însemnat ti
picul lui Ion Țiminschi. și după cum se vede și
în altă scriere însemneaxă 300. de aniĭ înain-
te, care se vede Protul Andreiŭ, la Impăratul
Leon Intelepul la anul 887, prepui (zice
Porfirie), că Atonescul Protat întiiŭ aŭ fost
pus mai cu 300 de aniĭ până la 971, și se ve-
de că la anul 676, în timpul lui Flavie-
Constantin Pogonat. pentru care predania-
drept zice; că el aŭ mutat mireniĭ din Mu-
nte în Peloponisia, și leaŭ dat aceste Munte-

călugărilor [Acest impărat, nici inscrisori, nici in bisericeștĭ acte, nici o dată nu se- scria Pogonat, in tot d'auna se scria — Flavie Constantin; și așa nui de minune da- că nu era prea cărturariŭ: Atonițiĭ si laŭ amestecat cu Constantin cel Mare. (Porfirie].

CAP. 1.

Intîia Monastile în Aton și călu- găria, și Catreda Bătrînilor.

In anul 676, saŭ făcut pace in- tru tótă impărăția grecea- scă dintru acel timp, nici Avarĭ, ni- ci bulgariĭ, nici Slaveniĭ, nici Arabiĭ; lungă vreme nu aŭ venit în Munte, după cum aŭ făcut pace împăratul Constantin Pogonat până la mó- rtea lui 685, și aŭ intrebuințat tóte cu bună înțelegere; aŭ regulat și indreptat biséricea- sca și impărăteasca așezămînt întru cele strica- te de varvarĭ locuri a le lui, și aŭ slobozit tir- gurile întru care se găsa multiĭ călugăriĭ și pusnici, cari se ascunsese de Arabiĭ dela aniĭ 676; Monahiĭ aŭ inceput a veni în Sf. Munte, și in tot capătul Muntelui cu voia impăratului Flavie Constantin, și aceia din Eiĭ cari iubea-

obștea, saŭ așezat lingă bisericile cele pustiite tîrgu-
ri. dar pusnicĭ prin peșterĭ, prin locurĭ pustiĭ saŭ
așezat. Atuncĭ in Aton saŭ intors și cliricii, de aceia
carĭ naŭ fost insurațiĭ, și trăia intru cele numite cliri
cești Monastirĭ, Hlantirisco, Watoped, Careia, fteria-
stratonichia, Olofica, după cum zice pravila a 18 a Sobo
rului a tótă lumea, leaŭ pus ca să se intórca cliricii in
locurile lor cele vechĭ, și eĭ nu saŭ intors toțiĭ.

1). Despre amiazé-Appusuluĭ partea Ato-
nuluĭ se găsa tîrgul scolos,
aprópe de acum schela Monastirei
Zugravului aici in cliriceasca-
Monastire, este de demult sfin-
țită in cinstea sfintului Arhie-
diaconuluĭ I. Mucenic Ștefan,
unde se așezase un călugăr care se numea cu pronume
le Castamanit, și iaŭ dat al luĭ nume, drepĭ că dupre-
numele tîrguluĭ al Micĭ Aziĭ Castamaniĭ, care se nu-
mește și pănă acum, și această Monastire saŭ făcut-
in cea intiiŭ epocă Atonească călugărie, dar numai
tirziu. Aceasta o arată în è pănă acum, saŭ păzit
scrisórea a predaniĭ pentru botezarea Vlahilor, și a-
Rihnilor, și a Sagodaților, in vremea intiiŭ a luptări-
lor de Icóne la aniĭ 726·787. Al castamanitului călu-
găr, aŭ vĕdut botezarea lor, și aŭ scris această imtimpla-
re. Tom. 16. pag. 2. 15.

2) Tot spre acea parte a Atonuluĭ, unde acum se-
găsește cel vechiŭ Russic, aŭ fost zidit de-

Saloniti Monastire, în numele Sf. Mare. Muce. Panteleimon, pentru aceia călugării care se ascunsese la ei de sabia Arăbească; și care împăratul Constantin Pogonat aŭ poruncit sei trimită în Monastiri și prin pustii. Această Monastire aŭ fost dată de Împăratul Alecxe Comnino-Rusilor călugări pe la anul 1100, Tom. 18. pag. 217. Monastirea Russicu.

3) Tot pe partea aceia la schela cea pustie a tîrgului stratonichia care numeste Dafna, mainainte de 738-se găsa Monastirea Sf. Nicolae, avênd atuncia 2 pronumiri, întracesti anii se ținea de ea cimpul-Peragradia afară de Aton; și asa acest cîmp nu aŭ fost înterit după eii, nici de cel de atunci luptătorii de Icône împărat Leon Isavrula anii 716-741, nici fiecorul lui Constantin Compronim, cari ura pre călugări, apoiŭ se vede că lisaŭ cuvenit lor acel cîmp întimpul Impăratului Teodosie, ori întru împărăția lui Iustinian al 2lea, friul lui-Pogonat 703-711. Tom. 19. pag. 2.3. Mona. Xeropotam.

In anul 1945 Fevruarie 6. Eu smeritul Monah Irinarh, am scris cu o mînă de țărînă, mîna va putrezi, și scriere mă va pomeni.

4) De locul de acum schitului-Ivirului aŭ fost Monastirea Ato. < în decretul-împăratului Mihail Paflag'on - 1034- 1041 >. zidită degruzinii degrab după anii 780, în numele Sf-

Ioan Botezetorului. Tom. 6. pag. 4. 5. 6. 171 Monastirea Ivirului.

6) La apă rîuluí Milopotamului in locul tirgului Cleon, care saŭ pronumit Fteria la anii 558, și acum Monastirea Filofteiască, este făcută de călugărele Filofteiŭ, și are 2 pronumiri Fteria, și Filofteiŭ, dintru care întiiŭ arată așezarea acestei Monastiri, întru acea vreme cînd se pomenea nu de mult la anii 676, pustiirea satului Fteria, Tom 5. pag. 7. 8. 9. Monastirea Filofteiŭ.

7) Intiia Epocă călugărească la anul 680 – 870, Monastirea lui Climent (Iviru), Intemeiată de ore-care Climent, in schela fostului tirg Cleon, și păstrându-se în chimitirul lor moștele sf. Petru Atonitul, până la anul 734. Iară a Ivirului Lavră saŭ făcut la anul 980, Tom. 6. pag. 13, 14, 5, Monastirea Iviru.

8), Vatopedion, intemeiată de impăratul Teodosie cel Mare, și fiul seŭ Onorie, la anii 383. în Tirgul Dion, mai pre urmă saŭ pustiit pănă la anii 676, și iară din noŭ saŭ zidit întimpul lui –

constantin Pogonat. si aŭ fost până la anii 862. intre care desévirşit saŭ stricat de Arabiĭ. Tom III. 5. 6. 10. 11-

Monastirea Vatoped.

9) Monastirea Esfigmenu Inălțărei, zidită de împărăteassa Pulheria în Atonosamariei cetăți, și aŭ fost mai pre urmă inoită de călugări Esfigmenu-in timpul păcei. intru împărăția lui constantin Pogonat. Tom. 12.

10) Aprope de Esfigmenu Monastiria Helindaru, în locul cel pustiit satul Hilantiria, întemeiată de ore-care Hilantiriot. cu hramul intrarea în biserică: care la anul 1198-aŭ luatu-o Sf. Sava al Sîrbieĭ; pe acest loc aŭ fost sate mirenești, și acestia după marginile Mări sate saŭ făcut Monastiriore. Tom. 13.

11) Monastirea lui Simion-voroscop, Calica acum Caliţa saŭ Calimiţa. Miniţiĭ, acum Paparchichi Sf. Andreiŭ-şi fără de acestia lîngă marginile Monastirei. intre locul-

Hilantriao, și cea întîiŭ Atonuluĭ înălțime, care se numește a Atonuluĭ mare Viglă întîiŭ, era Monastire sus și pe cîmpul acela, și mai pre jos anume Zigu Mare, Zigu Mic, Panaghia Rovodon, Sf. Nicolae Rovodon, Sf. Gheorghe slefaniți, înse locurile lor nu se știŭ; între Pergudia și între canalul luĭ Xerxe, se afla Monastirile acestia, a Sf. Hristini. a Mustaculuĭ, a Gordiognostul, a luĭ Atănasie și Luca, iară preste canalul acesta; Monastirea Sf. Gheorghe, a Sf. Apostol Pavel, cu prea slăvita Aghiasmă, a sf. Nechifor, după coda Sf. Munte pre materic înalt era Monastirile, Chentaruluĭ, Ortogomanuluĭ; în satul cel de acum Homato, și Spilisticu la satul cel de acum Isvoru.

12), Jos lîngă Atono. Marea Viglă care este în capul Munteluĭ la apus, locul lîngă Mare, aprope de Merocul Iviruluĭ, stă acolo Monastirea Atonuluĭ, a călugărilor care se numea în cele vechi acte, catreda bătrînilor, și aŭ puso pre ea în scrisorea Egumenuluĭ Esfigmenuluĭ Teodorit, care aŭ scris pentru Aton: că acest loc se numește catreda bătrînilor; și acea Catredă aŭ fost până la al 2lea pustiire Atonuluĭ la anii 830, pentru că la al 2lea venire Mo-

naliilor intru acest Munte de la 870. de acum stăpâni-rea lor se găsa in Careia.

13). De la Marea Viglă inălţime, spre miază-nòpte, selasse lîngă còda Atonului care numeşte Stilarie. şi acolo se găseşte adinc un golf. in Mare, e vestit sub vechea numire a Plati, şi acolo aŭ fost Monastirea Sf. Eftimie care saŭ numit Plati, şi acel loc din vechime i se cuvenea al Lavrei Atonului, şi laŭ lăsat asa spre pustiire, şi paşte pre el vitele Monastirei Helindarului; Plati se numeşte şi inscrierile Atonului Protat la anul 997. de acum ca un Metoc 'l avea Lavra Sf. Atănasie.

14). Mai jos sub inălţimea Marei Vigli despre amiaz. Plati Monastire şi Catreda bătrinilor, se găseşte Metocul al Helindarului Monastire. Acolo pe vechime aŭ fost Monastrea Comitessa, pe prost (Cirmiţa), dupe cuvintele Egumenului Teodorit; pe ea aŭ zidit-o, òre-care fămee a lui Comita, al òre cărui graff, şi pentru aceasta saŭ pronumit Comitessa.

15). Cel intiiŭ vestit in Aton Petru, propun (zice Porfirie), că Petru Atonitul, aŭ fost intru împărăţia-

Teofil Mihail al 3lea, și Vasilie Machedon de la anii **830**, până după **8[illegible]3**.— cind Mahomedanii aŭ luat-țara acestui Teofil, și anume tîrgul Amoreea în Frighia și mulțiĭ locuitoriĭ de acolo iaŭ dus în robie în Messopotamia atunci aŭ fost robit și acest Petru, și aŭ fost dus în cetatea Samara, care se găsește pe rîul Efractului, și acolo El saŭ nevoit mult, și cînd aŭ fost el liberat-dintru întîiŭ, saŭ dus el în Roma, unde aŭ și primit călugăria, mai pre urmă aŭ venit în Aton, și saŭ nevoit până la sfîrșitul vieți luĭ întru trecerea de 53-aniĭ, și moștele lui degrabă aŭ fost duse de un prietin al lui vînătoriŭ, în Atoneasca Monastire a lui Climent; și de acolo în taină aŭ fost duse de călugări în Fotochi-în Trachia. «In Vatoped viața cuv. Petru la anul-**1422**, spune că moștele lui aŭ fost duse în satul Fotochi în Trachia»; și Iosif făcătorul de canone iaŭ scris canonul sf.tului Petru, și aŭ pomenit că moștele-acestui cuvios aŭ fost ascunse mulțĭ aniĭ, și saŭ arătat în zilele lui Iosif, pentru luminarea călugărilor și împodobire, anii mulți a ascuns trupul tăŭ, spre luminarea nòstră te ai arătat (pèsna 5) Te ai arătat înțelepțule de Dumnezeŭ călugărilor împodobire (pèsna 9)

Petru Atonitul, aŭ fost întîiul nevoitoriŭ pustnic în Sf. Munte, venit aici la aniĭ **681**, nașterè lui din Constantinopul, tatăl și mama lui nu se știe cine aŭ fost, după pronumele luĭ, el aŭ fost scolarĭ

(saŭ general de armată), care aŭ fost pus la bă-
tae de împărătească curte
«« Agatias, acest Agatie aŭ-
murit înainte de 582 ». la
anul 667, Eŭ zice Porfirie, că
laŭ luat pre el în robie în Si-
ria, și laŭ dus în cetatea Sa-
mara, care era făcută pe-
apă Efractuluĭ ; «« Această
cetate în cea vizienteascá scrisóre a anilor ai-
luĭ Teofan, sub aniĭ 829, laŭ pomenit ca pe un O-
rași de mult zidit, și ca un loc de munciţĭ multiĭ-
creștini robiţiĭ ». acolo el saŭ ţinut după cum-
spune în a Watopeduluĭ viaţă. care este fórte lungă
Dară după cum zice Porfirie, ani-
9, adecă la anul 667. 676 -în
vremea surguniĭ luĭ, saŭ fă-
găduit că se va face Monah.
și naŭ împlinit gândirea luĭ,
căci la anul 676, Constantin aŭ
făcut pace cu Halifom, și aŭ fost
liberat din robie cu ceĭ-alţĭ creștiniĭ, de acolo-
saŭ dus în Roma, și saŭ călugărit de Papa-Aga
ton, și acolo aŭ fost 4 aniĭ, și de acolo aŭ venit în
Aton, când era Atonul sub Eparhia Saloniculuĭ-
Arhiepiscul Ion-Vicariŭ Apostolic din Roma, și
Legamarie. [Le Ouien, Oriens, Crist. Ar-
hiepisc Thessalonic XX. Ioannes II. Sextae Sy-

nodo generalī 680. anni, interfuit Ioannes-
Episcopus Thessalonicensis, qui, adhunc sub-
scripsit.] Sfintul Petru aŭ venit in Munte la-
anul 681, și saŭ liniștit in peșteră acolo 53 de-
anii, și saŭ sfirșit la anul 734.

Cap. II.

Intîmplările in Aton și prin prejurul lui, așeza-
rea călugărilor în acest Munte, până la al-
alea pustiire a lui de Arabii, de la anii 676..
până după anii 830.

4 §. Intîmplările cele după urmă in sfertul al-
șeaptelea viac.

La anul 676. in Muntele Atonu-
lui, o parte mare de coda lui pu-
stre, fără delocuitorii in ea; aŭ-
fost dată de împăratul Constantin
Pogonat călugărilor de veci-
se stepînească; și eii cite-
puțin se aduna și intemeia
mici Monastiri, și aŭ intă-
rit intre ei stăpinire sub nu-
mirea catreda bătrînilor, sub inălțimea Atonului.
acum se numeste marea Viglă, și era supuși-
Duhovnicește sub Eparhia Episcopului Salonicu-

lui Vicarului fericitului Papă al Romei.

Atunci împăratul Constantin, aū inoit cea stricată cetate a Appoloniei, la cea de sus înălțime la coda Muntelui, și iaū dat ei loc și saū colonizat acolo cei dinainte locuitorii, la ei aū propoveduit sf. Apostol Pavel, după cum se vede, nu aū fost lungă pustiirea Appoloniei, sub apărarea ei și întărirea călugărilor de la anii d. Hs. 676. venea mai mulții, și se aședa in capătul Muntelui, și era catredabatrînilor nu departe de cetate, și le era datlor de Pogonat, insemnat o parte de loc lingă cel împărătesc, cari se numea al Rînduri-ci; și le era călugărilor, eă vindea si schimba averile lor cu Appoloniații, și cu alții locuitorii cari era mai apròpe de Aton.

În anul 680, al tótei lumei Soborul al 6lea, încă mai mult saū mărit numărul călugărilor in Aton. aū poruncit cliricilor ca să se întórcă in cele maidinainte biserici ale lor. și călugărilor prin Monastirile sipusniciile lor,

după încetarea venirii Arabilor, degrab după acel Sobor. zice Porfirie, că cei nemăsurați clirici în cele Atonești tîrguri, sau așezat în cele clericești biserici, Castamanit, Athos, Ftereasca, climent în locul tîrgului Cleon, Dion Vatoped, Halintirisca (Helindar), atunci sau așezat și în Esfigmenu, zidit de împărăteasa Pulheria.

La anul 681, aŭ venit din Roma un călugăr Petru sihastru; era general la curtea împărătească, și multă vreme țiindul pre el în robie Arabii; după cum sau scris mai sus, și se nevoia în el în Aton in peștera de sus. El aŭ fost intiiul pusnic în Aton, viața lui pe larg se prăznuește la 12 Iunie.

La anul 685, sau sfîrșit pururea pomenitul cel care laŭ dat călugărilor Atonul, drept credincosul împărat Flavie Constantin Pogonat, și iaŭ suces la Tron, fiiul seŭ moștenitoriŭ Iustinian al doilea, renumit cîrnu, adică nas tăit, pus de tatăl seŭ la anul 681, și laŭ scos la anul 695, după mai multe cruzimi, după cum spun Istoriile lui.

Întru împărățiile acestor 2 împărații, aŭ eșit slavenii, și vlahi, cu colonisările lor, și aŭ turburat mai pre urmă pre Atoniți călugări: iacată începutul lor. La anii 675, dela Dunăre, Slavenii, Borsaci, Velesici, Vaganeți, Dregovici, Rihni, și sagodați, aŭ fost strimtorați de bulgari, pe marginile Dunării, și saŭ ridicat deacolo cu fămeiile și cu copii lor, și cu tote averile, și saŭ pornit spre Salonic; și naŭ putut se intre in Salonic pentrucă era întărit Orașul, și eii saŭ colonizat în feliuri delocuri întru împărăția Bizantiiască. Borsaci saŭ așezat pe locurile deacum tirgurile Ohrida, și Monastiri, Velesicii aŭ apucat o parte din Tessalia, unde se găsesc in satele Velestini, Vioti cu Ctivi, și Aticu cu Atinenii, Vaganeți saŭ așezat in Epir. -Dragovici, aŭ apucat cel roditoriŭ cîmp lîngă Salonic, dar Vlahi, Rihni, si Sagodați, saŭ resfirat pe drumul care merge la Aton, in satele Galatista, Lerigove, și Isvoru; [Ion Comnino de exeidio Tessalonic ed Bonnae. 1838. pag. 496].

Toții acestor veniți Bizzantinilor lisaŭ făcut greŭ, fiiului lui Constantin Pogonat, după cum zice scriitorul deanii Teofan. Leon grămăticul; Nechifor al Constantinopului aŭ trimis polcuri de călăreți in Trachia; -

inprotiva slavenilor, și se ție pănă la Salonic, și așa iaŭ fost Chessarului al Țarigradului, ca se stépinească Balcanii. Slaveni, vlahi, în Trachia și in Machedonia, o parte cu sila aŭ fost nevoiți sĕ se supue împărăției lui Iustinian II, o parte de bună voe sa supus, și el leaŭ făcut lor slavenești sate, pe margineа apei Strimona aprópe de Aton, și stépinirea lor leaŭ datu-o cel care se numea Voevodul Strimonului·

5 § Atonestile întîmplări în a. 8lea Viac·

In inceputul al 8lea viac la anniĭ 703-711, óre-care Dohear aŭ zidit o mică Monastire în numele Sf. Nicolae la Schela-Dafinuluĭ în Aton, și pentru mica mîngăre a fraților, aŭ căpătat o parte de pămint, pe locul satuluĭ Perigradichreĭ, după cum scrie înscrierile la anul 1038-întru care spune că Dohearo-Dafne, aŭ stépinit locul Perigradiei·

La anul 726, saŭ sculat luptătorĭ de Icóne, saŭ turburat și Atonul pentru cinstirea Icónelor, și întru acel an călugării aŭ vĕḑut nespusĕ arătare pe margini·

le lui, pe deasupra Mării in Machedonia. unde și-
Atonul sau acoperit cu ferbinte cenușe care ve-
nea dela Arhipeleagul Ostrovului Tirra și-
Tirassa, (acum este sandorin), pentrucă
atuncia aŭ eșit vulcan din pămînt de desup-
tul Mării.

La anul 734, aŭ adormit întru
Domnul întîiul pusnic Petru nevo-
itorul in peșteră sus 53 ani și
moștele lui întregi aŭ fost duse
de călugări în Monastirea
lui Climent, unde mulți pri-
mea dela el tămăduiri a-
feliuri de bole; călugăriți și
mireniĭ, și acolo aŭ fost el ascuns de desupt;
prepui zice Porfirie; că aŭ fost întimpul lui
Constanim Compronim; Acesta aŭ fost rĕŭ lup-
tătoriŭ de Icone, și moște multe le prăpădea anĭ
(741-775). Intîiŭ aŭ fost duse moștele degrab
după mortea lui în Monastirea lui Climent,-
întru împărăția lui Leon Isavru, daral doilea
dintru acea Monastire in biserica Maici Do-
mnului în Careia; după ce aŭ trecut mulți
aniĭ; acum întimpul lui Vasilie Machedon-
la anul 880, cînd Dumnezeŭ aŭ proslăvit mo-
ștele acelea cu curgerea sfîntului mir bun-

mirositor.

L.

a anul 726 pănă- după 780. in zilele luptătorilor- de Icóne Leon Isavru, fiiul Lui Constantin compronim. și nepotul lui Leon, întru aceste rele zile de turburări si fără de lege a Vizantieștei Impărătie, Vlahiĭ, Rihniĭ, sagudanțiĭ, aŭ venit in Muntele Aionuluĭ cu familiile lor, pentru că nu avea cine ale sta impotriva lor: și după ce aŭ trecut puțină vreme,- sfințiĭ părințiĭ din Aton cu invățătura Evangheliĭ i-aŭ botezat pre Eiĭ: aŭ credut intru Hristos, și saŭ făcut desévirșit creștiniĭ. și așa aceștĭ Vlahĭ, măcar că aŭ credut, și saŭ botezat, mai pre urmă- saŭ supus Impăraților Constantinopuluĭ. și saŭ- resfirat prin Sfintul Munte, cu acel gând ca se învețe mai bine crestinătatea. și acea venire a lor- nu aŭ fost bună pentru călugăriĭ: aŭ răbdat dela Eiĭ multe ispite dela aceștĭ vlahiĭ, pentru că Eiĭ saŭ supus puterei împăratuluĭ. și aŭ priimit- dela el voie ca se trăiască în Muntele Aton, și se- pască vitele: Atonul iară saŭ făcut locuințe mirenești; și se ințelege că în Epoca luptări de Icone; acești de atunci împărațiĭ Leon Isavru, Compronim,

și Leon nepotul, nu iubea călugării, și pentru acesta aŭ slobozit Vlahilor ca se cumpere dela stĕpînire-cele mai bune locuri in Aton.

In anul 780, aŭ murit luptătorul de Icóne Leon Isavru Impăratul, și buna credincósă împărăteassa-Irina aŭ rămas la Impărăție; pentru că era fiiul eii Constantin mic, și aŭ pus iară cinstirea de Icóne-cu soborul care aŭ fost in Nicheia; și cu acest chip aŭ făcut in pace biserica lui Hristos, și saŭ pus cu tótă dragostea ca se împodobească bisericile, și sfintele Icóne, atunci saŭ linistit și Atoniți călugării, dară liniștea lor nu aŭ fost deplin; după cum spune in istoria in cuvîntul Monastirei castamanitul, că Eii, aŭ răbdat multe ispite, nu numai dela luptătorii de Icóne și dela Eretici; dar și dela varvareștile popóră, supt aceste popoară se înțelege, Wlahii, Slavenii ai Strimonului, și mai deossebit in aceste ferberi de neamuri Arabii, cari saŭ dus spre constantinopul ca se l stăpînească; și ca sel pue pre al lor califat (Domnie), și când călătoria pre Mare și aŭ ajuns la Muntele Aton, călugării și Vlahii mireni aŭ fugit; aceasta saŭ întîmplat in el in al 9lea viac.

Al doilea crug al vremi al Atonului călugărie dela anii 830, pănă după 971.

Cap al 3lea.

Al doilea pustiire de Arabi la anii 830, si inceputul noei vietuiri in pustie.

§.6. celle dinainte intimplări.

In luna lui Octombrie anul 802. Impărateassa Irina aŭ fost scosă din scaun si trimisă la Ostrovul Lesbos; dar la impărătie aŭ fost pus Patritie Nechifor 1. Ghenicos mueratic; El aŭ inceput ase numi singur tiitor saŭ stepinitori. și după dinsul toți impărații grecești, se numea tot așa prin scrisori, prin acte, care le da Aftoneștilor Monastiri. se iscălea (: Intru Hristos Dumnezeŭ. drept credincos impărat. și singur tiitor al Romeilor Numele spunea :)

In timpul lui Nechifor. și sucesorul lui Stavrachie. Mihail Rangave. Leon Armeanul, și Mihai. Travlu. (bilbăitul): de la anii 802 pănă după 830: ce saŭ făcut in Aton nu se știe. numai ătita se știe. că la anul 824. saŭ născut inainte ales de Dumnezeŭ, intemeetorul al 2lea trăiri in pustia Atonului prea cuviosul Eftimie al Salonicului. care

viața lui iaŭ scriso ucenicul lui, Episcopul Vasi-
lie după anii 890.

§. 7. Al doilea pustiire Atonului.

In luna lui Octombrie în anul-
830, Indictul al 8lea, în al 2lea
an. cînd era singur stăpînitoriŭ-
Impărat Theofil, desevirșit saŭ
prăpădit greceasca flotă, cînd
aŭ început a se bate cu flota-
Arăbească la ostrovul Taso, -
care stă indreptul Atonului în vedere; dintr' acel
timp, Ismailtenii cu Arabii, nu aŭ incetat a jefui-
ostrovele, nu numai cicladele dar și altele; că du-
pă ce aŭ jefuit Ostrovul Mitilinu, saŭ pornit și a
jefuit și pustiit și Atonul, 10 August 862.- Veli-
ficatus. și acei cari era în el călugări și mi-
renii Vlahii, și locuitori din Orașul Appolonia: toți-
aŭ fugit cine încotro aŭ vedut, și aceia pustiire aŭ
fost cîți-va anii, după cum noi neam înștiințat din
viața celui de sus Eftimie.

§. 8.- Inițiu pusnici pe locuri-le celle pustie ale sfîntului Munte- al Atonului: Iosif- Eftimie.- Ion- Colow, și alții.

Kând Atonul saŭ pustiit la anul 830. Atunci Eftimie, dară în lume Nichita; saŭ născut în satul Galatista; tatăl Epifanie, și mamalui Ana la 824. – era de 7 ani, când aŭ murit tatăl seŭ, mama lui laŭ învățat cum aŭ putut, și în 17 ani laŭ însurat, și cu fămeia lui aŭ trăit un an, pe urmă în taină aŭ fugit din casa părintească în cel mic Munte Olimp în Axia; unde aŭ și primit tunderea călugăriei cea mica dela starețul Ion. – Aceasta aŭ fost în anul I. întru împărăția lui Mihail și a Teodorei, se vede că la anul 842 dela Hristos. (viața lui Eftimie). – 15 ani aŭ petrecut în feluri de ascultări în **Pissadinoschi** Chinovie în Olimp, sub duhovnicea[1] stĕpînire Egumenului Nicolae, la anii 842 – 856, cînd acest Nicolae laŭ înștiințat pentru nelegiuita dări afară a Patriarhului Ignatie al Țarigradului, și aŭ fost

[1] Duhovnicească

pus in locul lui la tron Fotie Patriarh la anu-
85ξ. nu saŭ împăcat ca sel cunòscă pe acest noŭ
Patriarh. măcar că el aŭ fost drept credincos, și cu
tòte îmbunătățirile împodobit ; și incă fiind infa-
șe sfințit de Hristos, și cu părințiĭ lui aŭ fost-
in surgunie pentru cinstirea icònelor (Ibidem
Sect. VII.). Noului Patriarh Fotie, cel mai stră-
lucit carele aŭ luminat cu învĕțĕturile sale tò-
te marginile pămîntuluĭ pentru Icòna lui Hri
stos, răbdând egzilul, a căruia viață saŭ pro-
slăvit prin minuni, însemnată mărturie pentru-
mărirea sfinției și făcătorului de minuni Fotie.
și când nu saŭ împăcat spre aceasta, saŭ dus din
chinovia lui. Atunci Eftimie iubind petrecerea in
pustie și linistea, saŭ gândit ca să se ducă din-
Monastirea **Pissadinoschi**. și saŭ așezat
la înălțimea Atonului, care era lui lăudat mai-
dinainte, ca un loc cuviincos pentru călugărească
liniște. (Ibidem. Sect. VIII.). Virfurile Atonului-
cuprinzindu-le cu osirdie, saŭ aprins de Dumnezee-
asca dragoste.

Atunci petrecând El puțină
vreme, saŭ întors înapoĭ-
la Olimp, pentru aceia ca-
se ea pe staretul lui Teodor.
și se vie cu El în Munte, de-
la care și primise călugă-

ria mare, și venind și ei de la Olimp încet; aceasta aŭ fost întîia jumătate la anul 862. dar nu aŭ putut cel bătrîn Teodor, ca se petreacă întru asprimea înălțimei Atonului, pentru că avea mari bôle în pîntece, și usurințe și liniște nu se putea ca se găsască El în Aton, pustiŭ și depărtat de sate (Ibidem XIII.) In timpul lui Teodor rĕŭ se afla trupul..... trebuia ôre-care mîngăere și odihnă, acesta aŭ făcut Muntele pustiŭ de locuințe.

Pentru aceasta Eftimie laŭ dus pre El în locul care se numea Macrosina, și se găsa lîngă un sat, și acolo iaŭ făcut lui o colibă, și-i purta de grije, și bolnavului isaŭ întrebuințat baie; aceastâ nevoie, iaŭ pus de saŭ mutat în Salonic, unde și saŭ sfîrșit degrab; și aŭ fost îngropat în biserica Sf. Mucenic Sozont; Dar Eftimie din Macrosina, saŭ întors în Aton.

§. 9. Arderea Bisericei Vatopedului de Arabii.

In luna lui August în 9. zile anul 862, Arabiĭ aŭ jefuit Ostrovul Mitilinu, și aŭ venit și la Marginea Atonului, în cea veche Monastire Vatopedul, și aŭ intrat în ea, și aŭ luat în robie pe călugări, și aŭ descoperit Sorborniceasca Biserică, și aŭ făcut focul în ea și saŭ-

duş la Ostrovul Critului ; se vede că întru această Mona stire se pustiise la anul 830, şi începuse a se aduna ;- şi la anul 862, iară saŭ pustiit, şi aŭ fost luaţi călugări în robie, atunci aŭ luat rob pre Ierodiaconu Sava vejmi ntaru 70 de anii. (Tom. 11. pag 89. Monastirea Watoped)

§. 10. Nevoinţele lui Eftimie în Salonic şi Aton.

Eftimie aŭ rămas în Salonic, şi aco- lo toţi auzind de viaţa lui cea sfîntă cerea de la el bine-cuvînta- re şi rugăciunile, şi cuvinte de suflet folositore, şi acea- stă venire a lor, saŭ îngreuiat- liniştitorul, şi El degrab saŭ dus din Salonic, şi saŭ dus după acel tîrg şi saŭ suit pre un stilp gata, se închipuia lui Simion- stilpnicul. iară şi acolo nu aŭ stat prea mult şi saŭ în- tors în Aton, şi aŭ primit dela al Salonicului Arhiereŭ- Teodor Hirotonia de Ierodiacon, numai pentru aceia ca se pótă se se împărtăşască cu sfintele Taine în pustie in chilia lui. (Ibidem. Sect. XV.). Deci întîrziind pu- ţin pe stilp .... Atonului iară se dărueşte pre sineşi.. Dela Teodor Arhiereul, aŭ primit hirotonia de Diacon .... pentru neînţeleasa pusnicie, prin rugăciuni priimind Du mnezeasca împărtăşire .... Oriens Cristian. Le Quien, Arhiepisc. Thessalonic. Theodorus, in octava si- nodo 869. an, quae Photium Patriarhatu, indig-

num pronuntiavit, sedit sub. scripsitque, Theodorus missericodia Dei Arhiepiscopus Tesalonicae).

După cum se vede in acest Munte Aschiteii avea bisericiĭ și făcea leturghie :, era Preoți și Diaconiĭ ; acest pusnic după ce saŭ intors din Salonic - in Aton Diacon, (prepui zice - Porfirie), că ani 3 aŭ petrecut in acest Munte, de la aniĭ 862. până la 865. - (Ibidem. Sect. XVI). Puținĭ ani trecênd intru această scurtă vreme. Eŭ prepui (Porfirie), că aŭ fost hirotonit și Preot ; că mîntuirea ucenicilor lui de prăpădirea din inălțimea Atonuluĭ :, întru acea vreme după spunerea ucenicului lui Episcopul Vasilie, aŭ fost împodobit în Preoție. (Ibidem Sect. XVI.).

Atunci ucenicii lui o dată saŭ gândit ca să se ducă sus la Aton. - Eftimie oprinduĭ pentru că vremea era rea ;, Iară Eii ne ascultând și sar fi prăpădit - de nu avea grije acest părinte de Eiĭ :, Eiĭ ne avênd cu ce se aprindă focul - că era zăpadă : El saŭ arătat, și le aŭ adunat us-

căciune, și dintro suflare lau aprins, purtind pre-
Duhul sfînt in El, și cu acest chip El iaŭ încălzit-
pre Eiĭ; Aceastá minune spusĕ de Episcopul Va
silie, dupá mărturia lui cu ochĭ aŭ vĕdut (Ibid.-
Sect. XX.). jalnicá minune.... când am voit a ne-
sui in virful Atonuluĭ, căci era suirea nesufe-
ritá aŭ socotit.

Dupá cum se vede atuncea încá nu
era ucenicul lui Eftimie, și să-
se trăsĕse mulțiĭ călugărĭ în
Aton, care voia se urmeze-
vieții luĭ, și asa eiĭ venea că-
trá el, ca către un purtătorĭ
de cin Preoțesc și Starețĭ, și
avênd el cu eiĭ a vorbi i se stri
ca liniștea, și puindu-sĕ el la cale cu pusnicĭ luĭ,
Simion, și cu Ion Colow, și aceștia eraŭ toțĭ sfi-
nțițĭ slujitoriŭ, care intelegea și petrecea cu vred
nicie celui de sus Sion, și saŭ împăcat ca sĕ
se ducá din Aton la un loc cu eiĭ, la cel neumblat
ostrov Neon, că acolo se petreacă in liniște pen-
tru unul Dumnezeŭ, (Ibidem. Sect. XVI).

Iatá cá el intru acel Ostrov, naŭ fost
lungă vreme numai o tómnă la anul
866. aŭ fost intîmplare că, aŭ ve-
nit Arabiĭ cu corábiile lor și iaŭ

luat în robie; şi acesti jefuitori iară iaŭ pus întru acel Ostrov (iaŭ lăpădat), şi eiĭ singuri pusnicii, saŭ gândit se numai ispitească pre Dumnezeŭ, dară să se intórcă înapoi în Aton, şi venind eiĭ in Aton, alţiĭ Arabí aŭ venit în Munte şi aŭ început al jefu.i, şi pe óre care călugări iaŭ luat în robre; dar cei care aŭ scăpat, saŭ rispindit prin sate cine incotro aŭ apucat (Ibid. Sect. XVII.).

Şi aşa Atonul încă o dată aŭ fostiit la anul 866, pentru aceasta Eftimie cu nevoitori luĭ, nu aŭ rămas întru acest Munte; Simion saŭ dus în Elada, în ostrovul Sf. Istrate, dar Ion Colow în Sidorocavsia în códa Munteluĭ, ne putênd răbda navalirile vărvarilor. (Ioan Comnino 1700); dar Eftimie cu ucenicii luĭ, şi cu cel dinainte nevoitor Iosif, saŭ dus în Vrastan nu departe de Aton, şi acolo leaŭ făcut colibiţe

lafiește care ucenic; dar singur pentru liniște - petrecea aprópe pe un rîŭ între copaci, și iată aŭ-spus ucenicilor luĭ spre petrecere cu Eiĭ; aŭ pri-mit pre cel vestit Atonit Aschiteŭ Onofrie, căru-ia iaŭ dat deossebită colibuțe. Și așa Onufrie Atonitul, aŭ trăit după Petru Atonitul, după ce aŭ trecut 130 de ani). Și întru acest nou-loc aŭ adormit întru Domnul, și aŭ fost îngro-pat în peșteră unde degrab laŭ proslăvit pre el Dumnezeŭ, aŭ izvorit bun mir cu mireasmă din Sf-luĭ moște, care leaŭ vĕdut Episcopul Vasilie.

Atunci fiind în numărul ucenicilor luĭ Eftimie din Vrastan. — Eftimie de multe ori venea în cel pustiŭ Aton. și nu putea ca se dovedească a luĭ gîndire spre liniște, și aco-lo el singur vorbea cu unul Dumnezeŭ. (Ibid - Sect. XVIII.).

Acolo El saŭ învrednicit de-scoperirea luminiĭ, care i aŭ zis luĭ: Dute Eftimie-în Salonic !!!. și spre-răsărit la acest tîrg, și cautâ la cè de sus înălțime cu un-isvor de apă: numirea ei Peristera. și acolo tu veĭ găsi stricată din vechime biserică, în numele Sf-Apostol cel întîiŭ chemat Andreiŭ,

și este întórse pentru voiŭ, și o fă pentru sfinţirea sufletelor.

Auzind aceasta sfîntul pusnic aŭ lăsat Atonul, și din Vrastane, aŭ luat 2 ucenici ai luĭ anume Ignatie și Efrem, saŭ dus în Salonic, și de acolo în Peristira, unde saŭ și zidit biserică și Monastire, aŭ învins tóte piedicile, zidirea lor saŭ terminat la anul 872, indictul 5, întru împărăţia luĭ Vasilie Machedon II și fiiul Constantin. (Ibid. Sect. XIX).

Dacă el 3 anĭ 871-870-869. aŭ întrebuinţat la zidirea Monastireĭ Peristeria, lucrînd singur cu adjutorul 3, 4, ómeniĭ. (Ibid. Sect, XIX); Pănă la începerea acestuĭ lucru, el din Vrastan, umbla în Aton, pentru că se liniște singur la anĭ 868-867-866. după cum se vede întru aceștĭ anĭ, în Aton încă nu se așezasé nimini din călugării.

Aŭ zidit Monastirea Piristierească, preacuviosul Eftimie, iaŭ dat eĭ tipic de viaţă chinovie, și în al 4lea an al stăpîniriĭ luĭ la anul 876. laŭ tuns în călugărie pe ucenicul luĭ Vasilie, care maĭ pre urmă iaŭ scris și viaţa luĭ; la tundere în Hramul Sf. Mare. Muce. Dimitrie, care este în satul Sermilia, acum Ermilia, și a treia-zi după tunderea luĭ, tot întru acel hram înainte iaŭ spus luĭ, că el va fi Arhiereŭ, unde va fi voia luĭ Dumnezeŭ. care saŭ și împlinit.

„Din cuvintele acestui Vasilie, cu mare dragoste
iubea liniștea „ dar mai pre urmă aŭ fost iu-
bitoriŭ de cinste, isaŭ cuvenit se fie în cel cu mare sgo
mot orași, dintre aceste cuvinte póte se ințelegem, că el-
aŭ fost Episcop in Orașul Salonicului, care și in viața
Sf. Eftimie se numește și El.

Dar el nu aŭ fost acel Episcop Vasilie, ca-
ri la aniĭ 823. cu intimplarea luări -
Ostrovului Critt de Arabiĭ, și aŭ fost
mutat de acolo în Salonic. Dară altul mai
tirziŭ; care aŭ fost intru acest tirg dupe-
Teodor, Pavel, Meftodie, de acum intru al 10lea viac.--
După acesta Eftimie, încă 10 ani aŭ petrecut în Pe-
risteria Monastirea lui, la anul 885. aŭ poftit la el-
tóte neamurile lui după 42 de ani a lui despărțire
de eiĭ, dela anul 842. și pentru fămeĭ în mijlocul lor
aŭ făcut Monastire, pe locul cel cumpărat.

Dar pre ómeni -ĭ primea intru a lui
Monastire Peristeria, pe uni și-
pre alțiĭ iaŭ incredințat Arhie-
reului al Salonicului Meftodie -
casei ingrijască, dar singur -
saŭ suit pre stilp lingă tirgul-
Solon, unde saŭ nevoit el intia-
dată; Acesta aŭ fost la anul 887.-
dacă 2 ani aŭ zidit Monastirea aceia pentru fămeĭ;
apoi pe stilp nu aŭ putut se petreacă, pentru că venea-
la el norod și iĭ strica liniștea, pentru acesta el iară

saŭ dus în cel înfricoșat cap al Muntelui Atonului la anul 888, și acolo iară îl îngreuia călugări; Atonul de acum era călugări mulți. mai deosebit din Peristeria Monastire. de care el de îngreuere se ducea în pustie. (Ibid. Sect XXII.)

In Aton isaŭ arătat lui în el simțirea apropieri sfîrșitului, și el dorind ca se móră îndeplină liniște sufletească, și în scăparea de turburările ómenilor, și în al 7lea zi luna lui Maiŭ la anul 889. aŭ prăsnuit întórcerea móștelor sf. Eftimie Peristirioschi, și iaŭ cinstit pre toți frații cari era acolo, și în altă și în taină de la eiĭ, saŭ dus în Ostrovul care se numește Iura. cu un ucenic al lui Gheorghe.

Acolo el îndeplină liniște aŭ petrecut până în luna lui Octombre în 13 zile, tot într'acel an cînd era indictul 2lea, și aŭ fost bolnav 3 zile, și în 15 Octombrie, saŭ dat duhul către Domnul, și de acolo móștele lui saŭ dus în Salonic 31 Ianuarie anul 890. (Ibidem. Sect. XXII.)

Pentru aceasta saŭ numit cuviosul al salonicului·

Pentru a 3. óră pustiirea Atonului

Atonul intira óră saŭ pustiit la anul 670, până dupá 676, și cind Arabii mergea spre Constantinopol, aŭ stat la schelile acestui sf. Munte, și aŭ jefuit orașele și satele pe unde trecea eiĭ dimprejurul Muntelui, așa că in ele nu era cuputință ca se trăiască fără de frică; dară dela 676· acest Munte aŭ fost dat Monahilor călugărilor, de impăratul Constantin Pogonat; și eiĭ aŭ trăit până dupe anul 830· intru care saŭ intimplat. al 2lea pustiire de infricoșațĭ Arabiĭ; aceastá pustiire saŭ prelungit ani 17, dacă nu mai puțin, mai pre urmă de la anul 847· până dupe 866· aŭ inceput a trăĭ in cele inalte pustiĭ la capátul Muntelui, Aschiteriĭ, Iosif, Ion Colov, Onufrie și alțiĭ, și se fácea case ca in forma unui sat, cu bisericuță in ele pentru Dumnezeească slujire; cel.lalt Aton era pustiŭ· Pentru cuviosul Ion Colov cel intiŭ fondatorĭ, Monastirea pusnicilor

la coda muntelui Ersov; cu probe, ca la anul 866. nuau fost cel i. fondatori Ion Colov. dară sucesori lui aŭ fost cu acéstă numire; că cuviosul Ion Colov cel i. aŭ fost pe vremea impăraților, Onorie și Arcadie. 434 – 446 – și a Patriarhului Ion gură de Aur, pentru cuv. Ion Colow, scrie inviața sf. Arsenie cel Mare, de acest mare pusnic la 8 Maĭ, că pe sf. Arsenie laŭ făcut diacon Papa Romeĭ Damas, și călugărit de cuv. Ion Colow; asemenè și cuviósa Taisia, care aŭ fost curvă, în viața ei la 10 Maĭ, că aŭ mîntuitu.o acest mare starețĭ Ion Colow. și viața sf. Paisie cel Mare, din 19 Iunie, aŭ fost scrise de Ion Colow. deci după cum se vede, Muntele aŭ fost fără istorie, de la anĭ 446, pănă la 866, și nu se știe bine în acestĭ anĭ din desele năvălirĭ varvare aședămîntul lor, pănă pe vremea impăraților Vasilie Machedon, Leon înțeleptul, mulțĭ pusnici îmbunătățițĭ aŭ fost în Monastirea cuv. Ion Colov. Eftimie, Iosif, și Onufrie – și alțĭ, și acolo era sinaxul bătrînilor, și se zicea Monastirea lui Ion Colov, saŭ a colovitilor, și mulți anĭĭ aŭ ținutu.o călugăriĭ din Monast. Ion Colov, și Muntele îl stăpînea ½. de unde aŭ avut judecăți cu Monastirile din Athon.

Deci în anul 866. dintru acest Munte, saŭ dus toțĭ Aschiteiĭ temîndu.se de Arabiĭ, și saŭ pustiit. și a 3 óră., și aŭ început iarăși a veni în Munte, și a se așeza după aniĭ 870, și așa Atonul de 3 ori aŭ fost pustiit, și –

de 3 ori iară saŭ adunat prin mijlocirea vremilor. Din Monahi fugiți din Sf. Munte pe timpul gonitorilor de Icóne, multi aŭ rămas in Constantinopul, până la împărăteasa Teodora cu fiiul seŭ, cind iară sfintele Icóne aŭ fost puse la locurile lor prin biserici. (Migne tipărit în Bonna: pag. 82).

Cap al 4lea.

Al 3lea venire a călugărilor in Aton, si de anii ai lui de la 870. până după 971—

§. 12. Așezarea și aŭ fost Monastirnici și pusnici în Aton, în zilele împăratului Vasilie Machedon, și zidirea de acolo a tirgului Apolonia sub nóua numire Ersov.

Cel întîiŭ care aŭ dat Atonul călugărilor aŭ fost Flavie Constantin IV. Pogonat Bărbosul, al 2lea Mihail al III, Porfirogenitul, și al III. Vasilie Machedon. din afară acestui Vasilie, saŭ scris de Semeon logofătu așa: în vedere el era înfloritor și bine așezat, statura lui era de mijloc, pieptul lat, fața lui era întunecósă, ochi primitori, sprîncenele stufóse late țiindu-se unile de altele, și căutătura lui era înfricoșată și ginditóre, vestit era în facerile de bine ale lui. El aŭ dezrădăcinat tóte eresurile dintru împărăția grecească, și aŭ

făcut în pace biserica lui Hristos, atîta lume, și aŭ întors către Hristos mulții Iudei, și aŭ făcut drepți credin coși pre horvați, Dalmați, și Sîrbii, aŭ trimis la ei Preoți, și aŭ botezat pre Roșii, și le aŭ dat lor Episcop, și aŭ fost înfricoșat vrăjmașilor întru împărăția, pe uscat și pe Mare, așa că nici Maniheĭ, nici Arabĭ, nu putea ca se facă răsbel cu el, pentru că avea mare învățătură și iscusințe, și aŭ înoit și aŭ împodobit multe hramuri Dumnezeeștĭ, și avea dragoste și iubea pe călugării, vorbea cu eiĭ și primea dela eiĭ bine-cuvîntarea, și este vestit că al 4lea fiiŭ al lui Ștefan, aŭ primit călugărească schimă, și 4 fetele lui, saŭ mîntuit în Monastirea Sf. Eftimie.

După aceasta se înțelege întórcerea călugărilor în Muntele Atonului, și așezarea lor aici sub umbra și puternicia acestui împărat, după cum aŭ fost Vasilie Machedon.

Mai înaintea tuturor, saŭ așezat acolo ai lui Ion Colow, și ca un Atonit, aŭ zidit Monastire la códa Munteluĭ spre apus miază-nópte, pe partea aceia, care mai înainte pe vremile de demult i se cuvenea Catredei bătrînilor. (Reședința și sfatul lor); mai jos de acum Metócele Monastirilor Atonești; Cormița, Helindarului, Pirgudiei Ivirului, mai apрópe de al Ersovuluĭ canal.

Aceastǎ intimplare: zice Porfirie, aŭ fost la anul 869. Atunci Vasilie Machedon, saŭ intors in Constantinopul din Messopotamia şi Siria, biruitor vrăjmaşilor de acolo Mahometani: Atunci şi Ion Colov, aŭ cerut dela El pentru a lui nòuă Monastire, tot locul cel pustiŭ al Atonului al tirgului Appoloniei, cari locuitori nu saŭ intors in el.

Asa că acest Oraşi aŭ rămas fară de locuitori dela anul 830. intru curgerea de 39 de ani. Aceastǎ lungă pustiire nu le era in minte Appoloniţilor ca sǎ se intòrcǎ acolo: pentru că locul acela era dat Monastirei **Atono-Coloviilor**, şi dupǎ aceastǎ predare, aŭ inceput ca se cearǎ la aceastǎ Monastire, òmeni acei fǎrǎ de pamint, ca să se aşezeze, şi cu indreptare se lucreze pămintul grădinile, după cum era in tòtǎ impărăţia grecească. Monastirea ii primea cu dragoste, şi dintr' aceia o mare parte era venetici din tirgul Ersov, care se găsa şi se găseşte spre Aton, şi ostrovul Mitilin, şi Esmir, fugind de robia Arăbească, că de multe ori venea preste acel ostrov; şi eii saŭ mutat in Aton, şi saŭ năimit la Ion Colov ca se lucreze, şi se potǎ trăi, din-

Du-le locuri în hotarăle Monastirei, și s'aŭ făcut Eii-
nu prea mare un sat pe ruinele Orasului Appolonia, si
l'aŭ numit Ersow, și către acești Ersoviți degrab aŭ
venit si cei din vechime Appoloniati, si intre eii era-
si inchinători de idoli.

are - cînd ocărînd și pre sfîn-
tul Apostol Pavel, dar așa du-
pre cum era eii puțini; dar
Ersoviți mulțiĭ, apoĭŭ eiĭ nu
aŭ putut ca se ție cea din ve-
chime numire Appolonia, aŭ-
rămas numai inscrisori, in-
Eparhia Mitropolitului salonicu-
lui, și acolo cu scrierea Appollonia, dar acum-
Ersow.

ŭ inștiintat pentru aceasta pus-
nici cari se dusese din Aton;
la aniĭ 860. la un loc cu purtă-
torul lui Eftimie, și Monastirni-
ci cari se dusèse din acest-
Munte după aniĭ 8.0;-
și aŭ inceput ase aduna u-
nul după altul in cele vechi
locuințe ale lor. și de la-
anul 8… la inceput eiĭ-
era puțini, pentru aceasta unii s'aŭ ales Prot-
și trebile lor le intrebuinta lui Ion Colow, cînd-

se aduna Eiĭ in cea veche reședințe a bătrinilor, pentru că era aprope de Monastirea luĭ; și așa aŭ trecut a aniĭ 870 – 871: intru acești aniĭ pe eiĭ iiturbura feluri de stăpîniri și locuitoriĭ de prin satele care era aprope de Aton, păscând intru acest Munte vitele lor, și atîta ·i turbura până ·ĭ scotea din răbdare, atunci Eiĭ prin ajutorul luĭ Ion Colow (acésta spune scrierea cea mai de jos a Impăratului Leon - cel-Ințelept.). și aŭ cerut eiĭ atuncea la Impăratul Vasilie Machedon, scrisòre de pază care se numește Singhilion, care ·ĭ apără pre eiĭ de strîmtorarea mirenească

Singhilion (Decret). Scris pe Tragos. al Impăratului Vasilie Machedon Porfiroghenitul, din anul 872. și se află în Protatu.

(Porfirie).

Aici care saŭ ales pustniceasca viață, și așezarea lor aŭ fost în Munte care se numește Aton, și făcându-și ei colibiĭ acolo, și fiind turburați de locuitori satelor cari sînt aprope de acest Munte, și ingreuindu-ĭ pre eĭ ca se ție cu curată și fără de prihană către Domnul. grăbindu-se împărăția nóstră cu dreptate iaŭ-

cunoscut după puterea nostră singhilionul acesta se
trăiască eiĭ inainte, fără de nici o turburare, și sè-
se róge pentru noi și pentru pacea a tótei lumei cre-
știnească, și noi ·ĭ apărăm pre toți pe Eiĭ, dupre cum
de ómeniĭ ceĭ împărătești, așa și de cel mai dupre
urmă om, căruia ·ĭ dată slujba, dară si de ómeniĭ-
cari sunt prin sate cari locuesc, și până la acel ca-
ri macină, morariŭ; dară niminea se nuĭ ingreue-
ze pre acești călugări, și se nu intre înăuntru in lo-
cul Muntelui Aton din locul Ersovului, nici ciobaniĭ
cu oile, nici cu boi lor.

Toțĭ Monahii aceștia
de diferite neamu-
ri și limbiĭ, aveaŭ o-
lege și un cuget totiĭ-
pentru mîntuirea-
sufletelor lor; nu era
intre eiĭ, nici As-
chiteiĭ, nici singura-
ticĭ, nici stilpnici,
ci numai Monastires-
ti chiliotĭ cuviosĭ,
adecă in 2 părți era-
tipicul lor, Monastires-
ti și chiliotĭ. < fiind că in
viața sfintului Eftimie și Ion Gruzin, aŭ facut mu-
lte Chilii pentru nevoitoriĭ >. Iară Sf. Atănasie,

aŭ fost maĭ intiiŭ aprope de Monastirea Zigu la códa Muntelui, la óre-care sihastru (pusnic), care si ascundea invĕtĕtura, şi zicea că este un corăbier prost, şi de aicia saŭ dus la Melana (Filoteitul), scrie că pe la anul 971, nu era Monastiri, cinumai mici chilií fără de biserici cu numele lor făcute; şi de aci aŭ inceput a face grădini, a sedi viĭ, după tipicul Lavrei Sf. Atănăsie.

Pără la anul 942, Monahii aŭ inceput a primi banii de la Impăratul Roman I. Lacapenu, fieşte care în a lui chilie, înştiinţind împărăţia, le aŭ dat bani din vistiria împărătească lor, câţi Monahi se află în Monastirea Salonicului - la ani 943. Monahul Sf. Ion-Colow din Ersow, în timpul acesta, era forte impopulată mai de cît Lavra Sf. Atănasie, pană a nu face Monastirea de la Melana, aŭ trăit intro chilie aprópe de Monastirea Zigu, la códa muntelui, cari şi pănă acum se vĕd ruinile aprópe de Monastirea Helindarului; aici în Sf. Munte venea Preoţi mireni de sluja. Sf. Leturghie în biserici mici sub tipicul călugĕriei, - cari Preoţi era intiiŭ, Toma, Pavel şi alţii.

La anul 971, aŭ inceput a sedi viĭ Sf. Atănasie - după tipicul Monastiresc, pănă aci toţi Egumenii se numea Egumenii Muntelui, nici Monastiri.

lor, cînd sa făcut Monastirea de la Melana Sf. Atănasie.
saŭ dat numele de Egumen al Lavrei împărătească, pre
cum sa recunoscut de soborul bătrinilor Egumenii Sf.
Munte, precum și Egumenii ai Monastirilor Sf. Munte,
cari aŭ fost aceștia; Ion Egumenu Fachinu, ori Rav-
duh, fiind că până la Sf. Atănasie Egumenĭ se aduna.
și nu făcea nici un feliŭ de iscălituri pentru vre o trea
bă, saŭ dacă se iscălea Egumenĭ Munteluĭ până la-
Sf. Atănasie. Cînd leaŭ pus tipic sé se iscălească, din
care Monastire se găsa în anul 971. și care le pu-
nea canòne Duhovnicești, și cel mai dintîiŭ al Munteluĭ
era vestit cu gradul luĭ, aleș de călugăriĭ ca Președin-
te, și cu titlu Prot. (1^), și stătători în călugărie;
și avea mare stĕpinire, inse nici el fără adunarea călugări-
lor bătrini nu putea se hotărască nimic; La Art. 27 a-
Protatuluĭ, toțĭ Egumeniĭ Monastirilor, se aduna și fă-
cea rugăciune aducênd griŭ, vin, unt-de-lemn, o par-
te se da la bătrini judecători Duhovnicești. iară partea
cea mai mare o da Monahilor călugărilor săracii;-
Iară Protatul și între bătrîni învoiala lor era drè-
ptă, învăța și îndrepta pe cei-lalți Atoniți, și mai
virtos că și atunci, ca și acum se afla mulțĭ Monahiĭ.-
cari nu ședea inchinoviĭ. și nici la un stareții. ci um-
bla de voile lor, fară nici un rost, făcênd sminteli in
-re fățime; și călcênd așezămîntul sfinților părinții
Atoniții. Unii ca aceștia era goniți afară pentru
tot d'auna din Sfântul Munte; în vremile acestia -

Protatul avea Iconom. și socoteala o da la Hram la Adormirea Maici Domnului cînd se aduna bătrînii, iară la caz când iconomul, nu putea se 'și dea socoteala,'l mărginea din Iconomat, pentru că în acel timp Protatul era preste tòte Monastirile Superior, și nici un Monah fără voia Protului, și a bătrînilor nu putea se șeadă în Sfîntul Munte.

ară despre averile bătrînilor cei vechi carele avea, nu se știe de cine sunt dăruite, dară înșè locurile cu chilii se vîndea și in acele vremi cu banii. Iară sf. Ion gruzin, cufitul seŭ Eftimie în viața lui, spune pentru Monahul Benevent, cu 6 ucenicii ai luĭ, aŭ cumpărat loc, și aŭ făcut Monastire frumòsè: Asemenea și cele-lalte Monastiri aŭ cumpărat locurile, că Protatuluĭ 'ĭ trebuia bani, drumurile se dreagă, și Poliția Munteluĭ sei plătească, precum și nevoia Protatuluĭ, dusu la Salonic saŭ Constantinopul etc.

Kari pentru locuri vîndute și pădure din tot Sf. Munte le primea Protatul banii; Monahii nu avea voie a vinde la altul chilia, saŭ se o schimbe unul la altul, ci la Protatul, și Protatul o vindea la cine voia la altul,

nu avea voie Monahii a vinde vin la mirenii afară din Munte, și inschimb a lua cele de nevoe pentru chiliile lor; iară viile le lucraŭ călugări, fie din Monistire, **fie plătiți**, că mulari nu avea Monastirile, nici chiliile până la Sf. Atănasie, care avea o pereche de boi pentru frămintatul pîini, că era mulți și era de nevoie; Eii nu se socotea robi ci toți frați in Hristos, și nici un feliŭ de jiganii nu avea voie a ținea călugării comform Art. 22. din pravilă.

§.13. Infințarea guvernului Președinte în tîrgul Careia în::::. Prot Monahul Andreiŭ.

Ioan Colow, aŭ fost făcătorul de bine al tuturor pusnicilor, și cât aŭ trăit c[...] nimine nu iaŭ turburat; dară după mórtea lui in Monastirea lui aŭ inceput frații a se arăta iubitori de stăpînire, și cu gândul ca se lise supue lor tot Atonul; și cei de acolo pusnicii facă ca se plătească bir și lucrătorii, și acéstă gândire ei o implinise, dară intru inceputul Impărăției lui Leon înțeleptul la anul 887, ne putînd pusnicii ca se rabde robia; și despărțindu-se de aceia Monastire, și așezându-se in mijlocul pămîntului Atonului care se numește Careia, aŭ intărit.

acolo deosăbită stăpînire după tipicul cel vechiŭ; aŭ incredințat stăpînirea cel care se numea Prot, cum aĭ zice; între eiĭ cel întiiŭ Monah; acolo eiĭ. aŭ zidit o mică biserică în numele Prea sfintei Născătoreĭ de Dumnezeŭ, și în Protatul în tot anul se aduna de obște pentru trebile comune, aceia din vechime catredă a bătrinilor o ținea tot după dînșiĭ; ca un bun loc de gospădărie; Intiiul Prot la eiĭ aŭ fost smeritul Monah pusnic Andreiŭ.

§. 14. Descoperirea și proslăvirea sfintelor moște Petru Atonitul.

După întărirea Protatului, Atoniți pusnici la aniĭ 880, aŭ fost mîngăiați, cu descoperirea și proslăvirea întregilor moște întiiul marelui nevoitori Sf. Petru, aceste moște, după cum nouă ne este înștiințe, că aŭ fost ascunse în Monastirea Atonului Climent (Iviru), și aŭ fost acolo 146 de aniĭ, în destulă vreme aŭ fost ele, după cum zice în viața lui (12. Iunie); aniĭ mulți aŭ fost ascunse în Monastirea lui Climent, care se pustiise de la anul 830, și saŭ întors ore-care ceĭ din vechime trăitori acolo, și aŭ rămas spre petrecere în ea după tipicul pusnicilor, și aŭ descoperit cele-

științe de eii dupre predanii moștele sfîntului Petru-Atonitul; care era ascunse acolo; pentru că din ele-aŭ izvorit bună mireazmă (mir).

ceastă minune aŭ fost spuse-de ei stăpînitori bătrînî din-Careia; Atunci bătrînii cu inpăcăciunea lor, aŭ adus sfintele moște cel de acolo in biserica Maicii-Domnului in Careia; in care după obiceiŭ, era în tot anul se aduna pusnici, și laŭ pus dintru intîiŭ in artica acestui hram; și acolo după ce aŭ trecut 7 zile aŭ slujit privighiere cu cîntări, și mai pre urmă le aŭ dus inăuntru in hram, și leaŭ pus dea dreapta, și le aŭ invelit cu pînză curată, cu aloiŭ, smirnă, și cu alte-mirositore aromate, și le cinstea, pentru că multe-tămăduiri a feliuri de bole; acestă cu bucurie intîmplare care aŭ fost la anul 880. când incă era inviață pomenitul, făcătorul canonelor Iosif, care. saŭ sfîrșit la anul 883. — Pe acest Iosif. stăpînitori și sihastri ai Carei, laŭ rugat ca se scrie slujba, noului arătătorului facători de minuni Petru-Atonitul: și el leaŭ scriso pre ea; și eii sevîrșa slujba lui in biserica tîrgului Careia de astăzi, intru care se aduna Eii, călugării, și mirenii; din prin satele aprope și de departe.

Intrarea Eparhiei Atc....-Ersow. anii-881-883.-§. 15.

Atoniți călugări, bucurindu-se pentru arătarea moștelor intiiului pusnic al Atonului; trăia in pace: Dară nu era in pace-împărăția grecească, asupra lor saŭ pornit groza via războiului, din partea Ostrovului Critt, stăpinitorul acelui Ostrov; era Emir-Said, fiiullui Abu-Hapsa, prin lucrarea ore-căruia Fotie, era iscusit in răsbel, aŭ indreptat flota și jefuia prin tot locul in Eghiasca Mare, pre mulții 'i lua in robie, pre alții 'i ucidea; de cite-va ori el se pornea și in Elispont, până la Ostrovul Priconisa, pe Marea-de Marmara; dar iscusitul și viteazul Admiral al Impăratului Vasilie. – Nichita orifa; saŭ bătut, și 20 de corăbii le aŭ ars, dar cele-lalte aŭ scăpat cu fuga: aceste intimplări in Mareea Egheei, după cum scrie-Porfirie, aŭ fost la anul 881-2- și-3, pentru că la anul 884, flota Impăratului Vasilie, gonea pre Arabii, pe marginile Sichiliei.

Scirbele sihastrilor, dela Monastirea lui Ion-Colow-Protu Andreiŭ; Decretul Impăratului Leon. cel Intelept.

La anul 886, inceputul luni lui Martie:

sau sfirșit împaratul facatorul de bine al pusnicilor Vasilie Machedon, și la tronul scaunului lui, iau urmat fiiul seu Leon Inteleptul, și aŭ împărăţit mai mult de 25 anii după împărăteasca lege, la tot împăratul cel noŭ, era datori toţi cei ce ţinea pămînturi, să se ducă se le intărească, și se primească hirtie intărită ca se stăpinească averile, după intrebuințarea acestei legi, și călugări de acolo, saŭ dus în Constantinopul, cu aceia ca se intărească de la cel noŭ Impărat scrisorile, și acolo eii la un loc cu scrisorile, aŭ intărit scrieri, aŭ scris că lisaŭ dăruit lor ca se stăpinească tot Atonul cu cea veche catredă a bătrinilor, și multe sate și Monastiri pe locul Sidorocavasia, pănă la Muntele Holomut.

Impăratul Leon nu aŭ cetit acea scrisore dară o aŭ iscălitu-o pre ea; Atunci ai colovului călugări aŭ inceput ai strimtora pe Atoniţi călugării linișitori, și cu grodie și infricoșeri ca sei gonească din Aton; ca o avere a lor desévirșită o numea, și aŭ intors acest Munte spre paşterea vitelor, și primea plată de la satele care paştea vitele, și feliuri de strimtorări le facea lor de la acești seteniĭ; și dintru acel timp saŭ inceput linișitori a nu se supune Monastirilor celor de obște pentru ale lor stăpiniri de păcate și ne indreptăţiri.

Și această ne supunere saŭ inceput sfadă pe multe viacuri, sihastri cu Monastirnici din Aton,

și această sfadă este singură incepătórea comedie,–
cu feluri de arătări, după cum in Aton, și așa in cele
impărătești și Patriarhicești linisti in Constantinopul·
acătă cea intiiŭ arătare ace-
stei drahme, cind nu era cu-
putință ca se pórte această
grăime, care era puse de Co-
lovoiți asupra liniștitorilor–
Atoniți. Atunci Protul-
Andreiŭ saŭ dus in Consta
ntinopul la anul 887, și acolo către fețele
tuturor adunărilor, aŭ rugat pre impăra-
tul Leon cel ințelept, ca sei sloboază-
pre eii de sub al Coloviilor sarcini;
și cu el aŭ venit acolo ómenii din Si-
dorocavasia, și din Holomut sate, și
aŭ reclămat Impăratului, asupra ce-
lor iubitori de averi, și nelegiui-
tele apu- cări a Monastiri Colovilor. Impăratul
aŭ insărci nat această incredințare Protospătaru-
lui Ne- chifor Evprax, ca se desfacă această
treabă pe loc, după cercetarea lui saŭ desco-
perit ne- dreptatea și dreptatea, si cea din-
tiiŭ aŭ fost șterse, da al alea aŭ fost intărită.
Atoniții liniștitori saŭ liniștit, aŭ primit impără-
teasca scrisóre pe pergament, păzind dreptatea
lor ca se stăpinească tot Atonul.

Singhilionul Impăratului Leon Ințeleptul :-

Toată facerea de rêŭ se slobóde cu o uitare ...... Pentru impă-rățía nóstră, saŭ rugat așa, tuturor liniștitorilor in Aton, de demult fericita pomenire tatălui nostru și impărat după cererea lui Ion care se numește Colow, pentru dreapta socoteală leaŭ dăruit lor Singhilion, pentru păzirea tuturor in acest Munte nevoitori in felurí de colibií Dumnezeeștí ómenií, și așa ingrijire saŭ invrednicit din noŭ zidită Monastire de acel Iòn, dar cu aceia că el se stépinească numai locul Ersovului, și această Dumnezeească poruncă fericitului pomenire tatălui nostru și împărat, saŭ păzit intru trecerea cățiva anii :. Dară mai pre urmă călugării Monastirei lui Ion Colow, intru inceputul stăpiniri nóstre aŭ venit la noi, și dintro parte ne aŭ dat știință, pentru că eií cer Singhilion de intărire, Singhilion, și in loc de intărire, aŭ scris dăruiri care nu li se cuvenea ca sé facă, și aŭ însemnat fără de rușine și hotarul :. Aŭ scris mai tot Atonul, sub stăpinirea lor și Domnia, și afară de el tóte-

satele din Sidorocavasia și Holomut. și óre-care altele, și in adăogirile Monastirile Mustacului Gardiognosta. Atânasie. și Luca. și aceia s'a numit din vechime catreda bătrinilor. și mai pre urmă din acel numit Aton. aŭ venit in acel împărătesc orași. smeritul Monah și Prot Andreiŭ linișitorul acestuĭ Munte, de la fața tuturor linișitorilor de acolo aĭ lui Dumnezeŭ ómeniĭ; și aŭ dat împărăției nóstre o scrisóre (petiție), și aŭ zis în ea după cum Monahiĭ Monastirei Colow, cu întimplare aŭ apucat și in mină avem hirtie. ca cum spre arătare scriere a lor stăpinire, măcar că era darea lor dupe nedreptate; după viclesugul lor, aŭ stăpînit tot Muntele Atonului, și de multe ori aducând asupra lor bătăi nevoitorilor in el Dumnezeeștilor ómeniĭ ca a ilor supuși. și ingrozindu-ĭ pre eiĭ cu isgonire. și intru adaogire aŭ intors tot Atonul spre stepinire, și ducea acolo cirduri dintru acele aprópe sate.

Oi, boi, capre. și da in arendă la mireniĭ cu bani suhaturi, ca se le facă ingreuere, și se silea in tot chipul ca se gonească pe călugări cu totul din Aton, și spre adăogire. și dintru cele spusĕ sate. locuitori aŭ venit-

la unloc cu acest smerit om, și aŭ zis: asupra acestor iubitori de averi, și fără delege aŭ apucat Monastirea Colow. cu grozăvie am poruncit acest lucru, lam încredințat lui Protospătarul Nechifor Evprax; și el aŭ adus împărăției nostre, tóte cele drepte, și aŭ adunat dintru amîndóuă părțile dupre porunca împărăției nóstre, și leaŭ poruncit lor ca se arate întru împărătescul orași, și iată când Egumenul Monastirei Colow, în vederea Protospătarului Nechifor, aŭ însemnat ca să se arate călugării eii Pahomie și Atănasie, și când saŭ arătat dintru amândóuă părțile, șiaŭ fost întrebați dupre porunca împărăției nóstre, prin Ștefan Maghistru și Constantin, împărătescul Protospătariŭ și Protasicrit, și prin Vasilie Protospătariŭ și guvernatoriŭ, și aŭ fost întrebați de acești numiți secretari, deossebit de Protasicrit. și saŭ găsit că tot locul nui cu dreptate scris în hîrtie împărăției nóstre, care aŭ fost datăau după dreptate; și în adunarea tuturor saŭ cunoscut și aŭ schimbatu-o, și cei de sus ziși Monahii din partea lui Colow, aŭ înștiințat aceasta pentru eii buna aleassă împărăție a nóstră, și bine aŭ plecat urechea și auzul pentru dreptate, și aŭ poruncit ca se rupă acea nedreptate dată hîrtie, la toți cei ce se nevoesc în

Aton; Monahii se rămie după voia fericitului tatălui nostru și împărat, slobozi de tóte îngreuerile, și se fie ei slobozi după cum aŭ fost și satelor setie dreptatea lor, fără de nici o venire asupra lor după cum aŭ trăit mai-inainte, dar Monahilor din Monastirea Colovului, lisé indestuleăze după hirtia fericitului pomenit tatălui nostru și împărat, cu ținerea locului al Ersovului, și cu lucrarea pietrilor, viĭ, și a grădinilor, și tóte cele-lalte ale rîndurici loc, după cum pe petri, așa și prin alte locuri slobozi se lucreze după tipicul pămîntului Rîndurici. la toți cei cari se găsesc acolo: și pentru intărirea și fără de frică, și pentru tot d'auna îndreptarea din partea Aschitenilor din Muntele Atonului, și pentru împăcăciunea satelor, și judecăți din partea Colovilor.

Noi am poruncit ca se dea din partea cari se găsesc în Aton Aschitei, de sigura a nóstră bine-cuvîntare singhilion pe pergament scrise, intărit singhilionul fericitului tatălui nostru și împărat; scrisse ..... in anul ..... luna .... când era indictul (cutare), și a nóstră bine credincósă și de Dumnezeŭ aleasă, saŭ iscălit stă-

pinirea saú ținerea ... Numarul anilor și iscălitura împăratului saú sters. Aceste sate și Monastiri, și tot Atonul aŭ fost amăgite de Monastirea lui Ion Colow, între începerea împărăției lui Leon cel Intelept, după cum se vede la anii 88[illegible], dar saú liberat după descoperia amăgirei.

§. 17. Cea mai după urmă sosirea lui Eftimie în Aton.

În cel liniștit Aton la anul 888, aú venit din Salonic cel vestit Eftimie cuviosul, saú singurit în pustia capătul Muntelui, și în celalalt an luna lui Maiŭ 7. zile, el laú lăsat tot d'auna, și numai cu un ucenic al lui Gheorghe în taină de toți, saú dus în Ostrovul Iura, unde saú sfirșit în 13 Octombrie 889. (vedi §. 10). Acest Prea Cuvios Părinte, aú fost al 2lea întemeetor a pusnicești vieți în Aton, care aŭ fost începută de Petru Atonitul, dară aú fost turburată de Arabii; în timpul acestui Leon Înteleptul 886 și 911, aú venit de la Ohrida 3 frații de bun neam și aú zidit Monastirea Zugravu.

§. 18. De paxe scrisore a Impăraților Roman Constantin, Stefan.

Mof in acest Aton, in cele mai după urmă vremi, intru împărăția lui Leon cel Intelept, de la anii 900, Iunie 11, până la 911. intru care sau sfirșit; (scrie Porfirie). că aceasta nu se știe positiv, dar cind Porfiroghenitul, fiiul și sucesorul lui Constantin de 6 ani, aŭ crescut și sau însurat, și aŭ luat pre fiica purtători de polcuri Roman, și cind acest cuscru al lui laŭ ridicat la împărăție in luna luna lui Dechembrie la anul 920; — Atunci Atoniților pusnici, leaŭ dat acest Impărat noaua scrisore de stăpinire (paze), și iată testul..

In numele Tatălui, și a Fiiului, și al Sf. Duh — Roman și Constantin, Ștefan și Constantin. credincoșii Impărații Romei.

Delunga facere de bine, și se întărește după adevĕr. este lucrul împărătesc, ingrijarea și gândirea ca cele bune se fie întărite și neschimbate in viac, și așa după cum aŭ împărății cei mai dinainte de noi,

și aŭ dăruit Atoniților Aschiteni Hrisov; apoi și a nó-
stră împărație saŭ uitat și aŭ lăsat pre aceia și o întăre-
ște cu de sigură bine-credincósă de aur pecete cuvîntul
nostru, ca se aibă pază toți cei ce se nevoesc întru acel-
Munte ómenii Dumnezeești în feluri de locuri, și la un loc
cu eiĭ cea nóuă zîdită Monastire Ion Colow, se ție tot cu acea-
stă îngrijire, și se stăpînească locul Ersovului și cei ce mai
este scris în Hrisovul lor, să se păzască fără de adăogire și
fără de scădere, și fără de aceasta despărțim, ca și cel pome-
nit întru acel Hrisov, satul Catreda Bătrînilor, se fie libera-
tă de tóte strîmtorările, și de tóte muncile, și beilicurile care
se va întîmpla, după cum se pórtă de la Episcopi, boeri, și
alte fețe, după cum aŭ fost sloboxi din început; dată-
de sigur și de paze, bine-credincóse pecete de aur neschim-
bată cuvîntul nostru, luna lui August sub indictul ₹.
ani întru care a nóstră bine-credincóse și de Dumne-
zeŭ aleasă, saŭ iscălit stĕpînirea mea.

Roman și cei-lalții:

Atoneștile întîmplări, în zilele împăratuluĭ - Roman cel Mare. §. 19.

Întru împărăția lui Roman I. cel Mare la aniĭ -
919 - 945; aŭ fost în Aton óre-care întîmpla-
ri în satul Ersov, inscriere aŭ început a se-
numi cetate, acolo zidurile cele vechi Apolo-
niei, care era rămășițe, și se văd până acum, saŭ înoit-

și aŭ fost întărite atuncea pe locul cetatea aceia la anii 942. aŭ fost veniți și așezați sclavi Bulgari, și lor le aŭ dat stepînirea o parte de pămînt a Monastirei lui Ion Colow, care aducea 1000. de măsuri mari de grăunțe, și Ersovenilor, leaŭ vîndut împărăția pămîntul rîndurici din códa Muntelui. care eiĭ mainainte ·l ținea în arendă. Dar Atoniților Aschiteni, leaŭ însemnat mai apró pe spre Aton, era un loc netrebnic, și puțin cu totul. Pentru aceia împăratul Roman atuncea la anul 942, aŭ poruncit ca sele dea în tot anul din hasna cîte o monedă de un frate. dar așa dupre cum fieşte care era se primească partea lui din Monastire. Atunci Monastirea Colovului de acum tîrziŭ la ani 960; aŭ priimit în dar 40 de familiĭ în loc de pămînt, care aŭ fost luate pentru sclavii bulgarii, care se vede din Hrisovul lui Roman cel Mic la anii 960. Fiiul împăratului Mihail Rangave, scopit de Leon Arménul. aŭ zidit Monastirea Xeropotamu de al ălea cu ajutórele bănești ale împăratului Bizantin Roman I. la anul 924. Tot sf. Pavel, mainainte de sfîrșitul lui aŭ zidit și Monastirea sfîntului Pavel, pentru care se găsește în condicile mai multor Monastirii.

§. 20. Pentru hotărnicia pămîntului Atoniților și al Ersovului la códa Atonului.

Kând Apoloniatul Ersov, aŭ cumpărat dela stăpînire pămîntul rîndurici, care nu mică o-

parte pe vechime la anul 676. se cuvenea Atoniților-
Monahii, atuncea acești călugări, aŭ trimis credinco
și de ai lor in Constantinopol, ca se rŏge pe impă
rații Constantin și Roman, pentru intărirea ave
riei cei din vechime, și El iaŭ trimis in Salonic.
și acolea eii saŭ arătat la un loc cu Ersoviți-
cătră cel intiiŭ Ipot, și iaŭ spus lui că nu mică
o parte de pămint care e vindută Ersoviților.
este din vechime de sigură alor; și intru indre
ptări intiiŭ intru cele din vechime cărți de ho.
tărnicie la Ipot in Salonic. intru care o parte de
pămint al Rindurici era scrise dupre numele lor.
A doilea ir. Hrisovul Impăratu.
lui Vasilie Machedon, carele.
laŭ dat lor, ca se stăpinească
acea din vechime avere: care.
se incepe dupe locul Ersovu.
lui. Dar a treilea, din alte.
Hrisove ale Impăraților, Pogonat, Iustinian, a doilea
Teodosie al III. Constantin și Irina; dar Apolonie
ți la un loc cu credincosi ore-care Monastire ți-
nea una; nu din Aton, dar din Sidorocavasia. a-
nume Ortogomatu, Spiliotu. Chentariu, saŭ opus
că lor li se cuvenea tótă códa Muntelui pănă la-
Zigu. și dela Zigu incolo se incepe stăpinirea Ato
niților călugării.

Atunci arătând eiĭ Atonițiĭ îndreptările lor, nu tocmai vechi; care se începusė dela anii - 676, dar Orașul Apolonia - care se schimbasė in Ersov, care nu se știe de cînd era început coda Muntelvĭ, și stăpinea tot locul acela împărătesc, mai pre urmă din singură întrebuințarea hotărniciei se vede, că Apoloniei Ersovițĭ - cerea dela Atonițiĭ călugăriĭ, ca se hotărnicească și se scrie eiĭ pămîntul rîndurici cu legiuiri se pre-hotar, și călugăriĭ ne avênd așa scrieri, și pentru-că naŭ putut se arate întocmai hotarul stěpîniri lor, și nu aŭ avut, pentru că nu aŭ rugat pentru aceasta pre Ipot, Ipoțĭ lăsând fără băgare de samă.

Hotărnicia aceasta era lucrul lui. cu acest chip, nici Atonițĭ, nici-Ersovițĭ, nu de mult adunânduse, și neștiind bine, cine până unde sė stăpînească. Vědênd eiĭ - această încurcătură acestei hotărniciĭ, Ipotu iaŭ plecat pre eiĭ dupe dragoste. ca se împartă locul cel cu sfadă; amîndouă părțile saŭ împăcat și saŭ silit, că dela capătul pămîntului Domnului Meftodie Egumenul Monastirei. Hristimi, până la Zigu, se fie hotarul dela mare

până la mare, cum ai zice: de la curgerea strimoru-
lui, până la curgerea Singhischi, in curmezişi la co-
da Atonului; şi tot pămîntulŭ care ise cuvenea Zigu-
se rămie sub stăpinirea Atoniţilor; şi de la hotarul ac
la spre Ersov, tot se rămie sub stăpinirea Ersovu-
luĭ, şi cumpărând locul rindurici si Monastirea Colovului.
Tunci le aŭ rămas cer-
tatilor ca să se ducă
la faţa locului şi sele
însemne hotarul; dar
Ipotul Toma Va-
spătarul, care
era datoriŭ sĕ se ducă.
cu eiĭ la faţa locului, te-
mĕndu-se ca se nu se-
schimbe după ăragos-
te impăcăciunea a lor,
şi cum ca se nu se certe iară, aŭ intrebuinţat de la
eiĭ; ea eiĭ cu jurămint se intărească acea impăcă-
ciune in vederea al Arhiepiscopuluĭ Saloniculuĭ —
Grigorie. şi saŭ făcut act de jurămint, incredinta
reaŭ fost scrise si aceasta de toţi.

Atunci Atoniţiĭ cu Ersoviţiĭ, cu cel numit I-
pot. saŭ dus la faţa locului şi aŭ hotăr
nicit după scrisorea jurămintului.
şi acolo Ersoviţiĭ, cerea ca se le dea voie lor, ca se
pască vitele prin Aton; intimplindu-se se vre var-

vari, și acolo să se ascundă, și se ție stupiĭ. Și nu le-
aŭ învoit această cerere, lor leaŭ raspuns, că fără
de știrea și invoirea călugărilor, nu se póte ca se facă
aceasta. și călugăriĭ din partea lor aŭ reclămat că pas-
terea vitelor in Aton, lor le este strimtorare in Aton pen-
tru eiĭ, și fără de aceia eiĭ sînt strîmtorațĭ, că locul lor
in códa Muntelui este greŭ.

Atuncea **Toma Vaspatariu**, leaŭ luat ale-
lor reclămăriĭ, și leaŭ dat de bună voia-
luĭ, ca Ersovițĭ, pentru indestularea lor.
aŭ cumpărat destul loc împărătesc, și
adăogire aŭ priimit o parte de loc de
1000, de măsuri de griŭ, tăiat de-
sub stépinirea Coloviilor, și așa saŭ
început și saŭ sfirșit această hotărnicie. (**Porfirie**).

Afurisenia și increaințarea unilor și altora

Semn | Grigorie Monah
Egumen Ortogo. | Monastiri. manitu

Semn | Mefrodie Monah.
Egumen Sfintei | Monastirei Hristina.

Semn. | Andreiu, Monahul.
Egumen | Spiliotu.

Semn | Monahul Călugărilor
Din | chentariu

Semn | Constantin.
Halu | minu

Semn Io- | n
Garo. | zda.

Sem | nul
tutu | ror.

Sem. | nullui
va- | silie.

Semnul | tuturor
călugă Atoni | rilor ți.

Semnul | Iona.
Egumen | Aton.

Semn | Chiniga
Nepro- | vada.

Semn | Teo
do- | r.

Semn di	Arca e.	Semnul	tuturor
Monah	Atonit	Din	cetate.

In numele Tatălui. și al Fiului, și al sfîntului Duh

N. oi cei de sus-iscăliți singuri cu mîinile sale, și puse cinstitele și sfintele cruci, vă dăm voauă; Toma Văspăiariu Assicritu-Ipot al Salonicului, de sigură scrisore și incredințare, și desăvirșită deslegare; Noi Egumenii locului cu setenii pentru totă obștea; dar noi Atoniți călugări, pentru toții călugării ai Muntelui Atonului, dupe cite-va vreme, am vîndut acestilor setenii pămîntul rînduri-me, am vindut acestilor setenii pămîntul rînduri-ci, care era în arendă la eii; și nu am hotărnici-tu-o, și sînt datoriŭ se o stăpinească cei care aŭ cumpăratu-o, și de unde Atoniți pentru aceasta noi ne-am dus în Salonic, și înaintea feții de tot-

lăudat intîiului Ipot Catacalona. și Grigorie;
Sfințitul Episcopul Nostru. _Toma Vaspătariu
Țul. și Zoicta Vaspătariu judecătoriu.
și înaintea celui de sus zis Ipot, rugându-te ca se-
însemnezi hotarul Atonului și celui vîndut pămînt.
și noi primarii am zis. că a nòstră stăpînire se lun-
gește pană la Zigu. Da de acolo Atoniților; dar-
noi Atoniți împrotivă am zis; că o parte mare de-
pămînt cumpărat de voi. ni se cuvine nòuă; mult-
certându-se pentru aceasta. amîndouă părțile sau
împăcat. și aŭ înscris ca se fie așa. că dela capă
-tul Muntelui Domnului Mefodie spre Zigu se fie-
puse hotar. de la mare până la mare. și tòte grădi-
nile și cîmpurile, cari sânt spre Zigu. se rămie sub.
stăpînirea Atoniților; dar de la acest hotar spre Her-
son. se fie sub stăpînirea celor care cumpărători-
lor lui Colov. Și nici noi Atoniții dela aceste ho-
tară. ci spre Herson avem stĕpînire presie tot.
nici noi cei din satele acestor hotară. și spre Aton-
nu avem nici o stăpînire, la care învoindu-ne, și mul
țămindu-ne. leam asigurat către tine Ipotul (stăpî-
nitorul): că viind se ne desparți pre noi dupre cum-
neam învoit. iară care parte se va împrotivi și nu-
se va apleca la cele mainainte zise. mai întîiŭ este le
pădat de sfinta Treime. și strein de creștineasca cre-
dințe și de cinul călugăresc. după aceasta și se osî-
ndește. îndreptându-se partia adecă cea plecată la.

aceste invoeli. afară deacestea vă vor avea pre-
voi pomeniti. și in consiliul bătrînilor celdin Ersov.

a tóte acestea mulțumindu-ne,
am pus cinstitele și de viață
făcătórele cruci. scrise prin mîna
luĭ Dimitrie Clericul al cuvuclii
lor. în luna luĭ Maiŭ Indic-
tul 15.

+. Gligorie Pronumit Arhiepis-
cop al Saloniculuĭ martor. și ceĭ de sus aŭ iscă-
lit cu a luĭ mînă.

+. In numele Tatăluĭ. și al Fiiuluĭ. și al Sfîntuluĭ
Duh Toma Văspătariu. Notarul comerciurilor.
de fața la tóte cele maĭ dinainte scrise, mărturise-
sc, că am scris cu insesĭ mîna mea.

+. Vasilie candidantul Sirintarul. de fațe la tóte
cele mainainte scrise, mărturisesc că am scris
cu insesĭ mîna mea.

+. In numele Tatăluĭ. Mihail Clericul al biseri-
ceĭ de fațe la tóte etc.

+. In numele Tatăluĭ, Grigorie Văspătarul Fuscosul.
de fațe etc. de desuptul atîrnă pecete de plumb în cu-
setură de canaf. șnuruită. (Porfirie).

§. 21. Numărate óre-care puțin vestite-care se găsa în Aton, în al 10.lea viac.

Kând aŭ dat de veste Ipotului-
Toma Catacalonu, în anul 943.
saŭ pomenit pentru Atoneștile Mona-
stiri, de la hotarul Monastirei Ion Co-
low. înainte spre Aton, ținea și lucra
pămîntul, cei ce se aședase acolo, și
cele-lalte Monastiri, până întru acel
timp nu saŭ știut până unde se
ținea stăpînirea călugărilor,
și de unde se începe pămîntul rîndurieі, cari se lu-
cra de cei așezați acolo și de celelalte Monastiri, din
Atoneștile Monastiri. după spunerea a Vizantiilor scri-
ere a anilor lui Teofan, care aŭ primit leafă de la
împăratul Roman cel mare, și toți de acolo Aschite-
nt și Monahii. §.19. și la anul 980, Monastirea lui
Ion Colow, aŭ fost dată Gruzinilor lui Ion Iviru și
Tornichie Condeleon. de împăratul Vasilie Porfiro-
ghenitul (după cum se prevede în Istoria Monas-
tiri Ivirului din Aton). (Idem) și la anul 966.
Tot eii aŭ primit veniturile din Sidoroca-
vasia, moră de apă, pescăria din
apa Arsenicxa, și hrănea porci
în padurea de stejarii: (Idem), în sin
gurul Aton între alte Monastiri Plati,
Zigu, se găsa Vatoped, Protatu în
Carеia, Clime, Milopotamu, Ato, Pavel,
Scamandrin, a sfinților Arhangheli, Monosiliți, Plati

Monastire in numele Sfintului Eftimie in cea mică.
dar adecă schela stilarie; intiia înălțime acestui
Munte la còda Muntelui.

La anii 997. aŭ fost dată de Protu Sf. Munte -
cuviosului Atănasie Atonitul, în loc de Metoc
(vedi istoria Monastirei Cotlomușului p. 21. rind 16)

onastirea Watopedului cînd saŭ-
pustiit de Arabi la ani 862. iară
aŭ venit călugării în ea, cu-
puțin mainainte de ani 932;
întru acel Acaldin Ostrovul -
Critt, saŭ întors la eii călu-
gărul cel care aŭ fost ecli-
siarh 70 ani de robie. și.
aŭ scos icòna Maici Domnu-
lui și sfintul lemn în cruce-
dătătorului de viață. ce era-
ascunsĕ in sf. oltariŭ sub-
sf. Masă. și singur aŭ fost dus în robie de-
Arabii in ostrovul acela. și se vede că in anul 862
era nu mai mult de 17 ani dela naștere. (Porfirie)
și fiind eii intiiŭ veniți in Watoped, ne avênd cu
ce se înoiască. și către cel vestit atunci Atănasie-
Atonitul, aŭ venit 3 bogați Andrianopoliți, du-
pă sfatul lui, aŭ înoit Monastirea aceia. intru-
mijlocirea vremi, de la 980 până după 981 -
(scrierea Comnino. cap. 49. 51. 1701.)

Protatul care se numeste că-
lugărească stăpînire eĭ-
aŭ aduso in Careia stăpi-
nirea din cea din vechime-
conace Atoniţilor vestite subca
treda bătrînilor la anul 875. acolea
aŭ fost intîiul Prot Monahul Andreiŭ
pusnicul §. 13. El aŭ intemeia in Careia-
mica biserică Maica Domnului, intru care in tot-
anul după obiceiŭ era adunări al tuturor pusnicilor.
intru acest hram la anul 880, aŭ fost aduse moştele
prea cuviosului Petru Atonitul. din fericita Monasti-
re climent §. 14.

De la anul 960. Prot aŭ fost Stefan, care
bine laŭ cuvîntat pre Atănasie, ca să se-
liniştească in locul care se numeşte-
Melana (Lavra sfîntului Atănasie), in-
timpul lui aŭ fost zidit noŭ mare hram-
in tîrgul Careia de astăzi, cu cheltuia-
la Lui Leon Maghistru. frate bun cu vestitul
purtători de polcuri Nechifor Foca. care la anul-
d.. HS. 963, Iulie 2, aŭ fost pus impărat. şi de-
grabă după acera, după cererea lui Atănasie.
aŭ in-semnat spre ţinerea acestui hram 4 li-
tre de argint. din venitul ostrovului Limnos (ve-
zi in viaţa sfîntului Atănasie 5 Iulie. şi in Tom 3
in scrierea a Isto. Monastirei Lavrei).

Stihuri înscrise pe piatră de pre mormîntul Sfîntului Atánasie din sf. Munte al Atonului.

Aici zace sfîntul Atânasie Trapezuntul.
Al demonilor perzătorul prea cumplitul.
Al Monastirei Mare Lavre celebrule fondatoriŭ,
Monahul cel cu fapta de cele ceresti cugetători.
Mutânduse către sf. Trëime. priveste cele nevëdute.
Și mormîntul seŭ isvoraște tămăduiri neauzite.
Părăsind Trapezunta leagănul nasterei sale iubit.
In Constantinopul cu tótă invățătura s'a împodobit.
Și plin de sfînta credințe cu dorire nestrămutată.
La Muntele chimimul a alergat îndată.
Și de acolo fugind de gloria ómenilor.
La Aton se retrage la muntele minunilor.
Unde a se ascunde căuta in tot chipul.
Inse el vedea raza sufletului seŭ in tot locul.
Deci supuindu.sĕ rugăciunilor celor ferbinți necontenit.
A celebrului General Nechifor Foca pronumit.
Primește toiagul pastoria. și la pășune etern infloritóre.
Ca un bun păstor conduce oile sale cele cuvîntătóre,
Locașuri lui Dumnezeŭ edificînd și chinovie stabilind.
Și alte multe cu zel prea minunat îndeplinind.
Și in cetate cerèscă după ce muntele la transformat.
Saltând și bucurinduse în brațele lui Isus a sburat.
Veniți dar pre Atánasie. cu dragoste-l sărutăm.
Și cu laude ingerești fericindul se-l felicităm.

Bucurăte bravule al demonilor pierdător.
Si fii deacum al nostru către Domnul rugător.
Mijlocind către întreit Prè Sfinta Dumnezeire.
Ca un iubitori de fii a nòstră mintuire.

Copiată in Lavră in 6 Iunie. anul 1900.

La anul 971, in Protatul aŭ fost de obşte adunare de Egumenii Atoniţi, şi atunci Eii la un loc cu Protu Athănasie. aŭ făcut cel intiiŭ tipic şi intărit de impăratul Ion Timinschi.

Monastirea Climent zidită. pe locul de acum Monastire a Ivirului dupe 676. anii; de òre-care Climent, şi ascunse intru ale lor-chimitir moştele sfintului Petru Atonitul la anul. 734, saŭ pustiit dela anul 830, iară din noŭ aŭ inceput ase aşeza călugării. La annul 830, moştele aŭ fost duse in Protatu, această Monastire cu biserica a sf. Ion Mergătorul, la anii 98..aŭ fost dată de impăratul Vasilie Porfiroghenitul. Monahului Ion, şi Tornichie, in schimbarea-

Monastirei Ivirului, care se găsa în Constantinopul, de care Tornichie nu aŭ primit. (In Istoria Monastiri Ivirului Tom. 6.) întru această Monastire la anul 1008; Egumenea fiiul celui pomenit Ion – Eftimie. (actul în Monastire 6516 – 1008.)

Unde partea de acolo, stă aprope de mare, ca o mică întărire, păreți zidurilor (pirguri ca niște dinți și se numește Milopotam;) acolo până la creștinătate, aŭ fost capiștea Artemidei-Potamii, și în al 10lea viac d. Hs. sf. Atănasie Atonitul aŭ găsitu-o pustie, și cu pietri astupată, și aŭ făcut o mică biserică, în numele Mare. Mucenic Estatie cu chilii, și aŭ sedit vii, și aŭ făcut conacul Lavrei. «Tipicul Cuv. – Păr. Atănasie din Atos, manuscript. – Este și alt loc al Lavrei departare de 10 mile, prăpăstios și umezicos Milopotam pronumindu-se, de unde curățind materialul de pietri cel deasupra aŭ făcut biserică scrise mai sus.».

De la Milopotamu nu prea departe de Monastirea Filofteiului, care se pronumea pe vechime Fteria, este întemeiată de ore-care Filofteŭ, în cea întiiŭ epocă al călugărilor veniți la anul 676. – saŭ pustiit până la anul 830 –

și iară aŭ venit, după al 2lea epocă dupe 870– Dar
în al 10-viac întocmai la 992. cînd încă era viŭ
Cuviosul Atănasie Atonitul, și aŭ avut treabă cu La-
vra lui ..... sfințita Monastire a Filofteului. se aratâ
forte veche..... și in adova epocă se vede la anul 650
fiind Monastire, in zilele cuviosului Atănasie, du-
pă cum întro condică a sfintei Lavre este insem-
nat despre Caspacul, și axi Ion al Monastirilor, a-
ceastă Monastire a nostră se numeste (Pteri și
Filofteiŭ;)-- „De la Monastirea Filofteiŭ, la-
„deal spre apus ca un sfert de cès, se aflâ un-
„loc șes și frumos ce se numeste Crevato, cu-
„fel de fel de pomi roditori, cu livezi de fin și
„ape multe reci și bune, în care este și o cismea,
„și se mai cunoște și o sternă pentru apă și ca-
„nal, și zidării multe ruine prin pădure; și
„greci spun; că aŭ fost cetate mare Elineas-
„că pe vechime, iară mai pre urmă saŭ pusti-
„it de Arabii și turcii; și aŭ stătut acolo pă-
„nă la înființarea Monastirilor; apoiŭ fugind
„aŭ rămas pustie, și acum se găsesc prin dă-
„rămături vase de aramă cu scrisore Arabă și
„turcească din timpul acela, și alte multe lu-
„cruri sepând se găsesc în aceste ruini, și se
„crede că aici aŭ fost cea întiiŭ Episcopie creș-
„tinească mirenească Pteria, pe vremea sfin-
„tului Constantin, ani -- 361– 365, și mai pre-

„pre urmă s'aŭ făcut mai jos Monastirea Fi-
„lofteŭ de astăzi. (Vezi Tom 5. Filofteiu).–

Lingă a Ivirului Monastire, cea de sub înălţime, se găseşte din vechime Monastirea gruzienească care se numeşte Ato.(Tom.6. pag. 5.6. 13.şi 179.Isto. Monastirei Ivirului). Egumenul ei Ioan, – la anul 943, aŭ fost şi el în cea dupe dragoste, – cînd s'aŭ hotărît pămîntul Atoniţilor la coda Muntelui, şi ceţăţeni Ersovului. 8.20.

La anul 958. Impăratul Constantin Porfiroghenitul, aŭ întărit acestei Monastiri care i se cuvenea Ostrovul Casandra care se numeşte Aliche, şi Tacheea. „Hrisov al fericitului împărat Constantin Porfiroghenitul, de la anul 6466. adevărată iscălitura acelui cu pecete de aur, stăpînire şi primire în insula Casandra. a Monastirei cei din Aton. zis: Aliche: şi numită Tacheea ". Intru îndreptarea Istorii Monastirei Ivirului, despre amiază

apusului partea Atonului; în capătul înălțimei-
peloc petros este Monastirea Sfintului Pavel. de ace-
la care la anul 970. la un loc cu Protul Atanasie, saŭ-
dus in Constantinopul ca să se jeluiască împăratu-
lui Ioan Ţiminschi, asupra ziditorului Lavrei Sf-
Atănăsie Atonitul.

Intîiul Tipic al Sf-Munte înainte cuvîntare.

Intru împărăția lui Roman de la 10-
Noembrie 960. până dupe 963. óre-
care vasilie Scamandrinul. cu invoia-
la stăpinitorilor bătrinii, aŭ făcut-
o Monastirióră în numele Sf-Nicolae-
aprópe de acum Monastire Atono-
Duhearu; El aŭ fost Patriarhul Con-
stantinopului de la 970. până dupe 974. (cuvînt
istoric în constamanit)(scriere în a Duhearului
Monastire la anii 1597 - 1630 - 1631). (catalog
istorie. despre Patriarhii Ţarigradului 1837. la-
filla 96).

In numărul celor prea puține vestite-
Monastiri din viacul al 10lea, i se-
cuvenea Monastiriórei Monosilita, da-
tă lui Atanasie Atonitul. dela 997-
la un loc cu Monastiriora Patie, ca-
re se găseste în culmea Atonului, aprópe de-

Ostrovul Muliani; acolo unde se găsesc acum con-
dicile Monastirei Dionisiului, sint făcute vii cari-
daŭ vin bun. (Dóuă acte de danie; la anul 6505-
istorra Lavrei Atonului).

Tóte acestea si celle-lalte Mona-
stiri eraŭ închipuiri de case-
câte 4, multii câte 6, și avea
Egumenii, și inscris avere-
nu avea; numai una Gruzzienea-
scă Monastire Ato; stăpinea averea
cea apròpe de Aton pe Ostrovul Casa-
ndrei, și cu aceasta defăima tipi-
cul de obște a celor-lalte Monastiri,
după care nici pusnici, nici Mona-
stirile, nu căpăta nici o avere, dar
se intreți-nea cu lucrurile mîinilor sale, și-
această defăimare, eii o răbda, pentru că
gruzzinii era streini.

§. 22. Venirea cuviosului Atănasie în Aton și întiiŭ nevoințele lui, starea cele de atunci ale vieții călugării, Protu (Presedintele): Stefan. Zidirea noului Hram în Protatu (în Tirgul Careiilor). Impunerea Impăratului Nechifor Foca lui Atănasie, ca se zideascâ Lavra în anul 945-962.-

La anii 945. Impăratul făcător de bine Atoniților, Monastiri, și sihastri, Roman cel mare, aŭ fost trimis in cel de aprope de Constantinopol Ostrov, Protti, și acolo aŭ fost tuns in călugărie, dar stăpinitor in locul lui Constantin Porfiroghenitul, aŭ rămas împărat unul stăpinitor în 20 Dechembrie - dintru acel an, și aŭ impărățit pănă la 15 Noembrie. 960; in cel mai după urmă an al impărățieĭ luĭ; aŭ venit în Aton cuviosul Atănasie acela carele aŭ făcut tipic (așezămînt) pusnicilor și Monastirilor, în viața lui scrise de Ioan Ecsapterigul. Egumenul dintru una din Monastirile din Olimp, aprope de Orașul Brussa, și se păstrează in bibliotica Lavrei grecești din Aton, impărăteștile hrisove, și scrierile Atonului Protat, și a singurului lui Atanasie.

Atănasie in mirenie Avramie, născut in Trapezunda, (scrie in viața lui S Iulie). că la anul 920, aŭ rămas orfan de părinți, laŭ crescut o călugăriță, aŭ murit și călugărița, și laŭ luat pre el un sfetnic al împăratului Roman cel Mare, și la anul 928, laŭ dat la invățătura cărți la fămeia Etiriarha a lui Simion Zufinezzera. «Pentru Zufinezer, Teodor fiul lui simion, care aŭ slu-

jit in armată la imparatul Constantin Porfirogheni-
tul, și aŭ pomenit pentru eii scriitorul de anus Teofan,
si Leon grămăticul. — „Theophan. continuani. 1. VI.
de Constantino Porphirogen. pag 398. ed. Bonnae
1838. Leonis grammat. hronogr. p. 299. ed.
Bonnae 1842. ”. după ce aŭ implinit invățătura el
da lecție in școla impărătească nu prea lungă vre-
me, viața cinstită și nevoitore 'i plăcea lui de cât
viața in slujbă, aŭ trecut 24 ani din timpul cel-
care 'l adusese pre el Spinatie in Constantinopul.
atunci saŭ aprins in el dorinta, ca se fie intro Mo-
nastire, și Dumnezeŭ iaŭ implinit acea dorințe; saŭ
intimplat la anii 953 aŭ venit in Constantinopul
Egumenul Lavrei care era in Muntele Chimenu-
lui „in partea Muntelui Chimena tipicul lui Ată-
nasie.” Mihail Malein, moșul lui Nechifor Foca.
Care aŭ fost atuncea Voevod preste
armia dela răsărit, dar mai pre ur-
mă impărat al grecilor; Avramie.
aŭ făcut cerere pentru primirea lui
in Lavră. și cererea lui aŭ fost
implinită, și in Monastirea chi-
menului laŭ tuns pre El in călu-
gărie, și laŭ numit pre El Atănasie. 4 ani aŭ pe-
trecut El acolo la 953 până la 957. si saŭ făcut
desevirsit in cele Monastiresti nevoințe; așa că
starețul lui Maleil, iaŭ dat voie dupe dorința lui

ca se petreacă la singurătate și in liniște afară din.
Lavra lui, și așa aŭ petrecut el 2 ani, dela 958-9.
acolo saŭ inștiințat de Atănasie Nechifor Foca, și.
fratele lui Leon Patriție, și cu invoiala lui Malein,
, și mărturisa lui păcatele lor; Nechifor de multe-
ori vizita Lavra, și pre moșul lui, și le făcea că-
lugărilor Aschitenii colibe in muntele Chimenu-
și le purta de grije, și postea și se ruga la un loc
cu eii, și iaŭ descoperit a lui gindire să se tun-
ză in călugărie, și oprirea spre aceasta este de-
la impărații.

Făcându-se Nechifor ferbinte rî-
vnitor al vieți Monahicești, -
mai multe sihăstrii in Munte-
le Chimena aŭ făcut pentru Mo-
nahii, dându-le cele trebuincoșe cu în-
destulare .... pentru lucra-
rea faptelor bune, și păzirea
minții, și pentru intinsele posturi și-
privigheri ale lor; adessa viind
în Lavra fericitului Dumnezee-
scului Mihail Catigumenul, avênd cunoștii-
nțe și credințe la smerenia nòstră, și dar Du-
hovnicesc .... descoperind gindurile sale, du-
pre alegerea vieți Monahicești, despre care de
impărații era oprit. <Tipicul (așezĕmintul)-
lui Athănasie partea I. 7.

De acolea Malein, din zi in zi
înbătrînea și se îmbolnăvea de
multe ori, și El lau pus loc ții-
tori în locul lui, și Atanasie în
științîndu. se pentru aceasta, de-
un frate iubit al lui. în taină
au eșit din Lavra Chimenului, și au venit în-
Atonul cel dorit, și sau luat cu el numai culionul
cel dat lui de Malein, și 2 cărți scrise cu mîna lui
Tratavanghelul, și un Apostol ; Acesta au fost la
începutul anului 96[illegible], atunci lui isau împlinit 40
de ani de la naștere.

Acest din Chimen liniștitor, au în
cunjurat toț Atonul, și au văzut mulții
călugării, și cu aspre vieții, și mai
deosebit pusnici liniștitorii, minunân
du-sě de alor nevoințe ; și bucurin-
du-sě pentru aceasta, că Dumne-
zeu lau învrednicit pre el ca sě
se înștiințeze de așa sfinții
nevoitori, și între eii liniștitori nu lucra pămîntul.
și nu ținea nici boi, nici cîini, nici ori-care jivină.
și făcea colibi acoperite cu fîn, și trăia vara și ia-
rna, și răbda frigul, foamea, gerul, și cînd lor le-
era ca se aducă ceva greu, eii le aducea pre-
spate cu samarele — că nu arau pămîntul, nu-
aveau boi, nici jug, nici alt dobitoc de purtat —

sarcini. tráia prin colibi mici din pari infipte, și acoperemintul de iarbă. asemenea in timpul ernei, cit și al verei. rabda năvălirile vinturilor protivnice. Și dacă era de nevoie a aduce ce-va prin eiĭ, prin spatele lor, impliniaŭ trebuința dobitócelor, slujindu sé cu niște samare, ca ale catirilor; că precum jugul lui Hristos, asemenea suferea și eiĭ greutățile. »

Mîncarea lor era săracă dacă mirenii le aducea la eiĭ cu caicu griŭ; ca de bună voie pentru bine cuvíntare. și aceasta de rare ori se întimpla. pentru că de la Criti-Mahometanii. de multe ori venea in Aton și'ĭ robea pre cei cari vizita Muntele. dar pre călugări chiar'ĭ ucidea; și așa era in sfintul Munte liniștitori la aniĭ 960, ce se cuvine intimplările Monastirnicilor. nu se spune in viața cuviosului Atănasie, nu se știe pentru ce; dar in cel de mina lui scris tipic al lui spune; că multiĭ in Aton aŭ lucrat grădiniĭ, și punea vii. și gata cumpăra vin....

Acești multiĭ. se vedea că era Monastirnicii, pentru că fără de eiĭ liniștitori nu era nimenea, petrecea in cele pustie liniște. Atănasie

a auzit pentru fericitul sfîrșit al părintelui lui și povățuitorul Duhovnicesc Mihail Malein, și iaŭ făcut pomenirea lui . Tot intru acea vreme aŭ venit veste până la el, pentru mórtea împăratului Constantin Porfirogenitul, care saŭ sfirșit in 15 Noembrie 960, și iaŭ urmat la Tron fitul seŭ Roman cel Mic; și pentru insemnarea Duhovnicestilor fiii Leon Patriție și Nechifor Foca, generali de armată, cel intîiŭ spre apus, dar al 2lea Foca, spre rässărit ; « Theop. Nar. continuat. L. VI. 4. pag. 472 ».

Temendu-se ca cum ei sel caute, și se-l ia cu ei: Atănasie, saŭ dus în Atoneasca Monastire Zigu, afară de aceia Monastire se liniștea óre care călugăr prea prost, și către el saŭ arătat, acest venit cu numele corăbier Varnava, care aŭ pătimit stricarea corăbiĭ, și saŭ trimis in călugărie pentru mîntuirea sufletului, și laŭ rugat pre el ca se-l primească ca ascultătoriŭ. prostul laŭ primit pe înțeleptul, și dupre cererea lui, aŭ inceput al învăța literile, și zicerile; dar Nechifor Foca saŭ înștiințat pentru eșirea lui Atănasie, din Monastirea Chimenului, și saŭ adus aminte că el tare avènd doriințe ca să se nevoiască în Aton, cu scrisóre laŭ rugat pre El alsalonicului Voevod,

ca se-l caute in acel Munte.

1915. Iunie 14 V.

Voevodul iaŭ împlinit cererea lui, iaŭ scris chipul celui căutat călugăr Atonitu lui Prot **Ștefan**, dupre aceste semne Protul-laŭ cunoscut pre el, in ziua nașterei lui Hristos, și iaŭ spus lui că îl caută prietinii lui boeri mari, și iată că laŭ ascuns pre El intro chilie, care era aprope de Protatu; acolo Atănasie aŭ petrecut tot anul. 961, și prescria sfintele carți care-le vindea Monahului **Luca**; și bani după cărți cumpăra pîine, și așa nu saŭ ascuns Atănasie, pe El laŭ găsit Leon Patriție, care aŭ vizitat Atonul, după biruința asupra Schiților, și amitindu-i lui bătrinii **Carei**; El iaŭ dat Protului Ștefan spre zidirea noei biserici mai largă in **Careia**, pentru că cel mai dinainte hram le era strîmt, – pentru obștea Atoniților, care intru acea vreme de 3 ori in an se aduna în Protatu, la Nașterea lui Hristos, la Paște, și la Adormire.

P. ână ce sau isfit-
noul hram al Ca-
rei la anii 962.
Atănasie ca un-
cald doritori al-
lmiști, cu bine-cu
vintarea Protului
Stefan, și cu sfatul
bătrinilor, sau dus pe locul de acum Lavra, numin-
du-se pe atunca Melana (neagra). și departe stând-
de la chiliile linistitore, și acolo saŭ făcut pentru el
o mică chilie, și petrecea intru alui Dubovnicește ne-
voințe, ‹‹ De acolo se vede că Aioniți de atunci,
după vechiul obiceiŭ, incepea să se linistescă dupe
2, și 3 ani, după ce făcea asculiare in Monastire.››
biceiŭ acest Eii nu laŭ schim-
bai, nici pentru Atănasie
după cum se vede el.
saŭ așezat in Me-
lana dupe ani 962
petrecând 2 ani prin
Aton, și in ascultările
Monastirei Zigu, și Careia
și iată o dată saŭ arătat in el, o moli-
ciune cu greutate, care-l dovedea pre el, in cât puse-
se in stare cu jurămint se lepede Atonul, dacă in cur-
gerea anului 962. nu va mai avea putere, ca sĕ
se lupte cu această greutate, intru acel greŭ pen-

tru el an.

Nechifor Foca cu mare flotă, și cu oștire, care era din Tracia, Machedoniei, Roșii, slaveni, și Armeni, în luna lui Iulie, saú pornit spre Ostrovul Critt, cu aceia ca se stăpinească pe acel cuib de răsboinici Mahomedanii, care pustia împărăția grecească, și ucidea călugării din Aton ani 926. <Theophan Contin. L. VI. de Romano. pag. 473, 481>. De acolo de multe ori trimetea cătră Atănasie ai lui viteji, ca sel cheme pre Atănasie să se lupte cu păgânii în răsbóie; înse tóte acestea desertăciuni le respingea, și de multe ori 'i scria lui, că numai de cât se vie sel vizitexe pre El.

Iubitorul de pustie liniștitor în sfîrșit iaú luat a lui cerere, după aceia când aú biruit El greimea sufletească, apoiú saú pornit la Ostrovul Critt, cam pe la sfirșitul anului 962, saú inceputul anului 963, și acolo laú vĕḑut roșii și slavenii cari sluja în polcurile lui Nechifor, și acolo acest norocos purtătoriú de polcuri, il ruga pre el ca se zidească în Aton Lavră, întru care vrea ca se trăiască și El călugărește, dupre cum aú trăit și el în Monastirea chimenului.

Atănasie nu se invoia cu aceste rugăciuni ale lui, dar el sta pre una, iară mai pre urmă eii amîndoi, saŭ desfăcut, când Crittul aŭ fost luat de Nechifor: Atănasie atunci, saintors în chilia lui în Melana, - dar Nechifor în Constantinopul: Aceasta aŭ fost în luna lui Martie, ani 963. (Theophan Conti.. pag. 481).

§. 23. Zîdirea Lavrei, și purtarea ei de grije, ducerea moștelor lui Petru Atonitul în satul Fotochi, scularea pusnicilor asupra lui Atănasie.

1915. Iunie 15.

In 15 zile ale luni lui Martie, ani 963. aŭ murit împăratul Roman cel Mic, după el aŭ rămas fiiul lui mic de 3 ani Vasilie, și așa dupe cum era el mic, tiitor de scaun; Apoi cea ne hotărîtă stăpinire a împărăției; drept aŭ fost a biruitorului Crittului de Agarenii, de Nechifor Foca, dar numai din 2 Iulie anul 963, și în 16 August El saŭ făcut împărat; Dar in 20 Septembrie, saŭ însurat cu vădana lui Roman cel Mic Theofana, și intre mijlocirea vremei din 15 Martie și 2 Iulie, pe la 15 și 20 Aprilie. (in cel de mina lui scris -

tipic al lui Atănasie spune, că nu prea puțină vreme, din timpul întórcei lui Nechifor Foca în Constantinopul, până la trimeterea lui Mestodie in Aton >.

până anu împărații din Constantinopul aŭ trimis în Aton lui Atănasie, pe Monahul Mestodie, cu scrisóre, și cu 6 litre de aur spre zidire, și așa întărită era gândirea lui spre sfîntul Munte; Mestodie laŭ găsit pre Atănasie in mica chilia lui, și iaŭ dat lui scrisórea din partea lui Nechifor, și aurul, și aŭ petrecut la el 6 luni, până la 1 octombrie, și de multe ori'i zicea ca se zidească Lavra. și cel din Melana liniștitor, s'a apucat de acest mare lucru, și încă în timpul lui Mestodie, aŭ făcut chilii pentru Nechifor aprópe de Lavră. și saŭ făgăduit ca se înceapă zidirea bisericei Lavrei; atît saŭ bucurat acel óspe; in cât saŭ întors către Nechifor Foca, pentru vorbirea cu liniștitorul, după ducerea aceluia.

ot atunci Atănasie, aŭ început a zidi făgăduita biserica; nu se uita că în acea vreme era fómete, se începuse din luna lui Octombrie celui trecut an 962. <Theophan contin. L. VI. pag. 479. >. Dar in luna 4, după începerea luni lui Ianuarie anul 964; El cu încredințare aŭ înștiințat pentru împărăția lui Nechifor, pentru cununia cu văduva-

împărăteasa Theophana, și aŭ fost în cea mai mare scîrbă a duhului, și pentru aceasta neașteptată, aŭ stat deamai zidi biserica făcută până la jumătate fiind; și saŭ dus in Constantinopul, unde și laŭ ocărit pre Nechifor, pentru nestatornicia și defăimarea datului cuvênt, dar acest împărat cu jurămînturi îl incredința pre el intru aceia, că lui nu'i cu voia a împărăți, și nu se atinge de fămeia lui, și in cea întîiŭ inlesnire are se fugă in Aton; și acolo are se împlinească făgăduința dată lui Dumnezeŭ.

Atănasie intorcêndu-se în chilia lui, și zidea înainte primise banii dela Nechifor, dar mai mulții dela alții iubitori de Hristos. (Ibidem.), cînd biserica aŭ fost zidită in măsură de mijloc, și din tôte părțile zidite chilii la anii 964-5, Atănasie dorind ca se întărească a bunei stări a Lavrei lui, iaŭ trimis împăratului Nechifor o scrisôre intru care a pus tipicul lui a noei Monastiri: Dar împăratul cu învoială cu acea scrisôre, iaŭ dat Lavrei Hrisov, dăruindu-i ei 244 galbenii, din venitul Ostrovului Limnos.

Cea mai neprimitôre pentru eii, și neașteptată intîmplare, aŭ fost ducerea sfintelor môște a cuv. Petru Atonitul, de Atono-Climenteni, din hramul Careia; aceasta saŭ întîmplat atunci cînd hramul saŭ prefăcut din intemeiere; cu cheltuiala lui Leon. Patriție la anii 962-64, ori.

mai adevĕrat dupre sfințirea lui; Dara in timpul. și inviața împăratului Nechifor la anul 965-969, cînd fondatorul Lavrei Atănasie, aŭ întăritu-o in bună stare, și saŭ sculat asupra lui toți linișfitori Monahiĭ, avĕndul ca pre un defăimători cele din vechime obiceiuri; și noi incepăturĭ, cînd linișfitori din Monastirea Climent, cu tótă inima cinstea pomenirea sfîntă a linișfitorului Petru, saŭ despărțit toțĭ sihastrii de aceia nóuă incepere, care se sprijinea la împărăteasca stăpînire, și prietinie cu iubitul al împăratului Ion. Ivirul, care saŭ gândit ca se stăpînească Monastirea lor, și saŭ implinit la aniĭ 980; între acești linișfitorĭ saŭ găsit, care saŭ impăcat ca se ia din hramul Careia mòștele Sf. Petru, ca se nu le rămie împărăteștilor Monastiri, leaŭ luat și leaŭ dus în Tracia; și acolo in Satul Fotochi, leaŭ vîndut Episcopului după loc pe 100 de galbeniĭ; vĕdĕtorul cu ochi, și martorul acestei întîmplări, aŭ fost scriitorul vieți lui, Monahul Nicolae.

In anul 969. Dechembrie 11, împărătescul acoperitor al Lavrei Sf. Atănasie. — Nechifor Foca, aŭ fost omorît de împărăteasa lui. — Prea cuviosul Atănasie, aŭ plîns de mòrtea lui cea-rea, și întru al lui Tipic laŭ numit împărat fericit și Mucenic; în Aton aŭ fost făcută biserică slujba acestui Mucenic iubitori de Monahiĭ; óre-când minunându-se nevoitori din Chimen altui faceri

de bine; și cu mintea trează și intriagă cugetare, și indelungă vreme, inprivigheri, postiri și metanii pă-nă la pămint; Eŭ am vedut această slujbă scrise din vechime in Minee, care se pastrează in bibliotica Si_mon-Petra din Aton (Porfirie).

Crugul al vremi Atonului al călugărit din anul 972- până la 1204.

CAP. V.

Iar Ion Timinschi in locul lui Ne-chifor Foca, stăpinitorul impă-răției grecești, intimpul micului impă-rat Vasilie Machedon, căruia ii zic si Porfiroghenitul, aŭ fost pus Ion Timi-nschi. El aŭ stăpinit de la 25 Dece-mbrie 969, până după Decembrie-4. anul 975. a lui stăpinire, și intor cerea că-tre Aton, aŭ făcut pace intre lini-stitori și Monastirnici, și aŭ pus mai mare. și intărită regulă, tipic făcut de eiĭ și intărit de impărăție ca se nu se amestece nici Patriarhia de Sfintul Munte; și de la acest împărat, iaŭ dat Preșe-dintelui Muntelui bastonul și Mantia, dându-le și. investitura care aŭ ținut până la anul 1313.- când impăratul Andronic Paleologul. le aŭ poruncit se ia bi-ne-cuvintare de la Patriarhul.

n vestitul cel înalt Aton. dela anul-
870. al 3lea oră, aŭ fost veniți linișitito
ri pusnici călugării. care nu avea nici o
avere, și nu prisosa vrte delucru, sehră-
nea din lucrul miinilor sale ; la eii-
mai pre urmă aŭ venit Monastirni-
ci lui Ion Colow, stăpinea nu puțin-
pămint al Ersovului care le da Protu și se
manături, și grădinariŭ, și vite dar ea se-
găsa nu în Aton, dar la códa Muntelui, și tótă-
înălțimea Atonului i se cuvenea Protului. care im-
părța părți mici de pămint cei cu așezemint și buni
călugări ; și cu înscriere se stăpinească ; așa și-
El iaŭ dat și lui Atănasie o parte de pămint Mela.
na, cu acest chip de viață și regulă, saŭ lungit-
mai 100 de ani, cind aŭ venit dela acest Munte Ată
nasie. și aŭ fondat Lavra, dupe dorința împăratu-
lui Nechifor : Atuncea aŭ căpătat desigur tare mu.
lt loc, care se începe dela Anti. Atona. și dela La-
vra până in rîul Villas, care curge din partea-
miezului nopți in mare. lingă biserica Sf. Gheorghe.

ocul Milopotam, saŭ zidit în timpul împăratu.
lui Roman al 2lea ; și cea mare Monastire in
Salonic Peristiria fondată de Eftimie Salo.
nicheanu. și 244 galbenii anual, din veni-
tul Metocul Limnos, și când el aŭ zidit schelă pentru
mirenii vizatatori Atonului ; și aŭ adus apă din inăl

ţimea Atonului in Lavră. şi aŭ sedit vii in Milopotam. — şi aŭ inceput a intrebuinţa boi pentru frămîntarea pîini; pentru 120 călugării, atunci tote aceste inoiri aŭ născut ne indestulare, şi cârtire pentru cei liniştitori, fugând de deşertăciunea lumiĭ, şi ne aşteptând aŭ vĕdut lucruri mirenesti improtiva tipicului lor. intre ei se găsa neinţelepţi, şi adecă urma vechimi, dintre care unul aŭ luat cuţitul ca sel omore pre acel noŭ începătoriŭ.

Dar altul, saŭ gîndit ca sel fermece; şi pâna cînd era viŭ împăratul Nechifor, cel care voia din toiă inima ca se schimbe porfira, şi să se îmbrace in cămaşe aspră in Lavra sf. Atănasie. dar clevetirea sihastrilor se tăinuia in sufletele lor. dar după mortea lui o dată aŭ isbugnit ca o văpaie, şi suflându'l cel mare domnul al intunerecului. umblind cu dracii luĭ pre la cei prosti călugării ai Sf. Munte, şi le şoptea lor.

P. Pentru ce voi răbdaţi aici pre Atănasie; El aŭ defăimat tipicul al Sf. Munte, şi zideşte alte zidiri, şi îndreaptă in Lavra lui tote isvorale de apă ale Atonuluĭ, şi ţine pentru lucrare dobitoce. şi face pâine dospită, şi zideşte viĭ. şi tot Sf. Munte il intorce in Saĭ mire-

nesc : adunați-vă cu toți, și il goniți de aici. și tòte câte.
el aŭ făcut stricațile. și va fi uitat numele lui.

ri duceți-vă la acest noŭ impărat cu reclema
re asupra lui. și El va porunci vòuă ca
sel isgoniți dintre voi. Această pune-
re in mintea lor vicleanul se făcea in-
chip de- inger luminos, și scula sfinta vechime, și
sfinta ne avere, și din partea lor aŭ stat Protul Atănasie.
și smeritul Monah Pavel. amindoi acești pusnici liniștitori
saŭ dus in constantinopul, și de fațe aŭ reclămat impă-
ratului IónȚiminschi asupra lui Atănasie, zicend: că
intre eii și acest Egumen al Lavrei ; de acum de mult
se fac smintele și certe; pentru pricina defăimări de-
el cele din vechime obiceiuri Atoniților, și nimic nu-se
gindeşte, nici un ajutoriŭ spre oprirea acestei reutăți,
pentru ca se facă pace.

arul (impăratul). aŭ incredințat -
pre Egumenul Studiților Eftimie, -
laŭ trimis spre impăcăciune la fața-
locului. Eftimie aŭ venit in Aton, și o septă
mină cu eii in adunarea a tuturor Egume-
nilor, și ascultând invinovăția și indrep-
tarea, și leaŭ deslegat tòte neințelegeri
le, și iaŭ impăcat amindòuă protivnicilor părți, și-
aŭ vinuit pre unul Satana intru ispitele călugări-
lor ; și se nu se mai pomenească acestea care saŭ intim-
plat, și se facă pace intre Atoniți fără de cletinarie,
și fără despărțire, și se nu fie smintele pentru mireni.

aŭ făcut după obștea impăcăcioni al Egumenilor. și aŭ pus regulare inăuntru ca se fie călugărească pravilă, sub numele tipic, care aŭ fost intărit de impăratul Ion Țiminschi la № 1. (Tragos).

§. 24. Tipicu Athonului 1iu.

N. I. Noi am cunoscut de cuviincóse ca intimplându-sĕ ori ce greșeli, ori călcare, și intrebuințând indreptare, și ducêndu-sé la obște, ori la óre-care frate cinstit, niminea nu are voie din Egumenii ca se îndrepte acea călcare ori gresală, ori sel canonisască pre acel cădut, ori ca sel cheme la judecată fără de știrea Protului, dară și Protul, fără adunarea Egumenilor din Munte, și fără de voia lor, și impăcăciunea nu este puternică ca se facă ceva ne potrivită lor, măcar se fie și tare folositóre pentru obște, ori pentru óre-care cinstită față.

2. Ta toți cunoștem pe dreptate, și stăm că: cei tunși in alte Monastiri, și eșind de acolo, și venind intru acest smerit Munte, și invrednicindu-sĕ sei primească, nu aŭ voie ca se

cumpere pământ. dacă o parte de pământ cu pomiĭ roditoriŭ.
și grădinil. nici se apuce locuri prinse fără de voia lor,
nici se fie stareți la vre o chilie. fără de știrea Proto.
luĭ, și voia a Egumenilor.

3. Toțĭ cei ce vin la noi și pun făgădu.
ințe ca să să tunză in călugărie.
i se cuvine ca se caute loc pe la.
toțĭ Egumeniĭ. de loc se nu se așeze vre.
unde-va deosebit; și nu li se cuvine ca sei
tunză degrabă, până eiĭ nu se vor deprinde
călugărească viață. se păzască al călu.
gării canon intr' un an de zile. și până.
ce nu vor arăta necletinată intărirea
lui gîn. dire, și după așa iscusințe. dupe socote.
ala Egu. menului. atunci lasă se se îmbrace în.
călugăres. cul chip; și dacă cine-va va veni cum.
va, și îmbol. năvindu-se. și ne având el un an. atun.
ci se întrebuințeze. de la satul și obștea lumească.
atunci noi o dăm la judecata Egumenilor. și cine inbol.
năvindu-se, și cere ca să se tunză. și dorește ca să se îm.
brace in călugărescul chip. ca se nul apuce mórtea așa,
ca se nu se ducă din viață până la cea însemnată de.
noi vreme.

4. Mirean dându-se de obște la óre-care
Egumen. și petrecând acolo o jumă.
tate saŭ un an. pentru óre-care în.
tîmplare. saŭ pentru pricină. și.

ne fiind indestulat de ale lui neînvățături, pôte ca să se mute la alt Egumen Duhovnicesc, ori care'i va vrea lui, și cari ar-fi îndreptători, și tămăduitori pentru suflet; și fiind mărturisiți de multe fețe, și petreacă după voirea lui.

5. Dacă care-va Monah cu bună cuvinte nu vrea se șează la al lui Egumen, pentru nefolosirea sufletului lui, atunci el nu se vită la acela ca aŭ primit de la el schima călugărească, pote ca se caute alt Egumen, și să se mute la el, dar iar cu voia și împăcăciunea, celui din tâiŭ părinte, și noi poruncim ca niminea din Egumeni, nu este puternic ca se primească la el ucenicul altuia fără de voia lui, când cine-va va fi înstăpânirea acelui ucenic, atunci cel-lalt Egumen; pôte ca se nol dea de față.

6. Dacă cine-va din Egumenii, ordinează bine, saŭ gândit, ca se vinză locul lui, ori se'l dăruiască cui va vrea, atunci el este ca să se întorcă către noi cu împăcăciunea nostră este puternic ca se facă ce o vrea cu averea lui fără de nici o oprire; dacă ar dori el se dea

ucenicului lui, ca se dea locul cu tótă averea şi stăpînirea, aceasta i se slobóde fără de nici o oprire.

7. Dacă carele Egumen al Muntelui, înaintea morţii va lăsa locul lui ori la care vecin, ca el sel stăpînească, atunci acei vecini, nu-este stăpîn ca sel împreune cu-al lui, nici la vre o Lavră Mare, nici la alţii, nici la streini, dară póte numai ca sel vîndă ori sel dăruiască cu vrednicie de cinstit şi smerite feţe, numai ca se arate, că el nu are nici un loc; tot întru acest chip şi predarea dăruiri, se fie inscrise de acum după această pravilă.

8. Aceia care ese de la ai lor Egumenii, şi nu vor se facă ascultare ori la care părinte, după cum am pus noi pravila; dar iubesc se umble de voile sale, şi fără de lege se încungiure tot Muntele, şi se năimească în Argăţie, aceia sei sfătuiască o dată de 2 ori, şi de multe ori, şi când nu vor vrea, ca sé se supuie aceluia care laŭ sfătuit de folos, atunci împrotivă vor fi supuşi părinţilor Duhovniceşti.

9. Acelor ascultătorii, cari prin tinerețe facerilor de bine, aŭ apucat de saŭ sfătuit duhovniceştĭ nevoitorĭ, şi cari de Egumenii lor, saŭ cunoscut vrednici ca să se liniştească, acelora şi-

nor le invoim, şi cu bună voinţe se trăiască la-
singurătate; şi să se nevoiască cu voia şi cu buna
socoteală Egumenului lor.

10. Pentru cei veniţi la noi neştiuţi Preoţi;
nu are voie ca se slujască, nici sîn
gur, nici cu alţii se nu îndrăzmească se
slujască sfînta Leturghie: fără de gara-
nţe (scriere); ori fără adevărata şi-
credincoşa mărturie a Episcopului şi-
a Mitropolitului.

11. punem şi aceasta,
că niminea în pos-
tul cel-
mare, du-
pre cum ne-
voitori singura-
ticĭ, aşa şi tră-
itori în obşte,
se petreacă în linişte, şi se-
nu umble unul la altul fără de bine cuvîntată
pricină, ori cu cea mai după urmă nevoinţe, ori fă-
ră de intrebuinţarea doctorii celor proste gânduri-
şi ruşinate; dar şi Egumenilor nu li se cuvine în ace-
ste sfinte zille, ca se facă ce-va lucru, ori în vedere
afară de cele Duhovniceşti, asupra acestor. cu totul se
opreşte mîncarea de peşte întru aceste sfinte zile; afară
de Sfintul Praznic Buna-Vestire, al Prea curatei Năs

cătórei de Dumnezeŭ; și întîmplându-se vre o neputință (bòlă).

12. Kari din călugării căpătînd loc, pe urmă vîndêndul, mai pre urmă cumpărînd altul, și iarà vêndêndul după iubirea de argint, și deprinderea, și nelăsîndu-sê de aceia tîrguială; Acest feliŭ poruncim noi ca sè se depărteze de această precopeție de suflet vĕtămătóre, ori pe toť d'una se fie isgonit din Munte, dacă nu se vor îndrepta, dupe 1. și a 2. înțelegere, și nu se vor intorce dela acel viclean drum.

13. Nici la unul din frațiĭ nu li se dă voie sa se ducă din Sf. Munte, și sa se înfieze, ori să se facă frate cu mireniĭ, dacà aceasta óre-care din eiĭ o aŭ făcut-o mainainte; atunci de loc se nu se ducă eiĭ in casele lor, nici se mănînce, nici se insereze, nici se ospăteze la eiĭ.

14. Așa după cum invoiala vaŭ fost ca se faceți, punere, sedire de vie pentru vin, atuncea cu obștea împăcăciuni, noi despărțîm și punem, ca nimimea se nu îndrăznească ca se vîndă vîn mirenilor în Munte, se incepe de la rîul Zîgului, pentru cât degrabă aceasta va fi slobozirea, mireniĭ

adese ori vor veni la calugări, și vor vătăma via
ța lor; dar cine va face de prisos vin, acela las se'l
vinză numai Monahilor; și de la cumpărătorul se ea
El aceia care i se întrebuințază și nu are; după cum
în Munte sunt călugării, care se nevoesc întru fe
liuri de lucruri, pentru că nu sunt toți avutori, dar
întimplîndu-se se vie mirenii aceia cu acele lucruri,
întru care se nevoește muntele; Atunci pentru aceas-
tă nescăpată nevoie le slobode lor, ca se schimbe pe vin

15. Mai tare poruncim, ca se nu se prii-
mească tineri fără de barbă, și spi
natici, cari vin în Munte pentru-
tundere; da dacă cine-va va în-
drăsni sel primească și sel tun
ză fără de gîndirea Protului și a Egumenu-
lui, pe pămintul lui, ori în chilie, dupe 1. și a 2 sfătu
ire, nu va arăta care se cuvine îndreptare: Noi atun-
cea unul ca acela îl cunóștem ca să se gonească-
din acest Munte.

16. Acei din frații cari vor fi ne is
cusiți în cuvinte, dar are dar-
in Duhovnicească vedere, și aŭ
ajuns la Egumenie, lasă se ai-
bă voie să să tundă ca și cei-
lalți Egumenii, da de naŭ fost
Egumen, și aŭ răpit acest cin,
și neputând ca se stăpinească (povățuiască) și sin-

gur pre sine; poruncim ca se predea duhovniceștilor părinții, ca dela ei se primească folosul dupre mărturisirea gândurilor lor.

17. Dacă óre-care ascultătoriu la óre-care Egumen, ori ca un venit din streinătate, și cu împăcăciunea lui va face o colibă, și ne aflându-se el în liniște voeste ca să se ducă, atunci fără de nici o strîmtorare dela Egumenul lui, se primească cât face coliba aceia ½ de preți, da dacă vrea el ca să se ducă pentru că îl strîmtorează Egumenul; întru aceia întîmplare noi poruncim ca se plătească tot cât face coliba, și pe urmă să se ducă: tot asemenea și pentru vie.

18. Dacă óre-care Monah, la óre-care Egumen, ca se lucreze cu învoială un an de zile, și ducându-se dela el, lenevindu-se, atunci i se slobóde lui ca se primească plata pre cât a lucrat, da că Egumenul după răutate, o-vrea ca sel nedreptățască cu gonirea fără ai plăti, 4 luni trecând, saú o jumătate de an; atunci noi poruncim acelui frate ca se ia deplin banii, întîmplându-se ca să se împrotivească Egu-

menul acela; atunci lase se reclemeze la stareţi, şi stareţul numai de cât se scótă dela el şi sei dea fratelui; toţ intru acest chip poruncim şi acel fără ase tocmi se primeşte in ascultare şi lucrează, şi mai pre urmă îl goneşte Egumenul, saŭ sîngur nu se împacă, şi se duce de la el, atunci se primească în mîna lui deplin.

19. Pacoi am inceput cele cuviincóse ale însemna; dar cele cari se numesc bir, cari se dea dela chilii Egumenilor lor, aceste faceri se fie numai la mirenii dar nu la călugării, mainainte dacă cine-va va vrea, ca să se ducă la adjutoriŭ fără de nici o silinte; aceia din voia lucrătorului.

20. Nunem ca iconomul căruia i ofi încredinţat ca se stăpinească. Protatu, are voie ca se isgonească pre toţi precei care îi cunoşte el de sminitorii şi turburătorii, şi pentru dacă va eşi dela ei pleavă, şi iconomul nu va ţinea cea cuviincósă îndreptare; atunci totă vina pică asupra lui, întimplându-se ca să se ducă din Munte, pentru de nevoi lucruri, să se lase in urma lui vrednic om, care mai bine de cît toţi, póte ca se ţie -

pacea intre călugării ; când și afară din Prota
tul se va face vre o óre. care smintealǎ · Atunci
iconomul i se cuvine ca se ea cu el 3 ori 4 Egume-
nii. și sǎ se ducǎ acolo unde saú fǎcut smintea
lǎ. cu bǎgare de samǎ se indrepteze lucrul du-
pre cum se cuvine.

21. Dupǎ cițiva ani inapoiŭ. pentru
pricina cǎ venea rǎzboinici.
și paștea in Munte dobitócele
Marei Monastiri Ion Colow;
dar noi cu vederea aceia.
cǎ in cea mare Lavrǎ ii pu-
nem inainte. ca se numai fie-
aceastǎ inainte fǎrǎ de nevoie. ori fǎrǎ cea
din noŭ venire a varvarilor; tot așa se pǎzascǎ
și cei-lalți Egumenii, ca se nu aducǎ vite pen-
tru eii, ce se cuvine pânǎ la vite cine va aduce
in Munte. atunci cu obștea impǎcǎciuni bǎ-
trinilor. noi dǎm asupra lor judecata ca se o-
preascǎ acea venire.

·22. Și pentru boi punem. ca se nu
tie nimini din Egumenii,-
numai unei marei Lavrei.
i se slobóde ca se aibe vǎ-
pereche. pentru frǎminta-
rea pîini. pentru cǎ in ea-
sunt ómeni mulții. și fǎrǎ de aceia pereche;

ei nu pot ca se dovedească.

23. Pentru lemnele mari cari se taie de călugări în Munte, propunem ca se nu se ducă în alte părți. și se nu se tîrguiască cu ele; dară sě se vênze numai în Munte. dară intimplându-sé cea mai după urmă nevoie. să se vinzě si la mirenii.

24. Pentru cei cari vin la noi meșteri. noi legivim, ca se nu aducă cu Eii copii. spre ajutorul lor la lucru.

25. Pentru punerea iconomului, punem in cinstitul praznic al Adormirei Maici Domnului, când el este datoriŭ, ca se dea in adunare socotelile, care isaŭ incredințat lui iconomia; dacă se găsește el că aŭ iconomisit bine, și dacă este în pace Protul și toții Egumenii. atunci lasă se lungească slujirea lui, după cum aŭ fost. intrimplându-sé ca ne-împăcându-se cu El, atuncea pe acela sel scoță. si în locul lui se pue pre altul.

26. Mșa dupre cum se schimbă doauă adunări. numai de cât rămin prisòse, care se cuvenea se cheltuească pentru mingâerea bătrinilor; apoiŭ se pue la un loc tot rămasul. pentru împărțirea intre călugări după tipic (legea). Protatului.

27. e se cuvine până la alegerea Protului,
noi înainte cinstim, ca se păzască ne
schimbat și întărit punerea întiiŭ în-
ceputei și vechimea. Ne împăcăm și-
noi, ca toți Monahii și Egumenii ai-
Muntelui ca se stea pe tóte acestea spuse pra-
vile, și niminea din ei de loc se nu îndrăznească,-
ca se întórcă vre un cap din acest tipic, dacă cine-va
va fi înfațe pre călcarea aceștia ce sînt puse și așe-
zate cu împăcăciunea obștei, dară nu dupe câte-
unul și stăpînirea nóstră; unul ca acela se fie cano
nisit după Dumnezeeștile canóne, dupre cum s'aŭ căl-
cat rușinea lui; și la mulții le aŭ dat drum spre smi
ntele, și cea mai mare vĕtĕmare.

Tóte aceste pravile, sînt puse șiînsem-
nate cu obștea împăcăciuni, și sânt-
îmbunătățite de toți smeriți Egu-
menii Muntelui Atonului, Eftimie
Monahul, bine-făcătorul Monastirei
studiților, și pentru marea fără de-
frică și întărit, și ne defăimarea celor
puse, le dăm la judecată, și în vederea bunului-
iubitului și stăpînitorului, și făcătorului de pa-
ce Împăratului nostru Ion, și așa după cum a lui
nebiruită stăpînire împărătească; cu cuvîntul aŭ în-
semnat și neaŭ trimis pre noi, și cinstita și sf-
poruncă Dumnezeească și împărătească scrisóre, ne-

aŭ pus pre noi ca se ne uităm tot cu de amărunlul, şi ca se deslegăm tóte acestea, se facă pace şi se însemnăm tóte facerile, şi sînt tóte ele primite, după cum sunt făcute ele canoniceşte, şi întărite cu împărătească pecete.

Ioann. întru Hristos Dumnezeŭ, credincos împărat al Romeilor.

Acest tipic este copiat dupe tragos, din Monastirea sf. Pavel, şi se găseşte la № 1. în Tragos în Protatu. (Porfirie scrie); că tipicul aŭ fost întărit cel intiiŭ la anul 971. in Tragos (pe pele de ţap) în Protatu.

Acest lung tipic laŭ iscălit feliuri de feţe 58, intre eii Protul, 10 călugări presviteri. Eclisiarhul cuvuclisit. Economul caligraf, şi 42 de Egumenii.

Aceasta ii scóse din manuscriptul Filofteului, şi iată iscăliturile din Monastirea Filofteului din tipic.

+. Monah Atănasie şi Prot.
+. Atănasie Monah, şi Egumenul marei Lavre.
+. Hristofor Monahul, şi Egumenul Protatului.
+. Iacov Monah, Egumen şi Presviter.
+. Toma Monah, Presviter şi Egumen.
+. Ión Monah, şi Presviter.
+. Gheorghe Zugrav.
+. Teodul Monah.
+. Avheh, această pronumire, ori gruzienească, Ar-

meneasca saŭ sirieneasca.

+. Economul Protatului, şi al sfîntului Munte.

+. Pavel Monah şi Presviter.

+. Cosma Monah şi Eclisiarh.

+. Nicolae Monah, Egumen şi caligraf.

+. Cosma Monah şi Egumen al Monastirei întemeiată de Theoctist.

+. Sava Monah Egumen Cuvuclisii, cari aŭ fost păzitori raclei Sf. Dumitru.

Aceste numiri ale Monastirilor cari saŭ iscălit sub tipic se află in Monastirea Cotlomuşi arătările.

1„ Monastirea Xesiu, acum întru al 19 viac, este chilie în numele Sf. Antonie în Careia, care este schitul Rusesc Seraiŭ.

2„ Miniţi acum al Lavrei chilie, şi conac aprópe de Cotlomuşi.

3„ Macru, acum chilia Sf. Nicolae, a Părintelui Sava Machedoneanu, aprópe de Monastirea Cotlomuşi, aŭ fost chinovie, trapeza se cunóşte şi acum pe păreţi zugrăviţi sfinţi Arhangheli; în-ia ţine acum depositul de vin şi Patechrrul.

4„ Gumato, a Cotlomuşului chilie, sub numirea Marea chilie Maica Domnului.

5„ Ravduh Monastire.

6„ Falacru, î chilie pe moşia Monastirei Pantocratorului.

7„ Fachini Sf. Vasilie „ Pantocratorului.

8„ Iagari„ in numele sfinților Arhangheli, aprópe de sfinți impărați chilie.

9„ Sf. Trifon chilie pe locul Monastiri Grigoriat.

10„ Cochihliera chilie a helindarului, aprópe de Monastirea Xestus.

11„ Sf. vasilie chilie Rusască lîngă Schit.

Tipiconu Atonului la ani 961, saŭ numit Muntele prost, dară călugării de acolo, pentru eii in viacul acela îl numea sfînt, așa sa și numit el de întemeetorul Lavrei intru al lui tipic, și in cea Duhovnicească poruncă alui, totașa s'a numit și in a Duhearului scriere; - 6546 - 1038. Luna lui Septembrie indictol 6le scrise pe pergament, in ea sînt împărați Constantin Paflagon, și indreptătorul Mihail Calafat; care aŭ împărățit de la ani 1038. Dupe cum se vede împăratul Constantin Monomah, aŭ poruncit ca se numească acest Munte sfînt, cu acéstă poruncă alui, numai aŭ întărit'u-o, dară ei demult o numea de sfîntul Munte.

Tot Muntele Atonului de la códă - până la inălțime, în al solea viac, era veniți feliuri de popóră călugări greci, gruzini, Armenii, Românii și Latini din Roma, și din Italia, infine numărul lor era fórte mare:

în Lavra sf. Atanasie, în zilele lui se găsa dintru întîiŭ 80, de călugări, mai pre urmă 120, cu acei nevoitori din chilia Milopotamului, și cu 5 chilioții liniștitori « catisme ». între Eifera și Patriarhul Nicolae, Horatiin, al Constantinopului 911 - 925. și mort la anul 965. - Înțeleptul Andreiŭ Hrisopolitul. și marele postitor Acachie. și Nechifor al Calambriei, care purta numai o haină aspră, și se hrănea numai cu grăunțe de griŭ, muiate în apă caldă cu sare, din aceștia 120 Monahiĭ Lavrioții, mai eraŭ și 100 Monahiĭ gruzini în Lavră. care făcea 220 - Monahii; Adăogând și Protul cu 3 ucenicii ai Lui, și cei 10 călugăriți Presviteri, Iconomul, Ecclisiarul, Caligraful. și 41 de Egumeni: și la fieșce care câte 5 ucenicii, atunci toți vor fi 495, dacă vom mai pune și pre acei frații din Monastirea Zigu_Colow, dela Coda - Muntelui. se va ridica până la 600. de Monahi. dară în al 11. viac forte mulții. (Porfirie). -

Monastiri Mari cu Paraclisele lor, și sfintele moște din tot sfîntul Munte al Atonului. cât am putut găsi, aici scrise pe scurt; iară pe larg, la trimeteri la Tomuri. Anul 1915. Iulie 10.

Monastı Mari și Schituri	Biserici Mari	Paracli se.	Sf. Mos. te	Trimiterile.
Lavra sf Atanasie	1.	36	55.	T. 3. P.
caracalul.	1.	11.	22.	T. 4. P. 12. 15.
Filofteiŭ.	1	5.	7.	T. 5. P. 14.
Iviru	1	18.	51.	T. 6. P. 35. 37.
Cotlomuși.	1.	14.	21.	T. 7. P. 18. 19.
Protatu (carera).	1.	1.		T. 8. P. 57.
Pantocratorul.	1.	8.	25.	T. 10. P. 28
Russicu.	2.	36.	167.	T. 18. P 63. 65.
Watoped	1	19.	21.	T. 11. P. 49. 51.
Stavronichita.	1	15.	18.	T. 9. P. 11. 12.
Dohearul.	1	11.	33.	T. 15. P 87. 89.
Xeropotam.	1.	26.	20.	T. 19. P. 28. 29
Zugravul.	1	12.	28.	T 14. P. 20. 28.
Xinoff.	1.	17.	36.	T. 17. P. 23.
Simon-Petra.	1.	16	24.	T. 20. P. 98.
Grigoriŭ.	1	15.	20.	T. 21. P. 13. 58.
Efigmenu.	1	13.	27.	T. 12. P. 25. 26.
Helindar.	1.	18.	14.	T. 13. P. 11. 12.
Constamanit	1.	8.	21.	T. 16. P. 41.
Sf. Pavel.	1.	13	14.	T. 23. P.
Dionisiŭ.	1	26.	25.	T. 22. P.
Schit Romînesc. (Prodrom)	1	3.	6.	T 2. P. 120. 128
Schit Capsocolibi	1	40	23.	T. 3. P. Lavra
Suma totală	21	383.	678	

Monastiri Mari și Schitori	Biserici Mari	Paraclise	Sf. Moște	Trimiterile
Total din urmă.	24	383.	678	
schit Sf. Ana Mare.	1.	60	23	T. 3. P. Lavra.
schit Sf. Ion.	1.	7	10	T. 6. P. 171. 176. Iviru.
schit Sf. Dumitru	1.	21	6.	T. 11. P. 137. Vatoped.
schit Serai Rusesc	1.	19.	24.	T. 11. P. 162. 165. Vatoped.
schit Sf. Pantelemon	1.	40.	16	T. 7. P. 34. 35. Cotlomuși.
schit Prorocul Ilie. Ruși	1.	3	54.	T. 10. P. 65. 66. Pantocraterul
schit Rusicu vechi	1.	5.		T. 18. P. 221. Russicu.
schit Bogorodnița bulgar	1.	3.	48.	T. 18. P. 246, 247. Rusicu.
schit Cirmița Ruși	1.	4.		T. 18. P. 258. Russicu.
schit. Nova Tivaida Ruși.	1.	4.	39.	T. 18. P. 256. Russicu.
schitul Nou.	1.	30.	26	T. 23. P. Sf. Pavel.
schit al Xinofului.	1.	13	10.	T. 17. P. 39. 54. Xinof. Monastire
schit Lacu Rominesc	1.	27.		T. 23. P. Sf. Pavel.
schit Sf. Ana Mică	1.	20.		T. 3. P. Lavra.
schit Catunache.	1.	18.		T. 3. P. Lavra.
„ Carulea.	1.	20.		T. 3. P. Lavra.
chilia Popa Teodosie Sorocenu.			4.	T. 3. P. Lavra.
chilia Sf. Petru greci.			9.	T. 3. P. Lavra.
chilia Sf. Nil greci.			3.	T. 3. P. Lavra.
chilia Hagi Ioghe greci			27	T. 3. P. Lavra.
chilia Sf. Mucenic				
Estatie Plachida capsocalivi.			8	T. 3. P. Lavra.
Totalul general	40.	677	985	urmează.

dică 40 biserici. mari Impărătești. Domnești și Patriarhicești; . iară Paraclise (biserici Mici 677. – sfinte moște. bucăți cu mărturii, prin cutii de argint și aur. cu pietri scumpe, ale sfinților Mucenici și cuvioși din tòtă lumea 985; Iară fără mărturi sf. Moște forte multe, la Monastirea Iviru am găsit 12 cutii pe 12 luni cu sfinte moște in sf. oltariŭ. La Monastirea Dohearu, multe sf. moște sub sfinta masă, fiind-că la 1821, din spusa Proistoșilor, cind se bătea turcii cu grecii, aŭ ședut turcii in Monastire, aŭ luat cutiile, și sfintele moște leaŭ aruncat; și Părinți leaŭ adunat și leaŭ pus in sf. oltariŭ, și nu se știŭ ale cui sfinți sunt.

Multele forte schimbări ferberi și Minunt in Muntele Atonului in annii 972. până după annii 1001;

De când era împărat-
vasilie Machedon;
căruia îi zic și Po-
rfiroghenitul, saŭ
făcut în Sfîntul Mun-
te multe minuni,
Ion, Tornichie, saŭ
mai întîiŭ ca începă-
tori în călugărie în Monastirea-
din Muntele Colpa, de acolo în Olimp-
în Mica Azie; nu departe de Consta
ntinopul, de acolo în Lavra Sf. Atăna
sie care se isprăvise de zidire,
saŭ avut bine cu sf. Atănasie,
căci Maica Sf. Atănasie aŭ fost Gruzincă;-
în anul 985. cînd era cu Sf. Atănasie, Sf. Ion-
Iviru, născut în anul 920. venit în Sf. Munte-
965, trăind în Lavra Sf. Atănasie 15 annii,
Iară Sf. Ion la 980: aŭ făcut pentru ai lui -
gruzzini o deossebită Lavră a Ivirului, acolea
în Iviru aŭ venit și Tornichie la 976. în ti-
mpul acesta saŭ arătat pe ceriŭ o cometă for
te mare, și aŭ început a se bate Bulgarii sub
generali lor Varda și Sclira cu grecii la-
ani 976 - 979. sub împărăția lui Vasilie, și
aŭ bătut Bulgari pe greci la annul 977, și aŭ
stricat tîrgul la 978; care aŭ luat numele.

Varda Foca (Porfirie).

David împăratul Gruzinilor, aŭ avut de general pe Tornichie, acest general iaŭ dat împăratul David 12,000, ostași aleși ca să se bată cu bizantinii; de unde Voevozi Varda și Sclira bulgarii, saŭ luat la ceartă și saŭ batut între dênsii, rănind pe Sclira, anul 979.

Atunci Tornichie saŭ întors în Sf. Lavră, îmbrăcânduse iar în Monahism (Porfirie). La anul 980:- Aŭ cerut la împăratul Vasilie Monastirea Leontie în Salonic, și a Lui Iôn Colow în Ersow, și Climent în Munte, cu 2 biserici gruzinenești inschimb:, una în Constantinopul; și Sf. Foca în Trapezunda, cu averilelor, care era supusă Monastirei Atonului, și pentru zidirea Lavrei cei nouă:, și pogorinduse de sus de la Monastirea Mergătorului, la malul Mări, la locul numit al lui Climent, cînd la ani 964 ½ aŭ fost trimise la Trachia moștele Sf. Petru Atonitul: Atunci saŭ început Lavra, care saŭ chemat a Lui Climent, și după o scrisôre a Sf. Atânasie din anul-

985. se arată nouă Lavră a Ivirului. cu Hramul
Maici Domnului. saŭ zidit în 5 ani 980-985. și
incepătoriŭ nu numai Ion. Tornichie și alții gru-
zzini dar și Varăsvadze, pomenit în Vizantiias-
ca Istornic chedrin 1098-9- ∠ chedrin Histor-
compendium. T. L. P. 488- Edit: Bonnae. 1839 ׳.-

Intro vreme, cu gruzzini, mulți călugă.
ri aŭ venit din Italia în Lavra Sf. Ată
nasie; sub Duhovnicia sa pusnicul și
povățuitor Nechifor din Calambria, și-
Ion Latinu, care saŭ gasit in scrisórea
Sf. Atânasie, din 985: cari înfloria călu.
găria în acele vremi ca in raiŭ in Sf. Mu-
nte care saŭ auzit până la Roma; din care maiŭ
întîiŭ aŭ venit fratele cneazului Benevent, cu mul-
ții Italienii mirenii în Lavra Sf. Atânasie la 980:
Acest Benedict cu Italienii Latini, aŭ făcut Mona-
stire Benevent în Sf. Munte, și se numea Monasti-
rea Romanească. după așezămîntul Sf. Benedict de-
la Roma. iară Almafinilor Monastire in al 10lea-
vtac. saŭ făcut din Italia; Egumenul lor Viton-
în 1087. scris in Protatul al Sf. Monte povățuitor.
Iar al alea Egumen.

Toma iscălit latinește la 1169. - și Benedict.
din Roma, care avea tipicul Sf. Benedict.
nu avea amestecătură cu Almafini din Italia. cari.
se ținea de tipicul Sf. Munte. care se socotește a fi-

Caracalu cel de acum, care această Monastire, este zidită de Antonie Caracalu la anii 211. după cum scrie Doctorul Ionn Comnino la anul 1046. și Antonie aŭ fost Roman din Roma, și Monastirea caracalului este zidită de Romanii, Monahul Antonie Caracala, și care până astăzi pòrtă numele Caracalu, sub tipicul lui Constantin Monomahul, și in acele vremi purta numele fondatorilor, ca cum Lavra a lui Atânasie, Xenofont, Dohearu, Cotlomusi, Stavronichita, in cele gruzienești vieți Ion Iviru; Pentru că Romaneasca Monastire in Sânto-Monte, saŭ numit Beneventus. iar fondatorul caracalului, se numește biserica a lui Petru și Pavel Romanii; in numele lor saŭ făcut Monastirea, și pirgul cel-Mare, dupe cuvintele Egumenului Teodorit Esfigmenul, este zidit de meșterul Roman. Fratele Cneazului Benevent aŭ fost Antonie Caracalu, și al caracalului Egumen Mihail 1087. saŭ iscălit in actele Atonului grecește.

Fară pela ani aceștia 1087. nu se știe ai caracalului Egumenii cum saŭ iscălit grecește saŭ Romanește (Porfirie), că Latini aŭ trăit in caracalu 100 de ani, de la 994. până la 1019. când era Patriarhul Serghie al Constantinopului, și Mihail Cherularie Impărat constantinopului dela ani 1043, până la 1059. — Acest Mihail Cherularie la 1053, aŭ inchis Lavrele Latinilor din Constantinopol și Egu-

menilor latini leaŭ luat tóte Monastirile. Iară în-
anul 1087, în Monastirea Caracalu, nŭ aŭ fost-
călugări Latinii, ci numai grecii, sub Egumenul
Mihail. T. 4. p 1. 2.–

In viacul al 10lea, Atonul ca un
magnet, aŭ tras pe călugării La-
tini, nu numai din Roma, ci şi din-
Italieneşti oraşe Almafini, pe malul
tîrgului Neapoli, aŭ venit în Sf-
Munte 980, şi cari nu sunt puşi
in tipicul lui Ion Ţiminschi din 971, aici aŭ fă-
cut Monastirea cu hramul Prea Sfintei Născăto-
rei de Dumnezeŭ, în care şi acum se véd ruine-
le (Strabon marele Geograf.) scrie: pentru
Almafinii, când aŭ făcut un har Sfîntului Ată-
nasie, cu un vas cu icre negre próspete. (Alah);
venite de la marea Neagră, cari şi atunci se-
căuta icrele negre. (iu).

Vatopedul întemetat de Teodosie cel-
Mare. şi stricat de Arabii la 670-
6– şi iară saŭ adunat Monahii.
pe vreme- împăratului Constantin Pogonat, şi-
iară saŭ pustiit de Turcii, în anul 830, până
la 862, din noŭ iară făcută în 870. de 3 fra-
ţii din Orasul Andrianopul (Barschi . 1744)
şi Doctorul Comnino). cari sunt Atănasie, –
Nicolae şi Antonie, şi s'a făcut călugării 971, pă-
nă la 981. şi móstele lor sunt înăuntru în sobor-

de 2 ori în 17 in joia cea mare se pomenesc; si în Monastirea Vatopedului, până a nu veni acești ctitori, încă era călugării, și in acea vreme aŭ primit tipicul bisericesc de la sf- Atănasie, și de atunci această sf-Monastire aŭ inceput a inflori, și sf-Atănasie avea bucurie mare, când vedea că se imulțesc călugării in sf- Munte. Sf- Petru este născut din Fotocani; Iară Monahul Nicolae iaŭ scris viața lui, si aŭ dat viața lui la pusnici chilioții peștereni, și la trapeze ca să se citească. aŭ scris in prescurtare Monahul Nicolae. < Filoteitul 1422. scóse din Monastirea vatopedului sub №1 despărțirea 7 >.

ară in anul 883. Iosif făcătorul de cintări, aŭ scris oparte din slujba Sf- Petru Atonitul, iară slujba. Sf. Nicolae, tot in acest an, saŭ scris de Meftodie, Patriarhul Patarelor la anul 883 (Filoteitul), Acest Patriarh, aŭ fost muncit de împăratul Romei Avrilian, cu 100, de anii inaintea de nașterea Sf. Nicolae, (Filoteitul), serie pentru al 2lea Patriarh Meftodie al Patarelor, carele aŭ Patriarșit la. anii 887. pe vremea împăratului Leon cel intelept,

prin urmare 2 Meftodiĭ ; unul carele este sfințit Mucenic de Avrilian, al 2lea scriitorul vieții Sf. Nicolae, făcătorul de minunii, care aŭ fost de față și Arhimandritul Mihail, și Patriarhul Meftodie, ~ fost Episcup in Orașul chizic, la ani 842, până la 846. (Simion Metafrase și împăratul Leon cel înțelept).

fîntul Petru-
Atonitul, minu-
nea la pește-
ră aŭ fost
la ani 734,
si sfîrșit la
anii. 743 scrie (Me
ftodie Patriarhul
după spusa călu-
Patarelor-
gărilor).
sfintele moște ascunse-
intro gropă, pentru frica gonitorilor de-
icone ; de împăratul Constantin
Compronim, și viata Sf. Petru
aŭ fost aduse și scrise-
de la Patari, de Meftodie
Episcopul ; aprope de ani 743.

Iară slujba Sf. Petru Atonitul aŭ scriso după 50. de ani în Sf. Munte, de Iosif făcatorul de cîntări, iară viața de Nicolae Monahul, când aŭ luat sfintele moște din Monastirea lui Climent,

iara anii sf. Petru, venirea lui in Munte ani 681. pănă la 734. cînd se intemeia Monastirea Dohearu, Fteria, Climenti, Ato, etc. si era Monastiri serace; și se presupune că: sfintele lui moște din peșteră saŭ adus în Monastirea lui Climent; cu hramul Maici Domnului. aici ședĕnd mulți anii sfinte moște: iară când saŭ bătut sf. Petru ca general cu Arabii in Siria aŭ fost la anii 667. atunci saŭ robit El. ‹ Porfirie, partea a 3. fața 125. și 126 ›.

Siria nu era bătută de Arabii, dară se infărise in anii 654, că pănă aicia se bătuse grecii cu Arabii 670: trecĕnd 7 anii. Arabii nu aŭ intrat in Siria. dar in Constantinopul 676. și dupe liberarea sf. din robie, saŭ dus in Roma, și acolo aŭ primit călugăria, și aŭ stat cu Papa 4. anii. Iară în anul 681. aŭ venit în Munte, și saŭ liniștit in peștera de sub Aton: trăind El acolo 53 annii. și aŭ murit la anul 734. iară moștele lui saŭ luat din peșteră, și depuse in Monastirea lui Climent (Iviru). ‹ Porfirie ›. Dară in anul 980, sculăndu-se luptătorii de Icóne și de moște, care era ascunse in aceastá biserică; iară la anul 830, saŭ pustiit Muntele, și călugării saŭ risipit; – Iară in anul 847-57; in sf. Munte, aŭ inceput a veni călugării pusnici, cel intiiŭ Iosif, Eftimie,

Ion. Simion. Onofrie si alţii mulţi; iară in anul 870. Vasilie Machedon. cu fiiul seŭ Leon Inţeleptul. aŭ inceput a renoi Monastirile dărimate din vremile 680_pănă la 830.

Iară în anul 875, saŭ prenoit şi întărit Profatul în Careia. şi această biserică mică, cu hramul Maica Domnului, la anul 880. óre-care Monahii Iviriţi, aŭ descoperit mòştele sf. Petru, ce era ascunse în biserica lui climent, şi din ele aŭ eşit mir; Atunci Protatul, şi cu învoirea Iviriţilor. aŭ ridicat mòştele Sf. Petru, şi leaŭ dus in Protatu, iară Iosif făcătorul de cântări aŭ murit in anul 883. iară mòştele sf. Petru aŭ stat in Careia din anul 880, până la 969, când in acest an aŭ fost mare turburări în sf. Munte cu Arabii. care Prot era sf. Atănasie. cu sf. Pavel. _ Monahul Nicolae, aŭ luat mòştele din Protatu nòptea. saŭ mai bine fără ştirea sf. Atănasie. şi leaŭ pus întro corabie şi leaŭ dus intr' un sat cu numele Fotochi. şi vêndute Episcopului local pe 100. de monede de aur. « Porfirie ». Aceasta este după scrierea vieţi alui de Monahul Nicolae. cari aŭ scris viaţa sf. Petru.

Tot Monahul Nicolae scrie, că la anul 971, saŭ liniştit Sf. Munte, şi Atoniţi primind tipicul împăratului Ion Ţiminschi, că Sf. Atănasie in anul 980_81. înfiinţă aŭ [illegible] în Sf. Munte, şi canale de apé, şi maşină de frământat pâinea cu boi. şi vărci pe mare; tot atunci aŭ făcut vărcii_

la Iviru, și Vatoped.

of Monahul Nicolae, scrie din anul 1046 că în vremile acelea erau 180- Monastiri afară de chilii, care și el au luat tipicul Sf. Munte, și întărit de împăratul Constantin Monomah, iară Patriarhul cel întîiu Meftodie al Patarelor, au fost cu mulții anii mainainte la 550 și la. Soborul al 5lea, au afurisit pe Orighen: (Filoteitul), zice că pe atunci nu era Monastiri.- Nici Mahomedanii nu eșisără - până atunci. (scrie în Patericul Atonului tipărit în Petersburg- la anul 1860).

Monastirea Sf. Ion Mergătorului au fost a Gruzinilor care o stăpânea dela anul 980, (sus schitul Ivirului,) Apoi la anul 985. au făcut biserică Adormirea Maicii Domnului jos la Mare.

Pusnici afară de sf. Petru, au fost cei știuți, Eftimie Salonicului, Iosif. Simion, Ion- Colow și Onofrie.- și pe urma lor Prot al Sf. Munte Andreiu, care iau liberat de ai- Monastirei Colovului asuprire, pe vremea- sf. Atănasie, când ședea în Chilia Careilor- și la Melana ; între ei era liniștitorul Sava Halda, care mai pe urmă, sau mutat în schitul Măgula, și acolo au făcut chilie mică. Iară pe vremea împăratu

lui Vasilie Machedon 870, până la 886.. (Acest pusnic este născut alăturea cu Gruzia pelocul Haldeesc, care acel loc il stăpinea Warda Foca, pentru aceasta lau numit Halda).

Acest Sava după cum se vede din Scrisorile Monastirei Filofteiului, din anul 1087, aŭ fost cel din firŭ povățuitor-Duhovnicesc imbunătățit al părinților din vechime Aschitenii, și când-saŭ liniștit Sf-Munte; Aschitenii aŭ-venit și saŭ inchinoviat in Lavră 963 până la-980. Atunci saŭ imulțit Haldeii, și'i hrănea Monastirea Caspacului-Ato-Ionna-Calinic, și altele. Egumenii și călugării iubitori de Hristos.

Accesionul Monastire, aŭ fost la anii 980-intru împărăția lui Vasilie Porfirogenitul, și Patriarh al Constantinopului-atunci Calist I.. această adeverințe, este din Monastirea lui Venedic (Caracalu), și la anul 982, când saŭ boterat Domnul-Rosiei Vladimir, și atunci se cinta cuvinese cu adeverat etc.- Archiereul Taulochie din-viaçul al 11lea, scrie căaŭ găsit in bibliotica Monastirei simenului stih 16-in scrisórea 11-cuvinese cu adeverat. si cele-lalte.

Atunci cu cintarea aceasta saŭ făcut pace in Sf-Munte intre Monahi, cel 1. Tipic Protatu al Sf-Munte la 971-Al 2lea Tipic la anul 1046, aŭ fost nu-

mit Lavra Careia. - Iară la ani 981. Alt Tipic al împăratului Ion Ţiminschi, lau mai lărgitără aceştia din Articolul 14 lea al Pravili, după Tipicul I. 985. - Constantin Monomah, aŭ fost oprit Atoniţilor ca se vinză vin la mireni din Munte; Iară cele 2 tipicuri da voie se schimbe pe cele de nevoe hrana zilei care le aducea mirenii; Iară împăratul Vasilie Porfiroghenitul, aŭ dat voie Monahilor a avea vărci mici pe mare, ca se ducă vin de prisos în Salonic, şi în alte părţi; Acest Tipic al 2-pe vremea împăratului Constantin Monomah este în biblioitica Monastirei Ivirului, (Porfirie). -

Sf. Atănasie I. la 996, aŭ dat voie a avea dobitóce in Monastire cu alţii 2 Egumenii ai Muntelui. Şi toţii Egumenii din Sf. Munte, lua Tipicul Sf. Atănasie regulator bisericesc - în Trapeze şi prin chilii. (Porfirie scrie că aŭ vĕdut acest Tipic în Monastirea Ivirului).

Monastirea Peristereascâ, fondată de cuv. Eftimie Tessalonicheanul la ani 872. - 30 chilometri departe de la Salonic spre răsărit pe vremea împăratului Nechifor Foca, întru acea vreme saŭ supus Lavrei Sf. Atănasie. Monastirile Monosilit, şi Plati, din ostrovul Neon la anul (997. §. §. 2. 21.) Prin cuviosul Ion Iviréanul, aŭ fost supuse Lavrei sfântului - Atănasie, întru acele vremi, şi acolo avea vii, şi livede frumóse de fineţe, şi sediri, grădinii cu zărzăvaturi; şi ţinea şi dobitoace acolo in Monastirea aceia - adecă boi, oi, mulari etc. -

Acum când Sf. Atănasie era de 80 ani dela naștere și călugării se imulțise; atuncea lărgea soborul in Lavră al bisericei, ajuta la zidire, avênd ajutoriŭ pe Monahul Daniil cu 5 frați pietrari; atunci bolta Altarului aŭ cădut preste eiĭ; și numai Daniil Monahul aŭ fost scăpat luna lui Iulie 5, iară mai pre urmă aŭ murit și El. Atunci toți Egumeniĭ Sf. Munte. saŭ adunat in Lavră, și aŭ ingropat cu cinste pe cei morțiĭ cuvioșĭ părințiĭ.

ară dela anii 675. până la 970. peste 300 aniĭ Monahii aŭ trăit in colibi in pustie; iară după terminarea Lavrei Sf. Atănasie, saŭ adunat 3000, Monahii, din tóte limbile și neamurile, și lor leaŭ dat tipic de obște, in biserică in trapeze și in chilii, și pe la anii 866, pe vremea împăratului Vasilie Machedon, și luminătorul Patriarh al Constantinopolului — Fotie, aŭ desdradăcinat tóte eresurile din împărăția grecească, ce era intre Gruzzîniĭ, Armeniĭ, Sirieniĭ, Italieniĭ, grecii etc.. pe vremea împăratului Vasilie Porfiroghenitul Bulgaroctonul; Egumeniĭ și călugării din Sfîntul Munte, saŭ sculat asupra sfîntului Atănasi, și aŭ venit la Protu Ion Fochin la Careia, arătând plîngerea lor, pentru Sf. Atănasie: Da și Protului iaŭ zis: că numai bastonul ·l pórtă, și Atănasie aŭ stricat Muntele, așa li se părea lor, care le pusese tipic de obște, in.

biserică intrapeze, a avea vii și vărci pe mare etc. -
otii saŭ dus ca se reclame împăratului la Constantinopul, iară pe drum de întîmplare, saŭ intîlnit cu sfîntul Atănasie; și iaŭ intrebat că unde se duc, totiĭ cei-lalții aŭ spus altele în locul adevĕrului; numai Protu Ioan Fochin, aŭ spus adevĕrul, ca se reclame împăratului pentru El. Atunci sfîntul Atănasie le aŭ răspuns: bine-duceți-vă, și închinându-li-se lor aŭ mers în calea sa. Iară Ioan Fochin Protu, - rușinându-sĕ de smerenia sfîntului Atănasie, saŭ întors înnapoiŭ; iară cei-lalți Egumenii mai dirzii, saŭ dus înainte la Constantinopul; dară pe drum; iaŭ intîlnit tîlharii turci, iaŭ despoiat și iaŭ bătut; și întorcînduse înnapoiŭ în Munte la Ion Fochin Protu, nu leaŭ zis nimic, ci iaŭ primit și iaŭ îmbrătat.

Ani 1001 până la 1204. —

Tot pe vremea împărăției lui Vasilie Porfiroghenitul 1001 Noembrie 11. și frătiseŭ Constantin la ant 1028, in vremile lor, aŭ dat bastónele la 3-

Proți, Nechifor, Pavel, și Leontie Monahii, cari părin-
ții ne învețați, și slabii, iară sub împărăția lui Alec-
se comnino, aŭ dat voie mirenilor, vlahi (Romîni Mace-
doneni), Slaveni, șigreci a locu-i in sf. Munte cu fămei
le lor, vĕndĕndu-le și pămînt, și atunci saŭ făcut-
sate de mirenii; aprópe de Xeropotamu, satul Paliohor,
in fața bisericei Simenu, satul comitessa, și Hromi-
tessa, acum Metocul Rusicului la capul Muntelui; era
mai mare Eropator numit Mihale, care ședea la Vatoped:
era preste tot Muntele.

In ani 1005-6, saŭ svîrșit cuviosul Ion Iviru.
Egumenul, in Monastirea Ivirului prietinul-
sf-Atănasie, aŭ fost ingropat de fiiul seŭ Eftimie,-
in soborul sf. Arhangheli.

Iară după Sfîntul Ioan Ivirul, iaŭ su-
ces la Egumenie fiiul seŭ Eftimie, și-
întărit de impăratul Vasilie Porfiroghe-
nitul, că încă nu era Monastirea supuse Pro-
tatului din Careia.

La anul 1008 Maiŭ 22, Diaconul Con-
stantin Zezelev, din satul Revenic,
care este la códa Muntelui; aŭ dat ave-
rea sa pămînt casse Monastirei Ivi-
rului ca Metoc, sub Egumenia lui
Eftimie, și cît aŭ Egumenit cuvio-
sul Eftimie, mult bine aŭ făcut in-
sf-Munte dela anul 1006 pănă la 1023. După cum
scrie și Monahul Cosma la 1758, că aŭ făcut bol-

nițe și cele-lalte.--

Iară în anii 1024 - 1028, cînd-
sau lepădat de Egumenie,
și sau apucat se scrie din-
grecește pre limba gruzzi-
nească, cărți bisericești; ia-
ră la anul 1026, tot sf-Munte, lau
ales ca să se ducă la salonic pentru-
trebile Monastirești, pe timpul îm-
păratului Porfiroghenitul; în-
acea vreme au fost o mare se
cetă uscându-se verdețurile-
cîmpului secênd isvòrăle apelor.
(Chedrin Historie compend, Bonnae. 1839.
T. 1. pag. 484). — Așa că: toți cuvioși Muntelui, sau
adunat la Eftimie ca se facă rugăciuni la Dumnezeu ca
se plòie, și așa făcênd privighere, și dimineața după
sevirșirea sfintei leturghii, îndată au plouat cu plòie
mare adăpînd tot pămîntul; Atuncea eii vědênd minu-
nea, au dat cu toți slavă lui.

Iară pe urma sfîntului Eftimie,
iau urmat la Egumenie Gheo-
rghe I, o rudă a sfinților-
Ioan și Eftimie gruzzinii,
Iară în annii 6536 - 1028-
Luna Maiu 13, au murit și-
sfintul Eftimie în constantino-
pul, și au fost îngropat acolo în
biserica sf. Iòn Mergătorul; care mòrtea i-
s'au întîmplat așa.

De Egumenii și Protu Sf. Munte, ca om învățat și sfînt cu viața și de neam împărătesc, lau trimis la Țarigrad la împăratul, pentru îndreptarea ore căror Monahii din Monastire; așa că în Constantinopul trecênd pe o uliță călare; iau eșit înainte un om cerșitor, și apropiindu-se către El ca sf. sel miluiască; calul sau speriat, și lau trîntit la pămînt și iau pricinuit mòrtea după cum sus sau zis. (Porfirie T. 3 pag. 161.).

Cărțile prescrise de sf. Eftimie, Psaltirea, Evanghelia sf. Ion, tilcuirea sf. Apostol Pavel la Galatenii, Solonenii, și Romanii, și Apocalipsul sf. Andreiu Criteanul, Ximaxiarul pe un an de zile, învățături din ale sf. Părinții nostrii Macarie, și Efrem Sirul, pentru credințe a lui Macxim, Dorofteiu, Isaac Sirul, Grigorie Bogoslovul, Vasilie cel Mare, Damaschin, pentru cele 2 despărțituri ale lui Hristos; canonul sf. Ion Pusnicul, propovedurrea sf. Apostol Andreiu, și multe vieți ale sfinților Mucenicii.

In această lucrare, au avut de ajutoriu, pe Vasilie Monahul; fiiul împăratului Bagrad al III. Gruzzienesc, și pe Gheorghe întiiu fiecorul Împăratului Bagradita Gruzzienesc; Iară Gheorghe II. Mtațmindeli, au fost arătată viața Sf. Eftimie, de Egumenul Gheorghe I. La anul 1066, și iau curățit de eresuri, pe-

timpul soborului al 7lea. și sub împărăția lui Bagrad II. Gruzzienesc. (Istorie Theodorit, tradu-se din grecește). « La version Georgiene des évangiles doit etre admise pour une epoque anterieure aŭ moins de 50. ans a St. Euthime et deplus d'un siecle a George Mtaţmindel. Dailleurs an sait deja qu'aŭ cinquieme siecle le roi Gourgaslan faisant usage d'un evangile manuscrit, en Georgien apparement, puisque 50. ans après s'a mort le catholicos de Georgie faisait cadeaŭ a S. Chiro d'un evangile relié par les sains de ce monarque.

Aŭ couvent de Djraudch, en Imereth, se conserve un viel evangile, taut entier en lettres capitales ecclesia stiques, sur parchemin, ci a èté, ècrit en 936. et achevè de peindre en 940. de J. Christ aŭ cauvent de chater saus le. regne de Saŭmbat (mentione par Constantin Porphirogéuete et par l'auteur musulman Massaudi). Voiage arhielog. dans la Georgie et Armenie. St Petersburg 1851. 3. me livraison saus titre, resumea. p. 5. par M. R. Brosset ».

Împărații Bizantinii, Vasilie și Constantin Porfiroghenitii, saŭ avut forte bine cu împărații Gruzzienești; de unde se vede că generalul Gruzzrenesc Tornichie Condoleon, saŭ dus din Monastire ca se ajute grecilor, împrotiva lui Sclira, vrăjmașul împăratului Vasilie. Și Sf. Eftimie, ca din familia Impăratului Gruzienesc Bagrad. III:

și Episcopul Nicomiediesc Crdzelidze în anul 1024 avéndu-se bine.

Un Monah Gheorghe Harzan, aŭ cumpărat loc cu 210. galbenri, și aŭ zidit Monastire mică, și cu ajutorul alui Dimitrie Lamari, și Ion Iviru, care loc pe atuncea laŭ numit Pifara. (acum schitul Ivirului).

M. Rusicu 1564.

La anii 1028 Noembrie 11, aŭ murit împăratul Constantin Porfiroghenitul, și iaŭ urmat la tron împărat Roman Arghir, și aŭ împărățit dela 11. Aprilie până la 1034; și acest împărat aŭ trimis în surgunie, pe un boer ostași în armata Grecească Warasvadze, ca pe un rival al Împăratului; «« Chedrin. Historie Compend. T. 1. pag. 188. Bonnae 1839»».

Iară după mortea lui Roman Arghir; iaŭ urmat la tron împărat Mihail Plafagon, care multă milostenie aŭ dat în Sf. Munte la Preoții și călugări, pentru sĕnătatea tămăduirea și mîntuirea sufletului lui, căavea bòla epelipsii, și-l dedese și indropică, și făcéndu-se călugăr; – în 10 Dechembrie 1041, aŭ murit, și după dênsul iaŭ urmat la împărăție Mihail Calafat, și aŭ împărățit și acesta 4 ani. 1 lună și 5 zile.

Iară după Mihail Calafat, iaŭ urmat la tron Constantin Monomah 1042 Iunie 12. care aŭ dat tipicul al 2lea, în Sf. Monte, într' împărăția lui Constantin Monomah 1043; aŭ petetionat Monahi Atoniți, că nu se împacă.

altii cu tipicul lui, care'i trăgea la cele mirenești judecăți și ei puneaŭ Egumenii, și multe altele, și nu se-vita la tipicul împărătesc; iară împăratul iubitorul de-Munte, le aŭ zis se incetexe de niște turburări fără nici o socoteală, și leaŭ făgăduit lor cererile.

I. viacul.
13.

In acest timp în anii 1044, întimpul lui, Arabii aŭ făcut mult jaf în Munte; tăind pe călugării, luîndu-i robi pe cuviosul Agapie și pe ucenicul lui, atuncea aŭ stricat multe Monastiri, schitul Culciu (Vatoped), Sf. Nicolae de la Dafne, care petrecea cuviosul Eftimie, intemeetorul Monastirei Dohearu, de atunci aŭ rămas pustii și altele. multe Monastiri.

Atunci împăratul Constantin Monomah, saŭ împrumutat dela împărăția Gruzzinilor cu bani ca se ridice 50,000. ostașii, se păzască granița de turcii și arabii; Iară El aŭ cheltuit cea mai mare parte din banii la facerea de școli și Monastiri, și împărăția Gruzzinilor aŭ rămas fără pară.

atunci saŭ sculat o limbă Gudrami Eftalitami, și aŭ luat rob pe Lihuda, cu o parte din țara lui în Siria, care vine între Azia Mare și cea Mică; luînd tîrgul Veria (Alep), unde tră ia El. „ Essai de hronographie, par Mu-

rald. S. Petersburg. 1855. pag. 629. confer. cedrin Histor Bizantin. Compend. T. 2. pag-608-609 ».

Tot in anul acesta 1044, aŭ lipsit in Sf. Munte, grîul, vinul, și untul-de-lemn, și viile în luna lui Septembrie, saŭ stricat in tot Muntele. « Historie cedrin compend. pag 555. Bonae ». Acest istornic cedrin, aŭ fost pe vremea împăratului Țarigradului Isachie Anghel 4, la ani 1203-1204.

După aceste ispite, aŭ mai venit și alta, că vlahii Români Machedoneni cu fămei, aŭ venit în Sf. Munte; unde'î hrănea Monastirile; Iară un Monah îmbunătățit Agaton, din Monastirea Castamanitul, saŭ rugat Maici Domnului, ca se ridice aceste ispite și sminteleDin Munte, și isaŭ arătat în vis, și iaŭ zis: se nu fie scîrbit că îndată va înceta ispitele.

In acest timp aŭ venit la călugărie Castamanit, rudă împăratului Alecxe Commino, și saŭ călugărit numindu-se Ilarion Castamanit, tot el aŭ scris și pentru Ava Agaton, care era Egumen atuncea în Monastirea Castamanit vedenia lui; scrise pe larg T. 16.- p. 20. în Castamanit. întracea vreme el era Prot al Sf. Munte, și în timpul lui aŭ adus icona Sf. Mucenic I. Arhidiaconului Stefan-

din Ierusalim, iară luptători de Icóne aŭ aruncatu-o în foc, și nu aŭ ars.

Acest împărat Constantin Monomah, aŭ curățit Muntele de mirenii; și cu decretul lui aŭ poruncit ca să se numească Sfîntul Munte, și cu 180, Egumenii ai Muntelui leaŭ dat tipic lor, trimis dela împăratul prin Monahul Cosma Zinziluchi din Țarigrad, în luna lui Septembrie 6554 – 1046, la adunarea lor in Careia, și după desbaterile de 7 zile, care saŭ compus acesta al 4lea tipic; și după iscălirea lor, saŭ întors cu el la împăratul.

Theofilact Monahul și Prot, cu toții Egumenii Sf-Munte, a reclemat totla acest împărat Constantin Monomah de aŭ dat afară pre toții spini tineri, din Sf-Munte, iară unile Monastiri, aŭ făcut corăbii mari cu pînze; înștiindu-se împăratul, iaŭ oprit; iară pe uni iaŭ canonisit, iară pealți iaŭ gonit din Munte, că aŭ făcut fără știrea împăratului corăbii mari; dar leaŭ dat voie a avea vărci mici pentru nevoile Monastirei până la 300 muzuri, înse nu'i lăsa se facă comerciŭ ca mirenii, cumpărînd deafară și se vinze în Sf. Munte Monahii.

Tot în timpul acela Lavra sfîntului Atănasie atuncea avea 700 călugării, și tóte Monastirile, vaci cu lapte avea pentru bătrînii neputincoșii.

Monastirea Almafinilor, aŭ ținut
corabie mare. pentru dus și in-
tors la Salonic pentru nevoile-
Monastirei. ducênd scînduri și
resină in Țarigrad. și o vindea.
mirenilor contra tipicului Sfin-
tului Munte. Iară după tipi-
cul împăratuluĭ Vasilie-
Porfiroghenitul Bulgaroctonul.
călugărul eșit din Monastire. nu-
era primit in altă Monastire; nu-
avea voie Monahiĭ se taie lemne, ni-
ci pentru copt pîinea, nici pentru-
colibiĭ saŭ Monastirii. ci se iși cumpere din al-
te părțiĭ. și dacă pentru foc da. mergea un-
călugăr din Lavra Monastirei Protatului și'ĭ arăta lo-
cul. « Dacă Monahilor pusnici nu le da lemne de foc pen-
tru nevoie; aveaŭ dreptate Arabii și turcii. că le da foc la
Monastiri și păduri. ».-

Tot acel tipic se mai prevedea. că Protul
nu are voie a vinde lemne saŭ se dăru-
iască în Lavra careia dupe ce saŭ făcut
tirg. aŭ întors după tipicul cel vechiŭ.
că se vindea și se cumpăra cele oprite-
călugărilor; atunci saŭ făcut o mare-
incurcătură. că Egumenii celor 180-
Monastiri venea la Protatul cu ucenicii lor
cîte 1 și 3. stareți intra în chinotită pentru chibzu-
irea Muntelui. pe când ucenicii era pe afară și se ce-
rta. și se bătea cu alțiĭ ucenicii: pe atunci era Prot.

Neofit în Lavra Careia, și se înțelege că pe atunci aveaŭ conace în tîrgul Careilor:, că pe urmă veneaŭ toți Egumenii cu ucenicii lor, 1 pănă la 3. și 'i lăsa pela conace în Careia.

v. 14. Egumenii cu Protatul aŭ pus tipic (regulament), ca călugării Theologi se nu se facă Preot pănă la virstea de 30 annii, iară diacon pănă la virstea de 25 annii, și în annii acestea: poate se fie și Egumenii dacă va ridica mintea.

Această lege începută de sfinții Părinții Protu Ioanichie la anul 1097. și Egumenii ai Muntelui, aŭ fost întărită și de împăratul Constantin Monomah, și sigilată cu pecete de aur, ca se nu se schimbe în veci; care aŭ trimis la fața locului pe Cosma Monahul Zinnziluchi, din Monastirea Studiților din Constantinopul; luna lui Septembrie 14. anul 6554 - 1046. Aceasta este după o copie de atunci scóse de Mitropolitul Saloniculuĭ Theodul din anul 1097; copia așezămîntului, iscăliturile Egumenilor Atoniți:, sunt acestea.

+ „ Theofilact Monah. Lavra Sf. Atănasie. [Filoteiitul aŭ însemnat locul óre-căror Monastiri].

+„ Neofit Monah, Lavrei Sf-Atănasie; pănă acum pe locurile lor. – +„ Monastirea Sichelu. –
+„ Atănasie Monah, Egumen Vatoped. – +„ Trifon-
+„ Gheorghe Ivirù Monah. – +„ Tornarie. –
+„ Iòn Monah și Presvițer Monastirei Zigu, acum ruine pe moșia Monastirei Helindarului.
+„ Chiril Monah și Egumenu Monastirei Ximenu vechĭ; se vede ruinele una milă departare dela Monastirea Ximen. – +„ Mon. Stavronichita
+„ Ilarion Monah și Egumen, Monastirei Sf-Nechifor, acum Xeropotam. – +„ Sf- Pricopie –
+„ Ioan Monah și Egumen, al Monastirei Caspacului, ruinele se věd, de asupra apei Milopotamului, care era sub Monastirea Ivirului. – +„ Hana. –
+„ Ilie Monahul și Egumenu Monastirei Xeropotam – acum Monastirea Sf-Pavel. – +„ Zeliana. –
+„ Petru Monah, Egumenu chir Atănasie Melana. –
+„ Harza, acum schitul sf-Iòn. Monst. Ivirului. .
+„ Anăscătorei de Dumnezeu Almafinului (Italieni).
+„ Teodul Monah, Egumenu Monastirei Dohearu, Sf-Nicolae Dafne. – Acum Xiropotam Dometie. –
+„ Luca Monah, Egumenul Născătorei de Dumnezeŭ – Monastirei Filofteiului. – +„ Tolmata –
+„ Sf-Gheorghe al Xinofului Monastire – +„ Calinic Al Lutrachiului sfînta Treime – +„ Chir-Pavel. –
+„ Atănasie Monahul, Egumenul Monastirei chir. Sisoe, nu se știe unde aú fost. – +„ Linistitori Caracalului Saravari. – +„ Otivivitu saú Castamanit
+„ Sfinți Apostoli ai limbilor, acum chir. Isăia (Lavra).

+,, Simon Monah, Egumenu Monastirei Caleagra; acum-
grădinile Monastirei Cotlomușului.- +,, Hromitiasis,
+,, Neia schitu Sf-Pavel.- +,, Hagi-Panu, acum chilia
Milopotam Sf-Estatie Plachida a Lavrei. +,, Sf-Ipatie-
+,, Sf-Neon calafatŭ.- +,, Anăscătorei de Dumnezeu Stru-
velcia.- +,, Sf- Gheorghe.- +,, Sf-Dumitru.-
+,, Cumatu.- +,, Ravduh.- +,, Sf-Sava.- +,, Silurgu (a-
lucrătorului de lemn). Acum schitul Bulgar Bogoro
dnița.- +,, Sf-Nicolae al scorpiului- +,, Prorocul Daniil
+,, Hrisocamara Barbe-lungi.- +,, Erimia Monah Presviter.
+,, Vulefterion Sf-Ana veche jos la Mare.- +,, Haldu.-
+,, Marcu Monah și Egumen.- +,, Monastirea Sf-Pantelei
mon cel din Salonic (Rusicu vechiŭ).- +,, Sfrorachiu.
+,, Varnoviți.- +,, Iôn Monah, Egumen al Monastirei Fa-
chini; acum pustia din prejurul Monastirei Pan-
tocratorul.- +,, Sf-Petru al Vulpei.- +,, Leontie.-
+,, Cațari, acum Schitul Xinoff.- +,, Opticara.- +,, Der-
mata, Monastiri de jos a Nascătorei de Dumnezeŭ
zise a bunilor bătrinii.- +,, Scamandrin.-
+,, Vartolomeŭ Monah Egumen Monastirei Sotira-
acum ruine la Schitul Romînesc Lacu, cioflic al
Monastirei Sf-Pavel.- +,, Scorodon Sf-Dumitru.-
+,, Chinopodus, saŭ picor de câine.- +,, Mazuchi.-
+,, Dionisiŭ.- +,, Antonie Monah și Egumen, Mona-
stirei Sf-Estratie, nu se știe unde este.- +,, Nevro-
cap Iliu.- +,, Velintanitos.- +,, Sfint-Mina.-
+,, Nechifor Monah Egumen, Monastirei Veriot, acum-
Schitul Bulgar Bogorodnița, după a lui Teodorit
statistică.- +,, Simon,- +,, Xestu, acum Schitul
Rusesc Seraiŭ Sf-Andreiŭ cel întîŭ chemat.

+,, Radovitu.- +,, Leontie Monahul Egumenu Falacru, pe-
locul Monastirei Pantocrator.

+,, Teodor Egumenu Monastirei Calistri saŭ Caloţĭ; nu
se ştie unde este.

+,, Nechifor Monah, Egumenul Sirocastruluĭ, împre
jurul Monastirei Zugravului..

+,, Mihail Monah Egumen Monastirei Sf. Arhangheli,
acum Dohearu.

+,, Cosma Monah Egumenul Monastirei Filadelfia.

+,, Gherasim Monahul, Egumenul Monastirei Neia-
chitilor; Aceasta aŭ fost Monastirea Lutrachi
ului, şi schimbat în chilie Sf. Antonie, a Ca-
stamanitului Monastire.

+,, Gherasim Monah, Egumenul Monastirei Sfinţilor
Doctori fără de arginţĭ, nu se ştie locul -
unde este.

+,, Vartolomeŭ Monahul, Egumenul Monastirei Sf.
Nicolae Rudovon.

+,, Nechifor Monahul, Egumenul Monastirei Sf. Efrem.

+,, Ionnà Monah Presviter, Monastirea Sf. Onufrie.-

+,, Arsenie Monahul, Egumenul Monastirei Sf. Petru.

Egumenii aceştia bătrînii aŭ-
fost număraţiĭ în numărul ce-
lor 180 Egumeniĭ ai Munte-
luĭ; iară cei-lalţĭ sunt şterşi,
nu se pot ceti că era mireniĭ; şi
óre-care părinţiĭ negrijilivi-
până la tipicul zis mai sus, a
adus dela împăratul de Monahul Cosma; care aŭ.
gonit pe mireniĭ afară; şi documentele se fie păs-

trate bine le aŭ așezat [Filoteitul scrie], că aŭ vědut 2 copii dintru acel tipic, 1 în Protatu pergament, și cu 4 iscălituri, și al 2lea în Lavra Sfintului Atănasie, cu multe iscălituri. (Porfirie scrie). că aŭ vědut 3 copiĭ 1, în Protatu, al 2lea Cotlomuși, al 3lea Filofteiŭ, care saŭ vědut scrise în Istoria Atonului.

M. ulte chilii mari în vremea aceia saŭ luat numele de Monastiri, era 180. tóte indepedente, și stăpîne pe locul lor: Precum scrie și Nifon, Lavra Sf. Atánasie, că aŭ vědut în Monastirea Esfigmenului carte tipic, cu iscăliturile Egumenilor, care era Egumen Simenului Teodorit 1819. întărită cu iscălitura împěratului Constantin Monomah, și sigrlată Împăratul Constantin Monomah, și tipicul al 2lea al Muntelui Atonului;, aŭ murit la anul 1055 Ianuarie 11, și aŭ fost îngropat în Monastirea cea zidită de densul din Constantinopul Manganeasca, din tóte limbile acestea ortodocxe trecute prin Sf. Munte, urme se cunosc numai din partea Italienilor Almafini, a Ivirilor, și Armenilor; sub acest împărat mult saŭ desvoltat călugărismul în Muntele Aton, și leaŭ dat drepturile de opotrivě la tóte neamurile; (Ierod. Cosma, Monastirea Sf-

Pavel. Istoria Atonului 1903).

Dupa el iaŭ urmat la tron Theodor, și aŭ împărățit 20 luni, și aŭ murit de bólă în pîntece în luna lui August 30 anul 1056: și după el iaŭ urmat la tron; Mihail Stratiotic.

Iară atunci Lavra sf. Atănasie care primea 8 litre Monede, le aŭ mai adaos 3 litre, cari faceaŭ 20 Monede, anii 1057; iară pentru celelalte Lavre tóte 170. le aŭ mai adaos 10 litre, cari le primea eii din vistiria împărătească, în viacul acela era îndestulat tot sfîntul Munte, că era mulțime de popor, iară după sfătuirea Patriarhului, aŭ lăsat împărăția 30 August 1057 și saŭ făcut Monah. și la tron iaŭ urmat Issac Comnino, acesta aŭ împărățit 2 ani 1058-9- și saŭ călugărit și el; Iară tronul iaŭ urmat Constantin Duca; și la anul 1067 Iunie 5 saŭ sfîrșit.

Trecem la Monastirea Ivirilor Tom 6 Pag. 78. până la 112. la (Egumenii Ivirului). Gheorghe născut la anul 1014, în Tialiascoi loc. de părinții de neam bun și bine credincoșii: tatăl lui Iacov, maica Maria, când avea 3 anii, laŭ dus părinții lui în școlă ca se învețe carte, unde era și sora lui călugărița Tecla; și la 1024, laŭ dus întro altă Monastire Hahuli, unde avea 2 frații călugării

Sava și Gheorghe. avênd smerenie forte și cuvierni-cie; și invața repede sfintele scripturi. și avênd dorinţe de călugărie.

Deci părinţii și fraţii lui lau dat spre povăţuire la un Monah duhovnicesc Ilarion, și acolo aŭ învăţat tótă sfinta scriptură și cântări bisericești. și de acolo un moși a lui Ferissa cu numele, lau luat și dus in Constantinopol la invăţătura grecească. acolo aŭ invăţat 18 annii. Apoiŭ de acolo cu invoirea împăratului Mihail Paflagon la anul 1030; saŭ întors in gruzzieneasca lui ţară la părinţii. și de acolo saŭ dus la fratiseŭ Savva Monahul din Monastirea Haholi; aici saŭ tuns in cinul călugăresc de povăţuitorul lui Ilarion Monah Tvaleli. anul 1039 avênd virstea de 25 annii.

De acolo saŭ dus la Ierusalim, ca să se inchine sfintelor locuri; acolo aŭ rămas 3 anii in pustia Sfintului Roman. anul 1040 1042; slujind in asculțări la bolnavi și neputincoșii. Acolo era un pusnic tot Gheorghe schimonah cu numele; se nevoia inchis in muntele Negru: și era Patriotii; aici laŭ făcut in Schimă, de acolo saŭ dus in Ierusalim anul 10[illegible]. și saŭ inchinat la sfintele locuri: și de acolo aŭ venit in Sfintul Munte la anul 1044. 1050. și saŭ inchine.

viat în Lavra Ivirului, și iaŭ ajutat Sf. Eftimie La prescrierea cărților.

La anul 1051. 2. saŭ făcut Preot, acest cuvios Gheorghe Mtațimindeli, aŭ adus sfintele moște din Constantinopul ale Sf. Eftimie, și le aŭ pus lingă moștele Sf. Ion Iviru în biserica sfinților Arhangheli Monastirea Iviru; în zilele bine credincosului împărat Constantin Monomah al Constantinopolului.

Acesta aŭ făcut călugăriţe pe Maria împărăteassa, și mama lui Bagrad al 4lea împăratul Gruzzinilor: Iviriţi aŭ voit sel pue lorusi Egumen și nu aŭ primit 1056, și saŭ dus in Constantinopul, și de acolo saŭ dus în Ierusalim la Muntele Negru.. acolo prescria cărți folositóre de suflet.. In Gruzia lui aŭ propoveduit Sf. Apostol cel i chemat Andreiŭ și Simion Cananitul, care le aŭ sfintele lor móște în biserica Abhazscom, orașul Nicopsisse.

Iară dela Ierusalim saŭ dus în țara lui Gruzzia, unde il chemasse împăratul Bagrad, și saŭ asezat în Monastirea Abhazscom 1065, și sfătuia pe împăratul ca catredele, Lavrele Nedzevi, Carili, Safberdi, și Claderjet, se pue ómenii vrednici ca sele conducă: acest cuvént. Gheorghe Monahul făcea; avénd la Duhovnicie mulţii Preoţi, Diaconi, călugări, Boeri mari, bogaţi și seracii: și chiar pre împăratul Bagrad, și ii sfătuia la mintuire.

Gheorghe al 2lea Monahul Mtațsmindele. aŭ petrecut 5anii în Muntele Negru. și în țara lui Gruzzia dela 1061, pănă la 1065. și acolo au scris multe cărți prin Episcopii și Monastiri. iară la anul 1066, Septembrie aŭ venit în Sf. Munte trecênd prin Constantinopul. Atuncea împăratul constantin Duca X, laŭ oprit pre el ca cunoscut cu dînsul, și aŭ vorbit pentru credințe sfînta Efharistie. acolo de fațe era Romani și Armeni. Dar nu aŭ apucat se vie cuviosul Gheorghe al 2lé Monahul Mtațismindeli în Sf. Munte, căci cînd aŭ plecat din Gruzzia se vie în Sf-Munte, aducênd și 40 copii deneam mare alții seracii; cumpărați robi din Gruzzia. care ii învățase pre toți religia: aŭ poftit împăratul Constantin Duca sei vadă. și cuviosul iaŭ scos la un cîmp. și acolo împăratul cu suita sa, și cu alții boeri, aŭ venit și iaŭ vědut. și împăratul mult aŭ lăudat pe cuviosul: că.

Toți copii în etate dela 7 pănă la 12 anii, eraŭ îmbrăcați în haine negre și curați. apoiŭ aŭ poruncit împăratul de iaŭ cetit ceasurile; Apoiŭ cuventul aŭ poruncit, se cânte o cântare: Acum slobozește pe robul tăŭ stăpîne în pace etc.. iară a 2 zi cuviosul saŭ îmbolnăvit și aŭ murit 30 Iunie anul [illegible]. Iară copii aŭ rămas îngrija împăratului. cari iaŭ dat în grija lui Gheorghe III Monahul Gruzzian. din Monastirea Gruzzienească din Constantinopul. și sfintele lui moște-

le aŭ adus din Țarigrad și îngropat în Monastirea - Ivirului din Sfîntul Munte Atos, și l'eaŭ pus în soborul bisericei în stînga.

Cărțile scrise de cuviosul din grecește pe gruzzienește - Xinasiarul cel mare, care era pe scurt scrise de sf. Eftimie: Pravila studiților cea mare, din sf. Evanghelie cuvinte în parimii, tîlcuirea cărți Bitia - - din 5 cărți ale lui Moisi, și tóte trimiterile ale Apostolului Pavel, și aŭ sfîrșit Mineiul pe luna lui Septembrie, care era început de sf. Eftimie.. Tóte cărțile acestea 8. l'eaŭ prescris în Muntele Negru; aŭ scris 6 zile a sf. Vasilie cel Mare, și trimiterea sf. Ignatie purtătorul de Dumnezeŭ, ceaslovul și Octoihul, care se cîntă în septăminile luminate după pasii, și trimiterea sf. Chirill al Alicxandriei etc. și îndreptând óre-care cărții din vechime, care nu se mai putea citi; și așa acest om al lui Dumnezeŭ, și al ómenilor. -

Tótă munca lui aŭ fost scrierea cărților întru vejnica pomenirea lui; iară la an uni după cuviosul, aŭ murit și împăratul Constantin Duca, fiind bolnav de pîntece 5 Iunie 1067; iar după el aŭ luat scaunul Edocxia împărăteassa - cu 3 fii ai Ei mici. Mihail, Andronic, și Constantin, deci fiind vădană 7-luni, s'aŭ măritat după Roman Dioghen voevodul în armata grecească, și l'aŭ pus pre el împĕrat, că era cu trupul și cu duhul viteazi, și se temea turcii de el, și aŭ întărit hri-

sovele Monastirei Caracalului date de împăraţii din-vechime.

Iară după Roman Dioghen la anul 1071 saŭ pus împărat Mihail fiul cel mai mare al împăratului Constantin Duca, şi întimpul acesta saŭ regulat hotarăle între Monastirea Vatoped, Şi Monastirea Calinicului cu bătrînii Muntelui, între care era şi Leontie Monahul, precum şi un loc Erapator, pe lingă Monastirea Vatto-pedului, cari locuia mirenii acolo, pe timpul împăratului Constantin Monomah, şi nu aparţinea nici unei Monastiri; Acest stăpinitori mirean aŭ murit în Monastirea Vatopedului.

Monastirea Dohearului, saŭ stricat de răsboinici la 1044. T. 15. p. 4.5.7.- aŭ înoit o cuviosul Eftimie Dohearitul, şi nepotul lui Neofit, care cum este in marginea mări, între Monastirile Zegravus: Ximeff. Al [illegible]ga fiecor a[illegible] Duca Andronic, aŭ dăruit Monastiri Dohearului Pămîntul Perihardiei în Salonic Machedonia la anul 1074. care mainainte era dăruit vechiului Dohear dela Dafin Sf Nicolae anul 738, d. Hs.

că Andronic nu era împărat, ci cu învoiala mamei lui împărăteassa Edocxia a împăratului și frate Mihail, și a lui Constantin, aŭ dat pămîntul cu loc Monastirei Dohearului.

După Mihail Duca, aŭ primit împărăția Nechifor Botaniat, din familia Fabie-niĭ Roaman. [Ion. Scylitzae Curopolat. Historia pag 726. edit. Bonn: 1839.]. Acesta aŭ împărățit de la anul 1078, până la anul 1081, în acest timp Monastirea Lavrei Ivirului aŭ sărăcit, și iaŭ dat 8 litre aur, cari fac 16 Monede, și le.aŭ întărit hrisòvele cele dinainte averilor Monastirilor; și orice judecăți va avea se nu vie la Constantinopul, ci la judecătorul Salonicului.

Eftimie Duheritul, după ce aŭ scăpat cu-cîți-va ucenici ai lui din ucidere din Monastirea Sf. Nicolae Dafne, aŭ venit la Dohearu, și aŭ cumpărat loc de la Pro-tu Iosif, Monastirea Careilor, și aŭ făcut o biserică mică Sf. Nicolae mai suspe dèl, și aŭ predat Egumenia lui Teodul, care saŭ iscălit- sub tipicul lui Constantin Monomah anul 1046. Egumen al Monastirei Dohearului, care mai pre urmă Monastirea Sfinților Arhangheli, èr acum se numește noul-Dohear, in care era Egumen Mihail, și iscălitura lui in rîndul 94, de Egumeni ai Muntelui.

Sară la anul 1078: iaŭ venit cuviosului Eftimie, un nepot bogat și iubit al împăratului Nechifor Botaniat, cu numele Nicolae, care laŭ călugărit moșiseŭ Eftimie, puinduĭ nu-

mele Neofit, lau pus și Egumen și Prot al Muntelui în anul 1092; întru acea vreme au murit cuviosul Eftimie; petrecând cu el 15 ani, și au mai lărgit Monastirea în acest an cuviosul Neofit, schimbindu.i hramul sfinții Arhangheli, după o minune a sf. Arhangheli. « După istoria Protosinghelului al Marei Biserici a Constantinopului Chirill anul 1843. pentru Monastirea Dohearului » și scóterea băiatului din mare, și povestirea lui, pentru tineri cari lau scos din mare, că aveau aripi de aur. – Sf. Eftimie au fost pe vremea sf. Atânasie, și au trăit mai mult de 100 de anii, și au murit pe vremea împăratului Nechifor-Botaniat.

Monastirea Xinofului după scrierea cuviosului Pavel Protul Muntelui, că este chiar în marginea Mării între Dohear- și Russicu, au fost întemeiată de Cuviosul Xenofont, în timpul Sf. Atânasie, în al tolea viac; atunci era împrejurul eii mici bisericii; Sf. Nicolae Hrissocamaru, Sf. Ion Bogoslov, Varnovița, chir Dionisie, a Sf. Prooroc Daniil, Nevrocapa, Scamandrina, Zeliana, a Sf. Efrem, a Sf. lor. Apostoli, pe timpul împaratului Vasilie Porfirogenitul 975-1025.

Aŭ dăruit acestei Monastiri Xinofu-lui, Monastirea lui Ieronim și Vurvuru din Ostrovul Casandrei cu conace și sihăstrii, și 12 ómeni stătători; iară Monahul Teodul Xenofont, un văr al Sf. Xenofont, aŭ făcut biserică cu hramul Sf. Nicolae Hrissocamaru, și aŭ datu-o pre ea Monastirei cu locul, vii și cu 300 maslinii.

Iară după Sf. Xenofont, a urmat la Egumenie Gherasim Curopolat, care mai pre urmă aŭ fost și Prot al Sf. Munte, și Dionisie, care iaŭ dat cuvioșii Eftimie-Dohearu o parte de pămînt, cînd aŭ împărătit Nechifor Botaniat 1078.- Atunci Monastirea se afla în cea mai mare serécie; atunci Dumnezeŭ, aŭ trimis pre un creștin bogat și bine credincos din Constantinopul, Ștefan Drungarie, om cu dregătorie pe lîngă împăratul, făcêndu-se călugăr aici cu numele Simion, venind și alți 3 cu dînsul din borii, și iaŭ călugărit. < pe larg Monastirea Xinoff. Tom. 17. p. 6.7.8.9. 10. ->.

Unul cu numele Efsevie, Candid, și Ilarion, acești 4 cuvioșii din nastere eraŭ spînii; aŭ mai mărit biserica, și împodobindu-o cu Sfinte Icóne frumóse, și era în Monastire atunci 55. călugării. _ La annul 1081. Indic. tul 4lea, aŭ dat Hrissov Lavrei Sfîntului Atănasie, pentru întărirea averilor celor mai-dinainte, dăruite de credincoșii creștinii.

Și după după dinsul aŭ urmat la împărăție Alecxe Comnino 1. dela anul 1081, până la 1118. și Patriarh al Constantinopului era Nicolae I. 1084 _ 1110. Acest Patriarh învățat, mult aŭ povățuit pe Preoții și cuvioșii Sf. Munte, sé se ferească de cele rele și se facă cele bune; între care și pentru cununie; ca: nu se póte se fie a 4. ci a treia se fie, având virstea de 30 ani, aceasta după un sobor al sfinților Părințiĭ din Constantinopul în anul 920. _ și să se împărtășasca de 3 ori în an.

Acest împărat Alecxe Comnino, după óre-care greșeli ale poporului seŭ, mult răŭ aŭ făcut, pe mulți iaŭ ucis; deci aŭ primit canon dela sînod și dela Patriarhul Cosma, se postească 40 de zile, și se dormă pe jos cu capul pe o piatră, și îmbrăcat pe sub porfira împărătească, cămașe aspră. și după canon saŭ apucat ear a împărăți. „ Anne Comnenae Alexiadiŭ libri XV. Volum I. Bonnae 1839. pag. 143 _ 155 ". _ In acest an 1081, împăratul Alecse Comnino, aŭ trimis o scrisóre, Chinotitei Sfîntului Munte Atos, zicênd: așa.

Scrisorea împăratului Alecxe I. Comnino, trimise Protului Sf. Munte.

Se știți că sfîntul Munte este mai presus de cât toții Munții lumii, și voi sunteți lumina nòstră și a nòstră sare, și așa credem că nunumai împărații crestini, dar și tot poporul - din prin prejurul lumii, și eii cu noi se bucură pentru viața vòstră cea mai presus de omenire; bucurați-vă și vă rugați întru Dumnezeu, și vă rugați pentru împărăția nòstră și pentru tòtă lumea; cinstitele și sfintele rugăciuni ale vòstre se ne dăruiască nòuă spre ajutoriu, in ceasul cel mai dupre urmă.

In anul 1084, August 7, împăratul Alecxe Comnino, aŭ dat pămînturile culocurile din Ostrovul Casandra, fratelui seŭ Andrian, cu titlu Proto-Savast; Acolo Lavra Sf. Atănasie avea Metoc, și temîndu-se unde nu era temere ca se nu il ea Protosavastu, saŭ dus la Constantinopul la împăratul Alecxe Comnino, și cu bucurie iaŭ dat hrisov Monastirei Lavrei de stăpînă, ca niminea se nu o ia. — La anul 1089, Monastirea Xinoff, aŭ dat afară pre Simion Monahul inoitorul Monastirei, sub motiv că era spîn, după legile Sf. Munte; și reclămînd împăratului Alecxe-

Comnino, iară și Monastirea Xinoff laŭ primit, după ordinul împăratului, către Protul Pavel al Sf. Munte: „ Nicephor Briennii. L. IV. C. 27: Edit. Bonn. 1836. ". -

Îa anul 1094, Chir Gavriil Protu, aŭ trimis la împăratul Alecxe Comnino, ca se nu se amestece Mitropolitul Saloni-cului în Sf. Munte, nici Episcopul din Ersov, afară când vre unu spre hirotonie era aduși la Prot, și Protu poftea pre Episcopul cel-mai de apròpe dela Ersov, și fácea Preoți și Diaconii; și saŭ liberat Muntele, mărginindul a face Preoți, și câte o leturghie; și în viac se nu se mai amestece întrebile Sf. Munte; aceasta scrisòre aŭ fost însemnată de împăratul Alecxe Comnino, la anul 1095. Indictul 2. luna lui Noembrie.

Tot în acest an călugării din tot Sf. Munte, aŭ fost scutiți ca se nu plătească bir, ci numai se se ròge pentru împărații și pentru tòtă lumea; precum nici cei-lalții stăpînitorii bisericești și mirenii din prejurul Muntelui se nu aibă a face cu călugării. Dară aŭ avut și slăbiciune împăratul, că aŭ lăsat mirenii șezătorii cu fămei în Sf. Munte; de unde aŭ venit multe ispite asupra călugărilor; că pe vremea luptătorilor de icòne din anul 726 până la 830; că de la Dunăre, aŭ venit vlahii, rih-

nii. cu fămei și copii, cu voia luptătorilor de icone -
împărați, apoiŭ călugării iaŭ botezat, și tráia cu eii -
până ce aŭ venit arabii la 830, când acest Sf. Munte.
cu porunca împăratului Vasilie Machedon la 870, iară
aŭ început a veni călugării și a renoi bisericile și a.
face și noi.

Atunci nu iaŭ lăsat în pace pe Monahii;-
Vlahii și slavenii; aducênd în Munte-
cirezii de vaci. și oi la păscut; Apoiŭ
împăratul Vasilie, iaŭ oprit a mai
veni, și fiiul seŭ Leon cel înțe-
lept, aŭ oprit pe Monastirea Colo-
vîtilor de la Ersov, ca se numai -
aducă vite de păscut în Sfîntul-
Munte, așa aŭ păzit Muntele de mirenii până la-
împăratul Vasilie Porfirogenitul anul 1025.-

Acest împărat le aŭ dat voie a avea co-
răbii cu pînză aduce vin la Salonic și
la alte tirguri în vremea Sf. Atănasie,
și alți Egumenii;, când avea ci-
rezi de vaci, și oi, și unde se hrá-
nea mulțime de frații, și aceste do-
bitóce se păștea nu de călugării ci
de mirenii cu familiile lor, și bo-
gatilor leaŭ vindut și pămînt în
Munte: Așa că avea stăpînito-
ri mirean Muntele, numit-
Eurapator, și Cerno-glav. Mihalea. «Istoria Mo-
nastirei Xeropotamului, copia Hrisovului împăratu-
lui Andronic Paleologu din 1293.» Catari, Hromitas:

şi Domna Vanizza. 1430. Tom 3. faţa 229. Porfirie >>. Şi trăirea lor cu călugării saŭ prelungit pănă la împărăţia lui Constantin Monomah: atuncea iaŭ dat afară din Munte la anul 1046; atunci ore care din Eurapator şi Caţari, aŭ dăruit pămîntul lor, cel întîiŭ Vatopedului, al aleaXinofului. -

K. [...] că pe vremea împărăţiei lui Alecxe Comnino, era în Munte 300, de familii vlahii, şi aceasta aŭ fost de la anul 1081 pănă la 1177- Iară împăratul Alecxe Comnino, nu împlinea cererilor Părinţilor Atoniţi, ca se dea afară pe mirenii Valahii, aducea la Monastiri lapte, brînze, lînă, carne la praznicile Monastireşti, - şi de aceia saŭ apucat şi călugări de negoţi între sine, şi prăvălii făcênd, cumpărând şi vindînd, cu mirenii şi fămei, arma vrăjmaşului pentru sfîntul Munte. < Pentru că fămeile eraŭ îmbrăcate „bărbăteşte, şi păştea oile„ se vede că pe atunci „la Hramul şi praznicile Monaştireşti mînca şi car„ne, şi era tare greŭ întru acea vreme pentru că„lugării ;->. (renumitul caşi din Muntele Atonului: Ion Argintianu Profesor. Isto. Machedonici, faţa 162- 1904. - Împăratul Alecxe Comnino, - era din singe Romîn, şi avea soldaţi Românii în armata sà, care la anul 1166. aŭ bătut pe Unguri

fața. 89. 90.). Deci in taină Egumenul Lavrei
sf. Atănasie Ioanichie valma, știut al impăratului Ale
cxe, aŭ făcut o scrisòre.

Appelul Protului Ioanichie valma, al Lavrei sf. Atănăsie, către toți Egumenii Sf. Munte, raportând în sicret Patriarhului Nicolae al constantinopului chestia Sf. Munte.

icea sfinții Părinții ba-
trîni, am fugit din lume-
de mirenii, fămeĭ și copii, și
aici în Sf. Munte în pustie ne am gă
sit mòrtea, se trăim cu fămeile, și
tare plîngea pusnici la pusni
ci, cari se lupta cu dracii.
50, și 60 de anii, și Egu-
menii la Egumenii, si mulți-
saŭ dus la riul Efractu-
lui la- Vavilon, și prin Mona-
stiri aŭ rămas numai ologi, șchiopi și orbĭ;
că era adunării de òmenii, rissuri și batjocuri.
bețiі, și ce făcea eii de rușine și de auzit; se
zicem după scriptură, aŭ pus pe ceriŭ gura lui.
și limba aŭ trecut pre pămînt. Iadul aspidă in-
gura lor ce ți-sa dat ție, ori ce ți-sa pus ție lim-
bi cea vicleană: Psalm. 119. 3. - tare vreme-
aŭ fost atunci, și mulții călugări aŭ perit de-
la familiile vlahilor, care eraŭ 300. în Munte,
și in sicret aŭ datuo Patriarhului Nicolae, arătind

1915. August. 25. zille.

răutatea Vlahilor, a fămeilor lor, a fetelor lor.

Patriarhul Nicolae, știa tóte ale sf. Munte din anul 1084. până la 1110 și petrecerile valabilor; care leaŭ răspuns, ca Monastirile se ție oile pe laconace; și la 1095, aŭ dat ordin - împăratul, ca se eabir dela Monastiri, și de la locuitori mirenii; Deci Iònichie-Valma al Monastirei Lavrei sf. Atănasie, aŭ reclemat din partea Muntelui la împăraitul Alecxe Comnino, puindu.i în vedere_ tipicul împăratului Constantin Monomah, cà aŭ fost opriți se ție vite în sf. Munte, și laŭ trimis la Constantinopul, cu Monahul Ioanichie Protu; nu Valmaci altul, cu un pusnic Nifon, și aŭ primit împăratul tipicul în anul 1097. și pe Vlahi iaŭ scos din Munte, și iaŭ trimis în Munții Peloponis, și mulții călugării pătimași și prietini cu Vlahi, saŭ dus

Astăzi a mea, mine a ta, și poimine a nimănui. 1915. August 28.-
Irinarh Schimonah Șișman -

cu eii, și saŭ făcut bucurie dracilor (Filotei-
tul), scrie că: Impăratul Aleoxe Comnino. aŭ ce-
rut tipicul lui Constantin Monomah. Atunci óre-ca-
re călugări pîntecoși. ofta când își aducea amin-
tea, că le aducea lapte. brînză. lînă. carne, ca Evrei
în pustie. când își aducea amintea, de usturoĭ, car
ne de porc de la Eghipet. etc.

Scrisórea cu plîngere a Egumenilor sfîntului Munte, dată împăratului Aleoxe Comnino al Constantinopolului.

Tóte Monastirile din Sf. Munte în
anul 1097. la Nașterea Domnului
Isus Hristos; sau adunat în tî-
rgul Careia, și aŭ afurisit pe cei
ce care aŭ adus smintele în Sf. Mun-
te. cari eraŭ fórte îmbunătățiții ;-
chir Ioanichie Egumenul Vatopedului.
Monah și Egumenul al Caracalului. și
Castamanit Ilarion; din neamul îm-
păratului Aleoxe Comnino; și aŭ
ales 2 paxitori Taina. și Falacra. iaŭ-
trimis cu scrisóre la împăratul Aleoxe Comnino,
care scria așa.

Stăpînul nostru sfinte se-ți fie înștii-
nțe întru împărăția tà. că oprirea Pa-
triarhului pe Vlahi se tráiască în Sf- Munte. că
aŭ pustiit mai tot Muntele. și te rugăm pre tine.
ca se-l schimbi pre el. pentru ca noi toți ne prá-

pàdim; Noi sub ata stăpînire petrecem viață în pa-
ce, și ne-rugăm pentru împărăția TA; Domnul și Du-
mnezeŭ seți adaoge mulți anii. ca bine credincosului
împàrat Exichil, ca el se te învrednicești se zici cu.
îndrăxneală cerescului împărat și Domn. Pomenește-
mă Dòmne, cum am umblat înăintea TA, întru drep-
tate și cu mînă dreaptă, și am făcut cele plăcute ție-
(Isaia 38. stih 3).

Noi iară-și cu mînă iferbinta-
tă la tine alergăm, și zicem:
bine-cuvintat, și bine-sete cu-
vinteze pre tine. și cei ce procle-
tesc, proclet se fie, si se te în-
vredniceascâ pre tine Domnul-
Dumnezeŭ, în partea sfinților-
celor mari împărați David, și Exichil, tronul tĕu se
fie pus apròpeacu Sf. Constantin, și cu sfinții ânge-
rii se fii.

Bucură-te innăintea lui Dumne-
zeŭ, în viacul viacului; bucu-
ră-te și fii senătos cu toată-
casa ta.

Această scrisòre aŭ primitu-o-
în mînile împăratului Alecxe,
și tot Palatu și Sinodu aŭ as-
cultat această scrisòre; și aŭ
ascultatu-o cu toții, și saŭ bu-
curat mult, și-i zicea împăratului ca sel cheme-

pe Patriarhul pentru răspuns.

Atunci împăratul avêndu-se bine cu Pa-
triarhul, iaŭ trimis pre eiĭ cu scrisó-
aceia, și aŭ mai scris și împăra-
tul întrênsa așa.

Părinte sfinte și al tótei lu-
mea Patriarh. Tu vedĭ că Du-
mnezeŭ aŭ dat poruncă strămo-
șuluĭ nostru în raiŭ și el nu-
aŭ păzitu-o, nu numai tótă ziua dar-
nici 3 ceasuri; Așa și ata oprire aŭ-
pustiit Sf-Munte; care nu ai voit ca se
iți fie supus ție; Impărați mai mare-
putere are ca sel slobódă de tóte aces-
tea, ca se fie slobod de tóte dajdiile se nu plătească că-
tre stăpinitorii, dar Eŭ de multe ori mă gândeam, ca se
le pui Vlahilor hotar (masură), dar am primit cererile-
părinților, și am oprit pe stĕpinitori mirenii ai Muntelui,
ca se nu è nimic de la Monastiri, și se nu numere călugă-
rii, se nu facă aceasta.

Cum ți sa potrivit ție aceasta Părinte sfinte;
numă dumeresc, când Eŭ nici nu voi se
auzi de depărtarea mirenilor și a dobitó-
celor din Sfîntul Munte; dar și Mitropo-
liți ziceaŭ împrotivă prin scrisórea ta; Domnul aŭ fă-
cut pentru hrana omuluĭ dobitócele, și leaŭ supus sub-
picorul omului; tot zicea mulțiĭ din Egumeniĭ; Bucu-
răte și fii sănătos întru Dumnezeŭ.

Patriarhul aŭ primitu.o și cititu.o această scrisóre de la împăratul, si iaŭ răspuns lui Patriarhul.

Scrisórea Patriarhului Nicolae, către împăratul Alecxe Comnino.

ine zici iu împărate stăpinul meŭ. sfinte, că tu ai avut putere și nu ai iscălit pentru hotarale. Vlahilor, Mitropoliți nu numai nu aŭ vrut - dar aveaŭ ciudă nu erau după lege, Egumenii Monastirei toți mai tare se turbura. și cum puteam Eŭ unul se fac acest lucru; Eŭ am primit numai pentru pricina vlahilor, și ale lor ferme re: că raul lor aŭ fost mare, și mult aŭ sminit-

cum au făcut Israiltenilor cînd eșa din Eghipet, și-
valac împăratului Madiamului, se dea reŭ sfat, ca
se pue pre fămeile și fetele lor, în corturi și pre no
rod se îl amăgească spre curvie, ca Dumnezeu-
ca pre niște necurați cu totul de o dată sei piarză-
pre Eii . T. 2. P. 154, Sf. Efrem Sirul . – Așa diavo-
lul în inimile vlahilor aŭ intrat, și aŭ îmbrăcat mu-
rile și fetelor în haine mirenești, ca se pice de sus
aceia care trăia cu viață sfîntă, le ținea pre ele-
pre lîngă eii în loc de ciobanii; și călugării le-
avea pre ele ca pre niște argați pentru tôte lucru
rile Monastirești.

are acolo ce se făcea între eii;
rușine de spus, de scris, și de as-
cultat; După aceia eiĭ singurĭ-
aŭ pătimit și aŭ urît păcatul,
și atunci aŭ trimis mie scrisôre;
mărturisîndu-se lui Dumnezeŭ, de-
stul făcători de rĕŭ și fără de rușine Valahii;
care aŭ arătat multă rĕutate și înșelăciune, și-
pentru oprirea cari zic pentru mine că saŭ pu-
stiit sfîntul Munte; cum ai zice chiar așa;
Atunci Patriarhul saŭ iscălit cu mîna sa,
zicênd: saŭ sculat asupra mea mărturii mi-
ncinôse și maŭ întrebat pre mine ceia ce nu am
știut; Din altă parte tu singur ținênd, nu te-
ai iscălit soborului Părinților.

Așa Eŭ unul singur mam împăcat se mă-

iscălesc cu mîna mea; Dară s'a primit de Dumnezeŭ. și de sobòrăle părinților iscălitura aunuia mărturisitor, atuncea cum eiĭ aŭ despărțit, și aŭ tipărit că nici o dată se nu se primească mărturisirea a unui om; măcar el se știe tótă înțelepciunea lumiĭ.

Noi am auzit dela Hristos Dumnezeul nostru, când se sporea cu Iudeiĭ; că dela 2 ómeniĭ se primește mărturisirea și dela cuvêntătorului de Dumnezeŭ glas am auzit ca se nu se priimească scrisòrea și mărturisirea a unui om, măcar el se fie cel mai înțelept din òmeniĭ, măcar el se fie singurul smeritul Nicolae Patriarhul al Constantinopului, și așa singură Dumnezeirea și scrisòrea mărturisitorilor pentru Sf. Munte, că nu are oprire, iar dat numai poruncă cu canòne, ca se nu se priimească Valahiĭ spre trăire în Sf. Munte, ori și pentru avuție, înainte iscălitura se fie prin conace; pentru că și Arhiereiĭ aŭ putere se pue canòne, cum și Sf. Sobor aŭ despărțit, pentru că și eiĭ aŭ luat putere dela Dumnezeŭ, se lege, și se deslege; iar când ar pune canon împrotiva voi lui Dumnezeŭ; atuncea nu are nici o putere.

Și pentru călugării care n'aŭ ședut în Sf.

Munte . și nu aŭ păzit tipicul Muntelui, locul ii.
gonește pre eii; pentru aceasta zice Dumnezeŭ;
dațile drumul lor să se ducă; dacă va lua chior
pe alt chior sel ducă apoiŭ amîndoi cad în gròpă;

Aceia cari nu iaŭ răsădit Tatăl
meŭ ceresc, aceia se vor desdră
dăcina; și de gurile prooroci-
lor ii zîs; numai cunoscut și
numaŭ înțeles întru întunerec umblă. și nu aŭ
dorit bine- cuvîntatului loc, vor fi striviți de el.

Cei ce se duc din Sf-Munte întrc-
ba-va pe Mitropoliți și Arhie-
rei doritori se înțeleagă pricina pentru
ce saŭ dus din Munte fără ca să se uite-
în urmă; Pentru că eii se certaŭ și avea
grije numai pentru venituri
le Monastirilor. și se își facă pun
gi cu banii; iară pentru suflete nu avea-
grije. Eii eraŭ ca niște vagabonții, căutaŭ
orașe și sate. Eii eraŭ făcuți după chipul lui
Dumnezeŭ; acum saŭ făcut sub chipul diavolului,
Constantinopul saŭ umplut de mincinoși pusnicii,
și indeserți vorbitorii amăgitori, și noi ne sĕtu-
răm de acești păscători de porci, cer sfintele Scri-
pturii. O!! tótă deșertăciunea care e sub-
sòre; după cuvêntul lui Solomon. Se știi stĕ-
pînul meŭ sfinte, că tipicul părinților nu este-
răzvrătit de neamul nostru.

are cind murea unca lugăr in Schit, și așa el nu puttea se vorbească cu cei ce sta lingă el, și aŭ cerut oțet ca se miròse și se vorbeas că cu eii, și aŭ căutat in tot Schi- tul, și nu aŭ găsit nici un păhar de oțet. Dar la Atoniți in cele mari beciuri, sint pline cu fe- luri de feluri de bauturi, cu mirosuri și gu- stòse, și de aceea eii doresc, ca măgari după se- baticile măgărițe; așa și noi neam depàrtat de- drumul părințilòr. Dumnezeŭ pre ei și pre noi se ne miluiască.

Bucurăte și se fii senătos intru Dumnezeŭ, și cu degetul lui Dumnezeŭ se-ți scrie ție numele tăŭ intru impărăția ceriului.

Deci aŭ dat scrisòrea Patriarhul, și iaŭ tri- mis pre Atoniți la impăratul, și iaŭ bine-cuvêntat, și le aŭ dat un funt de bani, și saŭ dus in pace.-

Așa și impăratul aŭ citit scrisòrea, și le aŭ dat copie și 100 de galbeni; precum și Sinodul le aŭ dăruit banii, și iaŭ liberat in pace la sfi- ntul Munte.

60 De Egumenii ai Muntelui, saŭ dus.

in Constantinopul la imparatul Alecxe Comnino, pentru ale lor interese particulare.

Iar după mórtea Protuluĭ Ionichie. nu valma la anul 1098, saŭ dus la impăratul 60 Egumeniĭ Atoniţi, fieşte-care după treburile lor, din tro 180 Monastiri, aŭ rámas numai 60 Monastiri, că 120 Monastiri saŭ pustiit.

Egumenul Ilarion Castamanit (1). aŭ fost poftit de singur împăratul laŭ primit cu mare bucurie, şi laŭ pus impăratul Prot in Sf. Munte; şi pe chir Teodor Egumenul al Lavrei Sf. Atánasie, le aŭ fácut buget câte 100 de galbenii pe an pentru subţinerea cálugărilor; Iar lui Ilarion, 300, galbenii anual; şi impărăteasca carte mare « cu numele Nomocanon ». in care este pravila Sf. Vasilie cel Mare. şi legea lui Iustinian, şi aŭ poruncit-se o citească în tóte adunările in Careia. iară cei-lalţi Egumenii, iaŭ dăruit impăratul.

(1) O Provintie dela Bosfor, pană la Trapizunda, in partea Asiatică, spre miază-nópte-răsărit.

și iaŭ slobozit.

Dupǎ ce aŭ venit Eiĭ în Munte in vara anului 1098, Iunie 9. Aŭ venit turci, și aŭ robit și pustiit Sf. Monte de cǎlugǎriĭ, care nu se dusése. cu Vlahiĭ, întru aceia vreme Protu Ilarion Castamanit Monahul, aŭ trimis la împǎratul cǎ cǎlugǎriĭ aŭ pustiit Muntele. [Anne comnino Alecxsiados IV. XI. pag. 254; Edit: Venetiis 1729 Mihaelis glicae: Analiŭm Paris. IV. pag. 620-1836. Tabletes hronolog. par. Dufresnoi Paris 1744. Anna Comnenae Alecxsiados. Lib. III. c. II.]

Reclǎmarea òre cǎror Egumeniĭ Atoniți la împǎratul Alecxe Comnino, ca se dea afarǎ din Sf. Munte pe toți bǎeți fǎrǎ de barbǎ. Aŭ voit împǎratul cǎ la 7. Egumeniĭ se le tae nasurile..

ar dupǎ trecerea acestei ispite cu Arabiĭ și turciĭ, òre-care din Atoniți Egumeniĭ, saŭ dus la împǎratul Alecxe Comnino, ca sǎ se plîngǎ, cǎ acum in Munte numai sunt fǎmei, nici oi, și vaci, ci sunt bǎeți fǎrǎ de barbǎ, sǎ se dea afarǎ din Munte cǎci fac smintele; deci împǎratul leaŭ zîss:

Irod aŭ murit care aŭ fost ucigătorĭ de copiĭ; acuma Eŭ se mă scol se ucig copiĭ :-

Apoiŭ va întreb pre voiŭ ce sunteţĭ Egumenĭ, pusnici ?

Aŭ răspuns, pusnici sintem imparate sfinte :-

Iaŭ întrebat impăratul, de ce mergeţĭ pe alăturea drumuluĭ părinţilor voştri ; Nu numai aţi rusmat pustia dar vaţĭ întitluit cari aŭ picat din putere . Ei aŭ lăsat lumina cea nespusé, şi saŭ întunecat . Plîngeţĭ şi voi pentru că aŭ ris satana de voi.

Dumnezeŭ se vă erte pre noi şi pre voi ; Dară vă întreb ? pre voi nu cunoşteţĭ pe alţiĭ mai micĭ se vă plîngeţĭ, ci drept la împăratul veniţĭ, făcendule mai multe teorii impăratul, iaŭ trimis la Patriarhul Nicolae.

Fară împăratul aŭ dat ordin, că fără ştirea Protuluĭ Ilarion Castamanit, se numai vie se reclame nici la împăratul, nici la Patriarhul, nici la Mitropoliţĭ şi Episcopiĭ. < Porfirie >. Deci era la împăratul alt călugăr din altă parte, cu ore-care triabă şi era spîn : când aŭ reclemat Egumeniĭ din Aton - pentru spiniĭ, să se dea afară din Munte ; aŭ voit împăratul că la 7 Egumeniĭ sele tare nasurile şi sei trimiţe la Aton ; Inseacest Monah spîn Ion Hortaitin Egumenu, laŭ ru-

1945. Octombrie 5.

gât pre împaratul ca sei erte.

Scrisórea Patriarhului Nicolae al Constantinopului cátrà Protatul Sf-Munte; tot în privința spînilor.

Am auzit, că despărțirí și adunări se face în Sf. Munte părinte sfinte și protule al Sf-Munte; pricina aceasta este prostime și nebăgarea de samă a ómenilor vinovați sínt, care nu aŭ nici o trecere laŭ făcut pre Dumnezeŭ ca sei facă fățarnici, pentru că ei îndeșert vorbesc una, și alta fac; și amăgitorií; dar cuvintele lui Dumnezeŭ care se cuvine nu păzesc.

Multe noi am auzit, și ne am înștiințat pentru acestea, care șed în adunarea careia, și Sf. Vóstră se băgați de samă că sínt ómenií ispititori întru lucruri și nimic nu fac și întru nimic le numesc poruncile lui Dumnezeŭ, și mutânduse din loc în loc, singuri păcatele lor acoperindule, ne avênd pre Dumnezeŭ în ochíi lor, se zicem după scriptură ..

Eadul Aspidei în gura lor; sunt povățuitori de ómenií păzitorii la ceií întru nimic este al pierde pe aprópele lui, dar Sf. Vóstră vedetí bunătatea; Apoí tăeți drumul la acești ómenií, pentru că nu știí închipuirea diavolului nostru, care răgnind și căutând se în-

zice pe [illegible]-va, nu numai pre păcatoşii dar şi premari sfinţi şi m. Dumnezeeşti òmenii, şi apropiaţi către Domnul, iaŭ impedecat acest vrăjmaşi; pusaŭ gura lui asupra cerului, şi limba aŭ trecut pre pămint. Psalm 72. stih 9.
şi acum nui de minunat pentru aceasta, că òre care saŭ intors dela cel drept drum şi aŭ slăbit ale lor genunche, macar că unii sint ritorii şi invăţaţi; ori slujitorii la eii la toţii saŭ intărit credinţa in Eghipet.

Pentru acesta ei aŭ iscusinţe crescând şi inflorind ale lor mirosuri inainte puse. ca se nu se arate înaintea omenilor amestecaţi şi nerăbdătorĭ; şi aşa se cuvine se ridească aceste saduri în pustie in loc pustiŭ şi fără de apă; pentru că delà cele roditore şi tu de multe ori ai primit scirbe, fără de acestea, am se ţi spui Dumitale multe de tòte.

S'aŭ auzit până la noi că in Sf. Munte sunt băeţi fără de barbă, după cum se vede Atoniţii bătrinii, naŭ intors invăţătura părinţilor nostrii; Aşa şi noi ne incetat gîndim pentru cuvintele scripturi, şi citim legile şi in tòte zilele le uităm, ce zic eii acolo nòuă? scòteţi ochiul, ori ţi tae mina că mai de folos este, fără un ochiŭ şi fără o mână se intri intru împăraţia ceriului; ori se aibi ochii şi miini, şi se te duci in iad, unde numai mor şi focul nu se mai stinge,, Aşa şi părinţii ne poruncesc nòuă, nu apropia către-

tine băiat, nu vorbi cu el după masă, nici in bisserică, nu serută pre el, pentru ca se nu facem lucrurile Nenivetenilor, ca se nu primim pedepsele Sodomitenilor, Sf. Vòstră cu vrednicie avênd Muntele vestit și pórtă nume mare, Dumnezeŭ aŭ insemnat intrênsul ca se trăiască òmenii sfinții; și așa se fiți sfinții, singur Domnul aŭ vestit ca se fie mare bucurie in ceriŭ pentru cei care saŭ pocăit; și incă Dumnezeŭ este și Domnul celor ce s'aŭ pocăit.

Pre voi și pre noi se ne invrednicească el, se stăm de adreapta luĭ, și se auzim fericitul cuvênt acesta; Veniți bine-cuvintați dela Tatăl meŭ se moșteniți gătită vouă impărăția dela intemeerea lumiĭ.

Bucurăte și se fiți sĕnătoșiĭ intru Domnul, și se pomeniți intru rugăciunile nòstre smerenie; Da și Eŭ cu indrăzneală voiŭ zice vouă; Aceasta sint Eŭ și fii care miaŭ dat Dumnezeŭ.

Scrisòrea Patriarhului Nicolae al Constantinopului către Impăratul Alecxe Comnino.

Se 'ți fie inștințe ție stăpine, că Monahii Țarigradului nu pot se trăiască in Sf. Munte; pentru că eiĭ nu aŭ părit treburile locurilor; și iată locul iĭ goneste pre Eiĭ: pentru că in inimile lor saŭ intarit dragostea spre Eghipet, și pentru aceasta eiĭ cu iscusințe acăror-

ale lor treburi care li se cuvine: ca se nu rize omenii de
eii, nu se cuvine in Sf. Munte se puie boeri mari pen-
tru că ii loc pustiŭ și ne umblat și fără de apă: -
pentru că din inimile lor de multe ori primea scrisori.

In altă vreme Atoniți se jeluia la
Patriarhul, prin cel păzitor de vase,
noi dorim se vedem oprirea Patriarhu-
lui; drept e iscălită de Eii. Pa-
triarhul a auzit aceasta și saŭ-
scîrbit asupra lor: și iaŭ chemat
la El, și iaŭ intrebat cine sînteți voi: și pentru ce
cereți voi spre arătare oprirea.

Așa se ducea din locuri cuvioșii-
și de minunii făcătorii părinții, sfîntul
și sfințitul Sava, care tămaduia pe
drumuri pre alții părinții; Teodosie
și Eftimie, după ce aŭ primit mărtu-
rii iscălite de părinții și de
Arhiereii: și după rugăciu-
nea părinților a Totului Sobor,
saŭ pornit cătră împăratul și
cătră Patriarhul, și pentru ace-
ia saŭ intors inapoiŭ cu mare cinste, și care ale-
lor rugăciuni, le aŭ dat lor mult aur, și leaŭ ușu-
rat ale lor greutăți; Sf. Sava aŭ primit 300, galbe-
nii, spre intărirea Lavrei Lui in pustie; și mult aju-
toriŭ pentru subținerea fraților, și de la cine de la
împăratul Anăstasie, care nu era nici creștin.

Si așa putere avea rugăciunile sfinților părinții și viețile lor. La voi cine se va uita; și acela aŭ prăpădit credința, pentru că voi ați lăsat legea lui Dumnezeŭ și ale sfinților, și umblați așa prin tirguri, prin sate, incotro vă trag pre voi dracii întru acolo vě duceți, Dumnezeŭ neaŭ zis nòuă așa de mult; Pentru că singur numă gândesc se încape in cele scrise cărți; și tòte vorbele acestea sint poruncile și îndrepiările, și încă se păzască tòte câte vam poruncit vòuă, și încă poruncă nòuă vă daŭ vòuă, se iubiți unul pre altul, și cel ce mă iubește pre mine poruncile mele le păzeşte. și așa frații meii; poruncile Domnului le prăpădiți voi; umblând prin tirguri, prin sate; gândind că vě veți mintui de păcate.

Pănă când noi vom umbla și nu vom păzi poruncile Domnului, Duhul Sfint nu va intra in noi, da va eși, pentru că nu umblați in urma lui, și nu sinteți supușii lui, și mie 'mi vine se plîng pentru aceasta; pentru ca voi vați lepădat de făgăduința ascultării și umblați

de voile voastre: Da ascultare nu are cine sel spri jinească: fericit este Monahul carele aŭ ascultat pre mulțiĭ Monahiĭ, și aŭ lepădat greutatea păcate lor luĭ, intru această împrotivnică intîmplare el se jócă cu draciĭ.

rci Mitropolițiĭ vitîndu sĕ la Patriarhul, și ascultînd, saŭ scîrbit, și aŭ zis către Atoniți, sf. împărat aŭ trebuit oprirea Patriarhuluĭ, și nusa găsît nici a Mitropoliților; da în condică saŭ găsit óre-care nume: și așa voiŭ vați tuns pentru Dumnezeŭ: Apoiŭ ducețivă în Monastiriiĭ și mîntuițivă sufletele vóstre.

După aceia noi auzîm că din sf. Munte se găsesc pusniciĭ prin cârciume, chiar și prin case mari pe unelocuri, și dintru aceasta se hulește cereasca și îngereasca viață: și aicia băgați de samă, că aicia vă pune vóuă ân gând diavolul și mergeți în urma luĭ, și țineți în Sf. Munte, Mulari, Epe, Câini, Pisici, parte femeea

scă, și multe de tote faceți, și le puneți d'a supra sfinților bătrînii.

Bisserica lui Dumnezeŭ îi afurisește pre toți cei ce-defaimă cre-stinătatea mainainte-le aŭ puso îm-părații, Patriar-hii, și boerii-asupra Pro-rului; da voi vați înbolnăvit-cu cugetul dia-volesc, și căutați ertăciune-intr' păcate; Mitropoliții Atoniți aŭ tă-cut, și saŭ dus cu rușine mare, și după spu-nerea a altora de acești pusnicii, rîdea diaconi Patriarhuluĭ glumind; cât saŭ apropiat de-lume, aceștia toți aŭ fost pusnicii Sf. Munte, iaŭ chiorît pre eiĭ povătuirea lor, și singură săturarea.— Și pentru aceia nu aŭ ei pute-re, să se dea întru ascultare.—Intru acea vre-me aŭ fost óre-care Egumen și iaŭ zis Patria-rhului; Stăpine acești Monahii se invață cin tării prin chilitile lor în Monastiri; Patri-

arhul iaŭ chemat înapoiŭ şi leaŭ zis lor, de cântat cîntări vaţi învăţat voi fraţilor, cântăreţi voi vreţi se fiţi da nu Monahiĭ; drept aŭ zis: Împăratul chir Alecxe, că dacă nu le vom tăia nasurile la óre-care Atoniţi, nici odată nu se vor făcea buni bătrîni, de cât acestea timpiţi nu găseşti în tótă lumea.

Se vede că eiĭ caută se le intre în voie, şi care se le facă tóte voile lor, mai-răŭ de cât demonilor, care eiĭ pe voiŭ va pasc, pentru că voi lăsaţi Sf. Munte, şi voi căutaţi lumea; Pe urmă Patriarhul aŭ mai zis; fere ste, fereşte Dómne, şi leaŭ dat drumul lor. —

Aceasta aŭ spuso Monahul şi Egume nul Caracalului Vasilie Scliros, când saŭ împlinit al 9lea an a Atonului Comedie, în anul 1100, dela HS: Atunci o Domnă cupronumele Hromiţa, aŭ întemeeat în Munte 2 Monastirióre, una în numele Sf. Antonie, care se numea Anichitom, se află între Zugrav şi Casta manitul; iar alta Imre, acum este în stăpînirea Rusicului, sub fruntia marei Vigla, se înştiinţază, că aceasta aŭ fost bine-credincósă le aŭ întemeiat în Sf. Munte, după porunca împăratului Alecxe Comnino, spre pomenirea lor. — Altă fămee-

bogata cu numele Vanissa, cu vreme Hromitessa, aŭ intemeiat o Monastire, cu hramul 5. Mucenițe, Aquindina, Pigasia, Aftinia, Anepodista și Elpidifora, pelocul care se numea Monosilit; care o stépînea Monastirea Dionisiului, și a Sf. Pavel. (Porfirie).

Desfacerea Comediei lui Ionichie Valma a Lavrei Sfîntului Atănasie.

ot in annii acestra dela 1000, până la 1110; în vremea când murea Patriarhul Nicolae, saŭ desfăcut-
această- dramă mai pre sus de ce se-
ținea ea, cuvînt al Atoniților, cînd-
Egumenul Lavrei Sf-Atănasie, și
Protul Sf- Muntte Ionichie Valma.
a auzit- că saaŭ apropiat mòr-
tea Patri- arhuluĭ; atuncea-
saŭ dus- la El și saŭ mărturisit așa. Stă-
pîne al meŭ: Eŭ am scris oprirea dela fața ta;
„și am iscălitu-o cu mîna mea, mă gândeam se
„fac òce care construire sfîntului loc și am-
„greșit Eŭ în ceriŭ și înaintea ta. - Patriarhul
iaŭ zis.? Dacă tu vei sterge acea oprire din
cartea care ai scriso; atuncea și Dumnezeŭ îți

va erta tóte păcatele din copilăria ta până cé mai după urmă suflare: ci-ți spun ție, voi spune și la alții, și acei cari aŭ scris pentru bine-cuvîntare: toț așa zic: se steargă și Eiĭ iscăliturile lor, pentru acestea vor se aibe binecuvîntare de la-Domnul, și ertare de la mine păcătosul.

Toate acestea împrotivă întîmplări: tóte canónele care leaŭ scris eiĭ aici se fie în capul lor, toți cari întru acest-lucru aŭ fost chior în mîndrie se potrivește chiorului, și sfirșitul luiare se fie prăpădit.

Monahul Ioanichie Valma, aŭ zis: O!! stăpînul meŭ ? băeți saŭ îmulțit în sf-Munte, și naŭ frica lui Dumnezeŭ.

Patriarhul ? ai găsit tu-când-va scris în legea creștinească, ca să se oprească ca se nu ție băeți. Singur tu, și Eŭ, nu am fost fără de barbe cînd am-intrat noi în Monastire, dar sfinții, carrĭ ĭ purta părinții, Eftimie, Sava și alțiĭ ce scrie în viețile lor la 5 Dechembrie,-cum am zîce: Sf-Sava era de 7 ani, aŭ intrat în cuptorul ars, și aŭ scos hainile unuĭ frate, ce ardea acolo, și la 8 ani ai vîrstei lui

aŭ primit călugăria, și Egumenul le purta de grije. Acestea era pe vremile bine-credincoșilor împărați bizantini Teodosie cel Mic și Marchian.

Niminea nu are cine se vinuia scă băeții; auzînd cuvênt de Dumnezeŭ ales glas: dați drumul băeților cari vin la mine, că aceștia vor intra întru împărăția ceriurilor; și noi putem se zicem ceva împrotivă aceasta. Dacă ne vom pune împrotivă scirbim pre Dumnezeŭ. Noi și așa îl scirbim pre El; zicênd așa și asa judecăm pre alții; se știe încă că cei din vechime părinții aŭ ținut băeți și îi punea la cale pre Eii.

Maiŭ întiŭ se'l punem inainte pe Pahomie cel Mare, la care aŭ avut în Monastire până la 300. de băeți; ca văluminà aŭ luminat tótă lumea. Așa noi sîntem învățați numai se cetim în cărți, dar ce se cuvine se facem acelor care vrea se ceară ertăciune pentru ertarea păcatelor: și și făcea rană lui și aproapelui lui; Apoi cu ei nu e nici de vorbit, lasăi să se.

ducă pe drumul lor.

u te întórce ia cuțitul și sterge-
iscălitura ta, și Dumnezeŭ sete er-
te: și la aceia la toți cari sunt fă
cute sub iscălitura mea, se facă
tot așa; și la aceia la toți. Și Eŭ am-
se mă rog, ca cu degetul lui Dumnezeŭ
se vă scrie numele vóstre întru împă-
răția ceriurilor. Aprópe de mórtea-
Patriarhului Nicolae; isaŭ întîmplat-
Monahului Iòn Hortaitin. Dumnezeŭ a-
șa- aŭ voit, pentru că împăratul Chir Ale-
oxe- Comnino iaŭ scris Hortait. «Nu depar-
te de- la salonic, pe drumul care vine spre
munte din stînga de la mare, ține Mun
tele Hortait; și acolo aŭ fost Monastirea aces-
tui Iòn, care iaŭ scris împăratul Alecxe Co-
mnino, ca se vie la Patriarhul Nicolae.». Că
călugări se vie la El cu scrisori și cu tipicul Mo-
nastirei lor: saŭ ales frații vrednici ca se răspun-
ză împăratului, și saŭ arătat la Eii, și aŭ dat hîr-
tiile cele aŭ cerut împăratul.

Atunci împăratul aŭ ascultat cererea lor: și-
așa dàndui cuget Dumnezeŭ, leaŭ dat lor
mai mult de cât cerea eii. După aceasta iaŭ ve-
nit veste, că Patriarhul este aprópe de mórte. Atu
nci laŭ chemat la El pe Iòn Hortaitu, și iaŭ zis lui

vrei tu ca seti gasesc tie plată; Acela răspunde: Porunceşte stăpine, se ştiu, ceplată segăteşte nouă: de impărăţia TA.- Impăratul aŭ zis:- Duțe la Patriarhul in locul meŭ, spunei lui se nu la. si vre olegătură asupra cuiva ca se nu fie greŭ-sufletului Tăŭ; Pentru că Eŭ după cum mam inştiinţaţ ai avut multe trebe cu multe biserici şi Arhuntame; şi aşa te indreaptă pre tine; şi se mă ai pre mine grabnic ajutoriŭ; Acestea şi altele iaŭ zis:- Impăratul iaŭ zis: sĕ se ducă cu Ion socrul-chessarului; un fecor al-lui şi un boer din curtea-lui, şi leaŭ poruncit ca să se intórcă de grabă sele aducă veste dela Patriarhul; Ion ascultând aceasta, aŭ zis: Aceastá plată care mi o spui mie impărăţia ta, in loc ca se iaŭ binecuvintarea Patriarhului-inăintea sfirşitului vieţi lui; Eŭ am se primesc afurisenie dar nu binecuvintare.

[illegible] Nic[illegible]ae

Toti acestea impăratul aŭ asculiat pe Ion, si aŭ zis: Aşa singur merg Eŭ cu voiŭ la Patriarhul, saŭ dus de-grab- impăratul cu Ion la Patriarhul, si saŭ pus aprópe de Patriarhul; Apoiŭ aŭ inceput se vorbească. Părinte Sfinte! ; toti noi ştim şi-

credem cā tu eşti sfânt, şi toţi ne uităm la tine ca la cel dintru sfinţiĭ cel mare Nicolae. te rugăm pre tine se te învrednicestĭ in partene:, şi aşa Eŭ am se'ţ spui ore ce sfinţiei tale; Nu te îngreuia de aceasta: - Primeştemă pre mine ca pre un fiiŭ al tăŭ: de multe ori Eŭ auzam de la ore. care că Sf.ta puneai îngrozite opriri şi canone asupra Monastirilor şi Mitropoliĭ; în scurt se zicem, te rog pre Sf.ta se nu lasi vre ŭă legătură după mortea ta.

Patriarhul a auzit aceasta şi aŭ poruncit se aducă condica, şi iaŭ zis împăratului şi la toţi cei ce sta de faţe:, Nici o dată fraţiĭ mei, nu am lăsat ca se sfinţască sorele întru minta mea. dar nici lungeam canonele, nici legături, pentru că niminea nu le păză, pentru că întru această întimplare Eŭ nu am poftit se pui legături asupra capului meŭ.

După aceste cuvinte aŭ luat în mina lui condica şi iaŭ datu-o împăratului, şi El aŭ cititu-o şi tare saŭ minunat pentru marea - înţelepciune a Patriarhului, şi poruncile spre Mitropoliţi, pentru întărirea şi păzirea credinţeĭ, pentru milostenie, pentru morte, pentru cea de sus - înţelegere, pentru înviere, şi pentru cea din vejnica muncă, şi în scurt aŭ zis; Minunându-se de al Sinaiului Munte care eşa fum, şi Domnul - aŭ vorbit cu Moisi, şi cu degetul lui Dumnezeŭ -

aŭ scris scrisórea Patriarhului . Dómne intă
reşte biserica ta incredinţe. intru numele Tată
lui, al Fiuluĭ, şial sf. Duh. O Dumneire şi impără
tească cetate şi toţi creştiniĭ.

upă aceia împăratul
aŭ rugat pe Pa.
triarhul. se le dea
drumul la toţiĭ-
cu rugăciunile;
sfinţitul aŭ ridi
cat mina. şi
laŭ bine
cuvîntat,
si iaŭ zîs:
se te in-
tăreascâ
pre tine-
Domnul Du
mnezeŭ fiule, şi se trăeşti impărătia ta la mulţĭ-
aniĭ pentru biserică. nu te gândi nici o dată siă
pine al meŭ; pentru că Eŭ am dat socoteala. nu nu-
mai pentru biserică; dar pentru tóte cele ce mi-
ai spus tu mie opririle şi canonele; condica cu po
runcile mele. ia'ţi va arăta ţie; pentru că Eŭ-
nu am asupra nimunui nimic, pentru că Sf. Pa-
vel. trup al tótei lumea nu iertă pre noi. sórele-
se nu apuie intru mînia vóstră. şi nimic nu mă

judecă pre mine știința pàna acum: dar și tu-
fiind ostași impàrate, miai spus mie prin scrisòrea
ta, ca Domnul aù dat poruncă stremoșului nostru,
ca El nu aù putui se pàrască porunca ca cum ai-
scriso tu, nu numai tòtă ziva dar nici 3 ceasuri

Și Eŭ de mult am știut, cà nu pote se
pàrasca nimic firea omenească;
Protului noi-i scrieam de multe ori
zicêndu-i lui: pentru că fàră de
minte pune canònele asupra ò
menilor. Impăratul uitîndu-se, aŭ cà'i
venea Patriarhului slăbiciune, și ca se nul ingreu-
neze, aù cerut ca sei bine-cuvinteze pe toți, și sele
dea drumul: saŭ uitat Patriarhul și aù vèdut pe
Iòn Hortaitu ședênd la picòrele lui, și iaŭ zis lui,
frate Iòne, tu tare mult ai trăit în sf. Munte.– Așa
ai găsit acolo vre o oprire iscălită de mine?

Iòn aù răspuns: Nu stèpinul meŭ,
nu, aud vorbind pe unii ore. care,
pentru cà la mine se găsește iscă-
litura sf.-tale cari zic oprire.
Patriarhul aù zis: toți cari aù
pus asupra ochilor sei acopere
mîntul nebuniei și cer cererea prăpădeniei a lor-
și altora.– A auzit aceasta impèratul, și iaŭ zis-
Patriarhului. Părinte sfinte, de numă ruga acesta
Iòn Hortait; Apoi iŭ Eŭ porunceam se le tae nasuri-

le și se'ĭ trimițe in Sf. Munte. Nu am făcut aceasta pentru că aceasta saŭ pus pentru eiĭ. _ Patriarhul aŭ zis:.

ine tuai făcut. dar de acum se. opresti ucciderile. destul. sînt ție cele trecute-fitule. numai pace și milostenie se arăți călugărilor. pentru că niminea din ómeni nu sunt desĕvirșiți. Dacă ție 'ți vine păzăște și pre noi invățători norodului, pentru că și noi- se intimplă de greșim. Cum si asculți Pravila cea mare a sfinților Apostoli 33, zice: cuglas. Dacă óre-care Episcop. ori Presviter. ori Diacon; nu va posti in postul cel Mare. ori Mercuri. ori Vineri. se-i se ia darul. iar mirenii. să se depărteze de fămeii. _ După aceasta Patriarhul aŭ zis multe. și pe urmă cuvintul laŭ pecetluit așa. Dacă cine-va va bine vesti vóuă mai mult cât vam bine-vestit vóuă, anaftima se fie, măcar și ânger din ceriŭ se fie, se vă bine vesteascăvóuă:; pentru că Duhul lui Dumnezeŭ vorbeșțe prin gura lui. _ Dumnea-Vóstră acum vei găsi vre un posititor, din Preoți. ori din împărațiĭ, toți zic că sînt neputincoși-

legiști și propoveduitori bisericești :, cine acum poste.
sc, ore.care cari sunt inchiși. ori cate un pusnic, și.
aceia rari.. cum se le pui lor oprire la cei usori gândi.
tori și ne invățat norod, pentru că ei nu păzăsc păca.
tul, rămine in capul celui care lau oprit dacă nu se.
va deslega de grabă.

Tote acestea ascultîndu.le impăratul
și toți cei veniți cu El, iau mulțumit Do.
mnului, că au ascultat și au înțeles mu
lte. Apoi Patriarhul iau bine. cuvêntat, 'i
au serutat și leau dat drumul cu pace. -
Impăratul au ridicat miinile, și sau ru-
gat, se te invrednicească pre tine Pă-
rinte sfinte și a tòtă lumea Patriarch impărăția
ce- rului. și iau dat pace :, și toți sau dus cu bucu-
rie mare :, pentru că așa 'i scris; că unde este îm
părat, acolo este și rinduială. La eșire fiecorul îm-
păratu- lui, și Ion Hortait, lau luat de mînă, și iau -
zis lui. mai stăi puțin :, pe urmă au scos o scrisòre. și
iau datu.o Patriarhului, și iau zis primește.o Părinte-
sfinte și desleagu.o aceasta :, după, credința mea,
sint fii mei :, Patriarhul au răspuns, se 'ți fie ție -
după cuvêntul teu, și dute în lume și se nui spui tată.
lui tău, și ține minte cuvintele Patriarhului :. se stai -
de ucis, ca se 'ți erte ție Dumnezeu cele de mult păcate-
le tale. - Ion are se fie după tatăl seu Impărat. și Ion.
are se vie după mine Patriarh : zicênd aceasta Patriarhul
iau bucurat pre amîndoi, și sau bucurat Duhul Lui, bun

dat de Dumnezeŭ, și Eii aŭ ascultat Duhovniceștile cuvinte de Dumnezeŭ purtător Părinte, cu bucurie laŭ ajuns pe împăratul: Cu Eii era și chir Simion păzitorul de sfinte vase Patriarhicești: El ducea la împăratul scrisórea Patrierhiei, in care era intirŭ sfințitul.

Așa iaŭ spus lui stépinul meŭ sfinte, nu te gîndi, că tu mai mult ai ibii sfîntul Munte, numă jura pe vejnicie, în calea care mă duc; prepui așa că după rîvnă nu ai fost în pace tu pre mine; crede aceia ceia ce ți voiŭ spune Eŭ: bucurăte si fii sĕnătos întru Domnul. Împăratul aŭ seruiat această a Patriarhului scrisóre, și laŭ intors cu cinste inapoiŭ pe păzitorul de vassĕ și laŭ gradvit. Asa saŭ cinstit unul pre altul tot d' auna pomeniții și fericiții împăratul chir Alecxe, și Patriarhul chir Nicolae.— Iară după Alecxe Comnino, atunci aflători de reŭ car aŭ inceput a aprinde foc pentru oprire; ca dracii aŭ umblat pe sub ceriŭ și pre pămînt.— Impăratul —

Ion aŭ chemat sobor în vremea Patriarhului Leon 1,1 34
și la anul 1140, după alor gîndire aŭ trebuit oprirea de
fațe ; și naŭ găsitu-o , iar împăratul a auzit numai
cum vorbea Mitropoliții minciuni și în deserte cuvinte
asupra Atoniților , că ei numai apele turbură . și primesc
la eiĭ după mari răsboinici , se țin la ei fară de bar
bă spinatici , și multe alte vorbe deșerte eșa din pîn
tecele lor . Impăratul saŭ incredințat , pentru că
nu găsa scrisorile cele cu oprirea : Pentru că tatăl
lui Alecxe multă vreme căuta , și ispitea și pe Patri
arhul Nicolae , până și cea mai a lui după urmă re
suflare a lui și nimic nu aŭ descoperit . acum fecorul
lui Impăratul Chir Ion , aŭ poruncit și aŭ făcut o-
scrisóre pentru acest lucru .

re care din Mitropoliții se-
gândea că póte se'ĭ dăruia
scă împăratul ; dară el-
iaŭ mîngîiat pre ei pre ceĭ
intiiŭ din eiĭ , și cu acest-
chip toți aŭ plecat capetele și
aŭ iscălit la această treabă ;
saŭ iscălit și el singur împă
ratul , și aŭ mulțumit lui Dumne
zeŭ , și le aŭ datu-o Atoniți-
lor cu mare bucurie și veselie ; și leaŭ zis lor : Pomeni
ți pre tatăl meŭ care mai mult decât toți aŭ iubit-
sfintul Munte , nici pe mine nu mă uitați . – Voi singuri

1915 Octombrie 30 zile . –

Știți cât mam s-zruit: Eŭ, se liberează Sf-Munte de la-acea oprire carepe voiŭ vă muncește. După aceste cuvinte El leaŭ dat lor de drum, și iaŭ slobozit în pace, și aŭ făcut acolo rugăciune pentru buna învoială și saŭ pornit acasă, bucurându-se până acum în slava a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Duh. Acum și pururea, și în veci vecilor Amin.

Eŭ Monahul Ion Hortait, am scris învoiala cu băgare de samă pentru acest lucru, și spre încredințare la mulți și de folosul lor ca se mulțămească Domnului, și Prea Sfintei Născătorei de Dumnezeŭ, se ne păzască sub a ei acoperemînt. Că mainainte se numea Sat al lui Dumnezeŭ, dar nu sub acoperemîntul Maici Domnului: Iar acum călugăresc Sfântul Munte Atos: sub acoperemîntul Maici Domnului. « Și cum [illegible] ? Cum ? Eacă așa. »

Patriarhul Nicolae iaŭ depărtat de Bisserică pe toții din Sfântul Munte, pentru că aŭ călcat tipicul împrotiva lor aŭ primit în Sfântul Munte scopiți și fără de barbă tineri, călcători de tipic; saŭ ținut ca se-l calce ne uitându-se la canone, care aŭ fost puse de Patriarhul; mulții călugării saŭ dus din Sfântul Munte, temându-se unde nu era temere de oprire, după reclămația mai jos aceasta.

Reclămația a.

Unui Monah esit în lume, că nu pote se păzască tipicul.

Unul dintru aceștia din Monastirea Imcr. s'aŭ adus amintea de viața lui schimnicească și viața pusnicească din sfântul Munte la anul 1177. aŭ scris o scrisóre către Patriarhul Hariton. Eŭ smeritul Monahul, și rugător al marei sfinției Tale biserici, cu fruntea fac metanii stăpînul meŭ sfinte. Sfîntul Munte este loc de suflet folositor. El rare e ajutoriŭ pentru mînturirea sufletelor călugărilor. de cât acest acoperemînt și încunjurat de deșertăciunea mirenească; dar vorba este pentru canóne, cînd te împiedeci de piatră, împiedecarea și sminteala, nu numai călcăturile și ne împlinirile tipicului, care aŭ fost date lor în Sfîntul Munte spre păzirea tipicului a Mîntuitorului Doctor, aŭ gânditu o spre cei ce sunt bolnavi cu duhul, și s'aŭ arătat spre mórtea celor sănătoși. și iacă ei neștiind iscusința îndreptări pentru toții în mîntuitul Munte. — Da se ducea în locuri mirenești ca se nu fie ei vinovați carilor li se cuvenea se păzască tipicu, ca se nu pice în streine călcări după buchierul lor gând canónelor pentru această pricină; și Eŭ nu cu voie am lăsat Muntele; m'am temut de frică unde nu aŭ fost frică, și aŭ eșit altă; că mie prin tóte păzirile, mi s'aŭ întîmplat ca se

pătimesc ca Iov; și doresc de Sf. Munte, dar mă tem de oprire; se fie numai aceia cari se găsesc întru acelea întimplări păcate, aceia se fie sub oprire; dar-noi se nu fim vinovați în streine păcate, se nu mă-nînci, se nu vorbești cu niminea, pentru că nu se pòte fără de aceasta, pentru că se întrebuințază lucruri de nevoie, ca se ei, ca se dai, pentru că și ucenicul lui Hristos și următor lui, care dîndu-le după faptele fiește căruia desleagă pre cei nevinovați, se nu fie cădătorii în păcate streine, și slòbòdeișă se imulțască la mîntuitorul Munte.- cari sunt cu curată științe, și doresc se trăiască acolo, și cari ducându-se de acolo, se fie sub păcatele cele streine; pentru că dacă se vor împlini cererile nòstre; se împlinește întine acoperemîntul Sfântului Duh; Atunci noi toții ne-rugăm în tòtă viața nòstră pentru mărirea Sfinției Tale, după folosirea ranei sufletului și de rană științe; - Noi de Dumnezeŭ rugători am îndrăznit se-ți dăm acèstă cerere.

[illegible] Patriarhul [illegible] Hariton leaŭ dat [illegible] la [illegible] de frîŭ [illegible] Monastir[illegible] trebni[illegible].

Patriarhul Hariton, întru această pace leaŭ dat frîŭ Atoniților cu al lui Singhilion. ‹TE. scrisore pecete de metal 7. pe pergament, am puso-

pe uă jumătate după cererea Monahului, iară pe o jumătate a lui deslegare a Sfințitului Patriarh chir Hariton, pe scrisórea óre-cărui frate.

ú am ascultat scrisórea ta și m'am gândit se fac dreaptă deslegare cereri tale, care aŭ fost dată nóue dela sfintul Duh, cum cei de obște călugării, așa și pusnicilor, cari sunt călcători de tipic care aŭ fost dat Sfîntului Munte, care sub gróza canónelor, nu vă vinuește, ci vă usurează de greutatea călcătorului acestui tipic. innăinte vă pui. numai pentru acei călcători de tipic al fericitului Patriarh Nicolae, care i-aŭ adus luĭ nefolosințe de suflete. pentru lucrurile care se improtivea Pravili și tipicului aŭ pus oprire ca pre cei vinovați și pre cei nevinovați, pentru că făcea uă adunare unii cu alții, și el avînd in vedere spre indreptare, și cât de grabă s'aŭ găsit de aŭ pus pentru toți canon, tot atunci ar fi fost luată d'asupra tuturor oprire, după cât cel fără de lege, face fără de legi; și atunci facecând ințelege ca se implinească legea; ce ințelege re se cuvenea cînd aŭ pus de obște canon. Apoi, ași fost osindit pentru cele streine păcate, după-

după descoperirea fericiților intru păcate: ci numai una dorește Sf. scrptură descoperirea zicea: descoperei fratelui tău, ca se nu rămie la el păcatul; și așa mulți se duc din Sf. Munte. zicénd: că canonul pentru toți cei vinovațiĭ.

tunci noi în vederea tuturora. spre folosire-l despărțim. de tóte pravili le sefie sloboziĭ de la vinovăția adunării; mai nainte cu ace. ia care săŭ făgăduit, ca se calce tipicul. leam spus cele ale lor de mai nainte făgăduințe și cuale fraților poruncĭ. iam sculat spre inplinirea ale părinților legi. și spre îndreptări se găsască lor frațiĭ: dar întîmplindu-se împrotivirea lor; să se dea atunci la Protu Muntelui. și dintru acea vreme luii se cuvine se aibă grije pentru indreptarea cei cădatori; pentru că la el stă datoria judecății

totei lucrurile Muntelui; dacă el singur va uri
cele ce se numai dea Dumnezeŭ; atuncea aceia vor-
fi vinovați, și el va da sama pentru nebăgarea de
samă.

Titluirea iscăliturii Patriarhului Hariton, cu mila lui Dumnezeŭ Arhiepiscopul Constantinopului și nova Romă și al totei lumea Patriarh. pentru tóte lucrările Atonului.

Legătura aceasta saŭ ținut dela sluji
rea fămeilor la călugări, și buna credin
cóssa minciună a Lavrei sf. Atănasie.
Egumenul Ioanichie Valma. și saŭ în-
tărit minciuna îndelungă vreme; ca-
re multă vreme aŭ slujit -
prostia și nebăgarea de sa.
ma a Atoniților, aŭ credut aceia, ci naŭ fost puse.
canónele de Patriarhul Nicolae, care zicea că este-
puse preste toți, cei drepți, și preste cei nedrepți, -
numai rivna împărătească și porunca lui, depăr.
ta a Patriarhului poruncă dela Duhovnicească pu.
tere din Munte — Intre aceste dóuă puteri, Ato-
niți saŭ despărțit unii în partea împărătească.
d'a. uni nu mulți cu « Valma Sihastru », în par-
tea Patriersiei; întiiŭ aŭ cerut dela împăratul, ca
se ra ale Patriarhului canone. întru care aŭ arun-

cat împăratul pentru băeți fără de barbă și spina-
cici in Muntele Aton. — Și pentru aceasta mai nu sau
răsplătit cu nassurile lor; aceia și pre alții'i mun-
cea, și gonea a Patriarhului canóne, si'i ardea stri-
nța pre cei vinovați; pre aceia că aŭ călcat tipi-
cul Sfântului Munte; dar pre cei lalți, pentru că
saŭ amestecat cu ei; măcar că ei intr'un loc tot acel
loc aŭ fost cu neScăpăre.

ceste canóne leaŭ schimbat Sfi-
nțitul Patriarh Hariton, măcar
tirziŭ, inse cu ințelepciune
si cu drepiate. Această măsu-
ră cum o vedem, iară
saŭ indesit in Aton;
Așa că la inceputul
al XIII, viac, acolo
aŭ fost până la
300, biserici, pe-
ntru ca. ...re aŭ aratat sub intiia păstorie.
și acoperemîntul Papei Inochentie III al Romei. -
Intru această punere Atonului, nui nimic in vederea
mea. Eŭ nu am putut se mă puí se'mí dea socotea-
lă Atoniți, așa de tare cum saŭ pus împăratul și Pa-
triarhul; să se inștiințeze lacei din vechime drepta-
tea, aŭ fost mai aspră de cât a nóstră acuma; care se
cuvine călugărilor, intru care impărații și norodul bi-
ne ținea pre inalta voințe Duhovnicească, pentru care

cu vrednicie se lepăda de invĕțĕtură, ci se cuvine cu-
vrednicie credincóse Atonului treabă. – Apoi ei nu se.
gândea ca aceasta este scrise in locurile lor anume
Protu Ilarion, și de Egumenul Ioan Hortait. (Porfirie)

Dela ani 1000, până la anii 1100. –

Sfîntul Munte Atos, până la făetu
ra Muntelui de Xerxe, se compu-
nea de 180 Monastiri din diferi-
te Nationi, in care locuia 15000
Monahi ortodocxi, Eleni, Georgie-
nii, Latinii, din Roma, care cei mai multii avea
viață pusnicească, iar altii istoriografii, scrie-
că aŭ fost 50,000, călugării in Sf. Munte (Gh-
erasim Esfigmenitul 1903):– Aceste tote-
aŭ urmat Monahismul Sf. Atănasie Atonitul, ia-
ră mai pre urmă întimpul împăratului vasilie Bul-
garactonul, saŭ desfințat tóte dreptturile Monahi-
lor, din Sfîntul Munte Atos; și atunci saŭ regu-
lat judecătoria in Careia: La anul 1094, Indic-
tul al 2lea.

1. Monastirea Sfîntului Nicolae Hrissocamara.
2. Monastirea Sf. Ion Teologu, saŭ varnoviți.
3. Monastirea lui Maruchi.
4. Monastirea Dionisiŭ.
5. Monastirea Prorocului Daniil.

6 Monastirea Novrocapu.
7 Monastirea Scamandrin.
8 Monastirea Catari.
9 Monastirea Zeliana.
10 Monastirea Sf-Efrem; Acestea tote sunt împrejurul Monastirei Xinofului. și astăzi sînt transformate în chilii și catisme.
11 Monastirea Falacru, pe Moșia Pantocratorul.
12 Monastirea Monosilitu, la Cornița, iar acum Metoh al Dionisiului.
13 Monastirea Vatoped.
14 Monastirea Zigu, ruine în hotarale Helindarului
15 Monastirea Sichelu.
16 Monastirea lui Macru.
17 Monastirea lui Vilizandus.
18 Monastirea Iliŭ.
19 Monastirea Sf-Dumitru.
20 Monastirea Lutrachului.
21 Monastirea Politului; Aceste 11. Monastiri era pe culmea dealului, între Cotlomusi și Xeropotam.
22 Monastirea Hana.
23 Monastirea Veriotului, aprópe de schitul Bogorodnița Bulgari.
24 Monastirea Fanicu, acum viile Pantocratorului
25 Monastirea Leontie.
26 Monastirea Mofstan.
27 Monastirea Piru.

Cele mai de sus Monastiri 27, le-
intărește cel intîiŭ al Protatului
D. Gavriil, inbaza decretului imperi
al, care se recunosc de nesupuse,-
nici Sf. Munte, nici Mitropolitului-
de Salonic, nici Episcopului de Ersov, acestea-
saŭ aŭ fost din timpul lui Alecxe Comnino in-
anii 1081, și până la 1095, când saŭcâștigat
indepedenta. ∠ Gherasim Esfigmenu 1903.-

Românii păstorii, care
aŭ inceput a veni în
Sf. Muntela ani 717;
In timpul împăratului
Leon Armeanul, și aŭfost
mărginiti desevirșit
din Sf. Muntelaanul
1292, Indictul 5.
intimpul impé
ratului ∠ Andronic 2lea Paleologul. adică
aŭ stat in Munte Românii 575 anii; pe careia
permutat in Peloponicii, și prin Ostrovele Limnu,
Casandra, Suchea; — In anul 1143, Monastirea
Silurgului, aŭ fost dată Dalmatilor Slavoni, și aŭ
fost Chinovie, precum si Monastirea Caleagra,
saŭ dat Monahului Toma, a Ravdubului, pre-
cum și Monastirea lui Popa Iliŭ la anii 1169-
saŭ dat tot slavonilor, luînd de Egumen, pe-

Lavrentie Tesalonicheanul. care Monastire este Rusicu vechiu ‹ Gherasim Esfigmenu 1903 › in veacul al XIII. se numara in Sf. Munte mai mult de 300; Monastiri precum scrie. cele mai multe era supuse sub protectia lui Papa de Roma Inochentie al III. erau recunoscute de Monastiri tóte care aveau pănă la 12 Monahi. ... a anul 1185. Latini sicilie ni. au luat Tessalonicu. du pă olupta de 3 septămini pe us cat 80000. ostasii. și pe mare 200 corăbii. de catre generalul Baldoin. le au făcut mari prăz... in Monastirile sfintului Munte ... Atos. La 1203. fiind impărat Anghel fecorul lui Alecxe III — Monastirea Helindar. fondata de jupinii Sirbiei. Ștefan Neeman. și Simion. au fost intărite. și inzestrate cu moșiile ei cu toi de catră impăratul Bizantin Anghel; că i era socru Impăratul Ugliși Ștefan Neemanii; care in Monahism Simion. ca Monastirea tot d'auna a neamului Sirbesc. se fie scutită de tóte dările care depandă de guvernemintul Salonicului. și dreptul de independente a nu fi supuse Protatului intru nimic. precum și Monastirei Vatopedului. a Ivirului și Almafinului.

Gherasim. Ieromo. Esfigmenu 19 ›.

Dar in anul 1206; Latini aŭ luat in stăpinire:, tótă Machedonia și Salonic, saŭ așezat împărat, supunînd Elada, și Tesalia, ca capitală avénd Salonicu, și ca Mitropolit de Salonic saŭ hirotonisit un popă Francez numit Neveron, care comanda și tóte Monastirile din Sf. Munte și afară:, iar la anu 1212, aŭ desfințat pe toți Mitropoliți greci și Episcopii înlocuindui cu latinii, precum și in chipru, și in Sirbia, și la Platamona.

Vremea anilor dela 1212- până la 1261. întîmplările Sf. Munte Atos.-

Întimpul împăratului Bizzantin Mihail Paleologul al VII:, Multe aŭ pătimit Sfîntul Munte Atos de lapirați de Mare, și de lacruciade, care era voluntari Apuseni, mai mulți Italieni, în espediția a 4-a cruciadelor contra Turcilor:, cînd aŭ luat Ierusalimul înstepînirea lor, atuncea aŭ suferit multe sfintele locașuri, și tóte bisericile ortodocxe: acestea răutăți aŭ fost, cînd aŭ luat Latini și Constantinopul dela ani 1204, până la 1261..

ot in timpul [illegible] flota cruciadelor pe
mare aŭ venit in Sf. Munte, in care pe lin-
gă alte răutăți, aŭ stricat și Mo-
nastirea Ivirului, și nu tirziŭ
aŭ fost rezidită de împăra-
tul Mihail **Paleologul**, la
anii 1261, când aŭ fost birui-
ți latini și scoși din Constantino-
pul; atuncea saŭ adunat Sinod la
Lugdun (Lion) de Papa, unde au
asistat și din partea Patriarhi-
ei din Constantinopul Patriarhul Iosif, pen-
tru unirea bisericilor, și nu saŭ putut
împăca pentru cuvîntul din crez (sim-
bolul credinței), că alică să se adage și cu-
vîntul. «Duhul Sfînt purcede din Tatăl și din
Fiul.

oate Monastirile aŭ rămas în orto-
doxie, când latini aŭ luat Constan-
tinopul, și aŭ împărțit imperiul Biza-
ntin prin lucrarea lui Dimitrie Hu-
matian la anii 1219 și 1235 «tipă-
rită la 1891 de către Ion Petru Bote-
ratul », cum că hartofilacsul Patriar-
hiei de Constantinopul la 1212 aŭ fo-
st Hirotonisit Arhiepiscop al cei întîiă, Iu-
stinianei, și a toată Bulgaria. Aceasta saŭ făcut
[illegible] latini, [illegible] Ei [illegible] dispunea de pa-

tere in Constantinopul; atunci aŭ progresat Latinii-
și in Sfîntul Munte, convertind pe Monahii din Mona-
stirea Ivirului de națiune Ivtreană, cá să se su-
pue bisericei Romei, dând simplă făgăduințe
la Arhiepiscopul latin din Salonic, din cauza ne-
ințelegerilor, intre Monahii Ivirenii și grecii;
pentru că partidul grec, din Monastirea Ivirului,
nu voia supunerea la biserica Romei, care in tot
d'auna saŭ ținut de dogmele ortodocxe. « zice Ghe-
rasim Ieromo- Esfigmenitul 1903 », și pentru -
aceasta saŭ adresat către cel mai de sus Ho-
matian Monahul, cum că Ivirиții de națiune, se nu-
se mai pótă impărtăși cu biserica ortodocxè; și Ho-
matian aŭ poruncit grecilor, ca se tae ori ce relațiu-
ne, intre aceste 2 biserici, adecă: Greceasca și Ro-
mană, și că numai greci aŭ rămas credincoșii in
Sfîntul Munte Atos. măăă !!!. —

După Dimitrie Humatian, Regele Apusu-
lui Teodor Anghel, **aŭ propus lui Ne-
chifor Vremedin** Arhiepiscopul, ca se
vizitexe în timpul acela, și se studieze cu
amăruntul diferite cărți din blibiotecile
Monastirilor in Muntele Atos, in Salonic,
in Larisa, și in cele-lalte orașe a Regatului de Apus.
Monastirile Sfîntului Munte la anul 1214 și 1216 -
aŭ cerut prin petițiune la Papa Innochenție III cu is-
căliturile Egumenilor a 300 de Monastiri « cum
trecentis Monastiriis et gloriosa rele-

giosorum, multetudine Innocent III. Rom. Pont. Epistola Baluze, pag. 829. și 800 ».— care mărturisește pentru cele 300 Monastiri, și lauda piosilor bărbați, dupa timpul acela.

à după mòrtea Papei Romei Celestim al III se sui pe tronul Papal Innocentiŭ III. (1198-1216), cel mai mare Papă pre ca-re 'l a vĕzut vre o dată Roma, și care a ridicat Papismul la cel mai înalt grad, de putere și splendòre. In modul de a concepe lucrurile, energia cugetărei și puterea vointeĭ, era egal luĭ Grigorie al VII, dar 'l întrecea invățătura, pietatea luĭ, și seriozitatea morală, zelul și devotamentul luĭ pentru biserică eraŭ tot așa de sincere, puternice și viĭ. El era răsbunătorul ori căreĭ nedreptate, părintele orfanilor și vĕduvilor, mijlocitorul păceĭ între popòră și Principi. Ducênd o viață modestă și cât se pòte de restrînse; aduna tesaure enorme, care 'ĭ servea de arme puternice pentru menținerea putereĭ sale. Istoria luĭ Innocentiŭ III. este Istoria timpuluĭ în care a trăit; 'șĭ întinsese autoritatea în tòte statele Europeĭ, și chiar până la Constantinopul, și acolo, unde autoritatea sa teocratică nu era recunoscută imediat; a știut se 'ĭ procure valòrea cuvenită, prin energie, înțelepciune, și prevedere atât în luptă cât și în triumf.

Regatul Francezi al Tessalonicului laŭ fondat fostul stăpînitoriŭ al Eladei Teodor Anghel Comninos, om de virtuți, și îndrăsneți, pe-care laŭ luat in stăpînire după mòrtea împăratului latin al Constantinopului Henric, care aŭ murit in Salonic la 11 Iulie 1216, atunci Teodor aŭ fost incoronat Rege de Episcopul Bulgariei Dimitrie in sallonic.

of in anul 1…, acest Teodor-aŭ fost luat prisonier de că tre Ion Asan, Regele Bulgarilor la locul numit Evron-saŭ Marița, acum Neniu. ‹‹ Pe-vechime se numea Hebrus, cu-afluentul Ergines (Ergine).- Ion Ar[g]intianu, Is[t]oria-Românilor Macedoneni (1904).pag 62-29. cap 5. ››, și aŭ fost pus Moștenitoriŭ fratele lui Manoil Angel 1230 și 1240, și după aceasta si Manoil, aŭ fost dat jos la 12·12 cind Regele Nicheeĭ Ion Batace, pănă la 1255, venind din Machedonia stăpînitoriŭ, aŭ silit pe Ion Anghel, se-și lepede demnitatea de Rege, și se fie-numai cu titlu simplu de guvernator al Salonicului,-când Regatul cel din Nicheia, cu cel din Machedonia-saŭ făcut una; de aici reese, că Regatul din Nicheia, si cel din Machedonia, aŭ fost conduse de împărați ortodocși.-

La anul 1259, se scrie de noava invaziune fra-
nceze în Sfîntul Munte, care aŭ luat în stăpi-
nire Monastirea Ivirului, cu ordinul Prinţului
Guliem din Ahaia (Albania), care saŭ oştit în
Pelagonia (strumiţa), cu mulţime de armată-
franceze, şi cu cei de sub el Romanĭ, mer-
gând contra Constantinopului, pe care 'l.
stăpinea tot Latini, mergând se ajute so-
crului seŭ stăpinitorul Epirului Mihail Comniano, fiind-
că latini avênd 50. ani în stăpinire imperiul Bizantin,
numai la 26 Iulie 1261. saŭ luat numirea de Constanti-
nopul, sub Mihail al VIII Paleologu, care aŭ intrat în
Constantinopul la 15 August 1261. în timpul ultimului
Regelui Latin Baldoin II - 1261. după instalarea lui-
Mihail Paleologul, aŭ dăruit Monastirilor din Sfîntul-
Munte multe moşiĭ, în condiţiuni ca să se alieze cu împăra-
tul de a se uni bisericile, a răsăritului cu apusului; ace-
ste le Istoriseşte Pahimer, născut în Nicheia la 1242;
În timpul acela împăratul Mihail Paleologul, şi Patriar-
hul Ion Vecul, venind în Sfîntul Munte cu armată, aŭ si-
lit pe Monastiri ca se iscălească la unirea bisericilor or-
todocxe cu cea apusană; dintre cari Monastiri, numai
Xeropotamu şi Lavra saŭ învoit la dogme; iară ce-
le-l alte tóte aŭ protestat, pre Egumeniĭ şi proistoşiĭ
acelor Monastiri, iaŭ chinuit prin înecare; ardere în
pirg la Zugravul, şi pe altiĭ taiaţi de sabie; şi ve-
nind în tîrgul Careia la Protatu: călugăriĭ Protatu-
lui, le-aŭ eşit înainte protestând intrarea lor în Ca-
reia; şi aŭ fost tăiaţi toţi călugăriĭ.

In viacul al 11lea și ½, pe când latinii stăpinea Constantinopul; Sfîntul Munte era stăpinit de impăratul Bulgarilor Ioan-Asan II: care duhovnicește era supuși la Patriarhia din Nicheia, aceste se costată din condica Protatului, numită micul Țap; adecă: screre pe pele de țap. Iară stăpinirea lui Ion Asan II. aŭ fost de la 1245 până la 1345, prin sucesorii lui, și se chema împărăția Sirbească: El aŭ cucerit Bulgaria, Seres, Melenicu, Rodope. Estip, Stanimahu, Tetovon, Velissa, Prossichin, și Salonicul, de la împărați Comniani, și in total tota Machedonia, Zagora. Trachia, Develtu, până la România Mare; Acest Bulgar Asan Bulgar impărat; aŭ infințat Patrierhie la Ohrid, Filipopul, Drama, tradița (Sofia), Șumla, Vidin, și Reslov, anii, 1020 _ 1393._ și ambăsadă la Galipoli, pentru corespodența cu impăratul din Orient Iòn III. Duca Batace;- Iòn Argintianu, probează că impăratul Iòn Asan, aŭ fost Român Macedonean.— in anul 1290, Mitropolia de Tirnova, saŭ recunoscut de indepedentă, cu decret imperial și Sinodal de Patriarhul German, și de Împărați Iòn III. Duca Batace, și Iòn Asan, socrul lui Iòn Batace, care saŭ unit, și aŭ dat pe latini afară din Constantinopul încă din anul 1261. — In anul 1307. Comandatul varvarilor numit Catalanu Rocafòrte, cu armată, incare avea și turci îmbrăcați in uniforma acelora, aŭ luat in stăpinire Peninsula Casandra: Cataloni aceștia aŭ fost Ispanioli, și aŭ blocat Salonicu și Cavala, dar neputénd se le ia: aŭ predat-

tote ținuturile lor. atît satele precum si Monastirile din sfîntul Munte, și cele de afară. pe unile le aŭ ruinat. al tele leaŭ jefuit; acestea aŭ fost pe timpul împăratului - Ispaniei Petru III.

Ah ! iată steluța vieți mele.
Cum apune dintre stele !
Din zi în zi ia dispare,
Și mă pune in desperare;
Nici o rază de fericire,
Nici o umbră de lucire;
Și tote pier in intunerec,
Tote se sting ca un fermec;
Adio, Munți dealuri și văi,
In care am petrecut in mari nevoi;
Adio, Mări, Insule, și peșteri recorose,
Care mați primit negre și umbrose;
Adio pustie tăcută misteriosă.
In care am trăit viață durerosă:
Adio, frați și Monahi.
Cu care am cîntat Domnului laude intre cei vii.
Adio, și tie suflete al meu.
când vei merge in pace la Domnul Tăŭ.

Viacul al 14-lea.

In timpul împăratului Andronic Paleologul II. dela anii 1282 până la 1328- aŭ năvălit invaziuni latinești ziși-

Cataloni, care aŭ facut mari rautăți și stricaciuni, dar aŭ fost respinși de Ștefan Dușan Regele sirbilor ;- atunci aŭ cadut sfintul Munte ; și tótă Machedonia pănă la apa Marița. care desparte Trachia de Rumelia, iară inpăratul Bizantin : aŭ rămas stăpin pe Constantinopul și pe Tracia ; în acel timp saŭ făcut multe zidiri în sfîntul Munte, Sirbești. Bulgărești. Rusești.- și Ivirești ; atit pe cele vechi leaŭ renoit ; precum- și altele din noŭ aŭ făcut ; așezênd și al treilea tipic « Ierodia Cosma Monast. Sf. Pavel 1903. 7.-

După respingerea Catalonilor Ispanioli. de sirbiĭ la 1302 ; Eiĭ aŭ mers la Constantinopul cu o flotă de 36 corăbiĭ. cu 6000. soldați, pe care iaŭ primit Andronic Paleologul, și casei îmblînzască saŭ rudit cu Admiralul flotei Roger, dîndu-i pe nepóta sa Maria de fămee, dându-i și titlu de mare Duce lui Roger. « Raimondus Montanerus, Chron. reg. Aragon : (Ducangii). Histori, Franco. Bizantino - Falmeraer. Fragmenten. aus den Orient. T. 2. pag. 42 ». — Gligorași pag. 3. și 6 — Paoximer, pag. 6, și Paparigopul, in istoria națiunei Elinești. T. 5. pag. 186. ». — După primirea catalonilor in Constantinopul, cataloni saŭ apucat de pradă ; pentru că aŭ venit generalii Berrengarie, și Rocafórte cu armata pe jos și călăreți din Sicilia, pe care iaŭ trimis împăratul Ispaniei Frideric, cu corăbiĭ în ajutorul lui Roger, in-

scop ca Ispanioli să sebată și in Asia.

A. șa ca Andronic aŭ chemat ajutóre-
din Asia sub comanda-
fiiului seŭ Mihail, și
îndată saŭ ivit conflict în
tre Bizantini și Cataloni.
cari saŭ bătut la Galipoli
la rîul Egos. Sisto, și Madi-
ton, și neputênd biru.i Bizan
tini; aŭ dat titlu lui Roger, înloc de mare Duce,
de Chessar, care Roger aŭ fost omorît la Andrianopuli;
iar Cataloni aŭ prădat Galipoli, Trachia, unde nu
mai intru un atac aŭ cădut 5000. de locuitori, si Gali
poli aŭ fost tramsformat un tirg de vîndut și cumpă
rat robii din Europa și din Asia. (Cosma Ierodia-
Monasti. Sf. Pavel 1903.-).

Cataloni acești nu urma viață de pirați, ci-
negoțul lor era de a trăi din pradă pe mare
și pe uscat; Eiĭ nici sămăna, nici sece-
ra, și era tot d-auna bogați și indesiu
lați în tòte; La urmă ne avênd ce maĭ
prăda, saŭ unit cu Genovezi, și la aniĭ 1307, sub-
comanda lui Raumond-Monta-Neros; aŭ incărcat in
cele 36 de corăbii; cu fămeerile și copiii lor; iară pe
bătriniĭ și bolnavi, iaŭ aruncat pe uscat și pe alți iaŭ-
omorit pe drum; la intòrcerea lor aŭ asediat Orasul Hri-
stupule (cavala); ca port pentru trecere, și neputênd

a vă lua, aŭ trecut la peninsula Casandra, unde aŭ stat ostindu-se, și prădând până la anul 1309; atunci saŭ desfășurat o mare primejdie tragică pentru Sf. Munte, precum mărturisește Teodul Maghistrul in epistola sa, și **Bossenade** „Anecdota greaca” T. 2. pag. 224, precum și Migne in Patrologia lui pagina 145 ”.

Atunci armata Catalonă junghia pe Monahii ca pe oi și Monastirile le jefuia și le dărima: așa că din 180 Monastiri, care se găsa la viacul al 11lea, - și 300, care era in timpul lui Papa Innochentie al III, - in care se intelege și Chiliile mari, - putine aŭ mai scăpat in viacul al [illegible]lea: adecă 25. de Monastiri, dintre care 13 sint și astăzi in ființe.

Acești Cataloni in trecerea lor nu numai aŭ devăstat Muntele Atos, și Casandra cu infricoșată vărsare de singe, ci in totă Machedonia despre miază-zi aŭ făcut asemenea, așa că pe unde aŭ trecut Eiĭ 10. anii aŭ rămas locurile nesemănate; iar Peninsula Casandra 100, de anii aŭ rămas pustie. - In trecerea lor prin Machedonia, saŭ făcut stăpini și pe Regatul Atena, și pe urmă aŭ fost respinși de Dinastia Sirbească Ștefan: Insă dela [illegible] până la 1355 aŭ fost Rege al Sirbilor Ștefan Dușan Uroși al IV. indrăzneți și puternic; acesta aŭ luat multe orașe și cetăți abi

zantrnilor, aŭ supus Bulgaria; și saŭ încoronat ca împărat al sîrbilor, și al Românilor; care El aŭ rămas-ultimul Moștenitori al împărăției Române, șiaŭ murit-grabnic la anul 1355, Decembrie 20: și acest Ștefana IV. după cucerirea Machedoniei, aŭ vizitat Sf-Munta Atos, cu soția lui Elena, și cu fiiul seŭ Ștefan: precum se face cunoscut din 2 Hrisòve ale lui, cu date le 1345- și 1346. Monastirei Helindarului. — Cu ventrèlor în sfîntul Munte, aŭ făcut multe daruri pela Monastiri, mai cu samă împărăteassa Elena, dărvind case de bine-facere în sîrbia, dând și Hrisòve de independente la care ar vrea se facă Monastiri din noŭ.. Aceste Hrisove portă datele dela 1332 - 1346. 1349- și. 1355. — Tòte aceste faceri de bine ale sîrbilor, aŭ urmat până la cucerirea Sîrbiei de către turcii. ∠ Ierodia. Cosma. Monast. Sf. Pavel 1903. . >.

Sfântul Munte Atos, pe la anul 1336, era sub protecția și stăpînrrea sîrbească, pe când marele Ștefan Dușan, aŭ înnăintat cu armata Sîrbească spre-miază- zi, aŭ cuprins Tracia, Machedonia, Tessalia, Albania, și Epiru; și după ce leaŭ luat, le aŭ numit Regate mici; pe Albanezi și pre Eleni. —

∠ Ieromo- Gherasim Esfigmenu. Isto. 1903 >. -

Iar pe sine saŭ numit Imperator al Sîrbiei, și al-României; și stăpîn al Artei, și Comit al Vlahilor —

din Tessalia, precum se face cunoscut din Hrisovul
lui dat la anul 1347. Indictul 15, care aparține hriso-
vul acesta Monastirei Esfigmenului; relativ la Meto-
cul Monastirei din Eparhia Xeres locul numit Cru-
șova; in acel Decret se intitulează zisul Ștefan caîm-
perator al Sirbiei și României din Machedonia: Tot in
anul acesta aŭ vizitat Monastirile din Sf. Munte-
Atos; împreună cu soția lui Elena, precum se zice;
aŭ venit călări, suindu-se și in vîrful Muntelui -
Atos, unde aŭ inălțat și semnul Lui purtătoriŭ de bi-
ruințe: care acum se găsește in Monastirea Helmda
rului.

Plecând Ștefan din Sfîntul Munte la anul 1348-
aŭ voit ca se ia, și pe Sf. Grigorie Pălàmà in
Bulgaria: dar El nu aŭ voit; - Iar Ștefan laŭ trimis-
cu imputernicire ca ambasador in Constantinopul «Ghe
rasim Esfigmenu 1903- ».

La anul 1350. viind împăratul Bizan-
tin Ion Cantacuzino, in Salonic, aŭ si-
lit pre Dușan, se facă convenție; prin
care 'i dă stăpînire preste Acarnania, Te
ssalia, Sirbia, Veria, Edessa, și-
Ghenico-Castru, (cetatea mueri-
lor); precum și tóte orașele și sa-
tele din golful Strimonic, până
la Xeres, și Muntele Tantesan: care desparte Tra-
quia de Muntele Atos — Pe Ștefan Dușan la anul 1355-
laŭ inlocuit fiiul seŭ Ștefan Uroși; acesta aŭ-

impărțit imeperiul lui in 8 Domnii, sub stépinirea respectabilă Sirbească.

Tot in anii acestia 1321 și 1341. sau intimplat in sfintul Munte triste lucruri religiosé, rugăciunea minții in timpul Impăratului Andronic III mulți Monahii adoptind povețele a Egumenului Simion din Monastirea Sf. Mamant din Constantinopul, care El descoperisé modul ce va se zică pusnici: Eii din liniștea și neturburarea rugându sé, li-se bucura sufletul de Dumnezeesca virtute, și simța ceva mai inalt precum și lumina Dumnezeiacă, și raze precum din Tavor, când sau schimbat Domnul la față; Așa și Eii véd cu ochii trupești lucruri fulgerătore, acestia se numea linișititori, rugatori și insufletiți, pentru că când se ruga ședea cu genunchele sub buric, și ochii la ceriu, - de unde vedea fulgerând Dumnezeeasca lumină.

Mai era și altă sectá numită isihodocxi, (linișititori slăviți). ca cei ce erau răpiți cu sufletul; și negândindu-sé la nici un lucru de afară: după alții Istornici Greci și Francezi; acestia de mai sus facea parte din eresul Theologului Molin din Ispania, care au fost osîndit in Europa; care eres intre pusnici, pă-

nă in viacul al 16-anul 1600. când aú fost-
osindit de sinodul Patriarhal din Constantinopul și
dat afurisenieiĭ.

Această rugaciune aminții este mărturisită
și de marele Sf-Vasilie, și în Tom 2. al Filo-
calei. și intimpul Sfîntului Dionisie Ario-
paghitul: dar acum aú fost la 1321. puse pe un-
tapet inșelat.

Pela anul 1400. această rugăciune a minții
saú lățit forte mult în Montele Atos. mai cu sa-
mă intinuturile Monastirei Iviru, în schitul Măgula:
care pe vechime se chema Haldu.– Iar inviacul al-
XI. schitul cuviosului Sava.– Și Monahii care in
trebuința această rugăciune, avea numele de purtă-
tori de raze.

Iar sfîntul Grigorie Pàlàmà aú indrep-
tat greșelele, pe când se pusnicia in hoia-
răle Lavrei, precum și Sf. Grigorie.
Sinaitul, pe cind se liniștea in Muntele
Atos, pe la jumătatea viacului al 14lea
in Schitul Măgula:, aú îndrepiat cum să se intrebu
ințeze rugăciunea minți. și aú compus și cartea-
Filocaleia.

Tot în același timp in Schitul Samaria se compu-
nea din linișitori Monahii, îmbrăcați în piei de
oi; zic ereticul Varlaam Monahul din Calambria, ca-
re fusése trimis de Papa in Constantinopul pentru-
unirea bisericilor, si nereusind saú intors la Salonic,

unde făcénd cunoștiințe cu un Monah din Sf. Munte — aŭ învățat de la El rugăciunea minții, pe care reŭ înțelegându-o El. — Aŭ scris multe contra ei, care eres aŭ fost început la 1339. întimpul împăratului Andronic al III. catigorisind pre cei care o întrebuințază.

Acolo în Salonic, aŭ avut mari discuții cu Varlaam, probându-i din scripturi că este bună rugăciunea minții, fiind întrebuințată după dreptarul ei: dar aŭ fost preste putințe al îndupleca: în-timpul acela aŭ fost și alții mulții din părinții Sf. Munte; care avea rugăciunea minții, precum Isidor, Calist, care mai pre urmă aŭ fost Patriarh Constantinopolului, Grigorie Vizantis, Nechifor, care se trăgea de neam Italian, Teolipt, și alții mulții — Da în anul 1341 s-aŭ înfățișat la Sinodul Patrierhiei din Constantinopul Sfîntul Grigorie Pălămă din partea Sfîntului Munte, și Varlaam din partea a Papei, care aŭ avut mari discuțiuni pentru dogme, biruit fiind Varlaam, s-aŭ întors în Italia, ținându-se de dogmele Papei, unde aŭ fost și hirotonisit Episcop al Ierapolei; însă eresul lui, aŭ fost renoit de Aquindin Arhimandritul. — Și iarăși în anul 1347 s-aŭ făcut sinod, pe timpul Împăratului Ion Cantacuzino, care sprijinea dogma lui Anquindin, și Grigorași Istornicul Bizantin; pentru care s-aŭ

adunat sinod în Palatul de la Vlaherna; unde-
aŭ fost condămnați, cei care se țin de rugăciunea-
minții ca eritici — Dar Sf. Grigorie Pàlàmà, și acolo-
iaŭ dovedit cu probe din scriptură; făcându-se și Tom-
pentru regularea chestiuni în viitor. — Iar Sfântul-
Grigorie Pàlàmà, aŭ fost pus Mitropolit Salonicu-
lui; care aŭ încetat din viață la 1362. însă ere-
sul naŭ disparut.

Tot pentru eresuri scrie in car-
tea 1. partea 1. pe scurt a Du-
mnezeeștilor dogme ale credin-
ței, alcătuită de prea înțeleptul-
Atánasie dela Paros, ce aŭ fost
dascăl în Ostrovul Hiu, și tipări-
tă în Mo- nastirea Neamțului, în zilele-
Domnito- rului Scarlat Alicxandru Cali-
mah. și a Mitropolitului Veniamin-
anul 1816. Fevruarie 19. — Că sobor în contra calvi-
nilor și Papistașilor în Iași, sub Domnia Lui Vasilie-
Vodă fecorul Lupului, trimis aŭ fost din partea Pa-
triarhului al Constantinopului, Partenie bătrânul la-
sobor pe dascălul seŭ Chiril Criteanul, om învățat
care propoveduia pe amvon dogmele cele drepte ale bi-
sericiei, care mai pre urmă aŭ fost Patriarh Alicxan-
driei, fața 278 – 279. — Teotochi Svetagoritul scrie,
la fața 346. a Dumnezeeștilor dogme, pentru latini;-
care zic că tot una este, și se arate latini, ce sobor-
aŭ adăogat, că Sf. Duh, purcede și de la Fiiul, se-
arate ei locul anul fețele, și pe începătorul eresului;
— Sobor în For la 791. saŭ adunat pentru adăo-

girea credului, şi la 8.. Sobor din Agvastrag, pe-
vremea lui Leon III. Papa al Romei, care aŭ scris pen-
tru dreapta credinţe pe 2 table de argint scrise pe
latineşte :. scrie Baronie 809. Velormin-Severin-Ve-
nia-Nicolae-Chihoischi, intiiul Folonion :, iar Atăna-
sie, tablele acelea de argint zice: că era de .. li-
tre şi 6 unghii, şi era spînzurate în biserica Sf. Pe-
tru înaintea moştelor Sf. Pavel :, iară latini zic care
nu este aşa. că la soborul lor la 809. de la Agvistrag
saŭ adăogat, că şi dela Fiiul purcede Duhul Sfînt. —

Tot în cartea 1. part. 1 pag. 293.
Himera se băsnuia la Elenii, du-
pă scornirea lor, o hia-
ră ore-care ciudată acă
tia. basmul este aşa : Petra ceta-
te- este a Lichiei, şi se zice că
întru acea- sta este un Munte întru ca-
rele era o hiară dinainte Leŭ, din-napoiŭ-
smeŭ; ia- ră la mijloc himeră (capră). din
tru acaria- eşind foc strica şi pe locul acela-
şi pre cei ce- trecea pe acolo, şi pe urmă venind
Velerefond, aŭ făcut acest meşteşug, că puind
în vîrful- suliţi o sferă de plumb, o aŭ arun
catu-o în gura himeri ; iară plumbul topindu-se iaŭ-
mistuit cele din lăuntru şi aşa o aŭ omorîtu-o — Epi
stolia 2-2. cap-22. către Clidonie — cartea 1. pag.
295, la Paragraful 23, pentru dogme: Hidra se băs-
nuia la Elenii, că era la Leoni o hiară cu 50, capete-

ale căria capete era de șerpi, pe care htară vrind
Iraclis cu Ila sluga sa. oaŭ omorit-o; și se băsnueș-
te și aceasta, când se tăia un cap răsărea ă înlo
cul lui cât saŭ făcut îndoită cu 100 de capete; Iară
Ila înștiințîndu-se de aceasta aŭ meșteșugit și aŭ-
adus foc, și pre capul cel ce se tăia îl ardea, și așa-
aŭ putut deleaŭ tăiat tote..

A ceștia sunt aflări ale òmenilor:
deci sunt și altele cari se pome-
nesc prin Istorii, în Honograful
tipărit - în Monastirea Nèmțului în-
anul 1837 - în zilele Mitropolitului Veni-
amin - Costache. Istorisește așa pag.
199-200 - că Nevrod Arapul și uriașul,
era ca- împărat cari aŭ început tur
nul - Vavilonului, acesta aŭ fost
cel- din fiiŭ uriași după Potop:
avea sub dênsul 72 de Arhitecții,
numai Ever, nu saŭ învoit la zidirea Turnului Va
vilonului; că Potopul după Ruși la anul 1242 -
după Hronicari 2163 - iar după alții 2243 - iar
după Românii 1656, aŭ fost preste tot pămîntul
apă 150 zile; Noe aŭ avut 3 fiii, Sîm în limba-
Evreească, se tîlcuește slavă saŭ nume slăvit -
Ham, se chiamă ferbințală și negreață - Iafet-
se numește lărgime saŭ covirșire - Tom. 1. pag.
58, Efrem Sirul, din Honograful lui Gheorghe.
Singhel; zice așa, mai înalt și mai frumos este

Raiul, care nu l'aŭ acoperit Potopul, și cei dintîiŭ omenii inainte de Potop, locuia intre ocean și intre Raiŭ. Iar neamul lui Cain locuia in pămintul ce se chiamă Naid, care se tilcuește tremurind; Iar ai lui Sit, in cel mai inalt, cărora li se poruncise de Adam, se nu se amestece în neamul lui Cain, ucigătorul de frați, și că oceanul de miază-zi era uscat până la Potop unde locuia Cain, că neamul lui Cain era curvari, și se zicea fii omenilor, și ai lui Sit, cinstea pre Dumnezeŭ, și se zicea fii lui Dumnezeŭ; și fetele din neamul lui Cain, fiind frumóse: fiii lui Sit le lua fămei, de unde amestecéndu-se și luînd năravurile lor, i-aŭ pierdut cu Potop Dumnezeŭ — Din aceste limbi după potop, saŭ apucat de zidirea turnul Vavilonului, cei mai răi ómenii după amestecarea limbilor, le aŭ schimbat și fețele in sluțenie; în Satiri, - Androghini saŭ Ermofrodiți, aŭ cele firești amîndouă, bărbătească, și muerească, țița dreapta bărbătească, iară cea stîngă muerească - Arimospi, aŭ numai un ochi în mijlocul frunții - Astromii care la marginile Indiei se aflá, ne avénd gură nici cum, nici mincând, nici bénd, fără numai prin mirosirea nărilor, din frumósa mirosire a pómelor traesc, ca aceia le este lor hrana, că adică se mirose pómele; Tanafii, la care atita sint de mari urechile cât tot trupul își acopere cu dênsele - Nevri, care se schimbă la vreme în lup, și manincă pre care

le om il prind_ Pitici, omenii mici de un cot, cari-in Munții Indiei tráesc; că muerile lor la 5 ani nasc; iară la 8 anii îmbătrinesc, aceștia sunt cari se-bat cu cocori cá le mănincă ouăle_Ciclopi saŭ Vele-tini, locuesc în Sicilia la Muntele Etna, scrie Virghi-lie Elen din vechime_ Manticorn la India, cari aŭ capul și fața omenească; Iar cel-lalt trup tot de Leŭ-Tot în părțile Indiei se află și alte slutenii, în-asămănarea omenească, capete și grumazi ne-avênd, iară ochi lor le sunt în spate, iară guri-le în piept, încă și alt neam de slutenii se află;-acolo în pustietăți în asămănarea omenească ,-cari se chiamă căpcăuni, cu capetele de căini, și scrijnire de dinți înfricoșată; fiind din vremea-facerei Turnului Vavilonului, podóba chipului ome nesc și mintea saŭ perdut de mînia lui Dumnezeŭ, iaŭ făcut hiară, și nu este de mirare, că în cele du-pre urmă vremi, se fac de asemenea cu acelea; Na vuhodonosor în boŭ; iar Tiridat în porc făcêndu sê-când aŭ năpădit preste dênșii pedeapsa lui Dumne-zeŭ_ Mai este altă probă, că acste slutenii spune-și cuviosul Serapion, cînd isaŭ vestit de la Dumne zeŭ pentru Sihastrul Pavel Tiveul_ și Sf. Agus-tin Romanul, scrie pentru aceștia; și iară-și nui-de mirare, că și acum sunt slutenii cu chip ome-nesc în Asia; și prin Insulele Australiei, și alții-mulții, că iaŭ făcut Dumnezeŭ în hiară după răŭ-tatea lor că nu știŭ de Dumnezeŭ, precum vedem-

că și acum pedepseșie Dumnezeŭ pe creștini pen-
tru greșalele lor, pre Iudei prin Haldei. - pre Haldei
prin Perși - pre Perșii - prin Elenii - pre Elenii prin-
Romanii - pre Romanii prin Goți; iar acum pre-
creștinii 'i pedepsește prin Turcii. - Din aceste limbi,
dela risipire dela turnul Vavilonului, din orbita lor.
nu aŭ eșit, chineji, japonezi. Indieni; și 'și țin limba
lor primitivă. - Romanii, stăpinea tótă lumea, și limba
cea veche latină de atunci saŭ perdut, și din ea aŭ e-
șit francezi - Italieni - spanioli - Rominii - Portugesi -
Apoiŭ saŭ revărsat preste tótă lumea, Arabii, Tur-
cii, Bizantini și Perși; am mers mult se revenim
pentru dogme de care ne este cuvîntul. -

Este cuvîntul pentru Papiștași. noi-
propoveduim că sfinți Apostolii -
Petru și Pavel. sînt Apostoli.
și mai mari Apostolilor. și uceni
ci și slugi ai lui Hristos; Iară.
Papistașii leapădă pre Hristos. și se
pune Eii în locul lui Hristos. ne.
soco- tind póte că: Dumnezeŭ este Dumne.
zeŭ - rivnitori. și nu dă slava lui altuia si
cei ce îl leapădă pre El se nu împărătască pre-
ste Eii. vor peri. precum și cei din Evanghelie.
cari ca niște răi răŭ saŭ prăpădit. Că Papa.
Romei zice: că cel ce nu se supune Papi nu este.
Hristian; Dumnezeŭ cu lucru împrotivă aŭ arătat

că pre mulți cari nu s'aŭ supus Papei, ci și improtivă aŭ scris: cu neputrejunea trupului și cu facerile de minuni i'aŭ proslăvit, dintre care unul este sfîntul Grigorie Pàlàmà, in cetatea Tessalonicului al căruia trup neprimind risipire. – In România trupul Sf. Grigorie Decapolitul, și al Sf. Dimitrie cel Noŭ, și al Sf. Mucenițe Filofteei. – In Moldova al Sf. Ion celui noŭ, și al Sf. Paraschivei; și cel ce tăgăduește minunile, cade sub hula cea împrotiva Duhului Sfint, precum și cei ce i'aŭ scos slujba din Triod, sint luptători de Dumnezeŭ; atita eretici aŭ putut face; iară după zicerea lui Gamaliil, și acum pre lucrul cel dela Dumnezeŭ; om nu pòte risipi, pag. 292. – Pentru dênși „Cuvênt inalt Prea sfințitului Arhiepiscop Mitropolit Moldovei și Sucevei, și Esarh Plaiŭrilor D. D. Iosif Naniescu, cu ocazia sfințirei bisericei celei mari Catredale Mitropolii din Iași 1887, Aprilie 23". Credința în Dumnezeŭ și respectul Relegiuni, era tot-d'auna cu țara și viața lor, și biserica tot-dauna centru de unire și unitate naturală, ca una singură și aceiași religie ortodocxă de răsărit, acăria invĕțătură se sileaŭ a o pune în lucrare în tóte faptele vieți lor sociale și patriotice; nevoindu-se după cum zice Apostolul Pavel, a păzi unirea Duhului, întru legătura păcei: un trup și un Duh: un Domn, o credințe, un botez, un Dumnezeŭ și-

sitatal tuturor. — Ef. [illegible] cap. 4. vers. 3.6. — Iar Domn.
Duhul este, și unde este Duhul Domnului, acole este adeve
rată libertate; zice același Apostol. (Corintenĭ cap. 3
vers. 17). — chiar incercările unora dintre streini ete
rodocși in timpi trecuți de a se intinde și intemeia
in aceste țări Rominești ortodocxe, aŭ fost comba
tute și respinse de batrinii noștri, pentru a se conse
rva unitatea credinței religiose, și prin aceasta
unitate națională unirei, cum s'au petrecut in tim
pul lui Varlaam Mitropolitul Moldovei, cu Sinodul
din Iași; ținut in biserica sfinților 3. Erarhii -
sub Vasilie Vodă Lupu Domnitorul Moldaviei, și
a lui Mateiŭ Basarab Domnitorul României. Un-
gro-Vlahiei. și asemenea incercări de invaziuni
religiose, s'aŭ intimplat chiar și in zilele fericitu
lui intru amintire Părintelui Mitropolit Veniamin
dar aceasta impreună cu Episcopii, și boeri țări-au
respins aceste incercări streine și pretențiose de
propogande religiose (Papismul,) de Episcopul Mel
chisedec, București 1883.). căci biserica nóstră na
țională, predică națiunei in tóte zilele in limba po
porului dela un capăt al țări pana la cel-lalt subl-
mele principii ale moralei Evangelice: pacea, iubirea
frăția, facerea de bine, și tot felul de sacrificii pe
ntru a face bine unialtora și tuturor impreună. — Bi
serica ne incetat striga prin gura Preoților cuvin
tele Sf. Evangheliĭ, se iubim unii pre alții ca intr'
un gând se mărturisim. și precum voiți se vă facă

vòuă òmenii, faceți și voi lor asemenea.- De aici încep cu prostiile și a noroxiilor călugarilor Atoniți, cei prosti, cind o iaŭ intro parte la stinga.-

La anul 1753, în schitul Capsocolibi, saŭ petrecut ca eres, uni ziceaŭ, că colivele sě se facă Dumineca, de aici certuri și frămîntări saŭ iscat, Neofit Monahul din Capsocolibii, învățat fost Evreŭ, 'i zicea că își ține Simbăta lui, și prin scrisori se afurisa uni pre alții ca eritici- pănă iaŭ împăcat cei 4. Patriarhi, ca Simbăta se se facă colivele, și le zicea colivadorida nu Dumineca după cum subținea ei.-

In anul 1870 întro Monastire de călugări din Ostrovul Limena, saŭ ivit un eres al Cairiților, scornitorul eresului Cair 'l chema, că nu postea și sfintele Taine le purta încăciulă, și la ziua anumită se împărtășa ori pe unde; starețul lor Panteleimon, și cu călugării sei aŭ fost isgoniți de acolo; și uni aŭ venit in Sf-Munte; Iar starețul lor Panteleimon, aŭ murit in Andrianopul, și laŭ ingropat Catolicii acolo;- Aceasta după spusa Sf. S. Părintelui Ghedeon Ieroschimonahul, fost Superior al acestui Schit- Românesc, și mort în anul 1909, Martre 17- in care i am slujit pănă la mòrte.

La anul 1913, in Monastirile Rusești Sf. Panielemon, și Schitul Seraiŭ, saŭ ivit un eres, și scornitori lui cei rătăciți, cari pre mulți iaŭ amăgit, zicea eii; că numele de Isus este pe prost și nu Dumnezeŭ, ca alui Isus Navi. și alui Isus Halev; eres ca alui Arie și Nestorie, care iaŭ indreptat rătecirea lor, Patriarhul Ioachim al III. de Constantinopul, indreptindu-i din Sf. scriptură rătăcirea lor.

In anul 1355; serie istoria că împăratul Ioan Cantacuzen, care saŭ împăcat cu Ioan Paleologu; și dimisionând dela Tron, saŭ retras făcêndu-se Monah în Monastirea Watoped. – In anul 1357, Indictul-10; Impăratul Ioan Paleologu; dă un Hrisov; – prin care poruncește ca Monastirea Esfigmenu, se stăpinească locuri la Partenona. – Franco, Castru-la Thoronii; precum si Paliohori dela Zanzion.

Patriarhul Calist I. la anul 1358. dă un Singhiliŭ, prin care recomandă și ordonează; că Monastirea Pantocratorul, se fie pentru-tot-d'auna chinovie; aceste le hotărăște sub grele afurisenii și blesteme, care vor călca și vor strica regula Chinovii; așa –

Singhiliŭ; cu aceia-și dată; saŭ dat și pentru Monastirile Simon-Petra și Grigoriŭ.

In anul 1364. Indictul 2lea Domnul Sirbiei Ioan Uglisi, aŭ dat Hrisovul Monastirei Simon-Petra, pe care aŭ și renoitu-o. — Acest Ion Uglisi, avênd răsboiŭ cu guvernatorul dela Drama (Draviscos). atunci saŭ omorît, împreună cu doi frați ai lui de cătră turcii lui Murad I. lîngă rîul Tendriu saŭ Tenzon, și între rîul Marița acum (Neniu); în anul 1372. acum se află o movilă de pămînt ca de 140 metre înălțime, și în analoghie lățimea, și locuitori locali povestesc, că în movila aceia sunt óssele soldaților Sirbiĭ; care aŭ cădut in resbel, iară după móartea lui Stefan-Uroși; iaŭ urmat la Tron fiiul seŭ Lazăr-Crali, 1374; mai pre urmă tot din neamul lor, aŭ venit fiiul lor Ion Uglisi in Sfintul Munte, și saŭ făcut călugăr în Monastirea Simon-Petra, făcêndu-se grădinariŭ; și tatăl lui aŭ făcut Beserica Simonu-Petra a sobornicească. (Cosma Ierod. Sf. Pavel. 1903). Atunci aŭ fost și sfintul și Cuviosul Nicodim, rudenie cu împăratul Sirbiei Lazăr, călugărit în Sf. Munte intro Monastire slavenească, ca era sirbit călugării in Monastirile Simon-Petra, Grigoriŭ, Castamanit.

Filofteiu, si Helindari, si aŭ fost Prot al Sfintului Mu-
nte; si rudenie a împăratului Lazar, fiind om in-
vațat Bisericește si Politicește al timpului aceluia si
cu nume mare, si sfinte Munte era sub stepinirea Sir-
bilor; aŭ fost trimis de Xinaxul sfintului Munte la
Constantinopul, pentru trebile Monastirilor. Apoiŭ ca-
um smerit aŭ fugit de acolo in România, si aŭ fondat
Monastirea Tizmana de astăzi, și alte Monastiri, in
județul Mehedinți și Gorju, precum inviața lui din 26
Dechembrie scrie; iară slujba se pune la 29 Dechem-
brie, că este inpraznicul Nașterii Domnului Nostru
Isus Hristos, se află intro carte in Biblioteca Schitu-
lui Românesc Prodrom, din Sfintul Munte Atos la
№ 1636, tiparită cu cheltuiala de Episcupul Iosif
Bobulescu, Noul Severin. Vilcea 1883. Acolo in Sir-
bia, aŭ fost Patriarh al Sirbilor, că pe acele vremi
sirbii avea Patriarhia lor, care este aprópe de orasul
Ipec intinutul Bosniei, cu Monahii și Egumenii in-
trensa. Deci aŭ lepădat Episcupia Sirbiei, și incepă-
toria Sf. Munte; și aŭ venit în România, trecând prin
orașul Sirbesc Cladova, in Turnu Severinului din Ol-
tenia; pe atunci era Domn Țărei Radu Negru, la
oltenia, era Bănatul si Ardealul din Austria. tóte ace-
ste 12 județe era ale Olteniei; Iar în Ungaria era Vla
dislav, și după cum am zis: aŭ venit pe locul Monasti-
rei Tizmana, care se numea pișetori în vremile ace-
lea, și aŭ facut Monastire de călugări cu viață
de obște; cu hramul bisericei Adormirea Maicii Do-
mnului: Si aŭ ziditu-o cu banii lui Radu Negru V.V.

dară aŭ murit și aŭ lăsatu-o neisprăvită, și aŭ isprăvitu-o fiiul său Dan. (6894 - 1386), și aŭ inzestratu-o: Iară Stefan despotul fiiul lui Lazăr, aŭ fost la anii. 1396.

In zilele Patriarhului Ignatie 1363-s'aŭ hotărît sinodicește de Patriarhul, ca tóte bsericile ortodocxe în Duminecile postului celui Mare, la botezi, și ajunul crăciunului; in loc de-Acxion se cânte; de tine se bucură cea plină de dar; - Iar Patriarhul Filofteiŭ care aŭ urmat mai pre urmă; aŭ voit se desfinteze-acest așezămint, dar Monastirile din Sf. Munte, s'aŭ opus: țiindu-se tipicul cel vechiŭ; - Aceasta se face evident dintro leturghie tipărită in Venetia, de către Ioan și Natanail Lavrioții, anii. 1574;- in care la scórță vorbește și despre viața lui Ioan-Cucuzel; și că Ioan Cucuzel, aŭ fost pe la anii 1300; in timpul împăratului Andronic II. Paleolgul, și aŭ murit in zilele împăratului Andronic Paleologul III. anu 1341, care se constată dintru un manuscript găsit in Monastirea Watoped; și galbenul care laŭdat Maica Domnului lui Ioan Cucuzel; când aŭ cântat, acum se află in Rossia. Salonicul aŭ fost luat de turcii la 1387. după 4. anii de asediŭ, dobîndind óre-care drepturi de autonomie; după mórtea lui Baiazet.- Bizantinii (greci) aŭ reluat dela turcii inapoiŭ Salonicul, Veria, Lerige și altele.- la 1404; Andronic Împăratul din Bizanți; a vêndut acest orași venețienilor, pe su-

ma de 50,000, perperi; dar tot da tribut turcului, dar
la 1430, turcii aŭ luat cu asalt acest port, şi aŭ făcut.
prisonieri 7000, locuitorii, pe care iaŭ vîndut in Azia, -
tóte bisericile, afară de 4, aŭ fost transformate în -
giamie. (Ion Arginteanu, Isto- Romînilor ma.
cedonenii. 1904. pag. 210).

Turcii aŭ luat cu resbel Tessaloni.
cul, - Bitolia, - Cavala, - şi ce.
le-lalte care se ţinea de
sîrbii, de sultan Murad I. de
afară din totă Machedonia pe
sîrbii, şi Sfântul Munte Atos, isaŭ -
hotărît se plătească pe fie-care an -
14,000, iperpiron, iar în zilele -
Sultanului Moahamet I annii 1413 -
şi, 1421, saŭ urcat tributul la -
130,000. aspri, şi la 1430. saŭ -
sculat armata Veneţiană, şi saŭ bătut cu
turcii pe Marea Egheului şi in Machedonia, şi
aŭ biruit turcii; rămînd stăpini pe tote cetaţile şi
oraşele, şi pe Marea Esfignului; Atunci Monastirile
sfîntului Munte; saŭ supus definitiv puterei Otomane.

1916. Aprilie 30.
Irinarh schimonah.

În anul 1394. pentru neînţelegerea
între Protatu şi Monastiri, aŭ poru.
ncit de la Patriarhie; a se face adu.
nare in sfîntul Munte la Chimo:
unde aŭ luat parte Mitropolitul -

Salonicului Gavriil.. al Weriei Daniil:-venind. în Sfîntul Munte; aŭ adunat pe toţiĭ Egumeniĭ-a celor 25 Monastiri şi alţiĭ învăţaţi, şi aŭ hotărît dreptul Egumenilor:, care după care se iscălească.-1 Protu- 2 Lavra- 3 Vatoped- 4 Iviru- 5 Helindar- Xeropotam 6- 7 Caracalu-8 Monastirea lui Alipie-9 Xinof- 10 Esfigmenu- 11-Zugravu- 12 Dohearu- 13 Monastirea lui Vasilie 14 Filofteiŭ- 15 Pantocratorul- 16 Russicu- 17-Castamanitul- 18 Monastirea Hariton-19 Sfîntul Pavel- 20 Dionisiŭ- 21 Ravduhul- 22 Saravaru- 23 Grigoriŭ- 24 Simon-Petra- 25 Sfîntul Sava- 26 Monastirea Macri.

Acest regulament suna ast.feliŭ- nici Patriarhul nu se póte amestecă in trebile sfîntului Munte; nici-atrimite Comisiune; nici alt óre-care, si ar însuşi drepturi asupra sfîntului Munte fără de voinţa Protului.-

Asemenea Monastirile Stavropighii ce sunt in sfîntul Munte; sînt datóre se pomenească numele Patriarhului.— Protul Sfîntului Munte este îndrept. se hirotonisască pre Egumenii Monastirilor, afară de al Lavreĭ:. alegerea Protului se face de Egumenii a 25 Monastirii. cari sunt datori se aleagă pre cel mai Duhovnice-

cesc; când Protul va dimisiona, saŭ va fi încetat de Patriarhie, (oprit); ca ne demn; când va pleca din Protatu: îşi va lua numai bagajul ce aŭ avut El. Egumenii Monastirilor, sunt datori a îşi alege un Episcup, ca sel hirotonisască pe Preot, şi Diaconiĭ, care vor avea vîrstea Canonică.

Monastirile sunt datore ca se aibă la biserică Careia 12 clirici pentru serviciul bisericesc al Protatului câte 1 de la fie care Monastire; restul de 8 până la 20: Eĭ vor servi la unt-de-lemn, la lumi nări, la tămîe, la făină, pentru personalul bisericesc; Monastirile sunt datore a da Protului în fie care an, vin, unt-de-lemn, griŭ, orzi, şi fasole, şi alte roduri.

Hotarăle Cariei până unde stăpîneşte Protatu; începe de la apele împărăteşti; şi se pogoră până la părţile Riachia (rîŭ), şi până la Monastirea lui Alipie: « iar acum chilia Carpuzan »; De acolo se întoarce spre nord, până la locul cel mare; dintre Monastirea Pantocratorul; de acolo oia în sus până la chilia sfîntului Gheorghe, zis Faneromeno, şi de acolo urmiază până învîrful culmei despre nutea, pă-

na la crucea Xeropotamului.—

Totii chiliotții după moșiele chili-
ile lor sunt datori ada ca tribut,
saŭ cade bine-cuvêntare, în fie-
care an la Protatu, din rodurile lor,
adică: din vin, unt-de-lemn, alune,
și se lucreze fie-care chilie câte 5 zi-
le la viile Protatului, saŭ la tăere-de-
lemne, saŭ la còsă; pentru care Pro-
tatul este datori, ale da chiliotților cite 100-
de scînduri pe an din pădurea lui; Asemenea
și Chiliotții după moșia Fachinu, și din prejur
se dea Protatului, ca și cei de sus.

In hotarăle Cariei nici o Monastire
nu are drept se aibe Metoc. Acest
regulament oprește, primirea celor-
fără de barbă, precum și spînii,
măcar de arfi și fiŭ, saŭ frate trupe-
sc; iară cari sunt cei primiți la că-
lugărie, după cercarea de 3 anii, se fie călugăriți.

Este oprit de a intra dobitòce de-
ambele secxe păscute de mire-
nii; la Monastire este oprit de a-
avea dobitòce parte fămeiască:
hotar este pe care se nul treacă mirenii
cu dobitòce, vigla mare; care este apròpe de Acan-
tos Istmu.— In acest timp Monastirile, aŭ ince-
put se aibă siguranțe; pentru că fiind micșorat

imperiul Bizantin: mergând spre cădere: atunci atât-sfintul Munte cât și cele-lalte țări de prin prejur, se-stăpînea de turcii; de bulgarii, de Sîrbii, de Albanezii, de Francezii, de Venețienii, de Genovezii, și de alte nați uni apusene; cari stăpinea insulele, și pe mare încetase pirații, pre când și Sultanii aŭ primit supunerea a călugărilor și apărarea lor.

Dar în viacul al XV. -5 Monastiri cu-hotarăle lor, aŭ fost desfințate și împărțite la 20 Monastiri; diortimia aŭ inceput in Monastirile din sfântul-Munte, in viacul al XV. sub guvernul Turcesc: adecă la 1500; după căderea Constantinopului; cea întiiŭ-diortimă saŭ făcut Lavra, și Watoped, fără amai avea Egumen, călcând tipicurile vechi ale chinovii; ci numai slujba bisericei păzîndu-o după tipicul vechiŭ.
«Ierodia-Cosma, Monastir-Sf.Pavel 1903.»

La Sinodul din Florința la anul 1439-Fevruarie 9, unde aŭ egzistat împăratul-Ion Paleologul II. aŭ fost însoțit de multe persone-clericale, precum și de Monahii din Sfintul Munte: cu Patriarhul Iosif, cari aŭ fost călugării din Monastirea lui Alipie, Gheorghe Scolarie, care după luarea Constantinopului: aŭ fost pus Patriarh cel I. Ghenadie, după întorcerea de la Florența: călugării din Sfintul Munte, aŭ protestat contra unirii; și la anul 1452, saŭ tărat ori-ce spera-

nța de unire.

Tot în anul acesta călugării sfântului Munte Atos sau presentat cu daruri la sultan Moahamet II. la Andrianopul, supuindu-se împărăției Mohametane; pentru care leau dat și firman; în care au recunoscut Sultanu 19 Monastirii, afară de stavronichita; iară cele-lalte Monastiri au fost împărțite jefuite distruse și contopite la anul 1428 — și plătea sultanul Mohamet la punerea de Patriarh 10000, aspri; iar acum la punerea de Patriarh — Patriarhul plătește sultanului 10 000, franci, ca se îl întărească de Patriarh, și alți doritori de stepînire dau și mai mulții banii «Istoria Români-Macedo- 1904 I. Argintianu, pag. 222 »

La anul 1440, când împărăța Ioan Paleologul, al Bizantului; sau adunat consiliu în Elveția în Orașul Bonna și Florenția la anii 1438 și 1439, au fost iscălită unirea bisericilor; la care sau învoit și călugări din Sfîntul Munte; numai Mitropolitul Efessului Marcu au fost contra; și

risipindu-sĕ sinodul in luna Fevruarie. saŭ reintors la Constantinopul împăratul cu representanți bisericeș-ti. cu hotărîrea lor mincinosă. «« Ieromon. Ghe-rasim Esfigmenu 1903 »».

Konstantin Paleologu. de la anul 1448. până la 1453. El avea pronumele de Constantin Dracu; pentru îndrăzneala lui cea multă, aŭ fost împă-rat în Constantinopul, după mórtea lui Ioan Paleologul, când aŭ fost în resbelul de la Brusa: de saŭ bătut cu sultan Orhan.– Acesta aŭ fost cel din urmă împărat grec; Atunci Mona-hii din Sfîntul Munte; vĕ-zênd că Constantinopolul este apròpe de căḍut. aŭ trimis deputațiune. la sultan la Andrianopul după cum saŭ zis mai sus; recunoscându-le drepturile prin firman mai înainte de sultanii din Brusa: precum și acum mai pre urmă: «« zice Gherasim Ieromonahul Esfigmenul »». la anul 1841; aceste drepturi aŭ fost recunoscute. și de sulta-n Abdul-Meget, prin firmanul cu data anul-Turcesc 1257, luna Zilcade. (1841). în care saŭ iscălit și Mula Stăpînitorul Saloniculuĭ; puind-și El pecetea.– Firmanul din Brusa, dat de sultan

Baiazet; pe când avea scaunul in Brusa 1360.—
iar al 2lea firman dat de Murad 1, anul 1389.—
pe când avea resedința în Andrianopul, după cuce-
rirea Bulgarilor, și a sîrbilor. al 3lea firman, din-
cele vechi este dat tot în Andrianopul, de Sultan Me-
hemet I. zis cilibii; unde pre celle 2 de mainainte-
leaŭ oprit Sultanii: sileaŭ dat numai copii.

Iar Pașa-Turcesc, care aŭ cucerit-
Machedonia, sub-Sultan Murad II.—
se chema Hamza-Pașa; Iar Consta-
ntinopul saŭ luat de Moahamet-
al IIlea, in anul dela Hristos.—
1453 Maĭ 29. ziua Marți.

Deci împărăția Trapezundei, saŭ
luat după 8 anii la 1461.—
iar Peloponisu care era curat
Regat Grecesc, saŭ luat,
tot de sultan Mehemet II,
anul 1461, numit Portitu-
in anul acela călugări din Sfîn
tul Munte; aŭ trimis o deputație.
ne la sultan, rugându-se ca se fie protajiați, și-
sultanul a primit cu dragoste, si leaŭ dat mari da-
ruri, încuvințând ca se păzască tot aceleași regu-
li cum se păza și la împărații byzantinii când-
venea la împăratul.. In septămîna când saŭ luat
constantinopul, scrie Istornicul Nichita Critovlu, care-

locuia în Insula Imbru. aŭ fost trimis ca preşedinte [illegible] capul unei deputaţiuni creştine. din toate Insulele Mări Egheului. Imbru. Limnu şi Tassu. la sultan Mehemet II lea : aflându-se în Andrianopul. între Eii era şi óre-care Monahii din Sfîntul Munte Atos : care aŭ dat sultanului petiţiuni de supunere : făcându-i şi olaudă sultanului pentru marele lui vitejii, care aŭ arătat-[illegible] mare şi pe uscat, întrecénd pre toţi viteji din vechime : care El de la Dumnezeŭ aŭ fost destinat ca stăpînitori al lumii : şi aŭ fost pus acest Nichita Critovulu, cu firman ca stăpînitoriŭ al acestei Insule până la anul 1466.

ă pe urmă după luarea Constantinopolului. ne mai fiind Patriarh. pentru care pusese pe Atănasie II. aŭ fost tăiat în timpul răsbelului. iar Sultanul Mehemet : aŭ poruncit se gasasca pe Dascălul Gheorghe Scolarie. şi laŭ pus Patriarh. care saŭ luat numele de Ghenadie II. Scolarie. 1454. 1456. căruia iaŭ dat firman toată stăpînirea Duhovnicească şi politicească a asupra creştinilor. dându-i şi bastonul care purta de asu

Mai 4. 1916.

pra un măr de aur: cari lucruri aŭ hotărît să se păzască precum se păzăsc și până astăzi la punerea Patriarhilor.- Trebue se mergă la Palat la serbătorile imperiale Turcești, însoțit de primichirul (**Primicerius**). purtând bastonul acela în mînă; ce se chema turcește « **hasrani** ».- se zice, că acel baston sar afla astăzi în Sfîntul Munte în sfintele Monastiri. a Ivirului afi « **Ieromo. Gherasim Esfigmenu** 1903 ».

Wremea anului 1500. până la 1600.-

In anul **1513**. Sultan Selim I. porilit Acamptos; când aŭ vizitat Dardanelile, și aŭ făcut observație cetăților. chilit el Bahri: (adecă cheea mări spre Constantinopul).- Atuncea aŭ vizitat și Sfîntul Munte unde aŭ fost primit cu mare pompă, isaŭ dat și multe cadouri în mijlocul unei mari serbări executată de către Monahii Sfîntului Munte, și Vizirul lui: de unde saŭ întors la Constantinopul prin Andrianopul; fiind Patriarh atunci în Constantinopul Teolipt I.- **1514_ 1519**, ajungând sultanul în Constantinopul, aŭ poruncit împreună cu Islaismu în unire; tóte bisericesti aflate atunci în Constantinopul mari și mici se fie transformate în gia-

mii; și creștinii se fie convertiți la Islamismul; și definitiva desfințare a Patriarhatului: norocire însă ca aceasta aŭ fost combătută de Moftiul judecătorul de pace Găamali: aducênd ca argumente din Coran ca se nu fie niminea silți a se face turci cu sila ci numai de voie. curios. ucru și minunat că acest sultan se dăruiască Monastirei Xeropotamului; sfântul act; numit Hatișerif, când au voiajat în Egipet la 1517, în care la Articolul 9. al Hatiserifului porunceste asa. « fiind că s'aŭ găsit la menționatul ereŭ al Otomanilor memorabilul « zic Sultan Ghiaus Murad II, de la 1421, până « la 1451. hatișeriful lui ca pe Monahi Sfîntului « Munte, așa cum s'ar întîmpla, se nu-i moștenească « nici autoritățile turcești pe Mol, zis: nici Mansufat (autoritățile turcești), nici altul cine« va dintre generali turcii. împărăția mea așa po« runcește ca pe Monahii din Sfîntul Munte de acum « înainte; se nu îndrăznească cine-va dintre turci « ca se-i moștenească, și nici tatăl saŭ muma lui. « saŭ rude a Monahului mort în Sfîntul Munte, ci « numai Monastirea în care aŭ fost El tuns Monah. « aceia are dreptul se-i stăpînească averea, pen« tru că El așa s'a făgăduit înaintea lui Dumne« zeŭ. »

Deci pentru aceasta trebue se părască cele ce aŭ estt prin gura lui, pe lîngă aceasta acest Sultan, aŭ dat și ordin ca se nu dea bir

Nonastirea Sumela a Nascatórei de Dumnezeu mentio-
natul hatișerif aŭ fost trimis către Pașa de Salonic -
Ali, si Cadiului Sidorajcasia, și lui U.imandas, și a
comandantilor Mahometani, prin care anunță luarea-
Eghipetului, și cum că intimpul șederei lui in Eghi
pet; în răsbel cu Arabii, aŭ vědut 40, vitejii tru-
pești, cu arme minunate ca ângerii umblând in aer.
si zêcênd: cum cā noiĭ; sínțem împărate ajutoriŭ ai
ottomanilor; și conlucratoriĭ la biruința ătă con-
tra vrăjmașilor, și cerem răsplătire pentru binele
ce tam făcut. « Ieromonah Gherasim Esfi-
gmenul 1903 »..

âine oare care pusnici
Ruhombadis. adecă.—
(Duhovnici). ca se-
cearā voie dela îm-
părația ta, ca se recon
struiască casa nóstră;
în care se găsește mo-
știle nostre, prin urma-
re dacă voești se ne ai
prietini, și in alt timp
trebue numai se le dai voie a re-
zidi casa nóstră, ci se le dai și daruri
ajutóre. În timpul când această vedenie saŭ ară-
at Imparatului Selim in Eghipet. saŭ s[...]ratat
si Islamului (Patriarhului Turcesc Muftiu- lui Su
leiman: si Vizirului Mustafa-Pașa). si sfatuindu-se

intre densii; atunci pe neganuite sa [illegible] [illegible] ntat si Monahii, inputerniciti in regulă de tot sfântul Munte; cumcă cer se renoiască - Monastirea, căaŭ fost arse, şi atunci si Mufţiul aŭ dat hotarirea din partea Să, călocul in care se cetește Sfinta Evanghelie, de se va intimpla se arzĕ, saŭ sĕ se strice trebue iar să se rezi deascā; pe care leau aprobat si Sultanul.

Pentru aceasta şi împărăţia mea (zice Sultanul), are bună voinţe si mulţumire se plătească şi se ajute acelor ce voesc a uă rezidi; pentru ca de multe ori aŭ vĕdut ajutoriŭ dela menţionatii 40. Muceniici, si pentru acestia face Apel la toti supuşi sei se ajute. (Gherasim Ieromo- Esfigmenu. 1903.).-

La Art. 10. din Hateseriful de-sus, saŭ rezidit Monastirea Xiropotamu al 9lea. şi are voie parinţii a o rezidi Monastirea, de căte ori vor avea nevoie. si se dărueşte 20 prăvălii in Sidorocafsia şi se ardă 40- candeli. la mòştele sfinţilor 40. Muceniicii, si cât loc se vede de la Monastire cu ochi catre cele 4 parţi ale orrezo[illegible]

niului, pâna acolo este moșia lor, și părinții se fie scutiti de darile guvernului « Maff-Muselides », și poruncește ca se meargă 10-hotarnici ca se scrie hotarăle Monastirei și ale Metócelor, impreună cu ipistaiul Arhitect, care aŭ stăruit la construirea Monastirei Ibraim-Aga, adeverează hatișeriful al lui Sultan Ghiaus Murad, cum că vre unii din Monahii Monastirii, voind se meargă la altă Monastire, se fie pedepsit cu o amendă de 100. lei; și Monastirea care l'aŭ primit pre El, se fie pedepsită de catră Agaua locală, și călugărul se fie reintors cu sila la metania lui.

La anul 1545 aŭ fost numărată intre 20 Monastiri și Stavronichita. — La anul 1650, in timpul Patriarhului Ierimia II Monastirea Lavra și Watoped; saŭ făcut iară chinovii; iară pe la 1575, saŭ făcut iar diortime, impreună și cu alte multe Monastiri, sub pretest că ar duce o viață mai iconomica. (Ierodia. Cosma, Monasti- Sf. Pavel 1903).

In anul 1656, sultan Soliman-Alea, renoește drepturile Patriarhiei prin firman, dând voie ca să se rezidească Patriarhia: care arsese la anul 1515, unde aŭ ars si hatiseriful dat de sultan Mohamet. a,

pentru că acola aŭ ars, și acum din noŭ poruncește, că creștinii aŭ voie, săși rezidiască bisericile ruinate, și se nu fie siliți nici unul a se turci: cu care ocazie dă voie, a se zidi și Sfînta Monastire Stavronichita, pentru că de la 1541, până la 1544; aŭ fost dărîmate tóte bisericele creștinești din Constantinopul (Gherasim-Ieromo- Esfigmenu).

Se găsește într'un act încheeat între Monastirea Stavronichita și Filofteiŭ, cu data 1533, luna Iunie pentru un loc Catismă, care numește pe Stavronichita Monastire Nouă; iar la 1541, sărăcind Monastirea Stavronichita, chinotita aŭ datu-o Monahului Grigorie, și se fie tot îndependentă, și la 1544, Chinotita îi dă Monastirei Stavronichita, loc cu pădure, și pentru móră în sfîntul Munte. La 1546. Monastirea Esfigmenu aŭ fost prădată, și arsă de Turcii; iară la 1563, saŭ dat voie de la mulalele din Salonic: (adecă judecătorĭ bisericeștĭ turceștĭ). ca să'și rezidească biserica catredală Monastirei Caracalului. În zilele lui Sultan Selim II, aŭ dat voie ca să se vîndă tóte lucrurile și moșiile răpite în timpul luarii Constantinopului; care aŭ fost multe Propietăți Monastirești; atunci Monastirile saŭ rescumpărat averile lor confiscate de turcii, cu banii dăruiți de Domnitorii Românii.

Vremea anilor 1600, până la anii 1700.

În viacul XVI. că darurile de care saŭ lipsit sfîntul Munte dela împărați Bizantini. (Ierod. Cosma. Monastĭ - sf. Pavel); leaŭ împlinit.

cu tóta dragostea şi evlavia Domnitorii României şi ai Moldaviei, pentru că în zilele lor saŭ rezidit mai multe Monastiri în sfîntul Munte, de acesti Domnii, şi leaŭ înzestrat cu moşii în ţară şi întreţinut până la 1860, după cum va spune cuvêntul înainte.

Tot în viacul acesta, Sultanul turcesc aŭ pus dare pe sfîntul Munte 200,000, aspri pentru întreţinerea comandanţilor: a bostangiilor Enicieri, zis: cheltuiala Ogeacului; (statul major turcesc). Pentru carne 118,320, aspri, pentru materie pînză şi altele. 78,880. pentru servitorii, 2800. Totalul 200,000, aspri; Acestea saŭ plătit regulat, pană în timpul lui Sultan Mohamet II. care aŭ desfiinţat ordiile bostangiilor, şi a enicierilor, reformânduşi mata sa, după adjutorul ar-dat de Domnitorii Românii în viacul al XVI. şi al ruşilor, saŭ întîmplat fomete mare preste tot; de unde Monastirile aŭ intrat în datorii multe din ele; precum şi Protatu din cauza sia dărilor grele; şi a dobînzii datorii, care plătea 7000. banii albi pe an numai dobânda;

așa că datoriile aŭ putut se fie platite prin viacul
al XVIII.

In anul 1574. se găsește scris-
la o scorțe unui Tratavanghel din
Monastirea sfîntului Pavel, în acel -
timp Episcupul Epidavru Macarie;-
aŭ ridicat revoluțiune, și aŭ rescu-
lat pe creștinii din Peloponis, din
Aichin, Viotia; care aŭ căduț mai
mult de 350.000, morții, în care se număra și călu-
gării junghiați, și pre alții iaŭ spînzurat:-și pe-
2 Mitropoliți, al Salonicului, și al Patrelor (Moreea
iaŭ ars pe flacără: La această revoluție, aŭ fost în
voită, Ispania, Veneția, și flota Papală: care aŭ ni-
micit cu totul pe flota turcească la Nafpacu (Ghera-
sîm Efigmenu, 1903).— După trecere de 38 ani-
1612, Episcopul de Trichera, aŭ pornit iară revulu-
ție încontra turcilor, și saŭ vărsat și a doua oră mu-
lt singe creștinesc în Ianina

In anul 1572. și 1579. saŭ adunat
la Patriarhie în Constantinopul Sinod
cu 12 Arhierei, cu Egumenii de pe la
multe Monastiri, Ieromonahii și Monahii
in total 985, aŭ hotarit cu toții se nu
se mai primiască în sfîntul Munte co-
pii și spinii sub nici un cuvênt; ci-
călcătorii acestui așezământ, se fie a-
furisiți și neputrezi. Se găsește întro condică la Caraca-
lului scris; că la anul 1621, se afla în Sfîntul Munte 50000;

călugarii, și plătea bir la Sultan 80,000, lei.

In anul 1581. aŭ ars Monastirea-Simon-Petra desevirșit precum-mărturisește Chinotita așa la 11 Dechembrie 1581, intro nópte saŭ incins-focul din 4, părți ale Monastirei, și aŭ mistuit tot, chiliile și sfintele odoara de aur și de argint, și vrednicile multe-cărți, și sfinte vejminte aurite, și hrisóve și singhiliurile ei; numai părinții aŭ scăpat rămiind-numai zidurile; dar biserica inăuntru nuaŭ ars; ca cei 3 tineri in cuptorul Wavilonului; pentru-care facem appel la tóte Monastirile, și afară din Munte, ai veni in ajutoriŭ Monastirei ca să se înnoiască, și se vie la starea ei din tiiŭ. (urmiă ză iscăliturile 20 Monastiri ale Atonului).

In anul 1604, pănă la 1617, aŭ trimis Sultan Ahmed I. - ómenii-ai vistirrei impărătești turcii numită Imirii ca se facă Catagrafie, la tóte Monastirile, a viilor, a morilor, și a grădinilor, și sele preţuească, și se plătească zeciuiala lor, care saŭ constat zeciuiala lor 14,000. banii de aur; adaogându-se, pe lingă cele 80,000, din timpul lui Sultan Selim; Acest act se găsește in Arhiva Monastirei Esfigmenu, precum și hotărirea turcească.

De la anii 1600, pănă la 1800, Domnitorii României; aŭ dat mari daruri și averi Monastirilor

din sfintul Munte. că ajunsese Monastirile in stare de rui
nare ingreuiate de timpuri, ne avend ce mînca: precum și mul
te aŭ fost părăsite. ca și Simenenu la 1600, și Russicula
1603, trecênd averile lor in stêpînirea Protatului. pe la
anii 1650, si Monastirea Lavra. se găsa ingreuiată de da
torii; nemai putênd intreține numar mare de călugării: și
aŭ fost așa până la 1800.

Ctitorii si bine-făcătorii Rominii, si veniturile în banii, din țara Rominiei și ai Moldaviei, si veniturile dela moșii; în Monastirile sfintului Munte Atonului, și în alte părți până la anul 1863. aici înprescurtare, cu trimiteri.

Monastirea Rusicu, Tom. 18, pag. 144. la 1708, saŭ dăruit Monastirea Domna Sfîntului Panteleimon, de către Domnitorul Moldaviei Mihail Racoviță. - și fratiseŭ Nicolae Voevod - Radu-Vodă, - Constantin Basarab Brîncoveanu. - Alicxandru, calimah Domnul Moldaviei. - Teodor Domnul Moldaviei. - Grigorie Alicxandru Ghica, Domnul Moldaviei. - Scarlat calimah. Domnul Moldaviei. - Grigorie Alicxandru Ghica. - Constantin Dimitrie Moruzzi, Domnul Moldaviei. - Mateiŭ Ghica voevod. - Constantin Racoviță voevod. - Teodor Grigorie; Grigorie Alicxandru Ghica. Domnul Moldaviei. - Teodor. Domnul Moldaviei. - constantin Dimitrie Moruzzi -

Domnul Moldaviei. _ Alexandru Mavrocordat Domnul Moldaviei. _ Mihail Suțu, Domnul Moldaviei. _ Mitropolitul Gavriil al Romăniei. _ Scarlat Ghica. Domnul Moldaviei. _ Constantin Mihail Ipsilante. Domnul Moldaviei. _ Nicolae Domn Moldaviei. _ Grigorie Ghica. Domnul Moldaviei. _ Mihail Racoviță, Domnul Moldaviei. _ Grigorie Ghica, Domnul Romăniei, și altii mulții.

Monastirea Dohearu. ctitor Mitropolitul Moldaviei. Teofan. _ Gherman, Teofil, Alixandru Lăpușneanul, și Domna lui Ruxanda, și fiul seŭ Bogdan, Domnii ai Moldaviei, anul 1598. (vedi Tom. 15. pag. 28).

Monastirea Xeropotam. Tom 19. pag. 65. la anul 1702, saŭ dăruit Monastirea Danciu din Iași. _ frații Fălcoenii Ion Postelnicul. _ Petre Voevodul. _ Boerul Pagoni Săuli _ Domnitorul Romăniei Scarlat Ghica. _ Constantin Duca Domnul Moldaviei. _ Nicolae Alixandru. Domnul Moldaviei. _ Alixandru și Petru Domnii Romăniei.

Monastirea Ivirului, Tom 6. pag. 57. la anul 1592. _ Monastirea Mera. județul Putna. _ la 1615, Monastirea Sfînta Traime din București. _ de ctitori Radu Domnul Romăniei. _ Sermoxen și Nicolae Postelnici în Romănia. _ Eliași, Duca VV. _ Ștefan cel Mare Domnul Moldaviei. _ Proegumen Visarion. Radu Drăghici Domnii Romăniei. _ Neagu Basarab Domnul Romăniei. _ Cantemir Domnul Moldaviei.

Monastirea Watoped. Tom. 11. pag. 59. la anul _ 1669, saŭ dăruit Monastirea Bărboiu din Iași. _ La 1606. Schitul Grăjdenii în orașul Iași, de Domna Ana Golia. La 1729 Monastirea Richitoasa, în județul Tecuciu. _ Erimia Movilă Domnul Romăniei. _ Ștefan cel Mare Domnul Moldaviei. _ Logofătul Dimitrie Sturza. _ Ion Barbă. _ Grigorie Sturza. _ Mi-

tropolitul Veniamin Costache, și alții.

Monastirea Cotlomuși. Tom. 7. pag. 8.- Radu cel frumos Domnul României.- Neagu Basarab Domnul României.- Mircea, Vlad, Vintilă. Domnii Românici.

Monastirea Pantocratorul. Tom. 10. pag. 41. Stan cel Mare, Logofătul Ungro-Vlahiei.- La 1629, Monastirea Căsciòrale, din județul Vlașca.- mai se văd ctitorii.- Barbu. Gavriil, Trusiano, Logofeți din România.- Neagu Basarab, Domnul României.- Chiril Arhimandritul.- Ieromonah Moldovan Calinic.- Stefan. Petru Domnii Moldaviei.

Monastirea Bulgărească Zugravu. Tom 14. pag. 31.- Antioh.- Cantemir Domnul Moldaviei.- Barnoschi. Vasilie Lupul Domnul Moldaviei.- Alexandru Domnul Moldaviei.- Alixandru Domnul României.- Stefan cel Mare, și Bogdan fiul lui Domnii ai Moldaviei.- Petru Domnul Moldaviei. Erimia Movila Domnul Moldaviei.- Mitropolitul Teofan.- Bogdan și alții.

Monastirea Xinoff. Tom. 17, pag. 18.- Neagu Domnul României.- frații Craioveni, Pirvu Radu, Duca, Vornic și banul Craiovei.- Boerii din România, Niculman, (Nicu Manu).- Matei Basarab Domnul României.- Radu și fiul seŭ Radu. Domnii României.- Radu. Șerban Basarab, Constantin Brincoveanu și alții.

Monastirea Lavra. Tom 3. pag. 39.- Neagu

Basarab, Vintila Domnii Romaniei.- Vladislav-Domnul României. Vintilă cu fiul seu Drăghici Domnul României.- Vlad Domnul României.- Io. Petru Domnul Moldaviei.- Erimia Domnul Moldaviei. Mateiŭ-Domnul României.- La anul 1773. isaŭ dăruit Monastirea Berzunţi cu averile ei din Moldova, judeul Băcău.

Monastirea sfîntului Pavel. Tom. 23. pag. 21. Noul schit, zugrăviţi pe pareţe la dreapta Daniil Monah. Arhimandritul Antim. Arhiereŭ-Isaia. Monahul Acachie.- Schitul Lacu. Acachie.-Ignatie, si Eftimie.- Românii Moldoveni, la 1898. Biserica sobornicească, renoită din temelie de Monahul Iustin Român Basarabean.- In sfîntul Pavel-ctitorii Ştefan cel Mare Domnul Moldaviei.- jupîn-Barbu ban.- Danciul comisul.- jupîn Radu.- Neagu Basarab Domnul României, şi Teodosie fiiul lui.- Petru şi Radu al 2lea.- Mateiŭ Basarab.- Boerii Românii, Drossul. Vişa.- Constantin Basasarab Brîncoveanul-Domnul României, şi Dómna lui Maria.- Şerban Cantacuzen Domnul României.

Monastirea Dionisiu. Tom. 22. Pag. sfîntul Erarh Nifon, fost Mitropolit în România.- Neagu Basarab. şi Pahomie fiiul Domnul României. Petru Domnul Moldaviei. Alexandru şi soţia lui Ruxanda, Domnul României.

Monastirea Esfigmenu. Tom. 12. pag. 15. Petru Voda Domnul României. Mitropolitul Venia

mın Costache al Moldavrei. _ La 1682. Vornicul_ Gavriil Costache, Monastirea Burdujeni in Mol dova .. Alicxandru calimah .. Alicxandru Moruzi. Domnul Moldaviei.

Monastirea Canstamanit, Tom. 16. pag. 33. _Io, Petru Domnul Moldaviei.

Monastirea sirbilor Helindar. Tom. 13. pag. 7. Vintilă,. Vlad.. Mateiŭ Basarab, şi Io-Duca, Domnii Românıei.. Ştefan cel Mare Domnul Moldaviei.

Monastirea Stavronichita, Tom. 9. pag. 10. Neagu Basarab_ Mateiŭ - şi Ştefan Cantacuzino-Domnii României.. Mitropolitul României Macarie.

Monastirea Grigoriŭ, Tom. 9. pag. 8. La anul 1777. Monastirea Vizantra, din judeţul Putna.. Iar titori Ştefan cel Mare Domnul Moldaviei, şi Bogdan fiiul lui ._ Mitropolitul României-Gavriil, şi Domnii României Ipsilante. Grigorie_ Ghica.. Io. M. Suţu şi alţii.

Monastirea Simon_Petra. Tom. 20 - pag. 89. Mihaiŭ Viteazul Domnul României .. Acsiot Aga Pogoniat ._ Domna Caplia ._ Petru.. Alecsandru, şi Mihnea Domnii României, şi Parsie Monahul Romin, fondatorul Schitului Rusesc Prorocu lui Ilie, fost Egumen in Monast. Simon. Petra.- şi o vedenie de ucenicul seŭ Teodosie, in Monastirea Neamtului in Moldavia.

Schitul Romînesc (**Prodrom**). Tom. 2 pag. 70, ctitori, Monahul Macarie .. Iosif Ieromonah .. Iustin Duhovnic .. Nifon Ieromonah .. Patapie. Grigorie .. Netarie Ieromo.. Alicxandru, Grigorie Ghica. Domnii Moldaviei, pag. 82, și Alicxandru Ghica. pag. 90. și Monahul Isăia Drăghicescu.. Dosofteiu, Ghedeon Ieroschimonah, și alți pag. 91.

Protatu. Tom. 8. pag. 3. în rîndul al 10lea renoită Neagu Basarab Domnul României .. Vasilie Lupu Domnul Moldaviei, - Ștefan cel Mare Domnul Moldaviei pag. 35. da în anul 1682. saŭ daruit acestei Monastiri, de Domnitorul României, Șerban Cantacuzen Basarab, Monastirea Burdujeni, pentru Chinotita sfîntului Munte, că tote veniturile la acea Monastire se fie împărțite la 20 Monastiri din Atos.

În anul 1661, Chinotita (Protatu), fiind prea îngreuete de datorii, și neputênd plăti, aŭ vîndut tote chiliile de pe moșia Protatului la alte Monastiri, din care cele mai multe le aŭ cumparat Monastirea Helindariu Sîrbilor, cesta bine în acea vreme, așa că din pricina lipsei și a saraciei mai tote Monastirile, saŭ făcut diortime, și Protatul aŭ fost desfințat, și de atunci saŭ compus Sinacxul de Proistosii de pe la Monastirile idiortime: iară veniturile încasate de pe la Monasti

ri de milostenii și altele. se guverna de marele eclisiarh și pă-
zitorul de sfinte vase.

Kosma Ierodia - Monastirea sf. Pavel, din anul **1903**, scrie că în veacul **13** și **14** - mai se găsa și alte Monastiri în sf. Munte cu numele următore. Xirocastru, Fachinu, Catari, Argintianu, Pito Fălăcru, Lutrachiu, Caspacos, Zîgu, Monosilitu, Neea-Chitu, - Veriotu, Calica, Strovelcos, Calimafca, Sfinții Apostolii, Climent, Siche lu, - Teodosie, Aquindin, Trigala, sfîntul Nechifor, chir Atanăsie Vulefteriu, Sidorocastru, sfîntul Trifon, Păflăgon, Gomatu, Politu, Ravduhu, - Harzana, Tornarie, și Tolmăta.

Aceste Monastiri, fusese zidite mainainte de Lavra. sfîntului Atanasie; și iar renoite la **1360**, precum adeverează Istornicul Ghenadie în Biografia sfîntului Atănasie: care se găseste scrisă la chilia Lavra, - mai de asupra de - Careia; cu hramul Sfînta Trăime, întro condică veche; -

pe timpul acela tóte Monastirile avea uă viață Chinoviatică: pe moșiile Monastirilor eraŭ și chiliotiĭ.

Vremea anului 1700. până la anul 1800.

La anul 1671, se număra in Sfîntul Munte, până la 6900. călugării prin Monastiri și chiliile lor; în Lavră era 600, în Watoped 300. Iviru 400, Helindar 800; în Dionisiu .... în Cotlomuși 300;- Pantocratorul 200.- Xeropotam 200,- Zugravu 200,- Dohearul . Caracalu 500,- Filofteiŭ 50,- Simon-Petra Sfîntul Pavel 200,- Stavronichita, 30.- Xinoful 30,- Grigoriu 60,- Esfigmenu 80,- Russicu- 20,- Castamanit 6; « Description of the present state of Samos, Nicaria, Patmos, and Maŭd Athos. ».- De către Istornicul Meer Die Hanpturcunden- pag. 67)— La 1671 — 1672, un Athănasie cliric din Chipru, convertit la Papism, aŭ venit presentându-se ca ortodocx în Sfîntul Munte, și la alte Monastiri din Trachia.- Machedonia, Meteora, Calabă, Tritoni, și aŭ cumpărat cărții manuscripte-vechi prin bani.

Dar in luna lui Mai 28. anul 1688. saŭ întărit de către Patriarhul Constantinopolului Dionisie IV. prin epistola trimise; către Dichiul Sfintei Anei Partenie, așezămînt cu înfricoșate afurisenii, prin care arată că de acum înainte moștenitorii chililor; adecă după mórtea starețului;

ucenicul lui se plătească la Monastirea Lavra numai 10 lei şi nimic mai mult, şi rămîne El stareţi şi stăpîn preste chilie şi averea ei; iară care va muri fără mostenitoriu, chilia o moşteneşte Monastirea vinzîndu-o cui vrea.

Fară Lavrioţii asta-zi voeşte a mărgini pe moştenitorii, fie şi după 25 anii in slujba stareţului lui, voeşte ca sei dea afară. – Din Procesele-Verbale ale Chinotitei incheeate la 1711; fiind faţă şi guvernatorul Sfintului Munte Ahmed-Aga, care şi El aŭ mărturisit înaintea a tot Xinacsului pentru apa ce curge la Chino, si la chiliile celor 20 Monastiri, ce curge de la chilia Helindarului Sfinţi 3 Erarhi. zîse: (Chilia Popa Gavriil Milona); iară acum Rusască, saŭ hotărît cum că acea apă este a 20 Monastiri, şi chiliile de prin prejur; această hotărîre atît de representanţi Monastirilor, cât şi de Ahmed-Aga; puindu-şi pecetile lor.

Dar dacă Milona ar vrea ca se oprească apa se fie bătut şi amendat: atunci Popa Gavriil, au cerut ca se aibă şi Elŭ parte la apă (Gherasim Esfigmenu). pentru udat; şi isaŭ dat porţiune; ca şi la cele-lalte chilii împărţite pe ţevi de

fier; care se urmiază; și până astăzi la tóte chilii-
le, și astăzi este puse în discuție de Monastirea Heli
ndarului, nelăsând nici la chinotită se curgă și ca
să se împarță apa ci numai la chiliile care cur-
gé până acum grecești este oprit.

În anul 1719. luna Regep-
ul-Ahir, s'aŭ dat firman de-
către sultan Ahmed III, prin care
dă voie în sfîntul Munte, ca sé se
redideascà Monastirile și bise-
ricile, găsite înființă când saŭ
luat Constantinopolu, care pâ-
nă acum rămăsăse nereperate; este oprit însé de
ale face mai înalte saŭ mai spațiòsé după cum aŭ
fost de la început, și tot pe locul acela; și fără a face al
te noi zidiri.

Tot Ieromonahul Gherasim din Mo-
nastirea Esfigmenu, scrie in
statistica lui din 1903, că Mo-
nastirile Rusești, și chilii, se fac
înalte zidiri noi, de marmoră cio
plită, și biserici inalte și largi, cari se lu-
crează din diferite materiale și trainice
în timpul de față, pe care le intrebuința-
ză la con- struiri; și acestea se face mai
mult de către schiturile supuse Monastirilor
chiriarhice; care Monastiri aprobează aces-
te lucruri; precum și chinoitta, și Caimacamul

Sfintului Munte :. pentru. că și acest material care vine din Sa-
lonic este scutit de vamă ; Asemenea și Monastirile, fac cerere rela-
tiv la mari reperațiuni când le trebuesc material ; pe care le apro-
bează tot Chinotita cât și Caimacamul locului.

ot Popa Gherasim, scrie : ca comform ordinilor -
firmanilor ar trebu-i se arate planul, dacă e-
de nevoie așa material pentru construiri, a-
avènd și diplomă ; saŭ memorandul unui in-
gineri Mecanic să se facă formal, prin ce-
rerea Monastirei și a schitului ; dar aces-
tea nu se păzăsc din cauza lipsei de Ingi-
neri res- pectivi. - că în ceia ce privește zidirea vre unei-
bisericii. saŭ Monastiri trebue să se ia voie. „Adecă Irà-
dea de- la Sultanu. și așa să se zidească" ; Așa saŭ în-
tîmplat în luna lui Mai 1901 ; când saŭ zidit în Careia -
conacul Antiprosopului de Zugravu ; că nu aŭ luat voie de la
Sultan, ci aŭ facut cerere Monastirea Zugravu, pentru renoi-
rea bisericei a conacului cea veche ; iară nu pentru case și pă-
laturi.

ot Popa Gherasim-
Esfigmenitul scrie ;
că răŭ se procede as-
tăzi cu zidirile în Sfintul
Munte ; de ore-ce reese dintr' un-
act găsit în Monastirea Caraca-
lu, de la 1563, și până la 1716-
că întimpurile vechi, cererile Monasti
rilor de reperațiuni și rezidiri intrênse
le, se trimetea de guvern functiona-
ri Arhitecti invățați, ca se aprobeze
cerea lor sau nu. - La anul 1744, septembrie 12, saŭ-
hotarit de Sinodul Patriarhal, și representanți Sfântului-

Anul 1916. Mai 15. scri
în tîrgul Careia.
Irinarh Sisman Monah.

Munte, ca Monastirile tóte din Sfintul Munte, se contribuiască pentru chiliriala a epitropilor şi inputernicitilor Sfintului Munte pe fie-care an 2885 lei.

La anul 1749, intimpul Patriarhului Ecumenic, Chiril V. la iniţiia lui Patriarhie, aŭ făcut Appel la mirenii, şi la cei bisericesti; pentru zidirea unei şcoli de Teologie în Sfântul Munte numită Athoniada care lipsa grecilor această şcólă; că nici o avusese (ast-feliŭ de şcólă); precum adeverează dascălul Serghie Macrios, care aŭ fost fondată cu spesele adunate asupra unei culme de munte, care se vede pe mare lîngă Watoped, prin stăruinţa Ieromonahului Meletre din Watoped, in acea şcólă aŭ fost ca prin Profesoru Evghenie Vulgaris la anu 1753 şi 1759, inventator de Matematică, logica, şi Fizica, după nóua teorie si in ritorică Teologică, care aŭ introdus in scóla şi limba latină; după 6 ani însě; saŭ lepădat de amai urma cursurile de invăţătură din cauza oppoziţiunilor grele, şi intrigile din partea Monahilor, pentru că li se parea Monahilor invăţăturile lui nepotrivite.

Aşa dar aŭ demisionat şi saŭ dus in Constantinopol; după dînsul aŭ rămas Serafim, de neam din Filipopoli dela 1757, până la 1761, aŭ condus scóla Sfântului Munte, retrăgêndu-se şi El, aŭ pus pe unul Nicolae dela Mecovu, « sat de Români Macedoneni ».-

care aŭ predat lecțiuni mai mici in timpul care saŭ și ars șcóla de către Monahii; din cauza că nu se invoia intre dinșiĭ fanatismul cu învĕțětu-rile ce se preda în șcólă ca cum ar fi nepotrivite Monahilor.

Pentru scóla Athoniada, scrie Alexandru Scarlat Sturza. cele ce saŭ urmat și aŭ suferit Evghenie Vulgaris in Sfîntul Munte; lucruri urîte pornite dintr-un zel fanatic al Monahilor, contra mentionatului Dascal acelei din nou înfința-te școli; complotul aŭ pornit de Egumenii Monastirilor; cari convertise și parte din Elenii scólei; denunțîndul pre El la Patrierhie ca nesupus, și nevrednic, și alte catigorii murdare; așa dară filosoful Vulgaris la 1759, plecând din sfîntul Munte: aŭ mers in Constantinopul, și aŭ fost pus in Patrierhie Director, preste tóte afacerile Patrierhiei, de Patriarhul Serafim II: Evghenie Vulgaris, când aŭ primit directiunea scólei din Athos, a avut ajutoriŭ ca dascal in scólă pe Neofit Monahul Capsocolivitul, care fuse-se Evreu, și saŭ botezat făcându-se creștin, și multe aŭ scris pentru Evreii.

A poi cu desfiinţarea scoler. s'aŭ dus în România, in-chinovrindu-se intru-una din Monastirile României, unde aŭ descoperit multe în contra Evreilor, dîndule-și intipariŭ în cărți mici, și aŭ murit la 1770. în Bucuresti .- «Inscripția școlei Athoniada compuse de Evghenie Vulgaris: după testul lui Platon este așa în grecește ».

„ Γεωμετρησεν ειδε ον μωλυω: τωμη δ'ηγοντ συζυγηδω ηας- „ θυρασ „. – (Geometria care aŭ fost nu o scot afară). – «Adecă nu o defăimă; și pre cel ce nu o vrea îl voiŭ în soți cu pòrta ».

Acest Vulgaris dela Constantinopul aŭ mers în Rossia, și aŭ fost pus Archiepiscup al Hersonului în timpul împaratesi Ecaterina II anul 1806. – asa ca pentru fosta scólă Athoniadă dela Monastirea Vatoped de care este cuvêntul, începuta la 1743, prin stăruința Patriarhului Chirill al V. și aŭ fost terminată la 1753; și era Epitropi pe viață la acea scólă nu-

mită. Academia Patriarhului Chirill.- Meletie Wato
pedeanul și Nechifor Teotochi (vezi Tom. 11 pag. 71
Watoped), că după moartea lui se aleagă proistoșii Wa.
topedului Dascali;- cel I Director și Șeff de invăță-
tură in școla Athoniadă; la 1753. aú fost Evghente.
Vulgaris. și după 4 anii de slujba saú retras in Con
stantinopul; si la 1760, aú fost pus Profesor de Filosofie
in școla Patriarhiei din Constantinopul. unde slujind
17. lunii, aú dimisionat și de acolo din cauza unor.
scandaluri venite din Sfîntul Munte din Schitul Sfin
tei Annei, unde se liniștea Patriarhul Chirill V. și-
așa saú desfințat școla din Sfîntul Munte, in care-
preda lecțiuni urmașii lui Vulgaris Neofit Capsocolivitul-
Chiprian.- A. Parios.- N. Zerzules.- și alții.- cauza aú.
fost și chestia colivelor, și a pomenirilor, eres noú. care aú-
turburat tot Sfîntul Munte; ca se nu se facă pomeniri si-
colivii pentru morții Dumineca, pentru că este ziua in-
vieri după cum saú scris mai sus.

Tot intimpul acesta (Gherasím scrie), că în
anul 1751, după 10 anii, aú voiajat în-
Sfîntul Munte, filologul Monah Russ-
Iacov Blanischi;- El aú compus in Sfîntul.
Munte dicționariú Eleno-Slav. și Latino-
Slav.- și gramatica Slavă, pe lîngă acestea-
aú compus și gramatica Eleno-Latină-esplică-
nd cuvintele Sfîntului Ioan Gură-de aur pen-
tru Preoție, și pentru erarhie a Sfîntului Dionisie Aric
paghitul, și actele făcute de Sinodul Ierusalimului la

anul 1672. precum și alte inscrierii.

Tot în acest timp la 1753, luna Iulie, Patriarhul Chiril al V. în al 2lea Patriersie a lui, împreună cu Papa; adecă cu Patriarhul Ierusalimului Mateiu.– al Chesarrei Partenie, împreună cu 12 Arhierei, aŭ hotărît darea afară de prin sfîntul Munte a copiilor sia spinilor, precum se hotărîse și întimpul sfîntului Athanasie.

Tot în această vreme 1759. în Monastirea Lavra, saŭ înființat tipografie de către Arhimandritul Cosma, conducându-se de Duca Sotir, care aŭ fost desfințată de turcii întimpul zaverei la 1822.–

Pecetea Protatului până la desfințarea lui 1661, era 26 santimetre in rătunjimea ei. scris pe dênsa Isus Hristos, și fără dată. iară la anul 1785. adunându-se în Careia toți proistosii aŭ desfințat pecetea veche, pre care era Isus Hristos, înlocuindu.o cu alta din 4 bucăți, ca se pòrte pe fie.care bucată litere grecesti și turcești, și se aibă fie.care Membru câte o bucată. (**Gherasim Esfigmenitul**).– La anul 1794. Patriarhul Neofit, VII, aŭ dat un ordin sub neertată legătură pentru tîrgul Careia; se nu se primească mirenii negutători, de azi mai multii de 4 prăvălii.

Tot acest Patriarh Neofit la 1801. aŭ scris cătrê tòte Monastirile sfântului Munte, ca se contribuiască cu banii construirea unei școli Naționale Elinești în-

Constantinopul, în locul celei desfintate in Sfintul Munte Athoniada, la care scolă fusése profesor Evghenie Wulgaris, cu leafă de 1000, si din sfintul Munte, saŭ adunat 205 lire; pentru facerea scólei din Constantinopul.

Tot în acest an 1791, din ordin înalt saŭ oprit de amai neguiători mirenii în Careia; ci numai călugării, cari lucrează de mînă de tóte felurile, pot se vêndă si pe strada Careia numai sîmbata: iar butnarii - Dogarii - Ferari - se nu lucreze in Careia ci numai prin Monastiri. - Asemenea saŭ oprit atunci în tot sfintul Munte - se nu se taie saŭ se vîndă carne ci numai pentru turcii; din Careia: representantul lui bostangiŭ si a altor turcii, care ar veni cu trebuințe trimisi de guvern, se nu se vîndă ciubuce, cuțite, si tutun; care va călca acestea se plătească 2000, lei la Ogeacul lui Bostangii (statul Majur) si 500, lei la Agava locului. (Cosma Ierod. sf. Pavel. . .

La 1764, platea sfintul sfintul Munte bir lei-

14072. personal pe an.

Dela anul 1800, se numără in sfintul Munte, sub chiriar chiile a 20 Monastiri 290-chilii și 11 schituri. Iară dela 1800, încôcea, sau fondat schituri chinovii, bulgăresc, rusesti, și Românesti, precum și alte chilii multe. iară pănă la 1916-20 Monastiri împărătești, din care 11 chinovii și 9 Diortime.– 14 schituri, din care 7-chinovii, și 7 Diortime, său făcut din nou 3-schituri Rusești, Nôua Tivaida și Cărmița, Iară călugări pe moștile acestor Monastiri 9000, și chilioți. 800 chilii.

Monastiri Chinovii.	Monasti Diortime (saŭ aparte).
1. Dionisiŭ.	
2. Castamanit.	1. Lavra.
3. Russicu.	2. Filofteiŭ.
4. Grigoriŭ.	3. Iviru.
5. Caracalu.	4. Pantocratorul.
6. Esfigmenu	5. Helindarul
7. Zugravu.	6. Dohearul.
8. Xinoff.	7. Xeropotam.
9. Simon - Petra.	8. Stavronichita.
10. Sfintul - Pavel.	9. Watoped.
11. Coflomusi.	

schituri chinovii

1. Prodrom Românesc.
2. Seraiŭ Rusesc.
3. Proocul Ilie Rusesc.
4. Rusicu vechiu.
5. Bogorodnița Bulgară
6. Nóua Tivaida Rusesc.
7. Cârmita Rusesc.

schituri Idiortime.

1. Capsocolibi.
2. Sfinta Ana.
3. Sf. Ion Prodromul (Iviru)
4. Noul Schit.
5. Sf. Dumitru (Vatoped).
6. Sf. Dumitru (Lacu).
7. Sf. Panteleimon. (Cotlomuși).

La anul 1820, Monastirea Lavra prin cererea Mitropolitului Moldovei Veniamin Costache; care intervenise încă de la anii 1817, aŭ dat un act cuprinzătoriŭ de 13 Articole, părinților Moldovenii, Iustin, Patapie și Grigorie, care transformează chilia Enicopul în Schit; menționatul act este iscălit de 19. Proistoșii Lavrioții.

Tot în acest an 1820, luna septembrie, saŭ întimplat în Sfîntul Munte o furtună mare cu plóie mare cu fulgere și trăsnete; care naŭ fost nici o dată după cum spun bătrînii; așa că împreună cu plòia și furtună aŭ urmat și cutremur, în cât se clatea sfîntul Munte ca o trestie, și riurile formate din plóie; aŭ dus în Mare Arsănalile Monastirilor Dionisiului, Grigoriului, Simon-Petra, Xeropotam Rusicu, și trei colibii de la sfînta Ana; cassele făcute la aiazma Sfîntului Atanasie, și Monastirea au fost blocată de apă, și în Protatu până la sfinți a ajuns apa; și înecati cadavre era pe marginea mări, miini și picóare rupte.

oĭ în timpul acesta aŭ venit dela Constantinopul marele bancher fanariot Emanoil Papas, care aŭ mers prin Monastiri; șiaŭ atras pre toțiĭ Egumenii și proistoșiĭ se iscălească la revuluție; care saŭ și început la anul 1821, El aŭ vêndut actul la turciĭ, cu iscăliturile Arhiereilor șia proistoșilor din sfîntul Munte; și îndată aŭ pornit armata turcească; începênd dela Patriarhul Grigorie cu Arhiereiĭ luĭ a'ĭ spînzura, și Mitropolitul din Salonic; și pre toțiĭ Arhiereiĭ care aŭ putut a'i prinde și pre toți boeriĭ care aŭ luat parte la complot, precum și pre tóte satele până în Sfântul Munte. — In timpul acela egzecutatorul acestor tóte în vilaetul Saloniculuĭ se chema Lobut-Pașa, (fiecor de popă turcit); Din Sfîntul Munte aŭluat 82, proistoșiĭ, din care 16 Lavrioțĭ, și țiindu.i închiși temnițe un timp, și neputênd sâ se rescumpere prin baniĭ, leaŭ vîndut tóte averile mișcătóre boi etc; și argintăriile pe care leaŭ putut găsi, și lor leaŭ tăiat capetile; numai unul aŭ fost grațiat. Hagi-Ghermano, din Monastirea Stavronichita; iar Monastirile aŭ fost ocupate de armata turcească, și îndelungă vreme aŭ stat în sfîntul Munte turcii, și rămînsese câte 2 și 3, călugări prin Monastiri, și spînzura câte 7 proistoșiĭ de o creacă până se rupea, și eĭ rîdea, iĭ scula să se ducă la biserică, și iĭ lua în spate pe turc până la masa lor, 'l purta prin curte și alte batjocuri. —

faceaŭ pagâni. **Gherasim Esfigmenul**.

Tot în anul acela ocupînd turcii Monastirile din sfîntul Munte, aŭ dat foc pădurilor colosale, începând de la sfânta Ana, ardêndu-le tote până la Monastirea Filofteiului, în acel timp multe pergamente, aŭ fost vîndute de greciĭ, şi de mult preţi odòră; Aceste a leaŭ făcut părinţiĭ Monastirilor ca se le asigureze în părţile Eladei; că părinţii fugiti cu acele odòră; le vindea pe nimic în Elada. „ adevereaze Iosaf proistosul Pantocratorului în epistola sa cu data 1822. Maiŭ 15. ", care fusêse fugit din sfîntul Munte, împreună cu epistatul sfântului Munte; unde aŭ scăpat în Scopilu, şi istoriseşte aşa „, că aŭ venit acolo în liman 2 Monahiĭ cu caicul Monastirei Pantocratorului, şi intrând în limanul Panormo a Scopilului; aŭ deschis lăzile lor cu odoră bisericeşti, şi vindea la diferite caice din liman, din cele de mult preţi odòră sfinte bisericeşti.

1916. Iunie 7 zile

Lucrul acesta aŭ fost vestită la Epitropia crestină din Corint; care aŭ trimis ómenii de credinţe de aŭ făcut inventariŭ pentru tòte lucrurile de valòre ce era în caic; şi aŭ[?] cu dînsiĭ sfintele moşte, vassele de argint, sfintele potire, Evangheliĭ; precum şi odòrale aflate în Monastire-

din Scopilu aduse din Sfîntul Munte, care erau aduse mainainte spre pază; Atunci epitropia de Corint au luat tote vassele de valuare înstăpînirea lor ca se nu cadă în mîinile turcilor.

Cât au stat armata turcească în Muntele Atos, plătea Monastirile anual cheltuelile, pentru întreținerea a 3,000 soldații, și alte dări — 1500, de pungi, cari fac 750,000, și comandantului Lobut. Pașa, iau dat chitanțe, că sfîntul Munte este datoriu la El (la Pașa) 3000 pungi 1,500,000, lei. — In anul 1834, iară la turchete 1251, luna 21 Seval, sau dat firman regulînd plata capitulații Sfîntului Munte «la turchete zezie, haraci». »; prin care hotăraște, că călugări de prima clase, se plătească 60 lei pe an de cap, și a doua classă 30 lei, și a 3 classă 15, după numărarea făcută atunci — sau hotărît atunci sau hotărît, ca se plătească tot sfîntul Munte 39,660, lei, — iară la 1841, au venit ordin de la Vizirul Omer-Pașa, și Savet-Pașa, cătră Mulaua de Salonic, că sfîntul Munte Atos in loc de 39,660 lei, se plătească 42,913, lei; și cu alte dări neprevedute se fac lei 53000, zeciuiala se plătească tote Metócele — iară înăuntrul Sfîntului Munte este scutit de zeciuială. (Ieromo. Gherasim Esfigmenu 1903).

Dar în anul 1800, tote Monastirile sau complectat rezidirile lor vechi. prin milosteniile adunate de la Domnitori Românii de preste Dună.

re; plătindu-si și datoriile; de óre-ce pela annul-
1780. rămăsese numai câte 4 călugări prin unile-
Monastiri; adecă în Monastirea Rusicu si Castamanit.-

Tot in acest timp la 1785. chilioti au
reclămat la Patrierhie, contra Monastirilor, că îi îngreuiază cu dări mari.
ca se ia și ei parte (chilioți), la plata de 200,000.
lei la comandanții bostangiilor, pentru întreținerea Ogeacului (statul Majur), și pentru că-
Patriarhul se nui silească pe chilioți ca se plătească.

La 1839. Schitul Prorocul Ilie, avea titluri și dre-
pturi de Mondrion, și pre urmă sau transformat în
schit chinovial Rusesc. (Gherasím Esfigmen).-

La anul 1904. se plătea tribut 72,400. lei în-
2 câștiuri, alt nimic mai mult.

La 1860. sultanul Abdul-Meget, au dat un hatișeriff-
prin care ordoneazë, ca toți Monahii de sub împărăția lui,
se aibă drepturile de o potrivă; ordonind Patriarhului de
constantinopul Ioachim al 2lea; ca și el se urmeze întoc-
mai.

În 13 Noembrie 1862, Domnitorul României-
Alicsandru Ioan Cuza I. au ordonat confiscarea
Moșiilor Monastirești și venitul lor; atît în-
țară precum și la bisericile din Orient, prin.
camera dela 14 Maiu 1863, ca să se ea tóte-
moșiile grecești răpite dela Rominii cu voturi-
97 pentru luare; și 3 contra, și la 15 Mai prin
ordin circular către toți Egumenii le face-
cunoscut că țara Românească este stăpînă pe Monastiri și-
pe averile lor: la 18 Iunie acelaș an, sau dat ordin Domnesc-
în București sub № 561, compus din 3 articole; ca tóte odórale-

de mult preți dăruite Monastirilor, se fie predate la or-
dinul Protoereului, și in cadi de nevoie, și chiar boerilor;
iar actele precum si sfintele vasse, cari se găsesc in Mona
stiri, sé se depue; pană la deslegarea chestiuni, la cite una
din Monastirile cele mai sigure din București și Iași-
După multe discuțiuni, după dimisionarea Domnitorului
Cuza la 1866, și suirea pe tron a noului Domnitor Carol; -
aú fost speranțe de împăciuire a lucrurilor, dar nu iaŭ aju-
tat Dumnezeŭ, nu mult timp la 1864 proprietățile Monastire
ști; aú fost împărțite la clăcașii setenii; pentru care: căla
1863, aŭ protestat la puteri si nu lisaŭ luat în considerație ce
rerea lor, ca Procurator al lor din partea sfintelor locuri îm-
puternicit Arhimandritul Nill Pendipoleos Esfigmenitul, care
mai pre urmă Arhiereŭ. – Wenitul din Moldova, era pe fie-
care an 105,500. galbenii; iară din amîndouă Principatele,
se suia la 281.765, galbenii; și alte multe de la moșii, care
saŭ inchis chestiunea aceasta. (Gherasim Esfigmen). -

Veniturile ce mergea la sfintele locurii.

Venituri din România	Lei	Venituri din Moldova	Lei
La Ierusalim.	3,534,311	Sf. Munte Atos.	139,606
Muntele Sinai.	1,564,040	Sf. Mormint.	145,515
In Rumelia la dife-rite locuri.	428,290	Muntele Sinai.	32,290
Patriarhia de Alicsandria.	597,100	Patriarhia de Alicsandria.	9,636
Patriarhia de Antiohia.	36,850	„ „ Antiohia.	5,001
Sfintul Munte Athos	5,166,870	In Rumelia.	5,422
		Scóla Națională grecească din Constantinopul	7,212
Totalul	11,184,461	Totalul	344,702

1916. Iunie 6 zile.

Aceste venituri din România nu le ajungea lor la grandomăriile lor mai avea și alte venituri in Europa și Asia, cari pe vremurile acelea- până la anul 1863. aveaŭ ciubuce 1½ metru, cululea ca o ceașcă de cafea, și cu momea de chilibar, galben si bățu ciubucului impodobit cu diamanturi, cusut pe plusi de mătasă cu fel de fel de culori de mărgele. si aveaŭ Patriarhii câte 2 servitorii ciubugii, care le aprindea și aveaŭ grije ca se nu se stingă, și El sedea pe Divan- rĕzimat cu momeava in gură, cu potcapul cât o doniță de inalt, și cu o rasă largă fórte, ca ore când ca a Fariseilor din legea veche, cu minecile și mai largi, cu un brîŭ lat incins- de mătase colorat; și cu un pîntece ca un boloboc, cu un gât rotund ca o doniță; și până adurmea îl gâdăla la picóre. Apoi- de călărea pe cai, eraŭ împodobiți cu vâltrafuri scumpe, cuciucuri colorați, cu mărgele pe la botu si ureichile calului și pe la ochi, colți de la porcii selbatici, și câte 2 și 3 servitorii- înainte și pe urmă. si când sedea la locuri cu verdeață, gătite cu așternuturi moi; și cu mare băgare de samă se uita împrejur.- Dar Domnul Isus Hristos, le aŭ tăiat tótă mindria cît aŭ umblat pre pămînt, aŭ umblat pre jos, și prin arșița sórelui; după cum învață la cuvîntul din Sfinta Evanghelie in Dumineca a 5. a Samarinenci; că aŭ sedut pe o piatră lingă o fintî-

nă; când aŭ vorbit cu Samarineanca, si nu saŭ mai uitat -
incóce și incolo se caute teremonii; și pîinea o aŭ frînt cu-
prea sfintele sale mîini, nu aŭ tăiatu-o cu cuțitul. Proisto-
șii grecii din Monastirile Sfîntului Munte, pórtă blăni piei
de óie, vulpe, lup, jderi, pisică, șobolani, etc. numai proi-
stoșii, iară ucenicii lor nu aŭ voie. - Se revenim la cuvîntul
ce ne stă înainte. Dacă era boer din Xinacœul lor, avea o că-
ciulă ce se numea pe grecește tumbaiera; (căciula boerilor bă-
rîni): strîmtă la cap și înalta, și la fund ca un glob, făcută
din scânduri subțiri, cuptușită cu roșiu, și pe din afară îm-
brăcată cu catifea. și după acestea aŭ eșit nerghilelile, o-
sticlă cu apă, si cu un mați ca de 1½ metru de lung, carico
municà cu sticla cu apă printro oțiță de sticlă, și la gura-
sticlei, lulea cu tutun de Persia zis (tumbuchin), și după aces
tea, aŭ eșit țigările și tabacu de îl trag pe nas; și acum la-
Patrierhie, le țin ingalantarie spre amintire ciubucile. Dară
Patrierhia de Constantinopul cînd murea vre un Arhiereŭ, sco-
tea ciubucile la mezat. Deosebit de veniturile din Romînia,
mai avea și alte venituri, si iată regulamentul tipărit -
grecește al Patrierhiei din Constantinopul din anul 1862 -
de Patriarhul Chiril al 7lea, și se află în Bibliotica schi-
tului Romînesc Prodrom. Sf. Munte Atos la № 1997, Patri
arhul cu funcționari lui bisericesti, și cei-lalți slujitorii avea
leafă pe an 50,000, lire turcești, acestea se încàsa de la Mi-
tropolĭile Patrierhiei din Turcia: care la fie. care punere de
Mitropolit era obligat se dea Patrierhiei anual după regula-
ment acestia.

1.	Mitropolia de Chesaria.	630	4	Mitropolia Chizicu.	2560 / 950
2.	„ „ Efess.	1,000	5.	„ „ Nicomidia.	625
3.	„ „ Eraclia.	950.	6.	„ „ Nicheea.	615.
	Totalul.	2,580		Totalul,	4,770

	Suma din urmă.	4,770		Suma din urmă.	26,364
7	Mitropolia Halchidon.	727	36	Mitropolia Prespon.	643.
8.	„ „ Dercu.	825.	37	„ „ Enu	250
9.	„ „ Salonic.	925.	38	„ „ Metimnis.	420
10	„ „ Tirnova Bulg.	725.	39	„ „ Mesemvria.	460.
11	„ „ Andrianopul.	1,140	40	„ „ Widdin.	755.
12	„ „ Amasia Bulga-	830.	41.	„ „ Drista (Silistra).	763.
13	„ „ Ianina.	895.	42	„ „ Samos.	430.
14	„ „ Brussa.	715.	43	„ „ Ersechiŭ.	738.
15	„ Didimotih Macedo-	737.	44	„ „ Constanța.	800
16	„ „ Pelagonia.	760.	45	„ „ Samacov.	850.
17	„ „ Dimitriada.	860.	46	„ „ Zvornicul	760.
18	„ „ Neochesaria.	520.	47	„ „ Rendes (Albania)	685.
19	„ „ Iconomia.	522.	48	„ „ Nisava.	646.
20	„ „ Veria	510.	49	„ „ Castoria.	520
21	„ „ Bosna	1215.	50	„ „ Vodina (Macedo-).	625.
22	„ „ Psidia.	415.	51	„ „ Gorița. Idem.	415.
23	„ „ Critt.	725.	52	„ „ Fanario-Fersala.	520.
24	„ „ Trapezunda.	458.	53	„ „ Strumița.	742.
25	„ „ Larissa.	830.	54	„ „ Beligradu,	540.
26	„ „ Arta.	930.	55	„ „ Grevenon,	420
27	„ „ Filipopuli.	935.	56	„ „ Moglenon.	318.
28	„ „ Rodos.	525.	57	„ „ Devron.	413.
29	„ „ Xeres.	910.	58	„ „ Welisu.	500.
30	„ „ Drama la Càvàlà.	740.	59	„ „ Litisis.	413.
31	„ „ Smirna.	730.	60	„ „ Carpatu.	250.
32	„ „ Mitilin.	730.	61	„ „ Eliopolis (Asia)	472.
33	„ „ Anghira.	200.	62	„ „ Crinis.	428.
34	„ „ Filadelfia (rumelia)	300.	63	„ „ Galipoli.	420.
35	„ „ Melenic.	750.	64	„ „ Miriofitu	314.
	Totalul.	26,364		Totalul.	41,974.

Nr.		
	Suma din urmă	41,974.
65	Mitropolia Metron.	308.
66	„ „ chitru.	308.
67	„ „ Warna.	615.
68	„ „ Sisania (Macedo)	415.
69	„ „ Sofia (bulga)	213.
70	„ „ Wixia.	613.
71	„ „ Haldia.	315.
72	„ „ Anhialu.	630.
73	„ „ Maronia.	635.
74	„ „ Silvria.	460.
75	„ „ Sozopoli.	465.
76	„ „ Xantis.	518.
77	„ „ Gano-Hora (rumelia)	311.
78	„ „ Hiu.	380.
79	„ „ Limnu,	415.
80	„ „ Imbru.	450.
81	„ „ Elasona.	410.
82	„ „ Priconisu,	257.
83	„ „ Casandra.	423.
84	„ „ Derachiŭ.	240.
85	„ „ Pereslava.	425.
86	„ „ Pelagonia.	605.
87	„ „ Drinopoleos (bitalie)	530.
88	„ „ Cou (insulă)	30.
89	„ „ Nisi (Sirbia	73.
90	„ „ Scopia.	823.
91	„ „ Camponia.	62[illegible]
92	„ „ Platamona.	30[illegible]
	Totalul.	55354.

Nr.		
	Suma din urmă	55354.
93	Mitropolia Cozania.	520.
94	„ „ Poliania.	530.
95	„ „ Petra.	306.
96	„ „ Ardomeriu.	308.
97	„ Ersov și Sf. Munte,	308.
98	„ „ Cervenu.	450.
99	„ „ Lovcea.	475.
100	„ „ Brața.	750.
101	„ „ Paramitia.	492.
102	„ „ Nicopoli.	240.
103	„ „ Arcadia.	245.
104	„ „ Retimnis.	502.
105	„ „ chidonia.	630.
106	Petra altă Eparhie.	280.
107	„ „ Heronisu,	360.
108	„ „ Sitia (Calamaria).	410.
109	„ „ Stagon.	410.
110	„ „ Gardichiu,	210.
111	„ „ Savmacu,	250.
112	„ „ Trichera.	404.
113	„ „ Lernes.	260.
114	„ „ Elefiereopoleos.	254.
115	„ „ Mosconisiŭ,	120.
116	„ „ Amiodis,	240.
117	„ „ Halipiu,	120.

Totalul general în lire turcești 65,358, iar în franci fac frumósa sumă de 1,503,234, lire.

cu aceste venituri de bani, le da mîna Arhiereilor se împodobească ciubucile cu dramanturi; voesc aici a arata uritul obiceiŭ cu fumatul tutunului, mai virtos la cei bisericești. deși multi nu primesc cuvîntul acesta ca o deprindere veche.-

„ Fraților cresti-
„ ni! cu durere
„ de din suflet vin a vă spune
„ pentru răul obiceiŭ al lumei,
„ care s'aŭ luat schimbările inti-
„ mpurile acestea de acum, a se
„ fuma tutun și tăbac, nu numai de cei laici
„ mare mic și chiar fămei bogatul și seracul; dar-
„ și de cei sfințiți, Preoți, și Arhierei, care precum se zice, s'ar
„ fi gasit această plantă mai întiiŭ în America de nord, la un loc-
„ ce se numea; Antheia, și s'a adus de un trimis al Portugaliei,
„ ca o minune a lumei celei nouă, către Ecaterina împărătea-
„ sa Franței, numindu-se de dênsa cu acest titlu pompos: „iarbă
„ împărătească;„ si este aceasta, cela ce în genere de toți, se
„ numește (tutun). Intiiŭ ca cum infre. care zidire Dumnezeească, spurcat nimic nu este. Tutunu este o iarbă, pe care Dumne-
„ zeŭ o aŭ făcut; da ce aŭ făcut Dumnezeŭ, tóte sint cu cea mai-
„ multă frumusețe (Facere 1, 31.) spurcarea din tutun se află
în patima păcatului.- Deci Eŭ rog pe toți creștini; iar mai ales
„ pe cei din cler; se nu urmeze celor ce răŭ fumează această-
„ buruiană. în ori ce timp, și înaintea ori cărei persóne, virin-
„ du-o în gură și în nări 1) căci este contra bunului morav.
„ care este un fapt ale de imoralitate; 2) căci este contrar și
„ necuviincósă chipului celui inalt al Preoției si Arhierei; și
„ al 3lea căci este contrar chiar sănătăți. Este contrar bu-
„ nului morav, căci hotarul bunului morav cel adevărat -

„ este. tot lucrul ce póte naturalmente se vateme simtirile saŭ
„ imaginatiunea celor de bun neam. și a cauza dispreți; fu-
„ mâm și serbătórea în posturi. când ómenii buni nici pîine-
„ nu mănîncă deajuns. Nu ne luăm sama. nu ne ferim de aceas-
„ tă veninósă și puturósă iarbă nici chiar în ziua luminósĕ,
„ dar fumăm mainainte de a ne împărtăși. Fumăm, și pe-
„ urmă ne ducem la biserică ca toți cei buni. Fumătorul
„ nici nu bagă de samă. că de la dînsul în biserica lui Du-
„ mnezeŭ aduce o putoare de tutun, ca de la ori ce spurcat.
„ Apròpe de El nici de stat nu se póte.. Da fumătorul prea
„ puțin îi pasă; ca cum nu ar fi nimic. se apropie ca toți de
„ sfintele icóne. de sfînta cruce și le serută -- ca țigan de la e,
„ cine dar nu vede că fumarea tutunului și a tabacului sur-
„ pă acest hotar al bunului morav. și din contră bagă înlăun-
„ tru moravuri barbare și păgâne și mojicești grețóse, celor
„ ce îi văd, și îi desprețuesc. căci moravul bun învață pre
„ om. când își sterge nasul. săși întorcă fața într'altă -
„ parte. ca se nu vadă alt cine-va. nici chiar el. aceia ne-
„ curăție ce o scóte pe batista sa. Iară tabacul sorbindu-se
„ pe nări. face a pica din nas. acea próstă tină. și a o primi în
„ late și mai mîrșave basmale înaintea celor-lalte persóne ca
„ ri stau cu el. Moravul bun, învață, când are cine va a stră-
„ muta, înaintea altora, se abție strămutarea saŭ se o înădușe
„ cu batista de a nu resuna ca o trîmbiță de corn nasul lui, că
„ uzînd îngrețoșare și turburare.. Iară cei ce pun și împing cu
„ degetele în nas, putrezitorul tabac, și gâdelesc organul cel
„ împorojat al mirosului lor, îndeamnă singuri eiĭ și porne-
„ scu stramutarea. care este o clatire și zdruncinare a creeri
„ lor atît de tare, încât cutremură locul unde șade, și face pre
„ toți se strige cu mai tare cuviințe: Sănatos! vivat! etc. ca
„ re numai cuviincos nu póte fi. Și ese de aicia. că fumarea.

tutunului este o vătămare, o patimă nu mai mică de
cât beția; fumatul este așa o poftă, «patimă», care
începîndu-se, naște păcat, iar păcatul făcut naște mórte.
: Iacov: 1, 15, ..Acеasta este o deșartă poftă, pati-
mă, de afuma tutun, și nu are nici un frîu de plecare la
ea; îl face pre om rob al păcatului. Natura nostră-
nu știe această patimă de a fuma tutun..Dar încă
se vedi un om de tótă isprava; biruit de această próstă
buruiană, a nu se putea abține de a băga în gură sa
un corn strugit și puturos, saŭ o trestie găurită cu
o țigare de tutun, și a sorbi aburul cel tărtăricesc prin
gâtlejul seŭ, și suflîndul pre dînsul, a scóte ca dintr' un
cuptori aprins, fum din gură si din nări, după cum caii
lui Diomid, și tauri lui Iason, debordaŭ din gură si din
nas fum și schintei. Se póte dar, a se afla, mai cu răŭ-
nărav, saŭ mai gretos si urît fapt, de cât acesta?. Fu-
mați, încercare, cel întîiŭ o țigare de tutun: ce are se fie?
?. De odată aveți se simțiți otrăvire, cercați mai bi-
ne, are se vi se invirtească capul, are se vă fie greață,
si vărsaturi, vuet și sunet în urechi. Dumnea. Vós-
tră de odată aveți se simțiți, că parcă vă înădușiți.
cine nu fumează tutun, acela îi este greață de dênsul..
Natura nostră ne învață pre noi, prin a mînca pîine, a ne
hrăni cu hrană, încetează de a mînca; de fóme veți mu-
ri..a bea apă natura poruncește..cercați de a nu bea apă,
de sete veți muri.. Da de fumat tutun, cine ne-aŭ ară-
tat? Pofta, mîndria, dezmerdarea deprinderea rea..
Fumarea tutunului și a tabacului, este necuvincos dem-
nitățeи cei inalte a Arhiereilor si Preoților, căci cii ..[illegible]

[illegible] lui Hs. pre pamint, si tóte moravurile lor se
ade se fie urmatori lui Hs.- pline de respect si pricinu
tóre nu de scandal, dar de folos poporului. Care dar res.
pect si cuviință, are necinstita fumare, a acestei burue.
ni puturósă, saŭ ce folos ?. Iară mai virtos: ce sminte.
ală nu pricinueste creștinilor, a vedea pre Arhiereul-
seŭ Preotul lor, că ține cu dinții sei o tigare in gură,
si scóte din nas si din gură un fum puturos, iar ca-
sa sa este plină de un noor gros si intunecat al unui a-
bur ingretositor ? cu ce dragoste si respect, ii va seruta
mîna plină de acel greŭ miros tartaricesc, si se'i ia bine-
cuvintare ? mai ales reul obiceiŭ, indată ce ese de la-
sfinta Leturghie, ca cum i ar fi ținut la arest, aprind-
tigarea, despretuind cu aceasta Sf.Trup si scumpul-
sînge al Mîntuitorului Hristos, care le aŭ primit, si le aŭ
prospete in gură, turnînd preste dènsele fumul acesta-
tartaricesc.- Dar vouă vă trebue fum! voi mai degrab
nu ati mînca, de cât se inceteze cu fumatul! mai degrab.
vă veți uni se suferiti setea, de cât se lepădați rușinósa de
prindere a fumatului. Óre nu este orbire aceasta! ce des
preți si ce necinste pentru sfintele Taine ale lui Hristos?
mai mare nici că se mai póte. Arhiereii si Preoții sunt da-
torii, a inspira buna mireazmă Duhovnicească din tóte
simtirile lor, in cât, se ii mirezmească pre toți cei ce-
se apropie de dinșii, atît pe crestinii cât si pre cei de
alt neam, după cum zice Apostolul Pavel, „ a lui Hs.-
bună mireazmă suntem intru cei ce se mîntuesc, si intru
cei ce pier ? ". Iară când pre acest fum puturos, prin
gură [illegible] prin nas il sorb, care mulți nesuferindul lesi-

nă : cum vor fi după demnitatea lor cea sfîntă, bună mirea-
zmă și miros de viață, la cei ce se apropie catră ei, vé-
dîndu-i cu degetele și barba afumată, și mirosind de depar
te a tutun și tabac împuțit ? Pentru aceia care fumează
tutun și tabac, se socotește de cei mulți, atîta de fără de
lege, ca și cum ar curvi, căci această fumare ține locul
desfrînărei, că nu pòte ase înfrina, și apoi este și o cheltuia-
lă zădarnică, care ar trebui ase cheltui la alte nevoi tre-
buincòse, casei și familiei. _ Nu este patimă, slăbiciunea!
Sfîntul Filaret, Mitropolitul din Moscova zice : òre nu este de
mirare aceasta, că òmenii singuri și aŭ făcut ast-feliŭ de
fòme, pre care natura nici nu o aŭ știut, și un feliŭ de noŭ
de hrană, despre care natura nici nu aŭ gîndit ; saŭ deprins
și saŭ făcut robiĭ acelei mai necuviincòse pofte, și spre acea-
sta aŭ imulțit numărul neajunsurilor sale, făcênd de tre-
buințe aceia ce'ĭ de prisos. — (Nº 6. Drev. c. Iov. Ros.
din anul 1877. fața 175.) .. și mai de pe urmă fumarea
cea rea și covîrșitòre a tutunului și tabacului, este în-
că contrarie, și chiar senătăței ; căci mulți din cei ce
fumează des, s'aŭ aflat după mòrte, avêndu-și mațele
arse și crieri uscați și afumați ; pentru că creirii, adese
ori sorbind tabacul nu numai că chtuește umezala cea
de prisosit, ci încă și pre cea naturală și alcatuitòre așa. —
De fumat tutun însemneazè de bună voie sete otrăvești
singur pe sine, și te lipsești de sénătate, seți scurtezi via-
ța, care vom da răspuns înaintea lui Dumnezeŭ. — Drept-
care nu este nimìnea, din cei ce fumează buruiana acea-
sta, și trag tabac, se nu mărturisască chiar eiĭ, că este

mai mult un reŭ obiceiŭ, de cât un lucru bun, și de folos, si
se osindește inséși, că cunosc réul, dar nul pot stârpi, la
așa lasitate vine, că nu póte ase stăpîni biruit fiind, ori
cari aŭ apucat acest reŭ obicei. — Mîntuitorul zice: « A-
mar, vaiŭ omului aceluia, de la care inșelare se începea
Mateiŭ 18. 7. ». — Incă și filosofi cei invățători de-
moravuri, toți ingenere combat și critică fumarea acé-
sta, ca pre o barbară și mojicească; că pâgînî tabacu il
pun in bucatele lor de câini și de pisică, chinezi și japo-
nezi, si mănîncă viermi de mătase; dar de vor zîce óre-
care, că obiceiul fumatului, este la modă, și s'a făcut in
genere la toți, așa că aŭ ajuns, a se socoti de nimic. Le
răspund: că acest obiceiŭ general, aŭ făcut prea mul-
te alte răutăți, care să se socotească de nimic. — Dar cu-
viincos nu este, toți cunosc aceasta, și fiind că nu se pot
abține, își mîngâe a lor neputințe, că nu este nimic. Este
adevărată slăbiciune a lor, și o invățătură rea și fără
nici un folos. — Căci Apostolul zice: « Tóte-mi sunt slo-
bode, dar nu tóte-mi sunt de folos ». — Nu este adevé-
rat aceia, că omul cu țigarea in gură mai ușor lucrea-
ză, are spori la lucru, și incă cred, că tutunu ajută și
in lucru cu mintea. — Fumarea mai degrab inlenoșază
pre om, de cît sel silească la lucru; că nu ne aŭ dat Du-
mnezeŭ se fumăm tutun, dar se facem fapte plăcute, se
facem bine, că aŭ fost invățați, cari cu tutunul ade-
că fumînd, aŭ scris prea frumóse lucruri: dar da-
că eii nu ar fi fumat tutun, ar fi scris incă și mai
bine, invățătura aŭ descoperit că mintea de tutun
slăbește in lucrul eiĭ. — Câtă cheltuială de prisosit se

face cu tutunu! si fără de această sărăcia zace in mijlocul năstru,
de multe ori nu este de unde un ban se ei pe muncă cinstită; da acolo
incă familia se află fără obucățică de pîine. este desculță. desbră-
cată: dar noi nu luăm sama la aceasta, de aceasta puțin ne pa-
ssă. - Mai degrab fără de pîine ne unim se ședem, si se vedem fa-
milia suferind de fome. dar pe tutun cheltuim banu de pre urmă; ce
faptă cu rușine! cum este de urîtă în ochii lui Dumnezeŭ! Noi sla-
bim cu fómea familia nóstră, dar pe tutun nu ne e jale a cheltui-
banul dobîndit cu sudóre. Óre nu samănă aceasta fără de minte-
cheltuială ca bețta? Îndeplin: a bea vin si a fuma tutun; aces-
tea sunt 2 surori drepte, una mai mare, alta mai mică. Bețivul
este gata se lasă copii si fămeia fără de obucățică de pîine, ca sin-
gur el numai se bea până la îmbătare. - Si tutunul zice „Eŭ
mai bine pîine nu voiŭ mînca, da tutun am se fumezi". - Iată lă-
comie iscodită de poftă. - Tutunu mai bun îi pare de cât pîinea celui
ce laŭ deprins. - Se intimplă că deprinderea rea, il silește pre el se
fumeze des de dimineața, cînd nui nici lumină, nici zori, nóptea
cînd se deșteaptă din somn. luleava o are supt căpatîiŭ, această
puturósă si veninósă iarbă; dacă nu pe copii, apoi pentru sera-
cii, măcar ar trebui de cheltuit banul căștigat cu munca. - Pentru
că Dumnezeŭ ar trimite mai mult sporiŭ in lucru, mai multă tărie
insemnătate. - Da așa se cheltuește de geaba, nici lui Dumnezeŭ plă-
cere, nici omenilor folos, ci numai vĕtĕmare. - In mahmurie la be-
ție, el încă mai mult fumează. dacă se cerce cine-va, se îi zică se
nu fumeze, că póte se se intîmple vre o primejdie, că el de o dată î-
cirpește. se pune cel beat pe niscă-va pae se culcă, adormind cu so-
mnul tuturor bețivilor; luleava saŭ țigarea este cu dînsul. Aŭ
scăpatu-o din mînă, saŭ a căḑut focul din ĕ, si focul îi găsă, saŭ
in sobă bagă lemne cu nesocotința érna, până ce se aprinde casa-
si el dórme beat in nesimțire. Se lepădăm, fraților, această prezĕtó-

re și vĕtĕmătóre deprindere de fumat tutun! se ne temem de Dumnezeŭ, se ne depărtăm de păcat, se ne înfricoșem de reŭ; care noi cu fumatul nil facem nouă înșine și aprópelui; fumarea de tutun este și prin Monastirile călugărilor grecești, din sfîntul Munte Atos: ca: Monastirea Sfîntului Pavel, ca chinovie, însĕ de obște aŭ și tutun fie-care porția lui ca lege: și pentru păcat nui nimic la eii. - se întórcem înapoi de care ne este cuvêntul.

In anul 1876. luna Martie saŭ dat de către Patriarhul al Constantinopului Ioachim II: împreună cu singhiliu, și Sinodul lui; regulând starea schitului Românesc „ Prodrom „ Acest Singhiliŭ aŭ fost actul definitiv prin care regula viitorul schitului fațe de actele vechi, și de numele Român și Moldovan, între Monastirea Lavra și Schit pentru tot-d'auna; când Schitul s'aŭ luat numele de Românesc cu 100 de părinții sub conducerea superiorului Damian; care inscripțiunea sigiliului, este scris așa « Sigiliului chinoviului Schitului Românesc „ Prodrom „ din sfîntul Munte Atos ». - și la mijloc icóna Botezului Domnului. (Gherasim). -

Tot (Gherasim Esfigmenitul) scrie: că la anul 1881, Patriarhul Ioachim al III. - miniindu-se pe biserica Română, pentru că nu aŭ primit pe trimișii locurilor sfinte de a vorbi în pricina averilor Monastirești, pentru că aŭ fost respinșii; aŭ răzbunat prin anularea Singhiliului din 1876. Martie 1854 dându-i o hotărîre preparătóre, ca ambele părți în prici

nare Schitul și Lavra se se împace între sine. saŭ mai bine constrînșii după o judecată de 20 anii 1870-1890. oprindune apa, lemnele a tăia din pădure, și mularii a eși pe pórtă din schit, puind serdarii în pórtă cu pușca - construind cordon pentru serdari; și pentru companta - schitului ne făcea mari pagube; și nu aveai unde se recla mi, că ei era făptuitorii și judecătorii.

La anul 1864. Martie 9. Monastirile Sfîntului Munte, saŭ hotărît ca se șteargă dreptul chiliotilor de Mostenitoriŭ. (adecă că după moartea staretului chiliei, ea se treacă în moștenirea Monastirei); atunci chilioții aŭ dat petițiune cu 106. iscăliturii la chinotita și la Patriarhia Constantinopului, care saŭ hotărît ca chiliile se fie tot după legile vechi sfîntului Munte.

Monastiri arse Coltomuși 1857. - Iviru 1865. - Filofteiu 1871. - Simon-Petra 1891. - Stavronichita 1879. - Sfîntul Pavel la 1902. precum și alte Monastiri în parte, Caracalu. - Rusicu, - Watoped, care s'a renoit iară și.

La anul 1896 Martie 21, în joia mare aŭ vizitat sfîntul Munte Regele Sîrbiei. - Alecsandru I. Obrenovici, care aŭ venit cu vaporul espres, din partea sultanului prin salonic, și aŭ debarcat la Monastirea Sîrbească Helindarului, și aŭ făcut sfintele Paști aici în Monastirea sîrbească Helindar; și aŭ fost primit cu pompa cuvenită Regilor; unde iaŭ presentat la intrarea în Monas-

stire starețul incungiurat de sobor tava de argint cu pâine. și sare după tradiții; unde aŭ fost și 8 Proistosii ai Monastiri lor fată.. I. Alicsandru al Lavrei.. Al 2. Vatopedului Iason.. Al 3 Ivirului Daniil.. Al 4 Xeropotamului Evloghie.. Al 5 Zugravului Natanail.. Al 6 Cotlomusului Hariton.. Al 7. Stavronichita Theofil.. și Al 8 Esfigmenului Gherasim.. și Caimacamul (Guvernatorul). Turc sfintului Munte Muharem-Beiŭ-cu soldații lui, și Serdarii chinotitei (Poliția Sf. Munte). Caimacamul la intimpinarea Regelui, aŭ rostit un discurs în limba Franceze.. Iară Epistatul Monastirei Lavrei Dorofteiŭ, in limba Elenă.

La anul 1869. Iunie 3 saŭ dat ordin vizirial cu № 171. prin care ordonează că Metócele Monastirilor Sfintului Munte - din Vilaetul Tesalonicului se fie scutite de ori ce plată.

La anul 1872 Septembrie saŭ adunat în Constantinopul sinod intimpul Patriarhului Antim Cutaliano, unde aŭ luat parte Patriarhul Alicsandriei Sofronie.. Al Antiohiei Ierofteiŭ și fostul Patriarh al Constantinopului - Grigorie al 6. și Ioachim I.. și Arhiepiscul Chiprului Sofronie, și alții 25. Mitropoliții; aŭ hotărit intr'una celeurmătòre; adecă intii, că bulgarii ortodocșii; care nu voesc. se primească limba greacă in biserică și in scòlă se fie considerații ca desbinați de biserica greacă și afurisiți.. Al 2 Articolŭ, și pe ciți vor urma a nu primi ordinile Patriarhale. de a ceti grecește se fie considerații ca schimnatici, in care se cuprind și Eparhiile Bulgaresti. Macariopoli, Filipopoli, - Lovcea.. Widdin.. Sofia.. Nisavi, Velissu, care aŭ inceput

eresul de acesti Bulgăresti in biserică și in școlă. La acest Sinod al lor, aŭ luat parte și 2 Proistoșii ai Sfintului Munte, cărora li-saŭ poruncit ca se scrie la chinotită, ca chinotita se facă cunoscut Monastirilor slavene din sfintul Munte. Zugravul, Helindarul, și schitul Bogorodnița; cum că sunt afurisiți. Dar mai pe urmă judecénd grecii isprăvile lor, că: nu aŭ motiv sei afurisască, fiind drept credincoșii cristianii; fie bulgar, saŭ Român, saŭ Rus, se slujască în limba lor: aŭ rămas tot sub supunerea Patriarhiei. (Gherasim Esfigmenul).-

La anul 1875, luna Septembrie Patriarhul Ioachim II.- aŭ dat singhilii cu № 5453- prin care recunóște alegerea stareţului-Rus Macarie, în Monastirea Rusască a Sfintului Panteleimon; incetend funcţiunea grecească, și care va călca acestea se fie afurisit.- (Iscălitii).+ Patriarhul Constantinopului Ioachim 2lea.

(Sinodiștii).+ Al chizicului Nicodim.- + Al Pissidiei Chessarie. + Al Limnului Ioachim. + Al Grevenon Chirill. + Al Coului Ghermano. + Al Halchidonului Calinic.- + Al Larisei Neofit.- + Al Belgradului Antim.- + Al Sisanului Ambrosie: + Al Nicheei Ioanichie. + Al Dercului Ioachim. La punerea Egumenului Rus Macarie, aŭ luat parte representanţii sfintului Munte. + Al Lavrei Proegumenul Cosma.- + Neofit al Watopedului- + Teodosie al Ivirului.- + Neofit al Helindarului. + Chiril al Dionisului. + Hariton al Cotlomușului. + Daniil al Pantocratorului. + Leontie Xeropotam. + Veniamin al Zugravului. + Teofilact al Dohearului. + Al Caracalului Cosma. + Al Filofteiului Neofit. + Al Simon-Petra Iosaf. + Al sfintului Pavel Averchie.-

-+ Al Stavronichita Xenofont.

La anul 1881-2 Schitul Rusesc Proorocul Ilie; după multă judecată, saŭ împăcat cu Monastirea Pantocratorul; dându-i se voie ca se rezidească biserica Catedrală, și la 1883, aŭ intervenit Ambasadorul Rus la Patriarhie ca se dea și el voie, care saŭ și aplicat.

La 1887 luna Dechembrie; Monastirea Stavronichita iar aŭ rămas instĕpinirea chinotitiei; din causa lipsei de stareți care murise, și a datoriei de 12000, lire turcești, pe care iaŭ datu-o in stĕpinirea Arhimandritului Teofil Vatopedĕnul.-

La anul 1900. luna Dechembrie 23. saŭ hotărit de chinotită ca chiliotiĭ din comitetul Rus; se denunțați Sfîntului Sînod al Rusiei, ca nesupușiĭ obiceiurilor locale, că fac biserici mari frumóse, și cântări pe limba lor rusască orgânică, și chilii trainice și durabile, cari ei greciĭ le oprese, și turcii le dă voie se zidească; cari sunt următoriĭ 1). Varlaam Cernieff.- starețul chiliei Helindarului din Careia sfinții 3 Erarhi.- 2) Moisi Burăzel, starețul chiliei tot pe moșia Helindarului din careia a sfîntului Ignatie.- 3). Serafim Mosiaghin, Starețul chiliei a Sf. Treime.- 4) Innocente Ieromonahul, starețul chiliei a Helindarului a Sfîntului Iòn Botezătorul.- 5) Innocentie Lisvenenco, starețul chiliei Iviritică, cu hramul brîul Maicii Domnului.- 6), Simion Ciobotareff, starețul chiliei Iviritică, cu hramul Maica Domnului.- 7). Gherasim Zinoview, starețul chiliei cu hramul Maica Domnului cazanscа.- 8). Mateiŭ Boroncoff, starețul chiliei Stavronichitei, cu hramul intrarea in biserică numită Mitaca, și al 9). Panteleimon, starețul chiliei Sfînta Cruce, du-

pă moșia Caracalului.

La anul 1897. Patriarhia de Constantinopul aŭ trimis o deputațiune de 3 Arhierei, ca se reformeze starea delucruri cu prăvăliile din Careia; această reformă prin stăruința, Ex. Patriarhului Ioachim III. - care se afla în Sfîntul Munte, chilia sfîntul Efstatie-Plaquida Milopotam.

La 14 Mai 1898, în ziua nașterei împăratului Rusiei Nicolae II. Alixandronovici, saŭ întrunit chilioții Ruși în Careia, la chilia sfîntului Ioan gură de Aur la № 16. sub președința Ieromonahul Chirill: și aŭ înființat un comitet de Brast (frăție), a chilioților Ruși, de a fi în unire, și a lupta contra Monastirilor grecești, care îi torturează, și ase ajuta unul pe altul; și 4 dintru acești Membrii-vor fi tot d'auna întrebuințați ca representanți-în streinătate. (Gherasim Esfigmenu 1903).

La 1900, Iunie 16, Patriarhul Ioachim III. aŭ sfînțit biserica Seraiului; și aŭ cetit rugăciunile punerei de temelie la biserica sobornicească a schitului Rusesc Proorocului Ilie.

La 1 Iulie 1878. tractatul de Berlin recunoște sfîntului Munte prin Art. 62, cum că Monahii sfîntului-Munte; ori de ce națiune vor fi, își vor păstra drepturile lor din vechime, fără deosebire de naționalitate, și egal; în drepturile acestea; intră și Monastirile Rusești; sfîntul Panteleimon, sfîntul Andrei schit (Seraiŭ), Proorocul Ilie, și tote chiliile din-sfîntul Munte; Aceste drepturi aŭ fost tot d'auna recunoscute - de împărații bizantinii, de sultanii, și de Patriarhii. —

La 1900, pelîngă deciuială, să mai adăogat de guvernul Ottoman 6 la sută fonciеră la propietățile, care aŭ Monastirile afară din sfîntul Munte, fiind-că sfîntul Munte, ține de vilaetul (gubernia), Sallonicului.

ainainte sfîntul Munte; plătea la Patriarhie ca îndemnisaţie 4000, galbenii Austriaci: iară la anul 1877, saŭ hotărît se plătească numai 6 lire, şi Vatopedul sîngur se dea 40 lire la Patriarhie. — Autoritatea sfîntului Munte Duhovnicească, se compune din 20 representanţi a 20 Monastirii, din care numai 5, aŭ drepţul la presedinţe, 1. Lavra. 2 Vatoped. 3 Helindar. 4 Iviru. şi al 5 Dionisiŭ. — cheltuiala anuală a chinotitiei este lei turceşti 507000 din care se plateşte şi profesori scolei Atoniada din Careia. Primul Profesor are 60 pe an şi cel al 2lea 40 lire turceşti, din care sumă se plateşte şi birul către guvernul turcesc în 2 căştruri, la Ministru de Finanţe turcesc (Malioghre); din Constantinopul, unul la August, şi unul la Martie. 1600, lire pe an ottomane. — Guvernatorul Turcesc din Sallonic, în anul 1885, din înaltul ordin, aŭ făcut numărarea Monahilor din sfîntul Munte, şi saŭ găsit 5526, Monahii Elenii, 2653 Rusii, 2440 Bulgarii, 225 Românii, 164, Sîrbii, — comform statisticei.

plătesc Monastirile tribut la sultan pentru 1408 persóne; iar
petru tótă vama sfintului Munte plătește 7000, lei turcești; iar-
pentru scóla din Careia se plătește 1400, lei turcești de fie care
Monastire, și câte 70, de încărcături de lemne de foc, care se consi
deră câte un leŭ o încărcătură, și Monastirile cari nu pot trimite le-
mne, le vor plati cu banii, 7 saŭ 8 lei încărcătura a 100 greutatea.
de chille

Monastirile cari plătesc-
tribut la guvernul Oto-
man.— 1. Lavra plăteș
te pentru de călu-
gării Lavrioții; și pen-
tru 68, chilioții, și pen-
tru 105 pusnicii, cari
în total este 265.— 2-
Watoped 86 călugării,
Monastirești, pentru-
43, chilioții,— 21 pus
nici, cari în total fac-
150— 3 Iviru 104 că-
lugării— 25 chilioții,— pusnici 19, ca-
ri fac în total 146.— 4 Helindar 45.
călugării Monastirești.— 50 chilioții;
total 95..
5 Dionisiu. 40 călugării Mona
stirești, 10 chilioții, total 50.— 6 Cotlomuși 32 călugă-
rii Monastirești.— 20 chilioții. 13 pusnici total 71— 7 Panto
cratorul 31 călugării Monastirești.. 31 chilioții 13 pusnicii-
tatal 75— 8 Xeropotam 43, călugării Monastirești, chilioți 2
nici un pusnic total 45.— 9 Zugravu 48 călugării Monastireș-
ti 8 chilioții, totalu 56— 10 Dohearu 37 călugării 6 chilioți.

totalul 43 – 11 Caracalu 16 călugării, 31 Chilioții, totalul 47. – 12 Filofteiŭ . călugării. – 13 chilioți total 43 – 13 Simon-Petra 33 călugării, – 4 chilioți. total 37 – 14 Sfîntul Pavel 33 călugării, – 2 chilioții 32 pusnicii, totalul 67. – 15 Stavronichita, 20 călugării, – 6 chilioții, nici un pusnic, totalu 26 – 16 Xinoful, 38 călugării Monastirești, 4 chilioții. 23 pusnicii, totalul 65 – 17 Grigoriŭ 22 călugării Monastirești, 2 chilioții, nici un pusnic, totalul 24 – 18 Esfigmenu 30 călugării. 1 chilioții, nici un pusnic totalu 30 – 19 Rusicu 45 călugării Monastirești, 3 chilioții, 10 pusnicii; totalu 58. –

Totalul călugărilor Monastirești 839 – Totalul chilioților 333. – Totalul al pusnicilor 236 – Totalul călugărilor din Sfîntul Munte 1408

Statistica pentru fie-care Monastire în parte cât se plătească contribuție pentru călugării ei scrisi mai sus.

1. Lavra plătește anual la guvernul turcesc lei turcești 39190.

2. Watoped, lei 23800 și 20. parale.

3, Ivirul. 23,600, lei turcești
4, Helindarul 15,150, lei.
5, Dionisiŭ 8300 lei și 20 parale,
6, Cotlomușŭ 11,340, lei,
7, Pantocratorul 11610, lei.
8, Xeropotam. 7610 lei, și 20 parale.
9, Zugravu. 9360, lei.
10, Dohearu 8210. lei.
11, Caracălu 7370, lei.
12, Filofteiŭ 7050, lei.
13, Simon. Petra. 6210, lei.
14, Sfântul. Pavel 10070. lei.
15, Stavronichita 4300, lei.
16, Xinoful, 10050, lei.
17, Grigoriŭ. 4040, lei.
18, Esfigmenu, 5250, lei.
19, Rusicu. 9400, lei.
20, castamanit, 2380, lei.

Deossebit de aceste summe de banií, Monastirile din sfântul Munte Athos, mai plătesc și alte summe de banií representanților lor în streinătate, pentru apărarea și subținerea intereselor sfîntului Munte, la autoritățile civile și bisericești; celui din Constantinopul 150 lire turcești pe an, iară celui din Salonic 120, lire otomane, și alte sume neprevĕdute.

Vremea timpului anilor 1200, până la caderea Constantinopului, 1453.-

Vorbește despre Arhictectonia creștinească; și Iconografia în sfîntul Munte; despre Muzica bisericească, despre studii; despre Bibliotecii; despre Honografie;- in fie care viac; constatate prin pergamente și Icóne, și zidirii; ale timpului de atuncii; ca probă vedem azi pirgurile (turnurile); de prin Monastirii și Arsenale, care aŭ luat în-ceput a se constru-i mai mult în viacul al XI. și XII, în formă de redute de apărare a Monastirilor, și a arsenalelor. (Gherasim Esfigmenu).

Ele aŭ fost proectate de Baldoin Godofred. Regele Peloponisului al Ahaei, și al Amorei; aceste pirguri astăzi - unile în ființe; unile ruinate pe-jumătate, altele definitiv ruinate,- dar nu numai în sfîntul Munte - aŭ făcut aceste pirgurii; ci de la Italia până la Constantinopul, și Ierusalim, și în alte părtii ale Orientului, aŭ construit ast-fel de pirguri ca fortărețe la distanțe, și ca vigle (strejii), pe costele peninsulei Balcanică; ca și Monastirile din Muntele Athos; până la anul 1453, aŭ urmat cu zidirile după modelul venețian.

Stilul zugrăviei crestinească Bizantină Iconographie.

Zugrăvia Bizantină aŭ fost inventat prin școli de zugrăvie: mainainte de sfintul Constantin; cu două vracuri, probă că se găsesc de atunci Icóne în Museul Italiei;- Acest stil, după căderea Constantinopului; aŭ trecut la Monahii din Sfîntul-Munte, pe care il ecsicută până astăzi;- Din probă în sfîntul Munte de pictură bizantină se găsește în Protatu; zugrăvit pe părete, Icoanele sfîntului-Mercurie, Artemie, Teodor, și altor oare-care cuvioșii părinții; precum și intrarea în Biserică a Maici Domnului.

In Monastirea Watoped, se găsește zugrăvit pe părete în mozaic, Buna-Vestire; înăuntrul Altarului, și altă zugrăveală asemenea în artică deafară sfintul Nicolae.

Iară în Monastirea Ivirului; Tatăl in cubeaua bisericei în centru.

In Lavră zugrăvirea pe părete Adormirea Maici-Domnului, și a Dumnezeeștei slavoslovrei, adecă înălțarea iconelor la locu după stingerea eresului iconomah.

Iară în Monastirea Duhearului în centru bissericei a cubelei; zugrăvirea a Tatălui a Tot-Țiitorul, și Dormirea, ca în chip de copil alui Isus.

In Monastirea Xenofont, sunt icóne a Sfântului-Gheorghe, și a Sfântului Dumitru, zugrăvite pe scândură-cu Mozaic.

La Lavra cea Mare; toată bisserica este zugrăvită in mod istoric, de și în annii cei mai după urmă, precum mărturisesc voiajorii Francezi la annul **1898**, Müller; trimis de institutul din Paris, cu epistola de recomandațiune din partea institutului, cătră chinotita sfîntului Munte, cu data 27 Mai **1898**.

Tot zugrăvia Pansilen se mai găsește in Constantinopul o bisserică zugrăvită transformată în giamie, numită Cahrie Geamisi, aprópe de pórta cetăți cari duce la Andrianopul « erdinecapo », care aŭ fost fondată de Andronic Paleologul II, pela **1300** – **1321** si după luarea Constantinopului de turcii **1453**, Mai **29**, saŭ desfințat scóla de zugrăvie a lui Pansilen din Constantinopul; si aŭ fost permutată de ucenicii lui în Insula Criti; unde și acolo fiind prigonită, de năvălirile timpului de atunci de eterodocșii pe la annii **1600**; ucenicii lui Pansilen, nemai putînd a subținea; saŭ risipit toții, la rássărit, la apus, unii aŭ venit in sfîntul Munte, pe când Domnitorii Românii; rezidea multe Monastirii ruinate; Alții în insula Rodos; alții in Veneția, alții in Anglia, alții in Trapezunda, si alții in Toscana. (**Ava Nevratt Francezi la** 1880) « **Și învețatul Rus N. Condacov, la** 1886, **care aŭ**

vizitat sfîntul Munte. 77.

Sfînta Icoană Maica Domnului făcătore de-minuni de prin tóte Monastirile sfîntului Munte; precum și a sfinților Cuvioșii Mucenicii, în care-Monastire saŭ sfinții, în prescurtare și cu trimitere, și minunile icónelor lor.

Lavra.

Sfânta Icónă Maica Domnului Iconomița. fața 93. rîndul 24. și fața 114.

Sfânta Icónă Maica Domnului cu Sfîntul Atanasie, minunea dela aiazmă. fața 189-190.

Ssfînta Icoană Maica Domnului Cucuzelița

Sfînta Icónă Mîntuitorului, rănit dela un turc la 1821.

Părinții sfințiți.

Sfîntul Atanasie. T. 3. fața 113.

Sfîntul Grigorie Palamia, T. 3- fața 164, rîndul 21.

Sfîntul Cuvios Mateu.

Sfîntul Cuvios Nechifor.

Sfînta Icónă, a Sfinților Doctori fără de argmtî Cosma și Damian, T. 3. fața 114.

Sfîntul Ioan Cucuzel, fața 122. T. 3. anî 999 fața 93-94.

Sfîntul Cuvios Petru Atonitul. T. 3. fața 212. 215. 216.

Sfîntul Cuvios Grigorie Cîntărețul. fața 128. T. 3.

Sfîntul Cuvios Maxim Capsocalivitul. T. 3. (este zeparnic)

Sfîntul Cuvios Nifon. T. 3

Sfîntul Cuvios Nill Atonitul. Isvorîtorul de mir. T. 3. fața 224.

Sfîntul Cuvios Acachie Capsocolivitul T. 3 fața. 147-149.

rîndul 16. fața 152.

Sfîntul cuvios Mucenic, Pahomie Rusu, T. 3.

Sfîntul cuvios Mucenic Roman. T. 3.

Sfîntul cuvios Nicodim Albanezu T. 3.

Sfîntul cuvios Damaschin. T. 3.

Sfîntul cuvios Costandie Rusul. T. 3.

Monastirea Simon-Petra.

Sfântul Simon-Petra T. 20. fața 5.

Sfîntul cuvios Ioan fiiu de împărat grădinari. T. 20. pagina 25, rîndul 5.

Monastirea Esfigmenu.

Sfîntul cuvios Damian, T. 12. pagina 4.

Sfîntul cuvios Antonie, pagina. 47. T. 12.

Sfîntul cuvios Mucenic Timofteiŭ. T. 12. pagina 50.

Sfîntul cuvios Mucenic Agatanghel. T 12 pagina 48

Sfîntul sfințit Patriarh al Țarigradului Atănasie. T. 12. pagina 52.

Monastirea Grigoriu.

Sfînta Icoana Maica Domnului Moldovanca T. 21. pagina 60.

Sfîntul cuvios Grigorie T. 21 pagina. 6 și 81, și minunea cu un baiat mic, aŭ zis călugărilor celor din Vatoped se facă obște, pagina 79, rîndul 21.

Monastirea Stavronichita.

Sfîntul Erarh Nicolae, și minunea cu Icona sfinției-sale, T. 9 pagina 19.

Sfântul cuvios Luca din Aton. pagina 21.

Monastirea Sîrbească Helindaru.

Sfînta Icóna Maica Domnului cu 3 mâini. T. 13. pagina 25.

Sfînta Icónă Maica Domnului Egumenița T. 13. pag. 30.

Sfînta Icoană Maica Domnului Popascaia (a popilor T. 13. pagina 34.

Sfînta Icoană Maica Domnului hranitorea cu lapte. T. 13. pagina 36.

Sfînta Icónă Maica Domnului Acatistul. T. 13. pag. 40

Sfînta Iconă Maica Domnului, care aŭ pedepsit pe Eclisiarh. T. 13. pagina 41.

Sfînta Icónă Maica Domnului, care nu au ars în foc. T. 13. pagina 43..

Părinții sfințiți.

Sfinții Sîrbești Imparați. Simion și Sava. T. 13. pagina 59.

Monastirea Caracalului.

Sfîntul Cuvios Mucenic Ghedeon T. 4. pagina 17.

Sfîntul Cuvios Dionisie. T. 4. pagina 45.

Cuvios Duhovnic Macarie Ieromonah T. 4 pagina 84.

Protatu.

Sfinta Icona Maica Domnului Acsion T.8 pag. 96.

Sfinta Icónă Maica Domnului, din conacul Helindárului; pagina 105.

Sfintul cuvios Nectarie Monahul Român din Bitolia. T.8. pagina 107. viața tiparnică pe Dechembrie.

Monastirea Cotlomuși.

Sfintul cuvios Mucenic chiprian. T.7. pagina 32.-

Monastirea Pantocratorul.

Sfinta Icónă Maica Domnului Gherondița (bătrîna) T. 10. pagina 44

Sfinta Icónă Maica Domnului Mlecopelnița. T. 10. pag. 71.

Sfinta Icónă Maica Domnului Trièscara T 10. pag. 72.

Părinții sfințiți

Sfintul Erarh Teona. T 10. pagina 47.

Sfintul cuvios Teofil. T. 10 pagina 47.

Monastirea Dionisiu.

Sfânta Icoană Maica Domnului Acatistul. T 22. pagina

Părinți sfințiți.

Sfântă Erarh Nifon. T. 22. pagina

Monastirea Bulgară Zugravu.

Părinții sfințiți.

Monastirea Xinoff.

Monastirea Wattoped.

Părinţii sfinţiţi.

Monastirea Sfîntul Pavel.

Monastirea Filofteiŭ.

Părinții sfinteți

Monastirea Iviru.

Părinții sfințiți.

Monastirea Castamanit.

Monastirea Rusicu. T. 18

Muzzichia Bissericească.

Începută încă de la sfîntul Grigorie Papa al Romei, și reformată de sfântul Ioan Damaschin, așezată și împrumutată cu armonie de la Perși (Agemi), și mai pre urmă reformată de alți autorii, și împărțită între popoarăle ortodocse după limba lor.

Iar Rușii aŭ reformatu-o cu totul (în vocea vocală), saŭ după cum o zic ei în cor, însă melodia dulce și aleasă; nu este înlăturată; ci plăcută la auzul credincoșilor; ce-va care vesselește auzul și inima evlaviosilor.. Aŭ început și în România vocea vocală în timpul de față, prin bisericile orașe lor mari din țară.

Studii de Filosofia Duhovnicească.

In sfîntul Munte se predă astăzi numai în scóla din Careia numită Atoniadă, la Elevii trimișii de Monastirii; pentru învățăturii Duhovnicești, și pentru a învăța limba Elenă; această scólă saŭ făcut în urma desfințării Academii de la Wattoped în anul 1750. în care se preda învățăturii inalte de mari Dascăli bisericești; Evghenie Vulgaris, Nechifor Teotochi, cari mai pre urmă aŭ fost Mitropolit în Herson Rusia la 1750.. pe vremea împără-

tessi Ecaterina a 2ua. - precum sau scris pe larg-in Tom. 11- la Monastirea Wattoped.

Bibliotícile Sfintelor Monastirii.

Ia anul 1880, aú vizitat pe tóte Monastiri-
le din Sfintul Munte Atos. și Bibli-
oticile lor; Domnul Spiridon La-
bru, insoțit și de alți colegii ai lui-
din ordinul Patriarhiei și a guvernului-
Elen grec; unde saŭ zabovit 4 lunii,
și aŭ format următoarea listă de-
cărții și Manuscripte religióse,-
Metamatici; și celle mai multe Hri-
soave Domneștí; privitóre la averi-
le Mo-nastirilor, din Peninsula Halcidică;
Cassandra;- Calamaria.- Longos.- Insulele- Li-
mnu,- și Tasso; unde se află multe Metóce ale-
Monastirilor; iar inventariu (lista), scrie așa
actele officiale.

1- in Monastirea Ivirv se găsesc Acte oficiale 1386.
2- in Monastirea Sîrbilor Helindar. . Acte.- 105
3- in Monastirea Dionisiu. . . . Acte. 588
4- in Monastirea Cotlomuși. . . . Acte. 461
5- in Monastirea Pantocratorul. . . Acte. 234
6- in Monastirea Xeropotamu. . . . . Acte. 349
7- in Monastirea Zugravul Bulgara. . . Acte 107
8- in Monastirea Dohearu. . . . . . Acte. 395
9- in Monastirea Caracalu. . . . Acte. 250
10- in Monastirea Filofteiú. . . . Acte. 250

11,	în Monastirea Simon-Peira. .	Acte.	245
12,	în Monastirea Sfintul-Pavel. . . .	Acte.	94
13.	în Monastirea Xinoff.	Acte.	163
14,	în Monastirea Stavronichita. .	Acte.	162
15,	în Monastirea Grigoriu.	Acte.	155
16,	în Monastirea Esfigmenu.	Acte.	320
17.	în Monastirea Russicu. . . .	Acte.	264
18,	în Monastirea Castamanitul.	Acte.	111
19,	în Protatul. .	Acte.	81
20,	în schitul sfintei Anei. . . .	Acte.	46

Toate acestea Monastiri, aŭ arătat bibliotecile lor,- afară de doauă Monastiri mari Lavra sfântului Atănasie ,- și Wattoped; nu aŭ voit ai arata-Domnului Lambru nimic ∠ zice Gherasim-Esfigmenu>.- și urmiază:- Pe câtă vreme noi știm bine; că: în bibliotecile lor, se găsește; până la 3294, Manuscripte, și Hrisòve-împărătești și Domnești.

Domnul Lambru; aŭ tipărit voiajul lui din Muntele Atos la anul 1895, în Anglia Tipografia Cambridge; așa că toate Manuscripiele din bibliotecile Sfântului Munte;- zice Domnul Lambru se sue la 9744,

In anul 1837. aŭ fost vizitate bibliotecile Sfântului Munte de învățatul Englezi Robert Curzon; care scrie: că în tòte bibliotecile Monastirilor; aŭ descoperit 17600;- de cărți manuscripte; dintre care. 3,300, scrise pe hîrtie,- 3552 pe pergamente, în-Monastirea Lavra .600 cărți, scrise pe hîrtie, 300 pe per-

gamente, între acestea se cuprinde și condica-
lui Dioscorid cu icònele ei.

Iar in bibliotica Monastirei Watopedului, se gă-
sește pănă la 1400, condici, dintre care 1000,
scrise pe hirtie, și 400, pe pergamente.

In bibliotica Moscovei Sinodală,
se găsesc multe manuscripte pe
pergament și hirtie grecești du-
se acolo din sfîntul Munte, in tim-
pul Țarului Alecxe Mihailovici in a-
anii 1645 — 1676, și în timpul-
Patriarhului Paisie I. al Constanti-
nopolui la anii 1655; duse de-
către chelarul Monah Rus Ar-
senie Șuhanov, trimis în sfin-
tul Munte intr'adins; de a aduna
manuscripte antice, de către Pa-
triarhul Moscovei Nicon, care lu-
asé insărcinarea dela Sinod; ca-
se indreptere cărțile biserices-
ti, după cele grecești, din ca-
usa a eresului ivit in Rosia;
a Ras- colnicilor (lipovenesc). zice:
« Gherasim Esfigmenu ».

Anul 1916. Iulie 27.
Irinarh schimonah « Prodromit »

In bibliotica Moscovei, se află manuscripte-
grecești, de la anul 900, și până la 1800, de la-
Hristos: 563, acte, care leaú cumpărat de la 16-
Monastiri a Sfântului Munte; precum urmează dela

Monastirea Ivirv. 145 _ de la Vatoped 58 _ de la. Lavră 53 _ de la Helindaru 4 _ Dionisiu 27 _ de la. cotlomuși 9 _ Pantocratorul 31 _ Xeropotamu 6 _ Dohearu 10 _ Filofteiŭ 32 _ Simon Petra 1 _ Stavronichita 10 _ Esfigmenul 18 _ sfîntul Panteleimon 1 _ castamanitul 8 _ și Protaiul 1. _ ‹ dară Părintele Gherasim Smirnache Esfigmenul, s'aŭ uitat de actele pe ‹ memvrană scrise și pe pergament, care cu toptanul ‹ le vînd zilnic la Engleji, Francezi, Germani, etc, pe ‹ banii mulții.

Turcii după ce aŭ venit la putere de și varvari și ne credincoși; și Ei aŭ respectat drepturile așezămintelor sfîntului Munte; dar întreținerea sfîntului Munte, din viacul. XV _ XVI, aŭ fost de la Domnitorii Românii - după căderea împărăției sîrbești - iar în viacul al XIX, aŭ inceput a fi ajutați - de Țarii Rosiei. ‹ Cosma Ierodiaconul sfîntului Pavel. 1903 ›. _ zice că Elenii de când s'aŭ făcut Regat; aŭ imitat pe turcii de a despoia sfîntul Munte; adaogă și pe urmă și Românii i'aŭ imitat ‹ Cosma Ierodiaconul sf. Pavel ‹ Istoria Atonului Partea 1. fața 12 ›. _ Bulgarii _ Ivirii _ și Sîrbii din cauza uriciuni de neam. _ Numai Rușii sunt cari mai țin la Sfîntul Munte, și îl protege; atît materialmente, precum -

1916. Iulie 27. Careia.

și politicește.

Astăzi cu ist: ițatea. a Monahilor sunt greci, limba lor predomineaza; iar limbile Bulgarii, Romanii, Georgienii, și Sirbii, Monahi lor sunt strimtorații și impilati; cărora li sau taiat și veniturile de la guvernele lor: numai Monahi Rușii triumfiază in abedență si prote- ște in töte părțile lumii.-

Tradițiunile și actele ce mărturisesc ca au fost tot-d-auna inzestrat si daruit cu mare odoră din partea slavenilor, a Iviriților, si a Romanilor, fi care nu convine ale mar urisi ne ja. când Eu parte de nat:unea lor ..Fin.

Părintele Cosma Ierodiaconul din Monastirea Sfintului Pavel - scriitorul Istoriei S'intulu Munte din anul este Român Macedonean.

1916 Iulie 28
Careia.

Așa că precum adevereazâ și vizitatorii și Arhiologii Europenii· cari saŭ scris pelarg în Tom 8· Protatu: înse aici înprescurtare: La anul 1422 _ Bondel Monte saŭ Belon. _ Iarâ la 1546. Lucas _ și la 1705 Ezuitul Braconier _ La 1706 Pocheche _ la 1737. Francezul Waloison _ La 1840, Fallmeraer _ La 1894. Muller Langlois. _ La 1839. Didron. _ La 1847. Papeți. _ La 1876 Duchesne _ La 1876 si 1879. Baet.

Acești toți adevereazé, că aŭ aflat prin Arhivele Monastirilor, prin catihumene; odoarâ și acte: date de Domnitorii Românii și Sirbiĭ, precum și averi mari banesti venite in Sfintul Munte din acele Țări; precum și voiajorul German Broclaus _ la 1891, când aŭ vizitat Sfintul Munte.

Dintre toții autorii Europenii de la anul 1420, cei mai înfocati, și adeverati istornicii, este Vasilie Barschi Rus pela anii 1724 _ 1747; care aŭ cutrierat tóte sfintele locuri.

Dupa dînsul aŭ fost cel mai mare și mai bun Iscusit Istornic; și mult cercetor Arhimandritul și apoiŭ Episcop cu titlu Tighirischi _

Porfirie Unspenschi; numai acesta aŭ scris esențial.
istoria crestianismului Oriental.

Dela anul
1842-
aŭ fost
trimiși la-
sfintele locu-
ri oamenii-
espre dela Am-
basada din Vie-
nna. ca se cer-
ceteze și se
mediteze ac-
tele si istorii
le Patriarhi
lor de Orient,
4; a Munte-
lui Sinai din Arabia ;-
și a Muntelui Athos; și
prin cercetările Ambasadei
Russe din Vienna.– Rusia sau
întors vederile celle mai noi către bibliotecile Munte
lui Athos; găsind atunci tóte Arhivele deschise; a-
căruia serviciŭ și descoperire saŭ luat numele de Hri-
stianischi– Vostoc; ‹ adecă antiquitățile Cristianismu-
lui de Orient ›.– Din care sorginte reese; că multe aŭ-
fost basme, purtate din gură în gură, adecă (legende),
ci numai acesti istornici aŭ spus adevĕrul.

1916. Iulie 29.
Careia.

Istoricul lui Porfirie, zice: « Ierodiaconu Cosma. Monast. Sf. Pavel »; aŭ pus in grevă pe toți Monahiĭ sfintului Munte Athos;- care li se părea că sunt învățați; și pe Europenii; Iară unii aŭ alergat la defăimări vědîndu-se infundați._ Pentru că colosa la lucrare a lui Porfirie, este cea mai importantă pentru Muntele Athos și Rossia; în urma cărri istorii; saŭ format polithenia.

Venind în Sfântul Munte, Savastianoff Rus, cu mai mulțiĭ colegiĭ ai lui, în anul 1857 și 1860, aŭ inființat societatea Erothenică, de sfintul Meșteșug, adecă (Iconografia); de tóte nuanțele; atît pe zid: precum și pre scînduri, și alte. vase sfinte etc.. și aŭ inființat o tipografie, relativ la acestea în herson cu cheltuiala societăți, a căria Președinte era Savastianoff.. și cu adjutorul Academiei Imperiale; care aŭ trimis în Muntele Atos, pe Președintele Academiei N. P. Condacow.

1916. Iulie 29. în Careia.

[M]ai avem și alții autorii zice ‹‹ Cosma-Ierodiaconul-sf. Pavel ››.- demni de credințe. printre Avămo... vici. sirbu, la anul 1848; si din partea Ivirilor, Episcopul Timofteiu, Gambarvile 1852 ;.- care aŭ descoperit și pus pe tapet dreptul Ivirilor la anul 1765.

[M]ai descopere dreptu rile Ivirilor în Sfîntul Munte; un autor grec, care aŭ vizitat Sfîntul-Munte la 1666, și 1671; cu numele-Iosif Gheorghianis Arhiepiscupul Samului, când aŭ fost dați afară călugarii Iviriți din Monastirea Ivirului in locuiți cu grecii; din nenorocire că nu aŭ fost dat tiparului ‹‹ zice Ierodiaconul Cosma. Sfîntul

Pavel. ,,.. atunci Istoricul lui de voiagi în limba greacă; dar mai pre urmă saŭ dat în tipariŭ de un amic al lui, traducêndu-sè in limba Engleze; si publicată in Londra.

Proschimitarul al Sfîntului Munte; pe care il considera de mare importanțe Elenii si Europenii, este al Doctorului Ioan Comniano la annul 1700, care saŭ publicat în Tipografia; zisse: Paliografia alui Montfaucon; iară in Franțuzește, in tipographia, de către Braconnier; iar Rusește de către Elenu Macarie.

Cartea aceasta astăzi se considerá ca micăpe lângă celor-lalți Istornicii.

Igumenul Monastirei Sfîntului Pavel Sofronie Caliga la 1863. aŭ publicat istoricul întitulat Antoniada care conține multe probe originale inscrise; și altele zisse tipica:. cari nu sont prevăzuți in Istoricul lui Arhiepiscupul Russ Porfirie Unspenschi; precum acii in istoricul lui Dionisie: Arhiepiscupul Xantiei; cari acii saŭ scris ale tuturor Istornicilor Sfîntului Munte Athos până in timpul de fața..

C.

Ci numai Directorul Academiei din Atena, S. Lambru zice „ Ierodiaconu Cosma, din Monastirea sfîntului Pavel „ din ordinul guvernului grecesc, se compărează cu vechi Istornicii, prin Istoricul lui publicat în Anglia în orasul Cantavrighia; și după cum saŭ scris mai sus dintre toate Monastirile: numai Lavra și Watopedu, nu aŭ voit se arate bibliotecile lor cu actele.

Tot în aceste bibliotici se mai găsește Hrisove (Decrete); slavenești, de la Domnii și stăpînii ai Sîrbiei, Romàniei și Moldaviei; între carele unile sunt în limba Română; și altele în limba greacă; iară unile Hrisove și corespodentă cu Tarii-

1916. Iulie. 29. în careia

și Domnii Rusiei.

Mai noauă corespodențâ ale Monastirilor se păstrează în Arhivele lor, în limba Română - Franceză, în timpul când Românii, aŭ luat averea Monastirilor; închinate la anul 1863-; adecă Metocele, Moșiile cu veniturile lor, scrise mai sus.-

In luna lui Iulie 1909. chiliile Românești doauă, după Moșia Watopedului; Sfîntul Gheorghe, a Parintelui Ieroschimonah Gavriil Mateescu, și a Ieroschimonahului Ilie Vulpe, după locul Culciŭ, aŭ fost stricate până întemelie de 100, de Argații cu proistoșii Monastirei, care Comanda cel intîi Spiridon cu cei-lalții:- sfărâmând ușile gramurile cu topòrale și zidurile ca varvarí. Toț în acest an în luna lui Noembrie 1909- aŭ distrus 9 chilii pusnicești Românești, de la Calimița; aŭ picat asupra lor cu argații și călugarii, cu Proistoșii Monastirei Vatopedului; și cu zoru iaŭ dat afară din chilii, la uni bâgajul de jumătate aŭ rămas prin chilii; iară chiliilor leaŭ dat foc; ardênd Icòne, și bagajele: care nu aŭ putut sele scòtă pre tòte deprin chilii; pe uni iaŭ bătut dacă mai făcea gura-

cari chilii valora dela 40 până la 80 - lire Turcesti, și lor nici nu iaŭ despagubit împrăstiindu-i prin Munte. - cari sunt acestia. 1). Monahul Gordie Tomosi Român din schitu Prodrom călugărit. - 2). Monah Panteleimon, călugarit in schitul Românesc (Prodrom) din România. - 3); Preotul Ilarion, din România. - 4. Shimonah-ul Daniil. - 5) Ioanichie schimonahul. - 6). Antim schimonahul. - 7) Athanasie schimonahul. - 8). Ignatie Monahul. - 9). Savva Monahul, ucenicul Preotului Ilarion Cioläneanu, plus că chiliile Românesti, dela sfintul Ipatie, in toții anii ii pradă tilharii.

La 1910, in luna August, aŭ eșit ordin dela stăpinitorul sfîntului Munte Caimacamul Turcesc din Tirgul Careia; ca toții copii (băeți), până la 16 anii se fie dați afară din tot Muntele; căci altfeliŭ la din contră, va aduce și El cadine in Munte; căci in timpul acesta la Monastirea Pantocratorul, saŭ intimplat mare scandal cu băeți spinii; de unde aŭ luat pricină; pentru aceasta de o cam dată aŭ fost dați afară din tot Muntele băeți spinii; trimițindu-i prin țările lor; alți pela Metoce; însé mai pre urmă; saŭ lasat tot ca mai innainte. Mai saŭ pus pe tapet, ca si ne-

gustorii mirenii cu prăvălii, sei dea afară dintirgul Careia, însé până acum nu saú luat nici o măsură inprivința aceasta ase esecuta, ci numai aú rămas scris pe hirtie.

Tot in anul acesta chinotita Sfintului Munte, aú pus un unbir pentru cheltuelile chinotitei; pe schitul Românesc (Prodrom) se dea venit pe toi anul 21 lire Ottomane prin Monastirea Lavra; și Schiturile Rusești Seraiu, și Proorocul Ilie, se dea prin Monastirile lor respective, cât va cere; inse nu saŭ esicutat; dacă saŭ cerut drepturile lor egale cu Monastirile.

In 2 septembrie 1906, ora 3 turcește, aú fost 2 sorburi in Mare până la noori.

Dela zidirea lumii	7,419.
Dela Potopu lui Noe	5,257.
Dela facerea Wavilonului	4,663.
Dela zidirea Romei	2,644.
De la Nasterea Domnului Isus Hristos	1,911
Dela luarea Constantinopului	459.
Anii Latinilor	5,895
Anii jidovilor	5,591.
Annii Turcilor	1,305.

Stricarea Ninivitenilor aú fost la anii 800, inaite de Hristos, pe vremea Proorocului Ionnà; Acest Prooroc Ionna, aú fost inviat de Proorocul Ilie; si pe

acesta lau inghițit chitul. Proorocul Ilie aŭ fost la anii 758. inainte de Hristos pe vremea împăratului jidovilor Ahari și Isevela.

Legea chilioților

chilie când o cumpere de la Monastire: plătește Monastirei 15 la %; Iară când móre staretul, și pune altul in loc, plătește Monastirei Supreme a 3-parte din valoarea ei; adecă la 100. lire 30. lire, saŭ mai mult, saŭ mai puțin după cum se invoește; și omologhia va fi 1 până la 3, actul de propretar, și după mórtea unuia se va pune cel intiiŭ in actul de propietar: și așa succesiv. dar de intimplare de va muri toții propretari, atunci călugării, cei ce aŭ vețuit cu dânsii și nu aŭ omologhie (actul de propietar, și voește să fie inchilie, se o rescumpere de la Monastirea in care este supusă; Iară ne având banii se o rescumpere. Atunci Monastirea o vinde la altul, și pe el il da afara. saŭ se supune la cel ce aŭ cumparat-o. dacă se impacă se vietuĭas- că cu el, dacă are act de propietar. și nu voește se rămâ-

1916. August 1. Iuni.

cu densul si voeste se ese afară; atunci îi plătește, du-
pă cum va găsi de cuviinte Monastirea Supremă; saŭ
Membrii societății chiliotilor.- și la 1 chilie mare, cu pizul
de piatră sau gard împrejmuită de la 1 pogon, până la 6.
pogone, cu izvor de apă; atunci în Actul de propietar va
fi până la 3 Parinți, și călugări cât va putea se întreție:-
A 2 mînă de chilie; numai unul recunoscut în actul de-
propietar și cu o mică împrejmuire.- Iara a 3 mînă colibele,
nu aŭ moștenitorii, nici împrejmuiri; dar act are se vetura-
scă întrinsa; și după cum saŭ zis mai sus, de și vre un că-
lugăr vețuitor, cu cel mort saŭ eșit afară ne împăcânduse
celce aŭ luatu-o de la dînsul plătește Monastirei supreme din
valòrea ei, dindu-i și omologhie, ca propietar.

Pentru Sfînta Icònă Maica Domnu-lui Acsion din Tîrgul Careia. ‹ Protatu ›.

In 3 Iulie 1916. după eșirea dela Bise-
rică de la Protatu în Careia; saŭ făcut.
litanie prin tîrg, cu Sfînta Icònă Maica-
Domnului Acsionița pentru plòie, că era.
mare secetă; și preste un ceas aŭ ploat;
pe unde treceam cu Sfînta Icònă pe stră-
zi, toții Părinți chiliotii stabiliți în Tîrgul Careia, eșa-
înainte cu cățuĭ tămieri, și stropiri cu apă de trandafir;
stropind pe tot poporul care trecea pe acolo.- Această sfîntă
Icònă, face litanie cu ia. La Paști, la Nașterea Domnului-
la Botezi,; la Adormire;- și la 11 Iunie, când saŭ făcut mi-
nunea, și la neploere, intunecimi, răsboie, lăcuste, foc;-

ciumă, horă; - și ori ce primejdii ar veni in Sfintul Munte; Iară a 3 zi după Paști, face mare litanie, căt ține imprejurul Tiegul Careia; Atunci toți chilioți, es cu sfintele icóne a hramurilor lor dela biserici, cu tămieri și stropiri cu apă aromatică; tragind tote clopotele din Protatu, și dela chilioți pe unde trece sfinta Icónă. -

Cum intri in biserica Protatu la drepta in Artica unde se face litanie, acolo este zidit de piatră un Monument: arde candelă, și este zugravită Icoana Maica Domnului pe părate: toți ponmetanii evlavioșii creștinii: și servă. sfinta Icoană: aici sunt imormintate osele călugărilor, tăeți de - Papa Ioan vecu - și Mihailu Paleologul la anul 1285. când aú venit in Sfintul Munte; și la Protatu, și călugarii s'aú improtivit, și nu au primit atăt pre ei, cât și dogmele lor cele eretecesci ca sei facă Papistașu, iară lăngă a 4 ușe la răsărit, lingă parete afară: aici arde candelă tot in drepta: aici sunt depuse osele mirenilor, tăeti de soldații Papi, ca aú fost și mirenii amestecaț cu calugarii. -

Lâ anul 1911, in luna septembrie, la orele 9 Turcește de dimineața, s'aú arătat o stea mare cu códă ca un Luceafăr la răsărit; códa venea in sus: insă o data cu ziuoa; acoperea razele stelei. Astronomi aú numitu

o steaua Brocx;- in această lună saŭ început răsbo-
iul Italia cu Turquia. și in Maroc, in ceartă Francezi cu.
Germani.-

In lunile Aprilie și Mai anul 1910-
aŭ fost o cometă (stea cu còda), nu
mită Hanlei, care arată după scri-
erea Astronomilor, din 70. in 70 de ani;
întiiŭ saŭ arătat la apus, pe-
urmă la răssărit de odată cu.
luceafarul de dimineața, la-
òrele 8 turcește; saŭ 4 Euro-
penește, coada ca o mătură o-
avea spre miază-zi. și aceste-
semne cerești; arătă schimbări-
pre pămint; intiiu din Regat saŭ-
făcut Republică Portogalia, și Re-
gat Muntele Negru, in acest an.-
Această stea saŭ mai arătat du-
pă însemnările Domnului Victor Ane
stin, și publicată in calindarul Minerva-
din 1910, pagina 160, că saŭ arătat în anii, 1666, 1684
1759, și in 26 Ianuarie 1836.--

Prin luna lui octombrie in 4. anul
1911. la òrele 7 turcește din nòp-
te, saŭ pogorât o stea peste Aton-
misteriòse; intiiŭ ca un fulger saŭ arătat-
mica, apoiŭ pe urmă din ce ince mai mare
ca un glob și saŭ mărit fòrte, cu o lu-
mină orbitoare, cu tunete, care saŭ stins în mare; toții
corăbierii și caigii după mare, și cei după uscat care-

aŭ fost d.ȋcepți. și aŭ vĕdut acest fenomen, povestes-
-cu, că arci o dată nu saŭ mai vĕdut acest semn cere
se.. Și în România saŭ vĕdut acest fenomen. și saŭ
dat în jurnale se își dea fie-care părerea să ce inse-
mneaza. . Din acestea aŭ eșit că turcii aŭ fost bătuți
de aliați Bulgarii, Grecii, Sirbii, și Muntenegrenii: apoi
saŭ luat la bătae intre dânșii pentru împarțală; de unde
aŭ intervenit România cu 400,000, soldați; aŭ intrat
în Bulgaria în 1913. in luna Iunie de saŭ impăcat; si
asta este globul de foc trecut prin România; și în-
Muntele Atonului, aŭ venit armată grecească după cum
va arăta cuvintul inainte.

In luna Octombrie anul 1912. saŭ luat
Salonicu de greci, cu aliați lor Bul-
gari, Sirbi, și Muntenegrenii; -
și în 10. Noembrie; aŭ venit o
companie de soldați 56 la număr
in schitul nostru; Comandați de.
căpitan Temistoclis din Sira; si.
după ce iam primit cu Sfânta Eva
nghelie; iam dus în biserică. și.
aŭ facut Tedeum; având
de conductor pe Popa Issac.
din Lavră cu dânșii. și de aci.
saŭ dus pe capitan la Arhondăricul
cel mare de iaŭ făcut termonii, și
aci la trapeze; și după 5 ceasuri
de odihnă după masă; aŭ cântat gor
de gata, saŭ pus pe rînduri pe dinain
na se fie Instrucție, pe urmă ocolind biseri
cea bisericii, făcînd
ca. cântind din gornă; și de aci saŭ dus intru ale lor

pe 2 rinduri, prin curte, la pòrta și la biserică, tam-
făcut arc de verdeață Dafin, și la pòrtă cu steaguri Ro-
mânești și Grecești; toți călugări de prin prejur, era plină
curtea bisericî striga zitos.-

1918. August 3, Tirgul Careia.-

In 27 Noembrie **1912**, alții **50**, soldați
grecii, aŭ venit în schit, cu 3 offițe-
rii; vizitînd bibliotica, după ce i'a
făcut termonitle cuvenite ră-
miind mulțumitî, saŭ întors-
înapoiŭ la Lavră.- La **3** și **4**-
Ianuarie **1913**, de praznicul Bote-
zul Domnului Nostru Isus Hristos-
aŭ venit alții soldați la praznic;
parte cu arme, parte fără de-
arme ca închinătorii acum, și-
le am făcut ospăți și masé cu înde
stula re la toții cu peste pròspăt la tòte
mesele, pentru că părinții saŭ dus la pescu-
it la- mare. și aŭ prins **350**, de melanuri-
una și- una, cu minunile Maicî Domnului, și a-
Sfîntului Ioan Botezătorul, și pentru rugăciunile cuvioșilor
părinții a pusnicilor, când altă dată tòtă nòptea se ostănea-
pescuind cu mrejile, și cu vuletul, și abea pentru ostenitorii-
prindea, și de multe ori nu prindea nimic.

In 23 Dechembrie anul **1913**, òrele 9;
de dimineața când se lumina de ziuă cînd
tòte bisericile din Aton; slujesc sfinta
leturghie, saŭ ivit un noor alb ca un
curcubeŭ pe cer, de la răsărit de la-
ostrovul Limnu, și până în virful-
Atonului, ce semn ceresc va fi aceasta unul Dumnezeŭ

știe ce va mai fi pe viitor.-
n luna Martie în 3. anul 1913.
ca în toți ani în această lu-
nă, aŭ fost o ceață pe mare;
și întunerec și nóptea; un
vapor Nemțesc, 16 ceasuri
saŭ învirtit pe mare, că-
nu știa unde se aflá; ma
troзi și personalul vaporu
lui, toți era bolnavi, trîntin
dui din părete în parete fur-
tuna, pănă ce saŭ desperat-
Neamțul; acolo era și 2 călu-
pasageri: și le aŭ zis căpita-
gări-
nul vapo- rului, să se rôge lui Dumnezeŭ, că-
sunt pierduți, călugări saŭ pus la rugăciuni, Paraclise, Acati-
st către Maica Domnului etc; și cu plins în cabina căpitanului.
unde iĭ pusese sĕ se rôge; și îndată saŭ arătat o lumină ma-
re înainte; și vaporul era aprópe de mal; și după ce laŭ dat în
napoiŭ; saŭ făcut lumină și bonație; și călugărilor le aŭ ertat
chiria, și iaŭ cinstit, că cu rugăciunile lor, aŭ scăpat vaporul-
de peire și pasagerii; spunînd la toți minunea.

1916. August 10

n anul 1914; luna August 15, la ora 8 din
noapte, stea cu códă la miază-nópte; - și la.
7 August, eclips în sóre, la órele 2 după 12 din
zi; la 20. Iulie a. c. Rusia. Francia. aŭ de-
clărat resbel; - Austro-Ungariei. și Germaniei;
și la 26 Iulie, aŭ declărat resbel Engletera,
și Bel- gia, Sirbia, Muntele Negru, și Italia — Germa
niei - Austro-Ungariei, Turciei, și mai pe urmă și Bulgariei. -

In 1914, Mai 20-21, sara până tirziŭ-noaptea, saŭ făcut luminație în Tîrgul Careia că era ziuoa Regelui lor Constantin, dând pusti în tóte parțile; că avea bucurie mare-că luase de la Turci Salonicu, Cavala-și alte orașe;- In-Tîrgul Careta și pe la tóte chiliile și calibele grecești a-vea câte o prăjină văpsită cu culorile Țărei lor, și cudra pelê, care îl pune la serbătorile lor naționale.-

In anul 1915, in luna lui Iunie, Iulie și-August, pe marginile mări ale sfîntu-lui Munte, cai morți, aruncați de-mare la uscat; oamenii morți, bă-gați in saci, câte 2.3, și aruncați-in mare după văpóră, și după uscat-pentru bătăliile cele mari; ce se bătea Rusii, Francezi, Englezi, Italienii.-Belgia, Sirbia, Muntele Negru;- cu-Germania-Austro-Ungaria, Turcia, și Bulgaria;- mai era aruncați de mare la uscat,- butoie cu unt-de-vacă-șuncă de carne de porc afumata,-conserve de carne, și pește; și lădițe cu posmac de făină bună; făcute la-fabrica, ca de un lat de mină și cu gău-rele ca azma de pîine curată, era fórte bu-nă la-mincare; dar era amară de sérétura mări-mai era-aruncate la uscatu mări, pentru bătăliile ce se da la Dardanele, de la văpórăle înecate; mái saŭ găsit la termurile mări; aeroplane, scînduri lungi lă-dițe, cu sticle de doctorii; funii gróse, strumațe (saŭ pe-

4 August 1916.-

rna) facute si împletite de trestie de mare; cele pune-
între văpóră se nu se strice.
Tot în acest an 1915_
luna Iulie 1. la ora.
4 si 15 minute, turceste Eu
ropenește 9 de dimineața, sau arătat o scri-
sóre turcească, din noori luminoși; ce o mai-
însemna si aceasta Dumnezeu știe; dar vedem că totă-
lumea este turburată, pentru batáliile cele mari. scri
sórea sau arătat la răsărit.

In luna.. lui Iulie 26 spre 27, órele 8 din
nópte după orient Europenește 4. anul -
1912; au fost un ușor cutremur de-
pămînt; intiiu au început cu legănare;
apoiiu din ce în ce mai tare până începea
se trosneasca căpriori caselor, era toți
părinții la vecernie în biserică, și.
mai toții au fugit, când au vědut
că să leagănă biserica, Policandrele și-
candelile, slujba era la ceia ce ești mai-
cinstită (la canóne), - Eu deocam dată-
am socotit, că am ametală de cap; apoiu
când începu se clatine mai tare începură se
fugă afară, înse nu sau făcut stricăciune.

1916. August 19.

In luna lui Iulie 4 spre 5; - anul 1912-
au venit o ploie cu piatră fórte mare;-
au sfărîmat viile, grădinile, pădurea;
Monastirei Ivirului, Pantocratorului, Tir
gul Careia; găurind tincu după biserici, si după-
case; burlanele, si geamurile dela ferestre; precum-
si la Monastirile Filofteiu, și Stavronichita.

Scumpirea pîini.

In anul 1916, luna August și Septembrie în tîrgul Careia din Muntele Atonului, din pricina resbelului European, saŭ scumpit tóte lucrurile foarte, mai vîrtos ale traiului.

	Lei.b. 191[illegible]	Lei.b. 191[illegible]
1, oca peste próspăt și serat; Lei.franci	f 7.	1,
1, oca pîne albă,	1,	b- 40.-
1, oca vin bun.	1	b- 30-
1, oca fasole uscată.	3.	b- 80-
1, oca rachiŭ bun.	3.	f- 1-
1, curea de încins.	5.	f- 2-
1, pereche opinci.	5.	f- 2-
1, Pereche Pantofi saŭ ghete.	20.	f- 8-
100, căpățînii usturoiŭ	5-	f- 2-
1, oca ciapă.	b. 30.	b-12-
1, oca zahăr.	2.b.50	f- 1-
1, pui de găina.	10 -	„ 1-
1, oca Dovlecei.	b- 40	b- 10-
1, boŭ pentru armatele, Franco-Engleze.	f 1000,	f 800-
1, óie, saŭ capră.	„ 20-	„ 10-
1, un oŭ de găină	b. 40-	b- 7-
1, oca pepene.	„ 60.	„ 15-
1, oca struguri	„ 70-	„ 20-
1, oca Caracatiță	f- 4 -	f- 1-
1, metră de vin. metra 12.oca.	„ 20-	„ 4-
1, oca talpă de pantofi.	„ 18-	„ 5-
1, oca orezi.	1-b.50	b. 50-
1, oca brînză	f- 3 -	f- 1-

Chilii Mari Rominesti, cari vin în poziție de schituri chinoviali.

Numele si Pronumele.	Iare Monast este supuse	Hramul Biserici.	din ce loc este	Sinodia
1, Ieromo. Teodosie Soroceanu, (Provata,)	Lavra.	Sf. Ion. Teologu. 26 Sept.	Basarabia.	
2, Ieromo. Gavriil Mateescu.	Vatoped, (culciu)	Sf. Gheorghe 23, Aprilie	Gorji România.	9.
3. Monah Ilarion Catifighiŭ.	Lavra (Provata)	Sf. Ion Mergăto. 29. August.	Basarabia.	
4, Ieromo. Teodosie (Sf. Ipatie,)	Vatoped.	Sf. Ipatie 31, Martie,	Transilvania.	
5, Ieromo. Ilie Vulpe. (culciu)	Vatoped	Naşt. Sf. Ion Boteză. 24. Iunie.	Basarabia	
6, Monah Climent Popescu. aiazma Sf. Atănasie	Lavra. (Turlutiu),	Naste. Maici Domnului. 8 Septemb	România	3,
7. Monah Sava Caramaliu	Sf. Pavel	Sf. Nicolae.	Machedonia	3,
8. Jeromo. Gherasim Sperchezi (Capsala).	Pantocratorul.	Sf. Gherghe 23, Aprilie,	Transilvania.	
9. Monah Ioachim Bărcărescu	Coflomu şi.	Sfinți Teodori	Basarabia	
10, Ieromo. Arsenie	Xeropotam.	Adormi. Maici D.lui, 15. August.	Basarabia.	
11, Monah Doroftеiŭ Cristescu, (Gavaneți)	Lavra (Provata)	Naşte. Maici. Dlui 8 Septembrie.	Macedonia	7.

Al doilea mînă de chilii mai mici cari aŭ şi Bisserici.

Numele și Pronumele.	la care Monast. este supus.	Hramul Bisericî	din ce loc este.	Sinodia
1. Ieromo. Mihail Niculescu,	Dionisiŭ.	Naşt. Maicî Dluî 8 Septe.	Basarab.	3.
2. Monah Ioachim Iosifescu județ Constanța.	Stavronichita.	3 Erarhi 30 Ianuarie	România com. Serment	4
3. Ieromo. Cosma	Vatoped		Basarab.	3
4. Monah Vichentie Gogăliniceanu.	Lavra	Acoperemintul M. Dluî 1. octombrie	Basarab	2
5. Monah Spiridon	Lavra (Provata)	sf. Ilie 20. Iulie.		
6. Monah Ierofteiŭ,	Simon Petra		Basarab.	
7. Monah Ignatie	Iviru (schit sf Ion Boez)	sf Eftimie 20. Ianuare	Transil.	2
8. Ieromo. Evloghie		Isvorul Tămăduirii	Basarab	
9. Ieromo. Visarion Răzașu.	Lavra	sf. Artemie 20 octom.	Rominia	4.
10. Monah Zosiman Mateevici	Iviru. Măgula.			
11. Ieromo. Calinic	Vatoped			
12. Monah Veniamin Vasiliu	(schit) vatoped	sf. Nicolae.	Jud: Suceva Rominia.	

Colibi cari nu aŭ bisserici.

Numele și Pronumele.	la care Monast. este supus.	Hramul Bisericî	din ce loc este.	Sinodia
1. Monah Ilarion, Dragosi, jud. Bistrița Nasaud com. Ragla. –	Lavra. (hairu)	"	Transilvania;	1
2. Monah Panteleimon, Ciobanu,	Lavra (Catonache)	"	Rominia Craiova.	1
3. Monah Nifon	Lavra. catunache	"	Rominia Craiova.	1

Schitul.

Românesc Lacu, după Mosia sfîntului Pavel, din sfîntul Munte Athos: Anul 1916 August: 23.–

Chilii cu Bisericii.

1, Monah Paisie Tonea; Biserica sfîntul-Antonie cel Mare, 17 Ianuarie.– și Paisie cel-Mare 19, Iunie, din Comuna Copăceni; Plasa-călniștea județul Vlașca; venit in sfîntul Munte-la anul 1895, Septembrie 5 – iară starețul lui Antonie la 1872, și mort in 1908, Martie 30.– omologhia 2 Dionisie Monah; iară Sinodia 4.

2, Monahul David in omologhie
2 Ieromonahul Damaschin sinodia 6.
Hramul Bisericii Buna-Vestire 25 Martie 25–Martie, din Transilvania.

3, Monahul Grigorie, sinodia 4, Hramul Bisericii, acoperemintul Maicii Domnului.

4, Ieromonahul Virnava, din Orasul Braila România, omologhia 2; sinodia 3. Hramul Bisericii, Izvorul Tămăduirii, a 3 zi după Pasti

5, Ieromonah Nifon, din România Orașul Ploești; Hramul Bisericii, intimpinarea Domnului Nostru Isus Hristos, 2 Fevruarie.

6, Monah Ruvim, din București. Hramul

Sfânta Treime, omologhia 2, sinodia 3.

7, Ieromonahul Ignatie, sinodia 2. Hramul Bisericii, Nașterea Maicii Domnului 8 Septembrie, din Transilvania.

8, Monah Ioachim. Hramul Bisericii, sinodia 2. Inalțarea Domnului Nostru Isus Hristos — din Transilvania.

9, Ieromonah Nicolae, Intrarea în Biserica Maicii Domnului 21 Noembrie, Sinodia 2, din Basarabia.

10, Monah Eftimie Movilă, din Basarabia; Hramul Bissericii sfântul Nicolae, 6 Dechembrie; omologhia 2, Sinodia 4.

11, Monah Visarion; Hramul sfântul Gheorghe, 23 Aprilie, sinodia 3.

12, Ieromonah Spiridon, din Basarabia, biserica sfinții Voivozi, Noembrie 8, Sinodia 5.

13, Ieromonah Chesarie, din Basarabia Biserica Adormirea Maicii Domnului 15 August; Sinodia 3.

14, Monah Pahomie, din Bassarabia. Biserica sfinții Aton..., a 2 Duminecă după Rusale, Sinodia 2.

15, Monah Isidor. Biserica a tuturor sfinților, în Duminecă lăsatului de sec de-sfinții Apostoli Petru și Pavel Sinodia 2; din Bassarabia.

16, Biserica Mare Catedrala Marel.-
Mucenic Sfintul Dumitru 26 Octombrie.

17, Chimitirul Acoperemintul Maici Do-
mnului.

Chilii fără biserici.

18, Monahul Lazăr, din Basarabia; Si-
nodia 2.

19, Monahul Dorofteiŭ, din Orașul Ploe-
ști România, Sinodia 3.

20, Monahul Teodosie, din Bassarabia;-
sinodia 2.-

21, Ieromonah Ioanichie, din Transilvania
sinodia 3.-

22, Ieromonah Procopie, din Craiova Ro
mînia, sinodia 2.

23, Monahul Visarion, altul din Basarabia
sinodia 2,

Părinții schitului chinoviŭ Românesc „Prodrom". din Sfîntul Munte Athos 1916. August 23.-

1, Superior Ieromonah Antipa Dinescu,
de ani 60. Comuna Slănic, județu Prahova:
Plasă Verbilău, România, știe limba Elena;
și Franceză.

2, Ieromonah Dumitriu Damian, fost su-
perior, de ani 81, din Orașul București.-

3, Ieromonah Gheronție Ionescu, de ani 94, comuna Probata, județul Roman, știe cântari bisericești, și limba Elenă.

4, Ieromonah Nectarie Mironescu, de ani 80, din Orașul Focșanii, și cu Perma metanie din Monastirea Dalhăuți.

5, Ieromonah Paisie Lambru, de ani 77, știe limba Elenă, Bulgară și Turcească.

6, Ieromonah Dometie Ionescu, de ani 70, cîntăreți, județul Brașovu, Comuna Săcele Transilvania.

7, Ieromonah Pimen Teodorescu, de ani 67 din Orașul Ploești, județul Prahova, știe limba Elenă.

7, Ieromonah Iosaf Ionescu, de ani 51, din Orașul Craiova, județul Dolju.

8, Casian Petrescu Ieromonah, de ani 70 Comuna găștești, județul Ilfovu, știe limba Bulgară.

9, Teofilact Niculescu Ieromonah, de ani 49, din Orașul Ploești, județul Prahova, știe limba Elenă.

10, Ieromonah Simion Ciumandra, de ani, 41, din Comuna Malovișția, județul Bitolia; știe limba, Elenă, și slavă.

11, Onufrie Bratu Ieromonah, de ani 43, din Comuna Satu-Lungu, județul Brașov Transilvania.

12, Ieromonah Arsenie Mandrea, de ani 44, din Orașul Huși, știe grecește.

13, Ieromonah Isihie Petrescu, de ani 47, comuna Cârja, județu Tutova, Plasa Tîrgu, știe grecește.

14, Anichit Ieromo. N. Dumitriu: ani 32 Cătunu Sereteni com Schineni, jud. Tutuva. România.

Ierodiaconii,

15, Innochentie Grigorescu, de anii 76, din comuna Muți; județu Teleorman, Plasa Tirgului de jos.

16, Pafnutie Vărgatu, de anii 42, Orașul Ploești.

17, Caliopi Bădulescu, de ani 97, din comuna Posești, județul Prahova.

18, Aviv. Diacon S. Popa ani 32. Com. Ivănești. jud. Fălciu România.

19, Sofronie Niculescu, de ani 34, comu. Fulga, jude. Prahova.

Monahii.

19, David Bendu, de ani 75, din Orașul Brăila, știe limbile, slavă, Elena, și Turcă.

20, Neofit Roșca, de ani 71, din Comuna Sacelle-Transilvania.

21, Neofit Gherghiceanu, de ani 79, Comuna Brașov (orași), Transilvania.

22, Nichita Mihail, de ani 67, din Comuna Coslegi-Dirvari, județul Prahova.

23, Ghenadie Ștefănescu, de ani 79, din Orașul Iași.

24, Antonie Focșeneanu, de ani 72, din Orașul Focșanii: cu carte știe limba slavă și Elenă.

25, Chirill Lambrino, de ani 73, orașul București cu carte știe limba Elenă.

26, Vucul Dragomir, de ani 81, din Comuna Deochia

ți, județul Covurluiu.

27, Gamaliil Caracudă, de ani 62, din orașul Tecuciu. scriitor comptabil.

28. Irinarh Șișman. de ani 71, catuna Mileni Plasa Blahnița, județul Mehedinți. scriitor la Istoria sfîntului Munte Aton.

29, Serafim Niculescu, de ani 74, din Orașul Craiova.

30, Climent Oancea, de ani 57, din comuna Valea- județul Sibiu Transilvania.

31, Iacov Deciu, de ani 60, din comuna Slănic, Plasa Telajen, județul Prahova. cîntăreți.

32, Hristofor. Constantin (grec), de ani 61, din comuna Drezna, județu Cavala, Turcia pe atunci.

33, Clicherie Dumitrescu, de ani 51. Comuna Slănic județul Prahova.

34, Domițian Marcu, de ani 57, comuna Fulga, județul Prahova.

35, Nistor Radu, de ani 57. comuna Corbșori, județul- Cîmpu-Lungu.

36, Diomid Cupu, de ani 59. comuna Siliștea, județul Sibiu Transilvania.

37, Sava Rădulescu, de ani 57, din Orașul Ploești.

38, Ioil Ghelasie. de ani 47. comuna Siliștea, județul Brașov Transilvania.

39, Serapion Stan, de ani 57. comuna Muziceni, județul Teleorman.

40, Ignatie Ciocănel, de ani 49, comuna Climbòca, județul Sibiu, Transilvania.

41, Acsentie Moisi, de ani 50, comuna Crăfești, județul

Ilfovu.

42, Julian Gheorghe, de ani 57, din Transilvania. Com Arpaşac Braşov:

43, Gherasim Tomoşi. de ani 58 din Transilvania. comu na

44, Ermolae Eftimiŭ, de ani 49 din Basarabia.

45, Teodosie Ionescu. de ani 44, comuna Olteniţa judeţul Ilfov. cântăreţi.

46, Calistrat Paraschivescu. de ani 45. Oraşul Focşanii; scriitor şi cântăreţi.

47, Ierofteiŭ Mihăescu. de ani 41, comuna Amărăşti: judeţul Rimnicul-Vilcea.

48, Serghie Mihailescu. din Basarabia. de ani 52. comuna Valea Adincă judeţu Orheĭ.

49, Meftodie Bogdanu. de ani 58. din Transilvania comuna Catunu Porcăreni-Zetinu, jud.-Braşov.

50, Varlaam Pulbere. Teodorescu de ani 55. din Basarabia. comuna. Valea Adincă. judeţul Orheiŭ.

51, Iachint Stănescu. de ani 44, din Oraşul Ploeşti:

52, Gorgonie Tudoran. de ani 52. comuna Satu-Lungu, judeţu Braşov Transilvania.

53, Cornilie Manoliu. de ani 44, din oraşul Botoşani.

54, Victor Georgescu, de ani 40. comuna Mălaeşti, judeţu-Prahova. ştie greceşte.

55, Fotie Petrescu. de ani 39. comu. Băneasa. jude. Telterman

56, Nafcratie Cerăceanu de ani 60 Com. Valea stancului

57, Pior Iliescu. de ani 50; Com. Lipia. jud. Buzeŭ. gorj.

58, Grighendie Grecescu. de ani 58. din Oraşul Craiova. ştie zugrăvia.

59, Paladie Dăluţă. de ani 69. din Moldova. Tirgul frumo

60, Vichentie Consta de ani 71. din Moldova. Birlad.

61, Nicanor Bica, de ani 38. comuna Razvad. judeţu Dimbo-

vița

62, Vartolomeŭ Teișanu, deani 34. județu Prahova. comuna-Teișani. știe zugrăvia.

63, Luca Bădulescu, de ani 33, comuna Ocina județul Prahova, știe zugrăvia.

64, Valerian Gorban, deani 29, comuna cimisliŭ. județul Bender, satu cicur-minjir Basarabia.

65, Porfirie Gheorghiŭ, de ani 90, din orașul Craiova.-

66, Iason Barbu de ani 34 din Ploești România.

67, Gavriil Zamfirescu de ani 36. Com. Colibasi-Romanați

68, Ambrosie Petcu de ani 31. comuna Satulung din. Transilvania Mecanic. (Brașov).

69, Alipie Pavel. de ani 68 comuna Ciorasti Noi județu Rîmnicu sarat România, fost in răsbel la 1877-78.

70, Mardarie Ghica, deani 35. din Orașul Ploești, cojocari.-

71, Martin Ionescu, deani 27. comuna Mogoșani. jude-Dîmbovița Plasa găești.

72, Irineŭ Ștefănescu, de ani 28, comuna cochirleanca. judet-Buzeŭ, legatori de cărți.

73, Ierimia Constantinescu, de ani 31, comuna obedeni. judetul Vlașca.

74, Parmena vasilescu, de ani 26 comuna Dărăști județu-Ilfov, croitor.

75, Non Pavel de ani 70 Com. Ciorasti-Noi. jud. Rimnic sărat

76, Savin Genoiu.. deani 28. comuna Podari. județu-Dolju.- Plasa Craiva, știe cîntari bisericești.

77, Orest Anghelescu, deani 38, din Orașul Ploești.

78, Carion Popescu. deani 31. comuna Urzicuța județu Plasa - Dolju.

79. Severian Mihailescu de ani 24. comuna Redea. județu-Romanați Plasa știe grecește.

80, Savastian Iomiță Florea. de ani 40 comu. Smirna județu. Ia- Plasa.

81. Roman Ionescu. de ani 30. din Orașul Ploești.

82, Ilarion D. Turlacu. de ani 31 comuna Ciorasti Plasa- județu. Rîmnicul-Sărat.

83, Zaharia Sperlă, de ani 35. comuna Horodoricenii județu Suceava. Plasa

84, Filaret Șerban. de ani 80 comuna Ucia de sus. Plasa- purece. județu Făgărași.

85 Carp Rădulescu. de ani 46 comuna Baltați Plasa- catunu Brătcov județu Teleorman

86, Dalmat Ștefan. de ani 65. comuna Star-ghijd Plasa- județu Prahova.

87, Sisinie Budur, de ani 22, comuna Bobohalma Plasa- județu Dici Samartin, România.

88, Chelestin de ani 38, comuna Pla-sa Dimbovița. județu

89, Timoftei Rădulescu de ani 59 comuna .gura Ognitei Pla-sa județu România

90, Iosif Cioroianu. de ani 30, comuna întorsura Plasa- județu Dolju, știe cîntări Bisericești.-

91, Ioan Munteanu. de ani 85. comuna Zaim Plasa. Causani. Basarabia. Județu Benderu

92, Irodion Constantin de ani 35 comuna Latinu. Plasa. catunu voinești. județu Braila.

93, Isidor Daminescu de ani 29. comuna gladna. Plasa județul Craso.Soreni Banatul (Austria) Plasa Mantana.

94, Agatanghel B. Andronache. de ani 30 comuna. fărcasesti catunu Peștană Plasa județu Gorju.

95, Varsanufie Gripp. de ani 21. comuna Săcele- Plasa județu Sibiu.

96, Estratie Nicolau. de ani 43. comuna Broste.
Plasa judeţu Argeşu. ni-Roşani.

97, Evghenie Dimitrescu de ani 35. comuna Segarcea.
Plasa judeţu Dolju.

98, Egudvil Mateiŭ de ani 38. comuna. Cocoraşti.
Plasa judeţu Prahova.

99, Natanail Costantinescu de ani 34. comuna Turcheşu
Plasa judeţu Braşov.

100, Leontie Sbirnea. de ani 32. comuna Corod.
Plasa judeţu Tecuci.

101, Iustin Iòn Orhian de an 21. comuna Capul Codrului. Plasa judeţu Gura. Humarului.

102, Marchian Parfin. de ani 40. comuna Tirgul stefanesti. cătunu Badinti.
Plasa judeţu Botoşani.

103, Gurie Pascan. de ani 32, comuna Schineni cătunu Sărăteni de jos.
Plasa judeţu Tutova.

104, Hrisostom N. Postolache de ani 32, comuna Cirniceni.
Plasa judeţu. Iassi.

105, Solomon I. Popovici de ani 85. comuna Botoşani
Plasa judeţu Botosanii.

106, Dinasie Balmuş de ani 35 comuna Schineni. Plasa
judeţu Tutova.

107, Gordie Virlan. de ani 36. comuna Dumbrava Rosie cătunu Doina.
Plasa judeţu Neamţu

108, Cosma Bujor de ani 33. comuna Hermigiu.
Plasa judeţu Iassi.

109, Policarp N. D. Comanescu de ani 20. comuna Obarsani.
Plasa judeţu Tutuva.

110, Isac N. Trifan de ani 21. comuna Lăleşti Plasa
judeţu Tutova.

111, Efrem Ionaşcu de ani 27 comuna Priseceni. Plasa

judeţu Iassi.
112, Vasian Oprişan. de ani 29. comuna Bahna
Plasa judeţu Roman.
113, Nill Petrovici de ani 30. comuna gradiştè
Plasa judeţu Benderu Basarabia.
114, Ioanichie Bujor de ani 25 comuna
Hermegiu Plasa judeţu Iassi.
115, Trifon Enache de ani 69 comuna comuna
Albania. judeţu Corita Camenita.
116, Ghenadie V. Rugină de ani 28 comuna Schineni.
Plasa judeţu Tutova.
117, Varsanufie de ani comuna
Plasa judeţu.

Iisuse Fiiul lui Dumnezeŭ,
Izbăveşte-ne de cel răŭ.
Strigaţi creştinilor cu limbă uşoră:
Bucurăte sfînta cerească comóră!
Bucurăte Raiul cel plin de izvóră!
Bucurate Maică pururea fecóră!
Cea plină de daruri întru Adormire!
Tu însuţi nu ne lasi pre noi la perire.
Ci viata de veci întru îndulcire
Ai sălăşluitu-o in asta mărire.
Arhiereule Nicolae sfinte!
Şi făcătorule de minuni Părinte!
Roagă-te Domnului pentru noi fierbinte!
Care strigăm fie aceste cuvinte!

O minunile tale Dómne Isuse Hristóse! după Psalmist, cum te laudă tóte paserivietuitórele şi dobitócele dela patima, mórtea şi învierea Ta, până la înâltare, cu

tótă frumuseța și dulceața aurului.
Privighietórea, Otusberu. turcește 40).

Besa besa. icosi icosi (Albanezi și grecește) credincos în rugăciunea mea.

Ti ti ti. grecește și Persește bil, bil. (este Dumnezeŭ).

Spasi de 3 ori. pe Rusește, mulțămim).

Crist de 3 ori. cruce. sau Hristos (Romînește. Slavenește).

I. de 3 ori. ghiula. turcește. Ungurește. (bun Gheorghe).

Do. de 3 ori. latinește (Dumnezeŭ).

Friți de 3 ori. pe Nemțește (Ștefan).

Pi. de 3 ori. Terorr (latinește. Părintele Teodor)

Ce. de 3 ori. Rurrdi. pe slavenește (Bucurăte)

Bozi. de 3 ori. pe Rusește (Dumnezeu).

I. ti. gea. gea. gea. pe turcește. (bine este când merge).

I. de ori. Teofil. turcește. și grecește (arătat de Deu) codobitora;

Pitigoiu. de 3 ori. tată sfint.

Presura de 3 ori. sfint. sfint. sfint.

Buha. bu. ha. ha. ho. (pe Evreește bun Părinte).

Sturzu. Titirii. adecă (Tatăl ceresc). pe grecește.

Cocori. chir. chir. pe grecește. (Domnul Dumnezeu).

Teos. de 3 ori. pe grecește (Dumnezeŭ). Privighietórea.

Ti de 3 ori. pe grecește. vervara (tatăl adevărat). privighetó-

Tirrr. sghir (pe grecește) și Trecime (privighietórea)

I. de 3 ori. pe turcește (bun). privig

Ghia. Do. de câte 3 ori. grecește și latinește (sănăto. în Dnul).

Ghia. cristo. de 3 ori. grecește slavenește. (sănătate este cruce)

Hlepsi pe Rusește (pîinea). privighietorea.

I. de 3 ori cristea. turcește. și slavenește (bună i crucea)

La 1916. luna August 15. orele 9 pe sară. România. aŭ declărat răsbel. Austriei și Bulgariei. și Italia. Germaniei; aŭ început și bataliile.

TABELA.

Materiilor de cele ce se aflá aici în carte

Tom 1, incepe cu Isto-
ria Antica de la pagi-
na 1, pánă la 56, inainte
de Hristos; și de aci inainte
cu Istoria Modernă in fre-care
viac a sfîntului Munte Athos.-
de la Anul 2224, in nainte de-
Hristos, orașe pe locul acesta cu
locuitori, cari era inflórea lor pă-
nă la anii 450, inainte de Hristos:
Vulcanii 1500, in- nainte de-
Hristos, era in Munte, numit-
atunci- Acte; Impărați locului acestu-
ia Perdica I. 602, inainte- Filip II, 359, inainte- Ale
ocsandru III- numit cel Mare, Impăratul Macedoniei;-
335, inainte; Impărații Persilor, Darie. Xerxe.-
410, inainte.- canalul la coda Muntelui, și renoit
de Traian Ustaspe, la ani 100, după Hristos.- Ter-
me (Salonicu), la ani 431- 360, inainte, bătăliile
Elenilor sub generalul Vrasid, Poloponesi cu Lache
demonții 27 ani, au adus bătaia in Munte; și Munte
i-lau făcut Republică.- la ani 148 pánă la Hris-
tos, impăraraţii Romanilor; la anul 98, după-

Anul 1916, August 24. în tîrgul Careia.

Cap. iii.

Cap al 4lea.

Cap. V.

1916- August 27.

Sfîrșit și lui Dumnezeŭ slavă.